

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MARIE FORCE

Temptation After Dark

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KARANLIKTAN SONRA GÜNAHA GIRME

GANSETT ADASI SERİSİ, KİTAP 24

MARIE FORCE

OceanofPDF.com

Temptation After Dark
Gansett Adası Serisi, 24. Kitap

Yazan Marie Force
HTJB, Inc. tarafından
yayınlanmıştır.
Telif Hakkı 2021. HTJB, Inc.
Kapak Tasarımı: Diane Luger
E-book Layout by E-book Formatting Fairies
ISBN: 978-1952793325

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz. Metnin bazı bölümlerinden alıntı yapma izni almak için lütfen marie@marieforce.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

MARIE FORCE ve GANSETT ISLAND, Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi nezdinde tescilli ticari markalardır.

marieforce.com

İletişimde kalmanın en iyi yolu haber bültenime abone olmaktır. marieforce.com adresine gidin ve Ekranın üst kısmındaki adınızı ve e-postanızı isteyen kutuya abone olun. Benden düzenli olarak haber alamıyorsanız, lütfen spam filtrenizi kontrol edin ve e-postanızı mesajlarımın size ulaşmasına izin verecek şekilde ayarlayın, böylece yeni bir kitabı, harika ödüller kazanma şansını veya bölgenizdeki olası bir görünümü asla kaçırmazsınız.

Gansett Adası Serisi
Kitap 1: [Aşk Hizmetçisi](#)
(Maddie & Mac)
Kitap 2: [Aşk Aptalı](#)
(Joe & Janey)

- Kitap 3: [Aşka Hazır](#)
(Luke & Sydney)
- Kitap 4: [Aşka Düşmek](#)
(Grant & Stephanie)
- Kitap 5: [Aşk Ummak](#)
(Evan & Grace)
- Kitap 6: [Aşk Mevsimi](#)
(Owen & Laura)
- Kitap 7: [Aşka Özlem](#)
(Blaine & Tiffany)
- Kitap 8: [Aşk Beklerken](#)
(Adam & Abby)
- Kitap 9: [Aşk Zamanı](#)
(David & Daisy)
- Kitap 10: [Meant for Love](#)
(Jenny & Alex)
- Kitap 10.5: [Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası](#) (Jared & Lizzie)
- Kitap 11: [Karanlıktan Sonra Gansett](#)
(Owen & Laura)
- Kitap 12: [Karanlıktan Sonra Öpücükler](#)
(Shane & Katie)
- Kitap 13: [Karanlıktan Sonra Aşk](#)
(Paul & Hope)
- Kitap 14: [Karanlıktan Sonra Kutlama](#)
(Big Mac & Linda)
- Kitap 15: [Karanlıktan Sonra Arzu](#)
(Slim & Erin)
- Kitap 16: [Karanlıktan Sonra Işık](#)
(Mallory & Quinn)
- Kitap 17: [Victoria & Shannon](#) (Bölüm 1)
- Kitap 18: [Kevin & Chelsea](#) (Bölüm 2)
- [Bir Gansett Adası Noel Novellası](#) Kitap
- 19: [Karanlıktan Sonra Benim](#)
(Riley & Nikki)
- Kitap 20: [Karanlıktan Sonra Senin](#)
(Finn & Chloe)
- Kitap 21: [Karanlıktan Sonra Bela](#)
(Deacon & Julia)
- Kitap 22: [Karanlıktan Sonra Kurtarma](#)
(Mason & Jordan)
- Kitap 23: [Karanlıktan Sonra Karartma](#)

(Tam Kadro)

Kitap 24: Karanlıktan Sonra Baştan Çıkarma

(Gigi & Cooper)

Kitap 25: Karanlıktan Sonra Direnç, 19 Temmuz 2022'de Çıkıyor!

(Jace & Cindy)

Gansett Adası Kutulu Set, 1-3. Kitaplar

Gansett Adası Kutulu Set, 4-6. Kitaplar

Gansett Adası Kutulu Set, 7-9. Kitaplar

Gansett Adası Kutulu Set, 10-12.

Kitaplar Gansett Adası Kutulu Set, 13-

16. Kitaplar

Gansett Adası Serisi Kutulu Set, 17-20. Kitaplar

McCarthy Aile Ağacını buradan görüntüleyin.

Gansett Adası'nda Kim Kimdir listesini buradan görüntüleyebilirsiniz.

Gansett Adası haritasını görüntüleyin.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>	<u>Bölüm</u>
<u>2</u>	<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>	<u>Bölüm</u>
<u>5</u>	<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>	<u>Bölüm</u>
<u>8</u>	<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>	<u>Bölüm</u>
<u>11</u>	<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>	<u>Bölüm</u>
<u>14</u>	<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>	<u>Bölüm</u>
<u>17</u>	<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>	<u>Bölüm</u>
<u>20</u>	<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>	<u>Bölüm</u>
<u>23</u>	<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>	<u>Bölüm</u>
<u>26</u>	<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>	<u>Bölüm</u>
<u>29</u>	<u>Sonsöz</u>
McCarthy ,	<u>Yediler Partisi</u>

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

Enjoy Cooper
Ligi!
Hawf

Cooper James'in pek çok kız arkadaşı olmuştu. O kadar çok ki, annesi onları tanımak için zahmet etmeyi bırakmıştı, çünkü dediği gibi, onlar

hiçbir zaman zaman yatırımına değecek kadar uzun süre ortalıkta olmadılar. Kız kardeşleri ona Bal Küpü derdi. Sonsuz mutluluğun sırrının kızlar olduğunu anlayacak kadar büyüdüğünden beri kızlar onun etrafında vızıldayan arılar olmuştu. Cooper on beş yaşındayken Mindy Farthing'in babası onları ahırlarında seks yaparken yakalamış ve bir daha Mindy'ye yaklaşırsa Cooper'ı taşaklarından vurmakla tehdit etmişti. Seks yapmalarını önerenin Cooper değil Mindy olduğunu kimse duymak istememişti.

Annesi Cooper'ı tensel günahlar hakkında sert bir ders alması için kilise rahibine götürmüştü.

Zavallı Fr. Patrick genç Cooper'a Tanrı korkusu aşılamaya çalışmıştı. Ama işe yaramamıştı.

Kızlar etrafta dolanmaya devam etti ve o da kendisini yakalamalarına izin verdi, tabii ki geçici olarak. Savaşan değil sevişen bir adam olarak, bir durum çirkinleşmeden önce kendini bu durumdan kurtarmak için patentli çıkış stratejisine ne zaman başvuracağını biliyordu. Sonuç olarak, geçmişte çıktığı kadınların çoğu hala arkadaşıydı ve nasıl olduğunu görmek için düzenli olarak mesaj yoluyla kontrol ediyorlardı.

Gayet iyiydi, çok teşekkür ederim.

Cooper kadınlarla ilgili her şeyi severdi; yumuşak tenlerini, Her zaman çok güzel kokuyorlardı ve doğru yerlerde kıvrımları vardı. Onları uzun ve kısa, ince ve dolgun severdi. Erkek fatmaları da prensesler kadar severdi ve her şeyden çok onların ne kadar zeki olduklarını severdi. Onları neyin harekete geçirdiğini anlamaya çalışırken sürekli ilgisini çekiyorlardı. Her yeni kadının oyuna getirdiği benzersiz özellikleri bulmak onun için bir hobi haline gelmişti.

Onlara iyi vakit geçirtme sorumluluğunu ciddiye alıyor ve onlarla ilişkilerinde her zaman bir centilmen gibi davranıyordu. Her yeni "ilişkinin" başlangıcında Cooper, o anın hanımefendisinin ciddi bir şey aramadığını bildiğinden emin oldu ve eğer bir koca arıyorsa, bunun kendisi olmayacağını bildiğinden hemen emin oldu. Cooper Dürüstlüğe inanırdı ve ne teklif edip etmediği konusunda açık sözlüydü.

İyi vakit geçirmek mi? Kesinlikle. Parmağında bir yüzük? *Tabii ki hayır.*

Neden bir erkek smorgasbord'da yemek yiyebilecekken tek bir kadınla yuva kurmak istesin ki?

Bununla birlikte, kardeşi Jared ve karısı Lizzie ile zaman geçirdikten sonra Cooper, Jared'in karısıyla özel bir şey bulduğunu gördü. Eğer

Lizzie gibi biri çıkageldiğinde, Cooper seri randevularından vazgeçip bir yuva kurmak isteyebilirdi. Ama şimdiye kadar, hayatını bu kadar dramatik bir şekilde değiştirmek istemesine neden olan biriyle tanışmamıştı.

Ta ki Gansett Adası'nda Jared'in havuzunda yüzen tüm tanrıçaların tanrıçasına rastlayana kadar.

Gigi Gibson.

Hollywood aşkının kardeşinin Gansett Adası'ndaki garaj dairesinde yaşadığına ve onun havuzunda yüzdüğüne hâlâ inanamıyordu.

Beyaz bir bikiniyle.

Tanrım, kadın o kadar ateşliydi ki Cooper hayatında ilk kez bir kadının yanında dili tutulmuştu. Ayrıca, ilk kez "arılardan" biri Cooper'ın balından biraz etkilenmişti. Kadın, Cooper'ın çapkın şakalarına (Cooper'ın alametifarikası olan becerilerinden bir diğeri) eşlik etmişti ama Cooper, onu bir daha görmese de sorun olmayacağını hissediyordu.

Oysa o, o geceki randevularına kadar dakikaları sayıyordu. ile Elektrik kesintisi ve sıcak hava dalgasıyla boğuşan adada nelerin açık olacağından emin değildi ama yine de ona iyi vakit geçirtmeye kararlıydı.

O, Cooper James, *Gigi Gibson* ile bir *randevuya* çıkıyordu. Hayatının en güzel günüydü ve her şey daha yeni başlıyordu. Başka bir şey yapmadan önce Jared'i bulmalı ve Porsche'yi Coop'a ödünç vermesi için onu ikna etmeliydi. Gigi gibi bir kadının bazı beklentileri vardı ve Cooper araba kullanıp kullanamayacağını sormayarak bu beklentileri karşılamaya kararlıydı.

Şu anda evde işler gergindi. Jared Cooper'a son tüp bebek denemelerinin başarısız olduğunu ve ne yapacaklarından emin olmadıklarını söylemişti. Yaygın bir üzüntü hissi onları ele geçirmişti, bu yüzden Jared'in en değerli eşyasını ödünç almak için yaptığı anlamsız istek konusunda dikkatli davranması gerekiyordu.

Porsche - Jared'in para kazanmaya başladıktan sonra yaptığı ilk savurganlık. O araba hakkında inanılmaz derecede duygusaldı.

Cooper'ın kalbi Jared ve Lizzie için acıyordu; birbirlerine o kadar aptalca aşıklardı ki komik bile değildi. Ayrıca Jared'in borsacılıktaki şaşırtıcı başarısı sayesinde çok zengindiler. Bununla birlikte, onlar bazı şeylerin var olduğunun kanıtıydı.

Paranın satın alamayacağı şeyler. Jared ona neler yaşadıklarını anlattıktan sonra, Cooper onları biraz yalnız bırakmak için New York'a dönüp dönmemesi gerektiğini düşünmüştü. Ama hem Jared hem de Lizzie kalmasını istemişlerdi. Onun şu anda kullanabilecekleri eğlenceli bir dikkat dağıtıcı olduğunu söylediler. Bu yüzden, hoş karşılanma süresi dolana kadar kalacaktı.

Kardeşini havuzun kenarında *Wall Street Journal* okurken ve Lizzie'nin arada bir izin verdiği purosunu -dışarıda içtiği sürece- tütürürken buldu. Jared'in evinde jeneratör olduğu için, adanın geri kalanı gibi elektrik kesintisinden etkilenmiyorlardı ama klima düşük seviyede çalıştığından ev çok havasızdı.

"Hey, Coop. N'aber?"

Cooper salonda Jared'in yanına uzandı. "Benden sır saklıyormuşsun, kardeşim."

Jared ona doğru baktı. "Ne sırrı?"

"Alo? *Gigi Gibson* sizin garaj dairenizde mi yaşıyor?"

"Yani?"

"Senin topraktan daha yaşlı olduğunu zaten biliyordum, ama gerçekten onun kim ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok mu?"

"Mason'ın kız arkadaşı Jordan'la bir programda."

Cooper güldü. "Ne şov ama. Sadece televizyondaki bir numaralı program." "Öyle mi?"

"Cidden Jared, bunu nasıl bilmezsin?" "Ve sen izliyorsun?"

"Herkes izliyor. Hayatınızda görebileceğiniz en komik şey. Birlikte çok *komik* olan iki güzel kadın, en iyi hayatlarını yaşıyorlar."

"Kontrol etmem gerekecek."

Cooper gözlerini devirdi. "Burnunu günde on dakika *Wall Street Journal*'dan kaldırırsan, hayatta servetini büyötmekten daha fazlası olduğunu fark edebilirsin."

"Bunu zaten biliyordum, çok teşekkür ederim. Çok fazla televizyon izlememem bir hayatım olmadığı anlamına gelmez."

"Biliyorum ama programlarını izlemelisin. Müthiş bir şey." "Bunu yapacağım. Eğer şovun hayranıysan, o ve kızını duymuş olmalısın. Jordan burada çekim yapıyor."

"Bu konuda bir şeyler duymuştum ama kimse bana onun kardeşimin evinde yaşadığını söylemedi."

"Umursayacağını
bilmiyordum."

"Önemsiyorum."

"Buraya onunla karşılaşmayı umarak mı geldin?"

Cooper sahte bir öfkeyle, "Kardeşimi ve yengemi görmeye ve diğer kardeşimin düğününe katılmaya geldim," dedi.

Jared gülerek, "Onu burada yanımızda bulduğunda aklını kaçırmış olmalısın," dedi.

"Yuttum! Havuzda beyaz bir bikiniyle duruyordu ve neredeyse dilimi yutuyordum."

"İtiraf etmeliyim ki Gigi gibi bir kadının size tepeden bakması fikri hoşuma gidiyor."

"O benim ligimin o kadar dışında ki gülünç."

"Hayır, değil. O iyi bir insan. Lizzie ve ben onu çok seviyoruz." "Benim de ondan çok hoşlanabileceğime dair bir his var içimde."

Jared, "Bu çok ilginç," dedi.

Cooper, "Kızlara bu konuda boşboğazlık etme," dedi. "İhtiyacım olan son şey kız kardeşlerin Gigi'den haberdar olması."

"Bakalım bu çok ilginç dedikoduyu yaymaktan kaçınabilecek miyim?" "Sen öyle yap. Lizzie nerede?"

"Jessie ve bebekle birlikte içeride."

"Nasıl gidiyor?"

"Kim bilir? Yeni doğmuş bir bebek bizimle kalırken ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrim yok, özellikle de şu anda." Cooper, Jared'in ses tonundaki, sevgili karısından bahsederken pek de alışık olmadığı gerginliği fark edemedi. "Bunu yapmasını istemiyorum ama Lizzie'yi bilirsin. İhtiyacı olan birini duyduğunda, masrafı kendisine ait olsa bile kendini tutamaz."

"Delirdin mi sen?" Cooper'ın bildiği kadarıyla bu daha önce görülmemiş bir şeydi. "Ona ve onun kocaman kalbine kızamam.

Sadece bazen keşke

kendini ilk sıraya koydu. Son tüp bebek başarısızlığını zor karşıladı. İkimiz de öyle. Bu haberi sindirmek için ancak on dakikası oldu ve şimdi eve yeni bir anne ve bir bebek mi getirdi? Bu Lizzie'nin en iyi yapacağı şey değil.

faiz."

"Muhtemelen hayır."

"Kalbi kırılrsa bile Jessie'ye ihtiyacı olan her konuda yardım eder." "O muhtemelen tanıdığım en iyi insan."

"O hepimizin tanıdığı en iyi insan. Hepimiz onun gibi olmayı arzulamalıyız ama onun incindiğini görmekten nefret ediyorum."

"Ne yapabilirim ki?"

"Bu konuda konuşmak yardımcı oluyor, bu yüzden beni dinlediğiniz için teşekkür ederim."

"Sizi dinlemekten her zaman mutluluk duyarım. Aptal küçük kardeş olabilirim ama sizi anlıyorum çocuklar."

"Aptal değilsin Coop. New York Üniversitesi İşletme Fakültesi'nden onur derecesiyle mezun oldun."

"Bu bir şanstı."

"Hayır, değildi. Dün gece teklifinizi okudum."

Cooper'ın kalbi küt küt atmaya başladı. En son ne zaman bir şeyi Jared'in NYU'daki MBA programı sırasında hazırladığı iş planını onaylamasını istediği kadar çok istediğini hatırlayamıyordu. "Yaptın mı? Ve?"

"Bu harika."

"Öyle mi
düşünüyorsun?
"

"Gerçekten istiyorum. Adada büyüyen düğün endüstrisini desteklemek için bir iş yaratmak harika bir fikir. İçki gezisi bekarlığa veda ve partiler büyük bir hit olacak. Yine de büyük bir endişem var."

"Neymiş o?"

"Sorumluluk. Teknelere sarhoşları bindirmek büyük bir risktir."

"Bunu düşündüm ve teknelerde üç içki sınırının yanı sıra sağlam bir sigorta planı oluşturdum. Buna ek olarak, tekneye binerken nefes almalarını da sağlayacağız."

"Bu iyi bir fikir. İhtiyacınız olan son şey denize düşen sarhoş insanlar."

"İş hukuku dersimde bu senaryo üzerinde çalıştık. Profesör bunun sınıfın ele alması gereken önemli bir konu olduğunu düşündü ve planı mükemmelleştirmeme yardımcı oldular."

"Etkilendim Coop. Gerçekten."

"Teşekkür ederim." Jared'in onayı Cooper için her zaman çok önemliydi ama kendi işini kurmanın eşiğinde olduğu şu anda hiç bu kadar önemli olmamıştı.

"Yatırımcı aradığınızı varsayıyorum."

"Sadece sana iyi bir fikir gibi geliyorsa. Eğer ilgilenmezsen kendi başıma ilerlemek için bir planım var." Cooper bu işe kendi başına başlamaya karar vermişti - ya da kendi başına yapabildiği kadarıyla Jared'in aile üyeleriyle paylaştığı para. "Yaptığım yatırımlardan kendime ait biraz param var. Şaşırtıcı derecede iyi gidiyorlar."

"Aferin sana."

"Ne de olsa James'in itibarını korumalıyız."

Jared güldü. "İyi yoldasın. Bu sağlam bir fikir ve ev ödevinizi yapmış gibi görünüyorsunuz. Eğer yardımcı olacaksa başlangıç sermayesi yatırmaktan mutluluk duyarım."

"Bu harika olur, Jared. Teşekkür ederim."

"Yardım etmek için başka ne yapabilirim?"

"İki şey var. Kara Ballard'la tanıştırılmam iyi olur." "Torrington'da. O ve Dan evlendi."

"Doğru. Bunu duydum."

"Onunla ne işin var?"

"Teknelerimi Ballard Boatworks'ten almak istiyorum. Onun bunu kolaylaştırabileceğini düşündüm."

"İkinci şey nedir?"

"McCarthy'lere bir iş tanıtımı. Beni kabul ederlerse marinalarında çalışmak istiyorum."

"Bunu yapabilirim. Onlar iyi insanlar. Yakında Quinn'in kayınvalidesi olacaklar." "Onları daha yakından tanımak için sabırsızlanıyorum. Ve ben de

Senden bir iyilik daha isteyeceğim." "Neymiş o?"

"Dediğim gibi, Gigi ile daha önce tanıştım. Bir mucize eseri, benimle çıkmayı kabul etmesini sağladım."

"Kural olarak kadınlara çıkma teklif etmediğinizi sanıyordum?"

Jared'in bunu bu kadar açık bir şekilde söylediğini duyunca utanarak, "Genellikle sormam gerekmez. Ben onlara sormaya fırsat bulamadan *onlar bana* sorarlar. Ama bu durumda, sorma işini ben yaptım."

"Ve o da evet mi dedi?"

"Bu kadar şaşırmış gibi davranma."

Jared gülmekten kırıldı. "Seninle kendini neye bulaştırdığının farkında mı?"

Cooper hayatı boyunca ilk kez kadınlar konusundaki sicilinden dolayı bir rahatsızlık hissetti. "Hayır ve bunu senden duymasa iyi olur."

"Yapmayacak, Honey Pot." "Kapa çeneni."

Jared gülmekten kendini kaybetti. O kadar çok güldü ki gözleri yaşardı.
"Sen ve Gigi Gibson. Seni yiyip yutacak."

Cooper böyle bir şeyi düşününce hemen sertleşti. "Umarım yledir."

"Ewww, kastettiğim bu değildi."

Cooper kaşlarını Jared'a doğru salladı. "Ama nasıl bir resim izdin."

"İğrensin."

"Bunda iğrenç bir şey yok kardeşim. Madem bu kadar iğrenç buluyorsun, belki sana birkaç ipucu verebilirim."

Jared küçümseyerek, "İşaretilerinizi kendinize saklayın," dedi.

"İyilik nedir?" "Bu gece Porsche'yi dn alabilir miyim?" Kendini küçük bir aptal gibi hissetti.

ocuk ağabeyinin arabasını dn almak için yalvarıyordu ama New York'ta yaşadığı için arabası yoktu ve tatilde olduğu için seçenekleri sınırlıydı.

"Kesinlikle hayır."

"Oh, hadi ama, Jared! Lizzie onu kullanmama izin vermeni söyledi ve ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Gigi gibi bir kadınla çıkıp ondan araba kullanmasını isteyemem."

"Neden olmasın? O yeni milenyumun kadını. Araba kullanmak onun için sorun olmaz."

"Lütfen, Jared? Bunu doğru yapmak istiyorum."

Jared, Cooper'a daha yakından bakmak için aviator güneş gözlüklerini indirdi. "Neyin var senin?"

"Yok bir şey. Sadece o *Gigi Gibson*." "Evet, bunun farkındayım."

"Sen değilsin. Gösteriyi hiç izlemedin. O lanet bir *tanrıça*. Amerika'daki her hetero erkek onunla çıkmak için adam öldürür ama o *benimle* ıkıyor. Ondan araba kullanmasını ya da arabasını almasını isteyemem."

"Porsche'yi dn almana izin verirsem, ona bir şey olmayacağına söz vermelisin, çünkü seni öldürmek zorunda kalmak istemem."

"Söz veriyorum. Ona hiçbir şey olmayacak."

"Seni öldürmek' dediğimde, umarım bunu kastettiğimi biliyorsundur."

Cooper sırtarak, "Beni asla öldürmezsiniz. Komiklik olsun diye bana ihtiyacınız var."

Jared gözlerini devirdi. "Eğer bebeğime zarar *verirsen*, seni öldürürüm."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

Jared onu öldürecekti. Kayalıklarda Gigi ve arabayla selfie çekmeye çalıştığı için tam bir aptaldı. Ve şimdi araba bir uçurumun kenarından sarkıyordu ve neredeyse kendini sakatlayacaktı.

devrilmesini engellemeye çalışıyordu. Onunla kesin felaket arasında sadece çürümüş bir kütük duruyordu.

Gigi telefonda itfaiye memuruyla konuşuyordu. Uzaktan kamyonların geldiğini duyabiliyordu.

Zamanında varamayacaklardı.

Daha fazla dayanamadı. Ya arabayı bırakacak ya da onunla birlikte gidecekti. Değerli arabası bir uçurumun dibini boylarsa Jared'la uğraşmaktansa onunla gitmek daha iyi olabilirdi.

Cooper arabanın uçuruma yuvarlanmasını engellemeye çalışırken kütüğe çarparak kaburgalarını kırmıştı. Yüzüne ne yaptığından emin değildi ama çok acıyordu. Muhtemelen araba kenara doğru yuvarlanmaya başladığında ona doğru hamle yaptığında olmuştu.

Gigi çığlık atıp daha sağlam bir zemine doğru koşarken, o yerçekimiyle savaşıyordu - yerçekiminin kazanmak üzere olduğu bir savaştı bu. Bir, belki iki arabanın tamamen kaybolmasına dakikalar kalmıştı.

"Cooper, bırak!" Gigi ona bağırdı. "Hayatını riske atmaya değmez! Jared bunu yapmanı istemezdi!"

Jared bunu yapmasını isterdi ve Cooper kesinlikle yapmak zorunda kalana kadar bırakmayacaktı. Parmakları ellerinden ayrılmak üzereymiş gibi hissediyorsa, öyle olsun. Sirenler yaklaşıyordu. Bir dakika daha dayanabilirse, arabayı ve kendi hayatını kurtarabilirdi. Acı ellerinden ve kollarından tüm vücuduna yayılıyordu. Her kası tutunmak için çaba sarf ediyordu.

"Cooper, *lütfe*n! Bırak artık!" Gigi'nin sesi ağlıyormuş gibi geliyordu ve Cooper bundan nefret ediyordu. Bunun onlar için çok eğlenceli bir gece olmasını istemişti ama tam bir felakete dönüşmüştü.

Siren sesleri artık kulaklarını acıtacak kadar yakındı. Bu iyiye işaretti, değil mi?

Bir itfaiyeci elinde arabanın tamponuna sardığı bir zincirle yanında belirdiğinde, her yönden ipin ucuna gelmişti. "Artık bırakabilirsin."

Cooper'ın kolları ve elleri o kadar gerilmişti ki itfaiyecinin direktiflerine uymalarını sağlayamıyordu.

Gigi onun yanında belirdi.

İtfaiyeci ona "Geri çekil," dedi. "Bu zemin sağlam değil."

Cooper'ın ellerini arabanın tamponundan kurtardı ve onu yarı sürükleyerek güvenli bir yere götürdü. İkisi de çimlerin üzerine düştüğünde, "Lanet olsun," diye mırıldandı. "Ödümü *kopardın*."

"Özür dilerim."

Bir sağlık görevlisi onlara yaklaştı. "Yaralandınız mı?"

"Sanırım öyle olabilirim." Göğsünden gelen ağrı görmezden gelinemeyecek kadar şiddetliydi.

Gigi, "Arabaya doğru hamle yaptığında kütüğe çarptı, yüzünü ve göğsünü çarptı," dedi.

Cooper sadece arabanın uçurumdan yuvarlandığını ve onu durdurmak için saniyeleri olduğunu fark ettiğini hatırlayabiliyordu.

"Elleri de berbat durumda," dedi Gigi.

Sağlık görevlisi, "Onu kliniğe götüreceğiz ve kontrol etmelerini isteyeceğiz," dedi.

"Gigi, iyi misin?" diye sordu başka bir adam. En az bir buçuk metre boyundaydı ve beyaz bir gömlek giymişti, oysa diğer itfaiyeciler mavi gömlekler.

"Oh, hey, Mason. Ben iyiyim. Arkadaşım Cooper kardeşinin arabasının kayalıklardan uçmasını engelledi."

"Vay anasını," dedi Mason. "Ölmediğin için şanslısın." "İnan bana," dedi Coop, "biliyorum."

"Cooper, Gansett İtfaiye Şefi Mason Johns ile tanış. Mason, bu Cooper James."

"Porsche'yi tanıdığımı sandım. Kardeşin Jared mi?" "Evet."

"Ona haber vermemi ister misin?" Mason sordu.

"Tanrım, hayır. Bunun olduğunu asla bilmesini istemiyorum."

"Ah, tamam. Herkesin her şeyi bildiği bu adada iyi şanslar."

Cooper inledi. Jared kıl payı kurtulduğu için onu öldürecekti, itfaiyeciler arabayı sağlam bir zemine çekerken tamponun etrafındaki zincirin vereceği zarardan bahsetmiyorum bile.

"Araba kenara nasıl bu kadar yaklaştı?" Mason sordu.

Gigi, "Benimle, arabayla ve gün batımıyla bir selfie çekmek istedi," dedi.

Mason, "Bir şekilde 'selfie' kelimesini söyleyeceğinizi biliyordum," dedi. "Son yıllarda bu kayalıklardan kaç kişinin düştüğünü bilseydiniz, bariyerlerin etrafından dolaşmazdınız."

Cooper adama derslerini bırakıp gitmesini söylemek istedi. Evet, onlar aptalca bir şey yaptılar. Evet, bunu yapmamalıydılar. Evet, derslerini almışlardı. Gerçekten de araba uçuşumun kenarına doğru yuvarlanmaya başladığında mesajı almadıklarını mı düşünüyordu? Arabadan indiğinde viteste bıraktığından o kadar emindi ki.

Sağlık görevlileri onu -acı içinde- bir sedyeye koyup engibeli bir zeminde yuvarlayarak ambulansa götürdüklerinde daha fazla azar işitmekten kurtuldu. Gigi'ye "Arabayı eve götürebilirsin," dedi.

"Ben eve gitmiyorum. Seni kliniğe kadar takip edeceğim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Benimle çıkmanı istediğimde bunun için imza atmadın."

"Gansett Adası'na geldiğimden beri yaşadığım en heyecanlı gece bu."

"Bu doğru olamaz."

"Bu doğru ve seni terk etmeyeceğim." Ona arsız bir göz kırptı. "En azından henüz değil."

Gigi ambulansı takip etmek üzere arabaya yöneldiğinde, iki sağlık görevlisinden daha genç olanı gözlerini kocaman açarak Cooper'a baktı. "Lanet olsun, o *Gigi Gibson* mıydı?"

"Tek ve biricik."

"Ve sen onunla *randevudaydın*?"

"Öyleydim. Şimdi ne diyeceğinden emin değilim." *Felaket* iyi bir kelimeydi. "*Dostum...*"

"İnanın bana, biliyorum."

"Burada bir dizinin çekildiğini duydum ama kimse onlar olduğunu söylemedi."

"Bence bu kasıtlı yapılmış olabilir. İzleyicilerini şaşırtmak istediler."

"Şaşırdım. Onunla nasıl tanıştınız?" "Bir arkadaşımın arkadaşı."

Yaşlı bir kadın sağlık görevlisi, "Onu rahatsız etmeyi bırakın ve ağrısı için bir şeyler verin," dedi.

"Beni bayıltacak bir şey verme. Daha sonra araba kullanmam gerek."

"Bu gece daha fazla araba kullanmayacaksın, sporcu," dedi. "Ve klinikte seni muayene etmeden önce ilaçlarını almalısın."

Cooper iç çekerek, "Peki," dedi. "Ama beni bayıltma. Ben kendimde değilken bu adamın Gigi'nin yanına taşınmasını istemiyorum."

"Haha, sanki," dedi genç adam. "Bana iki kere bile bakmazdı." Acı tüm dikkatini vermesini gerektirmeseydi Cooper gülebilirdi. Bundan sonra Gigi de ona bir daha asla bakmayacaktı. Kliniğe giderken sadece nazik davranıyordu. Cooper iç çekerek gözlerini kapattı ve kaburgalarından, yüzünden, kollarından ve ellerinden gelen acıyı düşündü. Sağlık görevlisi ona ne verdiyse acısını biraz dindirmiş ve sanki uçuyormuş gibi hissetmesini sağlamıştı.

Ambulans bir tümseğe çarpana kadar.

Cooper acıdan çılgılık atmamak için dudağını ısırды. Kahretsin, bu *berbat* bir şeydi. Hayallerinin kadınıyla bir randevusu vardı ve araba ve selfie konusunda aptallık ederek bunu mahvetmek zorunda kalmıştı. Bu gecenin dönüştüğü felaket için kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu. Jared'in bunu duyması ne kadar sürerdi?

GIGI, kendisine düz vites kullanmayı öğreten lise arkadaşına teşekkür ederek arabayı sürmek için topuklarını yere vurdu. Yıllardır kullanmadığı için vites taktığında araba stop etti, ta ki debriyajın alıştığından daha az boşaldığını ve stop etmemesi için daha fazla gaza ihtiyacı olduğunu fark edene kadar.

Ambulansı kasabaya kadar takip ederken, Jared'in onu arabasını sürerken görmemesini ve Cooper'a ne olduğunu merak etmemesini umuyordu.

Arabayı almak için uçuşuma doğru hamle yaptığında kalbi neredeyse duracaktı. Ve yardımın gelmesi için geçen sonsuz dakikaları beklerken, Cooper'ın aptal bir arabayı kurtarmak için ölüme atlamak üzere olduğundan her saniye emin olmuştu.

"Özür dilerim," dedi arabaya. "Çok pahalı, çok güzel bir araba olduğunu biliyorum ama seni kurtarmak için boynunu riske atmamalıydı."

Onun yorumuna yanıt olarak, araba bir sonraki dur işaretinde durdu.

Gigi arabayı yeniden çalıştırdı ve debriyayı bıraktığında araba ileri doğru savruldu. Araba muhtemelen o kullanırken, felaketin kıyısında sallanırken olduğundan daha fazla tehlikede idi. Kliniğin otoparkına girip motoru kapattıktan sonra rahat bir nefes aldı.

Burada ne işi vardı ki? Cooper'la o sabah yeni tanışmıştı ve başucunda oturmak gibi bir zorunluluğu yoktu. Araba kayalıkların kenarına doğru yuvarlanmaya başlamadan önce tatlı, komik ve çekici olması dışında.

"Hepsi senin suçun," dedi arabaya. "Sen her şeyi mahvetmeden önce bu oldukça güzel bir akşam olmaya başlamıştı."

En son ne zaman, erkeğin elinde özenle seçilmiş kır çiçekleriyle kapısına dayandığı ve onunla vakit geçirmekten ne kadar mutlu olduğunu söylediği geleneksel bir randevuya çıkmıştı? Hiç mi?

Kır çiçekleri hoş bir dokunuş olmuştu, özellikle de Cooper'ın şaşırtıcı bir zenginlikten geldiği ve ona adanın sunduğu en özenli çiçek aranjmanını alabileceği düşünüldüğünde. O ise Cooper'ın özenle seçtiği Kır çiçeklerinden özenle hazırlanmış buketlere kadar, gülünç derecede yakışıklı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Bunu o sabah havuzdan ilk bakışta fark etmişti ve adam akşam dışarı çıkmak için giyinmiş bir halde kapısına geldiğinde nefesini kesmişti. Haki bir şort ve seksi kollarını ortaya çıkaracak şekilde kıvrılmış beyaz pamuklu bir düğme giymiş, sol bileğine de kalın gümüş bir saat takmıştı. Saat

Beyaz gömleği, derin bronzluğunu ve çenesindeki kırışıklıklar gibi zahmetsizce dağılmış kirli sarı saçlarını dengeliyordu. O, Tanrı'nın kadınlara bir armağanıydı ama işin komik yanı, bunu bilmiyor gibiydi. Felaket gelmeden önce tatlı, gergin ve komik biriydi.

Araba hareket etmeden önceki bir saat içinde, hatırlayabildiğinden daha uzun süredir hiçbir erkekle gülmediği kadar gülmüştü. Erkekler artık

ona sıkıcı geliyordu. Bitmek bilmeyen saçmalıklarıyla onu etkilemeye çalışırken kendilerini eğip büktükleri için hepsi aynıydı.

Cooper canlandırıcıydı. Kendinden başka bir şey olmaya çalışmamıştı ve arabayı kurtarmaya çalışarak onun ödünü koparmış olsa da, çabası için ona kredi vermişti. Kardeşi dünyanın en zengin adamlarından biriydi ve Porsche'yi binlerce kez satın alabilirdi. Ama Cooper yine de arabayı kurtarmak için kendi hayatını riske atmıştı ve bu yüzden ona büyük puan vermek zorundaydı. İtfaiyecilerin gelmesi için.

İtfaiyecilerden bahsetmişken, Jordan'a Cooper'la çıkacağından bahsetmemişti. Mason ona söyleyecekti, birbirlerine her şeyi anlattıkları gibi. Mide bulandırıcı olacak kadar çılgınca aşıklardı.

"Kapa çeneni," dedi çantasında telefonunu bulurken. "Sadece kıskanıyorsun."

Jordan'ın Mason'a delicesine aşık olmasını izlemek en hafif tabirle sarsıcı olmuştu. Jordan'ın rapçi Zane ile felaketle sonuçlanan evliliğinden sonra

Gigi, en yakın arkadaşının bir süre daha bekâr kalacağını düşünmüştü. Ama sonra hayatını kurtardığında Mason'la tanıştı ve Jordan neredeyse en başından beri onun için gidici olmuştu.

Gigi insanların neden hayatlarının geri kalanında kendilerini tek bir kişiye bağlamak istediklerini asla anlayamazdı. Tek eşlilik ona hiç mantıklı gelmiyordu.

Bunun uzun vadede işe yaradığını hiç görmemişti. Eski annesi üçüncü kez, eski babası dördüncü kez evlenmişti. Evdeki insanlar, her iki evlilik de başarısız oluyordu.

Çeşitli üvey ebeveynlerini tanıma zahmetine girmeyi bırakmıştı, çünkü evlilikleri hiç sürmemişti. Onu evlat edinen ve sonra da mahkemeye başvurana kadar onu unutan ebeveynlerinden neredeyse hiç haber alamamıştı.

On altı yaşındayken azat edildi.

Jordan ve ikiz kardeşi Nikki, ebeveynleri ayrıldıktan sonra Gigi'nin tanık olduğu en kötü velayet savaşlarından birini yaşamışlardı. Yine de

onlar

Mason Johns ve Riley McCarthy'ye deli gibi aşıktı. Gansett Adası'nda aşk havası esiyordu. Riley'nin kardeşi Finn, Chloe Dennis'e fena halde aşık olmuştu ve hatta Riley ile Finn'in babası Kevin bile Otuz yıllık evliliği bittikten sonra Chelsea.

İnsanlar neden kendilerini bu duruma sokuyordu? Gigi bunu asla anlayamazdı, Jordan'ı Mason'la olduğundan daha mutlu görmediğini itiraf etmek zorunda kalsa bile. İkisi de birbirlerinin yanındayken parlıyordu ve Jordan, Mason yanında olmasa bile sürekli gülümsüyordu.

Jordan'a bir mesaj yazdı. *Mason'dan duymadan önce, bu gece Cooper James'le (Jared'in kardeşi) çıktım.*

Jordan hemen cevap yazdı, muhtemelen Mason görevde olduğu ve kendisi evde yalnız olduğu için. Mason izinliyse, Jordan'ın bir mesaja cevap vermesi on iki saat sürebilirdi. Bu, acayip uzun boylu itfaiye şefi hayatına girdiğinden beri her zaman bağlantıda olan arkadaşındaki bir başka dikkat çekici değişiklikti. *Mason'ı nerede gördün?*

Elbette Jordan, Gigi'nin Cooper'la ne yaptığından çok Mason'ı nerede gördüğünü bilmeyi tercih ederdi. *Kayalıklarda küçük bir sorunla karşılaştım. itfaiyeciler geldi.*

Aman Tanrım! Düşmedin, değil mi?

Hayır, ama Jared'in Porsche'si az kalsın düşüyordu. Cooper bir şekilde devrilmesini önledi. Çok korkunçtu.

Kahretsin, G. İyi misin?

Ben iyiyim ama Coop yaralandı. Klinikteyiz. Ya da o öyle. Dışarıda oturmuş burada ne yaptığımı merak ediyorum.

Telefon çaldı ve Gigi Jordan'ı aradı. "Selam." "Ne oluyor, G?"

"Biliyorum! Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bana her şeyi anlat. Onunla nasıl çıktın?" "Jared'in havuzunda yüzüyordum ve Cooper çıktı. Başladık.

Konuşurken bana çıkma teklif etti, ben de sevimli olduğunu düşündüm ve evet dedim."

"Evet mi dedin? Bir erkek sana ilk kez çıkma teklif ettiğinde asla evet demeysin."

Bu doğruydu. Bir erkekle çıkmayı kabul etmeden önce, genellikle yasal olduklarından emin olmak için üç ya da dört kez sordurdu. Cooper sadece bir kez sormuştu. "İyi birine benziyordu ve seninle kız kardeşinin evcil olmasından sıkıldım. Yapılacak bir şeydi." Bu sözleri söylerken, Cooper'a karşı sadakatsizlik hissediyordu, ki bu garipti. Onu on iki saattir tanıyordu. Neden ona karşı sadakatsizlik hissetsin ki?

Şu lanet kır çiçekleri yüzünden.

"Cooper iyi mi?" Jordan sordu.

"Sanırım öyle. Kaburgalarını, yüzünü ve muhtemelen ellerini ve kollarını incitti."

"Bu gerçekten korkutucu olmalı."

"Çılgıncaydı. Bırakması için bağıırıp durdum ama bırakmadı. Çürümüş bir kütük vardı ve can havliyle arabaya tutunurken ayakları kütüğün arkasına takılmıştı. Her şeyin nasıl olduğunu bile bilmiyorum. Bir dakika önce arabayla gün batımının fotoğraflarını çekmeye çalışıyorduk, bir dakika sonra ise kanlar içinde yere yığıldı."

"Eyvah. Ucuz atlatmışız gibi görünüyor."

"Öyleydi. Ellerim hâlâ titriyor ve neden kliniğin dışında oturup hiç tanımadığım bir adam için endişelendiğime dair hiçbir fikrim yok."

"Eğer Cooper da Jared gibiyse, bahse girerim çok seksidir." "Çirkin değil."

Jordan gülmekten kırıldı. "Hâlâ ilk sorduğunda ona evet demeni unutmaya çalışıyorum."

"Bunu kafana takma. Sana söyledim ya. Sıkıldım, terledim ve bu elektrik kesintisi ve sıcak dalgasından bıktım."

"Doğru."

Asla yalan söyleyemeyeceği bir kişi varsa, o da kendisini dünyadaki herkesten daha iyi tanıyan Jordan'dı.

"Belki de o senin tekindir."

"Aman Tanrım. Kendini dinleyecek misin? *Benimkini* mi? *Biriyle* ilgilenmiyorum, bunu sen de biliyorsun."

Jordan, Mason'la meşgul olmaya başladıktan sonra ortaya çıkan o seksi ve müstehcen ses tonuyla, "Denemeden eleştirme," dedi.

"Böyle bir şey olmayacak, o yüzden mutluluk saçmalıklarını bırakabilirsin. Cooper'la çıktım çünkü yapacak bir şeyim vardı. Hepsi bu."

"Yani onu kontrol etmek için içeri girmeyecek misin?"

"Bunu yapacağım çünkü ben bir canavar değilim, ama sonra eve gideceğim." "Benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Ne?"

"Bu adama bir şans verin. Eğer kardeşi gibiyse, gerçekten iyi bir adamdır."

"O bir *bebek*. Sanırım yirmi beş yaşında bile değil." "Ne olmuş yani?"

"Hadi ama J. Gerçekçi ol, olur mu? Bahsettiğimiz kişi benim. Nasıl olduğumu biliyorsun."

"Nasıl *olduğunu* biliyorum. Bu bir şeylerin değişmeyeceği anlamına gelmez." "Bir şeyler sadece sen istediğinde değişebilir. Ben böyle mutluyum."

olduğum gibi."

"Öyle misin?"

Gigi güldü. "Beni bununla öldürüyorsun. Bugünlerde hepiniz yirmi dört saat sevişiyorsunuz, bu yüzden herkesin sizin sahip olduklarınızı istediğini sanıyorsunuz."

"Öncelikle, yirmi dört yedi değil." "Tamam, yirmi üç altı o zaman."

"Çok komik. En iyi arkadaşımın aşık olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmesini istiyorsam beni affetmelisin."

"Böyle iyiyim. Yine de teşekkürler."

"Oraya hiç gitmediğiniz halde bunu nasıl bilebilirsiniz?"

"Bunu biliyorum çünkü oraya gitmenin insanları ne hale getirdiğini gördüm ve ilgilenmiyorum."

"Mason'ın benim ya da Riley'nin Nikki'nin kalbini kıracağını mı düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse bunu pek düşünmedim. İkisi de iyi çocuklara benziyor ve sizin adınıza mutluyum. Gerçekten mutluyum. Ama bu yaşam tarzı bana göre değil. Neden bu konuşmayı yapıyoruz ki? Biriyle çıktım. Aman ne önemli. İnsanlar bunu her zaman yapar. Randevular, hiçbir şey yapmaktan sıkıldığınızda yapabileceğiniz bir şeydir. İlla ki sonsuza kadar mutlu olmanızı sağlamazlar."

"Yapabilirler."

Gigi sinirlenerek, "Senin aşk böceği tarafından ısırılmış olman benim de ısırılmak istediğim anlamına gelmez. Bu istediğim son şey. Hayatımı olduğu gibi seviyorum, çok teşekkür ederim. Cooper'ı kontrol edip eve gitmeliyim. Yapmam gereken müşteri işleri var." Her nasılsa, yaz boyunca Gansett Adası'nda mahsur kalırken avukatlık işlerini ve Los Angeles'taki müvekkillerinin çoğunun ihtiyaçlarını karşılamayı başarmıştı.

"Sonra bana mesaj at ve nasıl olduğunu haber ver." "Mesaj atarım."

Gigi, Jordan'ın saçmalıklarını susturmuş olmanın verdiği rahatlamayla görüşmeyi sonlandırdı. Çok yakında ait olduğu yere, Los Angeles'a dönecek ve Gansett'teki yazı uzak bir anı olarak kalacaktı. Onun için yeterince erken olamazdı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 3

W

Burada mıydı? Kliniğe geleceğini söylemişti, peki onu tutan neydi? Jared'in Porsche'sini

yol mu? Bu tam bir ironi olmaz mıydı? Cooper arabayı kurtarmak için neredeyse kendini öldürdükten sonra, o kaza yaptı. Ve eğer bu olduysa. O iyi mi?

Daha önce kapıya, en önemli yerlerini zar zor kapatan sarı çiçekli bir elbise, yüksek topuklu sandaletler ve sırtından aşağıya dalga dalga dökülen sarı saçlarıyla gelmişti.

Yaşadığı sürece, kapısının önünde güneş parlarken onun ne kadar muhteşem görüldüğünü ya da ona getirdiği kır çiçeklerini gördüğünde kahverengi gözlerinin nasıl sevinçle parladığını asla unutmuyacaktı.

Kendisinin de söylediği gibi, hoş bir dokunuş olmuşlardı.

Gigi neredeydi ve doktor neredeydi? Kurtarma ekibi onu getirdiğinden beri neredeyse otuz dakikadır bekliyordu. Cooper, kliniği etkisi altına alan sıcağın ölmek üzereydi, jeneratör bile

Işıklar açıldı. Bir hemşire ona doktorun başka bir hastayla birlikte olduğunu ve birazdan yanına geleceğini söylemişti. Ölmesinden falan endişe etmediklerini iyi bir işaret olarak kabul etmeliydi.

Araba uçurumdan yuvarlanıp onu da beraberinde g t rseydi her Şey daha farklı olabilirdi. Bu düşünce onu soğuk terler dökmeye itti.  lebilirdi. Şurada ya da burada bir derece eğim olsaydı, bu hikâye çok kötü sonu lanabilirdi. Sürücülerin tam da Cooper'ın yaptığı Şeyi yapmasını engellemek için yerleŐtirilmiŐ olan kütüklerin dışına park ettiğinde imdat frenini çekmeyi unutması kendi hatasıydı.

Çok aptalca.

Ve  ok Şanslıyım.

Derin bir nefes aldı ve göğsüne bir ağrı saplandığında anında pişman oldu.

"Beklettiğim için çok özür dilerim," dedi siyah saçlı doktor Cooper'ın odasına girdiğinde ve iki kez baktı. "Merhaba Cooper. Ben Dr. David Lawrence. Bir süre önce Jared'in evinde kalırken tanıŐmıŐtık. yer."

"Evet, hatırlıyorum. Seni tekrar görmek güzel diyeceğim ama..." "Ne oldu?"

Cooper arabanın, kayalıkların ve felakete ramak kalıŐının hikâyesini anlattı.

"Vay anasını, yani uçurumdan yuvarlanmasını mı engelledin?"

"Bir Şekilde."

"Jared o arabayı

seviyor." " nan bana,

biliyorum."

Dr. Lawrence bilgisayara baktı. "Hemşire kaburgalarınızda ağrı olduğunu söylüyor ve belli ki yüzünüz berbat durumda."

Cooper, sağ tarafındaki kaburgalarını göstererek, "Hayatımda yaşadığım en kötü ağrı tam burada," dedi.

"Herhangi bir kırık olup olmadığını görmek için röntgen çekeceğiz." Cooper'ın yüzüne daha yakından bakmak için eğildi. "Burada ne oldu?"

"Arabaya doğru daldım ve yerdeki çürümüş tahtaya çarptım."

Doktor daha yakından baktı. "İçinde çıkması gereken kıymıklar var."
Cooper yaralı yüzünden kıymıkların çıkarılacağı düşüncesiyle boğazına yükselen safrayı bastırdı. Zaten yeterince acıyordu. Bu nasıl bir his olacaktı?

Doktor Cooper'ın omzunu sıvazlayarak, "Bunu yapmadan önce sizi uyuşturacağız," dedi. "En son ne zaman tetanos aşısı oldunuz?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Onu da sizin için halledeceğiz. Bir dakika içinde döneceğim."

Kabinden çıkar çıkmaz Gigi göründü, evden çıktıkları zamanki gibi taze, güzel ve derli toplu görünüyordu. Ama yine de, tekerlekli bir arabayı kapmak için yere atlamamıştı. "Hey," dedi. "Gelebilmişsin."

"Ben başardım, araba da başardı."

"Bu iyi," dedi Cooper, onun ve arabanın iyi olduğunu duyunca rahatlamıştı. "Senin hakkında ne söylüyorlar?"

"Doktor az önce geldi. Röntgen çekecekler ve yüzümdeki kıymıkları çıkaracaklar. Bunun için sabırsızlanıyorum."

"Ouch."

"Şaka yapmıyorum. Beni uyuşturacaklarını söyledi, ama bu yüzüme iğne vurulacağı anlamına mı geliyor?"

"Bilmek bile istemiyorum."

"Bu gece böyle boktan bir şeye dönüştüğü için üzgünüm. Planladığım şey bu değildi."

Gigi içeri girdi ve yatağın yanına oturdu. "Ne planlamıştın?"

"Kayalıklarda gün batımını izledikten sonra akşam yemeği yiyecek ve müzik dinlemek için Beachcomber'a gidecektik. Orada gitar çalan bir adam olduğunu duydum ve gerçekten çok iyiymiş."

"Bu eğlenceli olurdu."

"Başka bir zaman alabilir miyim?" Omuz silkti.

"Göreceğiz."

Coop'un duymak istediği şey bu değildi ama ilk randevularını berbat ettikten sonra onu suçlayamazdı. "Takılmak zorunda değilsin. İstersen arabayı al ve eve git. Burada işim bitince bir taksi çağırırım."

"Beklemenin sakıncası yok." "Emin misin?"

"Eminim, ama yüzündeki kıymıkları çıkarmalarını izlemeyeceğim."

"Seni suçladığımı söyleyemem. Bu benim de yapılacaklar listemde üst sıralarda değil." "Neymiş o? Yapılacaklar listende üst sıralarda yani."

Yüzündeki kıymıkları aklından çıkarmak için sohbet ettiği hissine kapıldı. "Bir iş kurmak için çalışıyorum."

"Ne tür bir iş?"

Ona bekarlığa veda ve içki gezileri fikrinden bahsetti. bekârlığa veda partileri. "Adada düğün sektörü çok büyüdü. Destek hizmetleri için bir alan olabileceğini düşündüm."

"Bu ilginç bir fikir." "Böyle düşünmene sevindim."

"Sizin için ayrıntıları gözden geçirecek bir avukata ihtiyacınız olursa, bana haber verin. Rhode Island'da lisansım yok ama size bağlayıcı olmayan tavsiyelerde bulunabilirim."

Cooper şaşkınlıkla ona baktı. "Sen *avukat mısın*?"

"Öyleyim."

"Diziyi izlerken senin hakkında bilinmesi gereken her şeyi bildiğimi sanıyordum."

Gigi alay etti. "Size görmenizi istediğimiz şeyi gösteriyoruz - iki aptal kadın aptalca şeyler yapıyor ve eğleniyor."

"Neden avukatlık hakkında konuşmuyorsun?"

"Çünkü bu çok sıkıcı ve iyi bir TV programı değil."

"Buna inanamıyorum."

"Neden? Avukat olamayacak kadar aptal görüldüğüm için mi?"

"Tanrım, hayır. Hiç de değil. Programı izleyen herkes ikinizin de ne kadar zeki olduğunu görebilir. İzlemeyi bu kadar eğlenceli kılan da bu. Bir de ikinizin ne kadar seksi olduğunuz gerçeği var."

"Öyle miyiz?"

Şimdi de alay etti. "Sanki bunu bilmiyorsun."

"Bunu birkaç kez duyduk, ama ikimiz de nasıl görüldüğümüzden daha fazlasıyla ilgiliyiz."

"Sen bana avukat olduğunu söylemeden önce de biliyordum." "Bu doğru mu?"

"Kesinlikle evet. Los Angeles'taki yoksul çocuklar için yaptığınız şeyler inanılmaz."

"Bu, yapımcılarımızdan birinin bize çocuklarının okulunda okul malzemeleri için parası olmayan bir aileden bahsetmesiyle başladı. Biz de bu konuda yardımcı olabileceğimizi söyledik. Jordan ve ben o aileye ihtiyaçlarını karşıladık ve sonra aynı sorunu yaşayan diğer ailelere nasıl yardımcı olabileceğimizi düşünmeye başladık. O noktadan sonra iş büyüdü ve şimdi elli eyaletin tamamında yardım kampanyaları düzenliyoruz."

"Çok etkileyici."

"Teşekkürler. İyi bir şey yaptığımızı bilmek, gösterinin ne kadar saçma olduğu konusunda kendimizi daha az gülünç hissetmemizi sağlıyor."

"Gösteri aptalca değil."

"Evet, gerçekten öyle, ama eğlenceli ve insanlar bundan hoşlanıyor gibi görünüyor. Artık bunu yapmamak garip olacak."

"Bekle, yani bu son sezon mu?"

"Sanırım öyle. Jordan kesin bir şey söylemedi ama dev itfaiyecisiyle birlikte bok içinde bir domuz kadar mutlu. Yakın zamanda buradan ayrılmak isteyeceğini sanmıyorum. Ve çekimler bittikten sonra burada kalmamın imkanı yok."

"Gansett'ten hoşlanmıyorsun, değil mi?"

"Mesele o değil. Ada çok güzel ve burada pek çok harika insanla tanıştım."

"Ama burası ev değil."

"Doğru. Ve tabii ki sıcak hava dalgası sırasında günlerce süren bir elektrik kesintisi Gansett'in gözümde iyi görünmesine yardımcı olmuyor."

"Sanırım değil. Evin Los Angeles mı?"

"Her zaman öyleydi, ama bilmiyorum. Baŗka bir yere taŗınabilirim." "Nereye?"

"Henüz bilmiyorum. Sadece yalnız kalabileceğim bir yer." "Bunu söylerken neden  zg n görünüyorsun?"

" yle mi?"

"Evet, biliyorsun."

O daha fazla sorgulamaya devam edemeden, doktor elinde güzel, siyah saçlı bir kadınla döndü.

"Bu Victoria Stevens, pratisyen hemŗirelerimizden biri. Sizi röntgen için götürecek ve sonra da yüzünüzdeki yaraları temizleyeceğiz."

Cooper kuru bir sesle, "Sabırsızlanıyorum," dedi. Baŗını kaldırıp Gigi'ye baktı. "Gerçekten beklemek zorunda değilsin. Eminim burada takılmaktan daha iyi yapacak iŗlerin vardır."

"Sorun değil. Beklemenin sakıncası yok. Daha sonra seni eve bırakacak bir araca ihtiyacın olacak." "Taksi  ağırabilirim."

"Bekleyeceğim."

COOPER'I röntgen için kabinden çıkardıktan sonra Gigi ziyaretçi koltuğundaki yerine döndü. Yine orada ne iŗi olduğunu merak etti. D n bu saatlerde onu tanı mıyordu bile. Ona gitmesini söylediği halde neden onu eve götürmek için bekliyordu? Belki de

Çünkü o eğlenceli, komik ve yüzünün yarısı kıyma gibi görünse bile herhangi bir erkeğin olabileceğinden daha sevimliydi.

Ondan hoŗlan mıŗtı.

Ve bu garipti. Neredeyse hiç kimseden hoŗlan mıyordu. G venmeyi seçtiği insanların çoğu onu bir noktada hayal kırıklığına uğrat mıŗtı. Sonuç olarak, o

çok az insanın ona yaklaşmasına izin verme eğilimindeydi. Cooper bu kuralın bir istisnası olmayacaktı ama ondan hoşlanıyor olması ilgisini çekiyordu.

Gigi insanlar söz konusu olduğunda içsel bir radara sahip olmakla övünürdü. Birkaç dakika içinde birinin saçmalayıp saçmalamadığını anlayabiliyordu. Cooper hakkında böyle bir okuma yapmamıştı. Onunla ilgili okumanın nasıl sonuçlanacağından henüz tam olarak emin değildi ama boktan bir okuma değildi. Bu yüzden hâlâ burada, sıcak bir yaz gecesinde klinikte onu eve bırakmayı bekliyordu.

RÖNTGEN ÇEKTİRMEK BERBATTI. Cooper terleyene ve sağ tarafından yayılan ağrıdan midesi bulanana kadar onu döndürüp durdular.

"Çok üzgünüm," dedi Victoria. "Acıttığını biliyorum. İşimiz neredeyse bitti."

Son fotoğrafı çektikten sonra Cooper hemen pişman olduğu bir dizi derin nefes aldı. Yaralı kaburgaların bu kadar acı verebileceğini hiç düşünmemişti. *Lanet olsun*. Hayallerinin kadınıyla bu akşamı böyle geçirmeyi ummuyordu. Her ne kadar kaçıp gitmiş olsaydı onu suçlamayacak olsa da, direnmeyi başardığı için çok cesurdu.

Kayalıklardaki olay yüzünden kendini aptal gibi hissediyordu. Onunla, arabasıyla ve gün batımıyla bir selfie çektiirmek isteyerek, şimdiye kadar çıktığı her dili tutulmuş sersem gibi davranmıştı. Sanki bir gün ona

Bir zamanlar büyüleyici Gigi Gibson'la randevusu olan biri.

Onu muayene odasına geri götürdüler.

Gigi onun geldiğini görünce sandalyeden fırladı. "Neden solgun ve solgunsun?"

"Yaralı kaburgaların röntgenini çekmenin sandığınız kadar eğlenceli olmadığı ortaya çıktı."

Gülümsedi ve gözleri muziplikle parladı. "Bunun eğlenceli olacağını düşünmezdim."

Victoria, "Ağrın için sana biraz daha güçlü bir şey verebilirim," dedi.

Coop, "Sorun değil," diye karşılık verdi. Gigi'yle birlikte geçireceği süre boyunca aklını başında tutması gerekiyordu. Bu akşamki felaketten sonra ikinci bir randevu için hiç şansı yoktu. Ama bir erkek umut edebilirdi.

"Al şunu, Cooper," dedi Gigi. "Seni eve götüreceğim."

"Bayılmak istemiyorum. Uyumak yerine sana bakmayı tercih ederim."

Onun tatlı gülümsemesi hayatta olduğu için memnun olmasını sağladı, çünkü bu akşamın trajik bir hal alabileceğinin tamamen farkındaydı.

Arabayı kurtarmaya çalışmak aptalcaydı. O

bunu biliyordu. Ama hayatı boyunca örnek aldığı ağabeyini hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu. Jared'in çok sevdiği arabasının uçurumdan yuvarlanmasına izin vermemesi için onu motive eden şey de buydu.

Jared, Cooper'ın ne yaptığını duyduğunda çok kızacaktı. Ağabeyi Cooper'ı doğduğu andan itibaren, Jared on iki yaşındayken çok sevmişti. Aralarında her zaman özel bir bağ olmuştu ve Jared ile Lizzie'nin yaşadığı onca şeyden sonra Cooper'ın yapmak isteyeceği son şey, değerli Porsche'sini uçurumdan yuvarlayarak kardeşinin daha fazla üzülmesine neden olmaktı.

Doktor, Cooper'ın ne olacağını bilmemesinin daha iyi olacağını düşünerek çok yakından incelemeyi reddettiği bir tepsi aletle geri döndü.

Gigi onun elini tuttuğunda onu şaşırttı. "Bana bak." "Memnuniyetle."

Ona bakmak hiç de zor değildi.

Doktor önce bazı iğnelerle bölgeyi uyuşturacağını açıklarken onun bakışlarıyla karşılaştı ve öylece kaldı.

Cooper ilk kurşunun acısıyla bir bebek gibi ağlamamak için mücadele etmek zorunda kaldı.

Gigi onun elini daha sıkı tuttu, iki el daha ateş edilirken bakışları hiç değişmedi.

Neyse ki ilki etkisini göstermiş, ikinci ve üçüncüyü biraz daha az acı verici hale getirmişti.

Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü.

Gigi, sanki ona bu şekilde davranmak önemli bir şey değilmiş gibi bir mendille gözyaşlarını sildi.

Kalbinin göğsünde hafıflediğini hissetti ve bunu ilaca bağıladı. Ama sadece o değildi. O da vardı. Onun gerçekte nasıl biri olabileceğine dair bir fikri vardı ama gerçekte hayal ettiğinden çok daha fazlasıydı.

Kıymık arama işlemi yaklaşık otuz dakika sürdü. Cooper bir şey hissetmediği için şükrediyordu ama kıymık araması bittikten sonra canının çok acıyacağından şüpheleniyordu.

Uyuşukluk geçti.

Gigi onun elini ve bakışlarını tutarak, derisinin çekilip çekiştirilmesinden başka bir şeye odaklanmasını sağladı.

Victoria odaya geldi. "Röntgenler iki kılcal kırık gösteriyor ve ciddi morlukların olacak."

"Bu konuda ne yapacağız?" Cooper sordu.

"Onları saracağız ve iyileşene kadar birkaç hafta rahat olmanızı önereceğiz. Ancak bir ya da iki hafta boyunca oldukça ağrılı olacaklar."

Ne tatil ama.

"Çok fazla şey yapmadığından emin olacağız," dedi Gigi.

Yapacağız, değil mi? Bu, ona tekrar bakmayı planladığı anlamına mı geliyordu? Sağlık mı? Herkesin önünde odun sporu yapmadan önce, onu yaramaz bir hemşire kılığına sokan düşünce zincirini derhal durdurmak zorunda kaldı.

Anlaşıldığı üzere, kırık kaburgaların "sarılması" da hiç eğlenceli değildi.

Cooper klinikten lastik gibi bacakları üzerinde, Gigi'nin koluyla desteklenerek çıktı. Onun kendisine dokunması yaralı olmanın en iyi yanıydı ama bunun organik olarak gerçekleşmesini tercih ederdi. Ona sabah eczane açılana kadar dayanması için ağrı kesici haplar ve yüzündeki yaralar için antibiyotik merhem vermişlerdi.

"Bir saniye bekle." Cebinden telefonunu çıkardı ve Porsche'nin tamponunu kontrol etmek için el fenerini açtı. "Onların

Arabayı tampona zarar vermeden geri çekmeyi başardınız mı, yoksa ben mi bir şeyler görüyorum?"

Gigi daha yakından bakmak için eğildi. "Ben bir şey görmüyorum."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Jared yarın büyüteçle kontrol edecek."

"Yapmayacak

!" "Evet,

yapacak."

Gigi onun için yolcu kapısını açtı. "Binmek için yardıma ihtiyacın var mı?" "Sanırım ben hallederim." Kendini alçak yolcu koltuğuna bıraktı. asılı araba neredeyse röntgenler kadar acı vericiydi. Yere indikten sonra başını koltuğa yasladı ve acıya rağmen nefes almaya çalıştı.

Kahretsin, bu tamamen berbattı!

"İyi misin?" Gigi sürücü koltuğuna oturduktan sonra sordu. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

"Doğru."

"Sana yemek sözü vermiştim. Eve giderken bir şeyler atıştırmak ister misin? Ben ismarlıyorum."

"Ben yiyebilirim. Peki ya sen?"

Yemek yiyebileceğini sanmıyordu ama yemek için durma konusunda rahat hissetmesini istiyordu. "Elbette, kulağa hoş geliyor. Mario'ya sipariş vermek ister misin? Sanırım elektrik kesintisi sırasında açıklar."

"Ev salatalarına bayılıyorum. Sen ne istersin?"

"İyi pişmiş küçük bir pizza. Tabii sen de istemiyorsan. Eğer öyleyse, bir büyük alın."

"Kulağa hoş geliyor ama çekim bitene kadar salatayla idare edeceğim. Yemin ederim her bir kilo filmde on olarak görünüyor."

"Bunun için endişelenmene gerek yok."

"Evet, var."

"Yapma."

"Yap."

Bir ev salatası ve iyi pişmiş küçük bir büyük pizza siparişi verdi. Arabayı çalıştırdığında, araba ileri doğru savruldu ve durdu.

Cooper acı içinde çılgılık atmamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı. "Özür dilerim. Bu debriyaj psikozlu."

"Sorun değil," dedi Cooper sıkılmış dişlerinin arasından. "Hissetmek bir saniye alır." Jared arabayı kullanmasına izin verdiği için onu öldürecekti ama ne başka seçeneği var mıydı? Vücudunda kim bilir ne kadar uyuşturucu varken araba kullanmasının imkânı yoktu. "Yavaşça bırak. En iyi seçeneğin bu."

Kadın adamın dediğini yaptı ve araba sorunsuz bir şekilde ilerleyerek kliniğin otoparkından çıktı.

Cooper en azından şimdilik o yeri son kez gördüğü için mutluydu. Nasıl olduğunu öğrenmek için yarın arayacaklarına söz vermişlerdi. Zorlukla bekleyebildi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

Gigi onları yavaş ve dikkatli bir şekilde kasabanın içinden geçirerek Beachcomber'ın arkasında bulunan Mario'nun yerine götürdü.

"Oraya varmamız gerekiyordu." Cooper eliyle Gansett şehir merkezine demir atan ikonik beyaz otel. "Gecemizi mahvettiğimiz için özür dileriz."

"Sen ve/veya araba o uçurumdan düşseydi daha da büyük bir karmaşa olurdu, bunun olmasına izin vermediğin için teşekkürler."

"Ha," dedi Cooper bir kakhaha homurtusuyla. "Gerçek bu."

"Beachcomber'ı erteleyebilir miyim?"

Cooper, "Tabii ki yapabilirsin," dedi ve bir daha yapacaklarını bildiği için kendini bin kat daha iyi hissetti.

"Bir dahaki sefere benim arabamla gitmeye ne dersin?" "Kulağa hoş geliyor," dedi gülümseyerek.

"Otomatik, yani debriyaj için endişelenmenize gerek yok."

Cooper iç çekerek, "Seni kardeşimin arabasıyla etkilemek istediğim için aptalın tekiyim," dedi.

"Kır çiçekleri ve kardeşin için çok şey ifade eden bir şeyi kurtarmak için kendi güvenliğini riske atma şeklin beni etkiledi."

Cooper bu zaferleri kutlayabilecek kadar iyi hissetmeyi diledi. "Jared'in bin tane satın alabileceği bir şey için kendimi riske atmamın aptalca göründüğünü biliyorum.

ve darbeyi hiç hissetmedi. Ama zengin olduğunda kendisine aldığı ilk şey arabaydı. Hepimizi hayata hazırladı, ailemin evini, büyükannem ve büyükbabamın ters ipoteğini, tüm teyzelerimizin ve amcalarımızın ipoteklerini ödedi, tüm kuzenlerimiz için üniversite fonları kurdu. Ve ancak tüm bunlar yapıldıktan sonra kendisi için bir şeyler yaptı." Cooper ona baktı. "O arabanın uçurumdan aşağı gitmesine izin veremezdim."

"Bu inanılmaz," dedi Gigi, "aileniz için bunları yapması." "Çok cömerttir, bazen hataya düşer. Ailemizdeki birkaç kişi ve arkadaş grubu ona bir banka gibi davranarak avantaj elde etmeye çalıştı."

"Bu çok ezikçe."

"Öyle, ama bunun onu etkilemesine izin vermemeye çalışıyor. Herkes için yaptıklarından sonra vicdanının rahat olduğunu söylüyor."

"Yani, ömür boyu hazırsın, öyle mi?"

"Hem evet hem hayır. Jared bana verdiği paranın çoğunu otuz yaşına kadar bir emanete koydu, böylece kendi deyimiyle işe yaramaz hale gelmeyecektim."

Gigi güldü. "Buna bayıldım."

"O zamanlar buna çok kızmıştım ama haklıydı. Gençken buna erişimim olsaydı başım belaya girerdi. Jared bana üniversite ve yüksek lisans masraflarımı karşılayacak kadar para verdi ve okuldayken New York'taki dairesinde yaşamama izin verdi. Ve bana piyasayı öğrenmek için kullandığım bir yatırım hesabı açtı. O harika bir öğretmen. Bu hesabı önemli ölçüde büyütmeyi başardım."

"O iyi bir kardeş."

"O en iyisidir. Her zaman yakın olduk."

"Aranızdaki yaş farkı nedir?"

"On iki yıl. Sinir bozucu bir çocukken bana karşı çok iyiydi, bana her zaman zaman ayırırdı, beni bir yerlere götürürdü. Onun için her şeyi yapardım."

"Bu çok hoş. Onu ve Lizzie'yi senin kadar iyi tanımıyorum ama son zamanlarda pek iyi görünmüyorlar."

"Nedenini söylersem, bunu kimseye tekrarlamayacağına söz verir misin?" "Elbette."

"Uzun süredir bebek sahibi olmaya çalışıyorlardı ve yakın zamanda bir tüp bebek denemesi daha başarısız oldu."

"Olamaz. Bu korkunç bir şey. Harika ebeveynler olurlardı." "Olurlardı. Onlar için çok zor oldu."

"Gigi, "Gençken hepimizin bebek yapmamak için bu kadar çaba harcaması ve sonra istediğimizde bazı insanların çok kötü zaman geçirmesi çok garip," dedi.

"Biliyorum."

"Bu da dünyadaki tüm paranın satın alamayacağı bazı şeyler olduğunun kanıtı."

"Doğru. Jared, Lizzie'nin yeni anne ve bebekle ilişkiye girmesinden endişeleniyor."

"Nedenini anlayabiliyorum. Lizzie tanıdığım en tatlı insan. İlk başta gerçek olup olmadığını merak ettim."

"Öyle," dedi Cooper. "Tam olarak görüldüğü gibi biri. Kimse için yapmayacağı şey yoktur."

"Keşke ben de onun gibi olsaydım."

"Hepimizin onun gibi olmaya ihtiyacı var. Jared her zaman onun başkalarına olduğu kadar kendisine de iyi davranmasını istiyor ve parasını asla kendisine değil, davalarına harcamayı sevdiğini söylüyor. Ona abartılı hediyeler vermeye çalışmamayı erkenden öğrenmiş. Bir keresinde ona Louis Vuitton marka bir çanta vermiş. O da ona geri aldı ve ona harcadığı parayı verdi, o da bunu bir gıda bankasına bağışladı."

Gigi koltukların arasına yerleştirdiği çantasına uzandı ve onu yere bıraktı. "Los Angeles'a döndüğümde bunu ve valizimi elden çıkaracağım ve gelirini bir gıda bankasına bağışlayacağım."

Cooper güldü. "Lizzie seninle gurur duyardı."

Gigi arabayı Mario'nun park yerine çekti ve araba durmadan önce yumuşak bir şekilde durdu, ileri doğru yalpaladı.

Cooper acıyla homurdandı. "Özür dilerim."

"Sorun değil."

"Düz vites kullanmakta berbatım. Hep öyleydim."

"Şimdi sen söyle," dedi Cooper gülerek. "Sorun değil. Benim kafayı bulmamdansa senin bulman daha iyi."

"Hemen gidip siparişi alacağım."

Adam ona cüzdanından kredi kartını çıkarmasını beklemesini söyleyemeden, arabadan inmiş ve seksi bacaklarına harikalar yaratan çılgın topuklu ayakkabılarının üzerinde sallanarak restorana doğru yola çıkmıştı.

Bu gece daha fazla felakete dönüşebilir miydi? Şimdi, akşam yemeğini de o ödüyordu. Hayattaki tek amacı, bu geceyi mahvetmesine izin verdiği için bu gece böyle bir tren enkazına dönüştü. Uzun flört geçmişinde hiçbir randevusu bu kadar ters gitmemişti. Hayalindeki kadınla da böyle olması gerektiğini düşündü.

Elinde bir pizza kutusu ve eve dönerken tutması için ona uzattığı kahverengi bir çantayla döndü.

"Bunun benim ikramım olması gerekiyordu." "Merak etme."

"Terliyorum. Bu şimdiye kadar çıktığın en kötü randevu olmalı."

"Haha, en kötüsüne yakın bile değil. Bu seferki unutulmaz olacak. Bu eminim."

Cooper, arabayı kendisinin kullanması ve akşam yemeğinin parasını ödemiş olması bir yana, EMS ve kliniğe gitmeyi içeren neredeyse bir felaketten daha iyi nedenlerle unutulmaz olmasını diledi.

Neyse ki arabayı park yerinden geri geri çıkarmayı ve durmadan otoparkın dışına sürmeyi başardı.

"Şimdiye kadarki en kötü randevun hangisiydi?"

Doğru söyleyip söylememeye karar verirmiş gibi ona baktı. "Evime ve hayatıma girmesine izin verdiğim ünlü bir sapık olduğunu anlamadan önce bir ay boyunca bu adamla çıktım. Onu benden uzaklaştırmak için yasaklama emri çıkartmak zorunda kaldım ve eve döndüğümde ona karşı ifade vermem gerekiyor."

"Kahretsin, Gigi. Bu korkunç."

"İnsanlar berbat. Bu yüzden eve gitmekten korkuyorum. Kefaletle serbest bırakıldı ve duruşmayı bekliyor."

"Güvenliğiniz var mı?"

"Evet, oradayken yanımda olmalı. Bölgeden ayrılmasını engelleyen bir ayak bileği monitörü var, bu yüzden burada güvendeyim." Gergin bir kahkaha attı. "Sözde şöhretin dezavantajı."

"Sen sahte bir ünlü sayılmazsın. Sen gerçek bir anlaşmasın." "Sen öyle diyorsan."

"Ben de öyle diyorum."

Jared'in evine doğru yola çıktıklarında, kasabanın dışına çıkan karanlık, dolambaçlı ada yollarında arabayı yavaşça sürdü. Klinikte geçirdikleri süre boyunca güneş batmıştı ve elektrikler kesik olduğu için her yer karanlıktı.

Gigi, "Buraya biraz sokak lambası iyi gider," dedi.

Cooper güldü. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

"Burası çok karanlık."

"Öyle."

"Buraya geldiğim ilk birkaç hafta gece araba kullanmaya korkuyordum çünkü eve giden yol çok karanlıktı. Geldiğim yerde geceleri gündüz gibi aydınlık oluyor."

"New York'ta da aynı."

"Gansett yabancı bir ülke gibi. Sokak lambası yok, stop lambası yok, yarım yamalak internet, temel kablo, bazı yerlerde klima yok, günlerce süren elektrik kesintileri. Devam edebilirim."

"Kesinlikle farklı bir dünya."

"İlginç olan şu ki, kendimi hiç burada hissettiğim kadar rahat hissetmemiştim. Yapacak hiçbir şey yok, bu da sizi Evelyn'in dediği gibi sadece rahatlamaya ve gülleri koklamaya zorluyor. Kendisi Jordan ve Nikki'nin büyükannesi."

"Bu yüzden Jared buraya ilk kez bir düğün için geldiğinde burayı çok sevmişti. Yıl boyunca buraya taşınmadan önce buraya dekompresyon bölgesi diyordu."

"Burada bir kış geçirmeyi hayal bile edemiyorum." "Eminim eğlencelidir."

"Eminim değildir."

"Jared ve Lizzie burayı seviyor gibi görünüyor, diğer kardeşim Quinn ve nişanlısı Mallory de çok seviyor."

"Çünkü hepsi aptalca aşıklar ve onları eğlendirmek için birbirlerine sahipler."

Cooper gülmekten kırıldı ve hemen pişman oldu. "Ah, beni güldürme."

"Canın yandığı için üzgünüm."

"Bu benim hatam. Selfie çekmek için o kütüğün etrafından dolaşmamalıydım. Ne düşünüyordum ki?"

"Düşünmüyordun," dedi Gigi. "Hepimiz mükemmel selfie peşinde koşarken aptalca şeyler yaparız."

"Bundan sonra selfie'lerle işim bitti." "Bakalım tutacak mı?"

Gigi sağa dönerek Jared'in garaj yoluna girdi ve arabayı park etti. Arabayı kapattı ve anahtarları çıkarıp ona uzattı. "Vay be. İçim rahatladı. Araba tek parça halinde evde. Jared ne kadar yaklaştığını asla bilemeyecek. onu ve kardeşini kaybetmeye geldi."

"Bu adada bu sırrı saklayabileceğimizi mi sanıyorsun? Eminim neler olduğunu çoktan biliyordur."

Elbette, kardeşi evinden çıktı ve araba yoluna doğru yürüdü. Onlara doğru gelirken projektörler onu aydınlatıyordu.

adımlarında amaç.

Cooper, "Evet, o zaten biliyor," dedi.

Jared sürücü kapısını açtı. "İyi misin?" diye sordu Gigi'ye. "Ben iyiyim. O mu? O pek değil."

"Ne oldu böyle?"

"Bu biraz uzun bir hikâye," dedi Cooper.

"Zamanım var."

"Daha yemek yemedik. Bütün bu iğrenç hikayeyi yarın anlatabilir miyim?" "Sanırım." Jared boyuna göre ayağa kalktı ve Gigi'nin çıkmasına izin vermek için geri çekildi.

arabadan. "Sadece sana ne olduğunu söyle?"

"İki kırık kaburga ve haşat olmuş bir yüz. Endişelenecek bir şey yok."

"Tanrım, Coop."

"Araba iyi durumda."

"Araba umurumda değil!" "Şimdi sen söyle."

Gigi, Cooper'a yardım etmek için elini uzatırken kıkırdadı.

Kendini destekledi. Bu çok canını yakacaktı. Kahretsin, arabadan çıkarken çektiği acı yüzünden neredeyse bayılıyordu.

Gigi bir kolunu ona doladı ve bu onun düşmesini engelleyen tek şey oldu.

Jared arabanın yolcu tarafına doğru koştu. "Aman Tanrım, Cooper! Yüzün! Ne oluyor be?"

"Ben iyiyim. Yemin ederim."

"İyi değilsin. Terliyorsun ve garip nefes alıyorsun."

Jared'in evinden bir bebek ağlaması sesi geldi.

"Yapabileceğimiz bir şey var mı?" Cooper sordu.

"Hayır, ama sorduğunuz için teşekkürler. Yarın onlara kalacak başka bir yer bulmaya çalışacağız. Akşam yemeğini size bırakayım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, Coop. Ve hikayeyi bir de senden dinlemek istiyorum."

"Bu diğer versiyonları daha önce duyduğunuz anlamına mı geliyor?"

Jared uzaklaşmaya başlamıştı. Omzunun üzerinden, "Belki. Belki de değildir."

"Harika."

Gigi güldü. "Çok fena yakalandın."

"Sanırım öyle. Bu lanet ada. Burada hiçbir şey gizli kalmaz."

"Hayır. Evime merdivenlerden çıkabilir misin?"

"Umarım

öyledir."

"Yavaş ol."

Gigi bir eliyle onun kolunu, diğer eliyle de üzerinde poşet olan pizza kutusunu tuttu.

Cooper merdivenleri yavaşça ve acı çekerek çıktı. En tepeye vardığında nefes nefese kalmış ve terlemişti. Daha önce hiç bu kadar ağır yaralanmamıştı ve bir daha asla yaralanmamayı umuyordu.

"İyi misin?" "Evet, tabii."

"Yalancı. İçeri gel ve rahatına bak."

"Sanırım rahatlamam biraz zaman alacak." "Bakalım ne yapabiliriz."

İçeride onu kanepeye götürdü ve destek için sağ kolunun altına yastıklar koyarak yerleşmesine yardımcı oldu. Jared'in tüm evi kapsayan jeneratörü sayesinde dairede elektrik vardı. "Bu nasıl?"

"Fena değil. Teşekkürler." Doğruyu söylemek gerekirse, acıdan bayılmaktan korkuyordu ama kadının bunu bilmesine gerek yoktu.

Gigi mutfığa gitti ve bir bardak buzlu suyla döndü. "Bundan biraz al."

Cooper bardağı ondan aldı ve bir yudum soğuk su içti. "Teşekkürler."

"Susuz kalmamalısın."

"Daha fazla ağrı kesici alabilmem ne kadar sürer?" "Üç saat."

"Ondan önce
öleceğim." "Hayır,
ölmeyeceksin."
"Olabilir."

"Bir şeyler yiyebilir misin?" "Belki."

Gigi mutfağa gitti ve elinde tabak çatalla döndü. Bir tabağa bir dilim pizza koydu ve ona uzattı.

"Teşekkürler."

Buzlu suyu aldı ve masanın üzerine koydu. "Daha fazla suya ihtiyacınız olduğunda bana haber verin."

"Benimle bu şekilde ilgilenmek zorunda kaldığınız için gerçekten üzgünüm. Bu akşamın böyle geçmesini istemezdim."

Arsız bir kaşını kaldırdı. "Sonunda seninle ilgileneceğimi ummadın mı?"

Cooper gülmemek için kendini zor tutarken yüzünü buruşturdu. "Sana bunu yapmamanı söylemiştim." "Üzgünüm, elimde değil."

"Dene."

O salatasını yerken, o da pizzadan geçici ısırıklar aldı. Midesinin yemeğe karşı misafirperver olacağından emin değildi ve ihtiyacı olan son şey kusmaktı. Bu onu kesinlikle öldürürdü.

Gigi, "Mario's dünyanın en iyi ev salatalarından birine sahip" dedi.

"Onu diğerlerinden ayıran nedir?"

"Tıraşlanmış Parmesan, kruton, ev yapımı İtalyan sosu. Çok güzel."

"Gördün mü? Gansett'in cazibesi var."

"Olmadığını hiç söylemedim. Sadece diğer yerlere göre daha az cazibesi var." "Bu o kadar kötü bir şey mi?" diye sordu.

"Hiç de değil. Los Angeles'ta kesinlikle özlemediğim bazı şeyler var."

"Ne gibi?"

"Trafik. Ülkedeki en kötü trafik." "Bunu duymuştum. Başka ne duydun?"

"İnsanlar."

"Gansett'te insanlar var."

"Los Angeles'takinden milyonlarca daha az. Orada *her şey* için sıra bekliyorsunuz. Sabahları kahve içmek için otuz dakika beklemek alışılmadık bir şey değil. Biz bekleyerek *çok zaman* kaybediyoruz."

"Bu New York'ta da geçerli. Beni deli ediyor."

"Ve bazı insanlar diğerlerinden daha kötüdür, örneğin ünlüleri takip etmekten hoşlananlar gibi."

Cooper lokmasının ortasında durakladı. "Başka takipçilerin de mi var?" "Birkaç tane."

"Gerçekten mi?"

"Evet, dizi popüler olduğundan beri bu bir sorun haline geldi."

"Kahretsin, Gigi. Los Angeles'ta güvenlik olması berbat olmalı."

"Öyle ama alternatifinden iyidir."

Cooper'ın, kadının söylediklerini sindirmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı. "Ve polisler bunun farkında mı?"

"Öyle ve ben tehlikeli olduğunu fark etmeden önce her çizgiyi aşan bir adamı tutuklayarak ellerinden geleni yaptılar. Her şeyden öte, serbestçe girip çıkabilmemi etkiledi, ki bu da rahatsız edici. Takipçilerden biri bana biraz fazla yaklaşıp kadar uzun süre güvenliğe direndim."

"Ne oldu?"

"Bir kafeden çıktığımda arabamın arka koltuğundaydı. Bana aşık olduğunu, evlenmemizi ve birlikte çocuk sahibi olmamızı istediğini söyledi."

"Vay anasını. Ne yaptın sen?"

"Ona biber gazımı gösterdim ve kullanmaktan korkmadığımı söyledim." "Gitti mi?"

"Birkaç dakika sürdü ama mesajı aldı. O zamana kadar bir polis memurunun da dahil olduğu bir kalabalığı çekmiştik. Onunla konuştu ve onu uyardı."

"Onu tutuklamalıydı."

"Gerçi izinsiz girmekten başka bir şey yapmamıştı." "Yine de sizi güvensiz hissettirdi ve buna izin verilmemeli."

"Kendime nasıl bakacağımı biliyorum. Biber gazımın yanı sıra bir de el şok tabancam var."

"Bu yasal mı?"

"Ish."

Cooper onun bu sözlerine gülümsedi. "Güvende kalmak için ne gerekiyorsa." "Kesinlikle. Tahmin edebileceğiniz gibi, Gansett her şeyden güzel bir erteleme oldu Bu."

"Güvenlik olmadan burada güvende misiniz?"

"Jordan'ın çılgın eski kocasının ortaya çıkıp büyükannesini ve kız kardeşini rehin alması dışında burada herhangi bir sorun yaşamadık. İnsanlar Gansett'te bizi yalnız bırakıyor."

"Zane, Jordan'ın büyükannesini ve kız kardeşini *rehin* mi aldı?" "Evet."

"Ben bunu nasıl duymadım?"

"Sessiz kaldılar. Jordan'ın isteyeceği son şey, onu kendisine bağlayacak daha fazla reklamdı. Boşanmayı ve onu rahat bırakmayı, hayranlarına da onu rahat bırakmalarını söylemeyi kabul etti. suçlamalar."

"Vay canına. Her şeye sahipken her şeyin boka sarmasına izin veren birine bir örnek." "Gerçekten de öyle. Hepimiz ondan kurtulduğu için mutluyuz. Onların evliliği bir Onun ve onu seven bizler için bir kâbus." "Öyle görünüyor."

"Medyada onun hakkında çıkan haberler gerçeğin çok az bir kısmını yansıtıyor. Ciddi bağımlılık ve akıl sağlığı sorunları var."

bu olay gerçekleşene kadar ciddiye almamıştı. Anlaşmanın bir parçası olarak, yatarak tedavi görmesi emredildi. Tekrar."

"Bağımlılık çok kötü bir şey. Üniversitede partilerin kontrolden çıkmasına izin veren bazı arkadaşlarım vardı ve o zamandan beri sorun yaşıyorlar. Birkaçı rehabilitasyona girdi. Bazıları birden fazla kez."

"Benim de bununla mücadele eden arkadaşlarım oldu. Los Angeles'ta uyulaşturucuya ulaşmak çok kolay. Lisedeyken kokain bağımlısı olan arkadaşlarım vardı."

"ok gensin. Üniversiteye kadar görmemiştim."

"O boka hiç dokunmadım. İlk denediğimde öldürdüğü kişi olmaktan korktum."

"Ben de yle. Babam bize, eğer kötü bir şeyiniz varsa kalbinizin durması için sadece bir kez gerektiğini söylerdi. Bu beni uzak durmam için yeterince korkuttu. Arada sırada biraz ot içmek daha çok hoşuma gidiyor."

"Seninle aynı fikirdeyim. Ama son zamanlarda değıl. Sanırım artık büyüdüm." "Sen benden *ok* daha yaşlısın. Ben henüz bymedim." "Dikkat edin bayım. Senden o kadar da büyük değılim."

"Bana kıyasla sen yaşlı bir vatandaşsın. Sıradan bir Bayan Robinson."

"Bayan Robinson hakkında ne biliyorsun?"

"Yüksek lisansta *The Graduate*'i izlemiştik."

"Ne tür bir yüksek lisans okuluna gittin ki film izliyorsun?"

"NYU yüksek lisans okulu, MBA programı. Business of Film dersine girdim ve izlediğimiz filmlerden biri de buydu."

"Hukuk fakültesinde hiç film izlemedik. Belki de onun yerine MBA yapmalıydım."

"Hukuk fakültesine nerede gittin?"

"UCLA."

"Avukat olmanızdan çok etkilendim."

"Yeterince zeki grnmediğim için mi?"

"Hayır! Tanrım, hayır. Sadece avukat olduğunuz gerçeğini şova dahil etmemenizin ilginç olduğunu düşünüyorum."

"Dizinin konusu bu değil. Başlamadan önce gerçek hayatlarımızın ne kadarını paylaşmak istediğimizi konuştuk. Jordan için zor geçen çocukluğu sınırların dışındaydı. O ve kız kardeşi yıllarca süren bir velayet savaşının öznesi olmuşlardı. Yapmak istediği son şey bu kabusu milyonlarca insanın önünde yeniden yaşamaktı."

"Senin için yasak olan neydi?"

"İki eski nişanlım ve hukuk kariyerim." "*İki* eski nişanlın mı var?"

"Evet, bu da hakkında konuşmaktan hoşlanmadığım bir şey. Genç ve aptaldım ve aşık olduğumu sanıyordum. İkincisini hukuk fakltesindeyken terk ettim ve aşkın ve evliliğin bana göre olmadığını öğrendim."

Nedense bunu duymak onun için üzülmesine neden oldu -ve kendisi için. "Otuz yaşından önce koca bir hayat yaşadın."

"Tavsiye etmiyorum."

Cooper hiçbir sohbetten bu kadar keyif almamıştı ama uyanık kalmak için elinden gelen tek şey buydu. Klinikte ona her ne verdilerse onu bayılmak üzereydi. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama sanırım kanepenizde uyuyakalmadan önce yan odaya gitsem iyi olacak."

"Yerinde kalmak istiyorsan sorun değil."

"Ve ilk randevumuzdan sonra James malikanesinde bir skandal mı başlatayım?" "Bunu zaten yaptığınızı söylemek oldukça güvenli."

"Muhtemelen yle." Cooper ayağa kalkmaya başladı ama acının başka fikirleri vardı. "Yaralı kaburgaların bu kadar acı verici olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Bunun bir sürtük olduğunu duydum."

"Doğru duyduğunuzu teyit edebilirim. Bana yardım edebilir misiniz?"

"Sorun değil." Ayağa kalktı ve iki elini ona doğru uzattı ve sonra onu nazikçe ayağa kaldırdı.

Acıdan neredeyse bayılacaktı. Konuşabilecek kadar kendine geldiğinde, uzanıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Adam

ağrı kesici ilaçların verdiği saf adrenalinle çalışıyordu. "Bu akşamın böyle bir karmaşaya dönüşmesine gerçekten üzüldüm. Arabanın neredeyse uçurumdan yuvarlanması ve kaburgalarımın incinmesi dışında harika vakit geçirdim."

"Yüzündeki kıymıkları unutmuşsun," dedi gülümseyerek.

"Bunu nasıl unutabilirim?"

"Uyuşukluk geçince hatırlayacaksın."

"Bunun için sabırsızlanıyorum. Neyse, belki yakında bir gece tekrar yaparız?"

"Elbette."

"Klinik boyunca yanımda olduğunuz ve beni eve bıraktığınız için teşekkürler." "Benim için sorun değildi. Araba aksini söyleyebilir."

"Araba bir gün daha yaşayacak."

Elini onun göğsüne koyduğunda şok geçirdi. "Yaralarına rağmen arabanın uçurumdan yuvarlanmasını engellemen oldukça havalıydı. Süpermenvari bir hava vardı."

"Bu doğru mu?"

"Uh-huh." Onu öpmek için parmak uçlarında yükseldiğinde onu daha da şaşırttı.

Dudaklardaki yumuşak öpücük başlamadan bitmişti ama Gigi Gibson onu öptü. Artık mutlu ölebilirdi.

Ama yakın zamanda bunu tekrar yapıp yapmayacağını görmek için etrafta takılmak çok daha ilginç olurdu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

Jar derin uykusundan bir bebek ağlaması sesiyle uyandı. İlk başta rüya gördüğünü düşündü, çünkü evlerinde neden bir bebek ağlasındı ki? Bebekleri olamazdı. O

Lizzie'ye uzandı ama yatağın onun tarafı soğuktu.

Sonra Lizzie'nin klinikten eve getirdiği anne ve bebeği hatırladı. Bu onların ikinci gecesiydi ve Lizzie yine bebekle ayaktaydı.

Orospu çocuğu.

Lizzie'yle mutsuz olması o kadar nadir görülen bir şeydi ki, böyle hissetmekle nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Onu delicesine seviyordu ve normal şartlar altında yaptığı her şeyde onu destekliyordu. Ama bu... Bu çok fazlaydı. Daha tüp bebek tedavisinin başarısız olduğunu ve Lizzie'nin yeni bir bebek dünyaya getirdiğini öğrenmenin kalp kırıklığıyla başa çıkmaya başlamamışlardı.

Ev mi?

Ona kızgındı ve geri alınamayacak bir şey söylemeden ya da yapmadan önce bunu kontrol altına alması gerektiğini bilecek kadar kendinin farkındaydı.

Uzun bir süre yatağında yattı, tavana bakarak bebeğin ağlamasını dinledi. Neler olup bittiğini bilmemeye daha fazla dayanamayınca yataktan kalktı, spor şortunu giydi ve karısını bulmaya gitti.

Onu aile odasında, ağlayan bebeği büyük odanın bir ucundan diğer ucuna götürürken buldu.

Bebek o kadar çok ağladı ki Jared onun nasıl nefes alabildiğini merak etti. "Jessie nerede?" Jared çocuğun annesini bulmak için etrafına bakınarak sordu. "Bütün gece onunla kaldıktan sonra o kadar yorgun düştü ki, ona bir dönüş yap."

Bebeğin çığlıklarını duyabilmek için yüksek sesle konuşmak zorunda kaldılar. "Onun nesi var?"

"Bilmiyorum. Her şeyi denedim. Onu besledim, altını değiştirdim, gazını çıkardım ama yaptığım hiçbir şey onu sakinleştirmiyor."

Jared bebeğe uzanmak niyetinde değildi ama onun ağlamayı kesmesini istiyordu. Onu kollarının arasına aldı ve bebek hemen sustu, iri gri gözleriyle ona baktı.

"Bunu nasıl yaptın?" Lizzie hayretle sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Sevimli küçük yüze bakarken, bunun yapması gereken bir şey olmadığına dair karşı konulmaz bir hisle doldu. Onlara ait olmayan bu bebeği kucağına almamalıydı.

Lizzie de onu tutmamalıydı. Bütün içgüdülerini bunun onlar için iyi bir son olmayacağını söylüyordu. "Bunu yapamayız, Lizzie. Bunu yapamayız Lizzie.

bu şekilde yardım etmeye devam edeceğiz."

"Başka ne yapacağımı bilmiyorum. Yeni doğmuş bir bebekle Beachcomber personel lojmanına gitmesine izin veremem ve paramızı da kabul etmiyor. I

Chesterfield'daki daireden bahsetti ama iş yerinden o kadar uzakta yaşayamayacağını söyledi."

"Yarın başka bir yere gitmesi gerekiyor. Nereye gittikleri umurumda değil. Burası dışında herhangi bir yer."

"Onlar için bir şeyler bulmaya çalışacağım."

"*Jessie*'nin onlar için bir şeyler bulması gerekiyor. Bu bizim sorunumuz değil." "Öyle olmadığını biliyorum ama gidecek yerleri yokken onları nasıl

Gitmek mi?"

"Jessie'nin bir yerlerde yardım isteyebileceği bir ailesi ya da arkadaşları olmalı. İhtiyacı olan her şeyi alması için ona para vereceğiz."

"Hayırseverlik istemiyor."

"Her şey iyi güzel de, başka seçeneği yoksa yardımı kabul etmek zorunda."

"Onunla sabah konuşurum."

"Senin için önemli olan her konuda seni desteklemeye çalıştığımı biliyorsun." "Evet, destekliyorsun."

"Bu benim için çok fazla. Olan onca şeyden sonra... Bunu yapamam, Lizzie. Ve sen de yapmamalısın."

Güzel gözleri yaşlarla doldu ve çenesi titredi.

Bu gözyaşları onu mahvetti ama felakete doğru gittiklerini görünce geri adım atamadı. Bebek çok sevimliydi. Eğer bir gün daha kalırsa, ona bağlanacak ve gittiğinde kalpleri yeniden kırılacaktı.

"Lütfen bana nasıl hissettiğimi anladığınızı söyle," dedi usulca, uyumak üzere olan bebeği rahatsız etmek istemiyordu.

"Biliyorum. Özür dilerim. Onları eve hiç getirmemeliydim."

"Siz doğru olduğunu düşündüğünüz şeyi yaptınız ama yarın onları başka bir yere yerleştireceğiz."

"Tamam."

"Artık uyuduğuna göre onu annesine götürebilir miyiz?"

"Evet, ona geçici bir beşik hazırladım."

"Yolu göster."

Jessie'nin uyuduğu misafir odasına sessizce girdiler ve bebeği yerleştirdiler. Jared, Lizzie'nin sahip olmayı umdukları bebek için aldıkları bebek arabasını beşik olarak kullandığını fark etti.

Lizzie'nin elinden tutup odadan çıktı, Jessie'nin bir şeye ihtiyacı olursa diye kapıyı açık bıraktı. Bu geceyi atlatmaları gerekiyordu, sonra anne ve bebek için başka bir plan yapacaklardı.

Odalarına döndüklerinde, Lizzie yatağa yan yattı ve Jared'a arkasını döndü.

Bu da alışılmadık bir şeydi.

"Buraya gel, tatlım."

Hareket etmedi.

İşte o zaman kızın ağladığını fark etti. Lanet olsun.

"Lizzie." "Bu

hiç adil

değil." "Ne

değil?"

"Onun istemediği bir bebeğe sahip olabilmesi ve bizim çok istediğimiz bir bebeğe sahip olamamamız."

"Onu istemediğini nereden biliyorsun?"

"Bunu söyleyebilirim. Jessie çok kopuk. Sanki bebekten başka bir yerde olmak istiyormuş gibi."

Harika. Bu iş gittikçe daha iyi bir hal alıyordu. "Ona yardım etmek istediğini biliyorum ama bunu kendi başına çözmesi gerekiyor Lizzie."

"Biliyorum ve bu hiç adil değil. Ben o bebeğe sahip olmak için her şeyimi verirdim, o ise ona sahip olmamak için her şeyini verirdi."

Jared bedeni Lizzie'ninkine yaslanana kadar yatakta kaydı ve bir kolunu ona doladı. "Bunun adil olmadığı konusunda haklısın. Bunların hiçbiri adil değil. Ama bir adım geri çekilmeli ve Jessie'nin bu durumla başa çıkmasına izin vermeliyiz. Ona ihtiyacı olan her türlü yardımı sunabiliriz, evimizde barınmak dışında."

"Onunla sabah konuşurum."

"Kalbin acıdığı için üzgünüm, tatlı Lizzie." "Ben de seninkinin acımasına üzuldüm."

"Anne baba olmanın bir yolunu bulacağız. Sana söz veriyorum." "Daha fazla doğurganlık tedavisi yapabileceğimi sanmıyorum."

"O zaman bunu yapmayacağız. Belki de bir taşıyıcı anne tutmanın zamanı gelmiştir."

"Belki," dedi iç çekerek. Şimdiye kadar bu yola başvurmamış, kendi çocuğunu doğurma umuduyla doğurganlık tedavilerine devam etmeyi tercih etmişti.

"Bu da olacak. Sadece sabırlı olmalıyız ve kendimizi daha fazla zarar görmekten korumalıyız."

"Biliyorum."

"Biraz dinlenmeye çalış. Quinn'in düğünü yaklaşıyor ve dört gözle bekleyeceğimiz bir sürü mutlu şey var."

"Ben iyi olacağım."

"Benim için önemli olan tek şey bu - senin iyi olman ve acı çekmemen. Bebeğin burada olması ikimize de zarar veriyor."

"Keşke onu elimizde tutabilseydik." "Lizzie..."

"Yapamayacağımızı biliyorum. Ama keşke yapabilseydik."

Jared tüm kalbiyle ona çok istediği bebeği verebilmeyi diliyordu ama bu Jessie'nin bebeği olmayacaktı. Kötü bir durum daha da kötüleşmeden önce o bebeği evlerinden çıkarmaları gerekiyordu.

COOPER, buluşmalarının ertesi günü ya da ondan sonraki gün Gigi'yi GÖRMEDİ. Jared'den, program çekimleri sırasında bazen günlerce ortadan kaybolduğunu duymuştu. Kırık kaburgalarla geçirdiği ilk iki gün berbattı ama ondan sonra Cooper kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Annesi onun hastalıklardan ve yaralanmalardan ne kadar çabuk kurtulduğuna hayret ederdi.

şimdi bu özelliği için minnettardı.

Gigi'yi görmek için bir şans daha yakalamayı umarken, kardeşi Quinn, aşkı Mallory ile Chesterfield'da muhteşem bir törenle evlendi. Jared ve Lizzie'nin zarif bir düğün mekânına dönüştürdükleri ev. Düğün Maddie McCarthy'nin doğuma girmesi ve ikiz kız bebeklerini Providence'a giden helikopterde dünyaya getirmesiyle kutlamalar yarıda kesilmişti.

Hastane. Ancak düğündeki en dramatik gelişme bu değildi.

Hayır. Hayır. Jessie düğünün ortasında bebeği Chesterfield'daki Lizzie'ye getirip *gittiğinde* olmuştu bu. O zamana kadar birkaç gün Jared ve Lizzie'de kalmıştı ve hepsi de gerektiğinde bebeğe yardım etmişlerdi. Cooper bile birkaç kez sırayla kız bebeği kucağına almıştı. Jessie ona başka bir yer bulmaktan bahsettiğinden beri hiçbiri düğün sırasında bebeği Lizzie'ye getirip sonra da çekip gideceğini hayal edemezdi.

Jared Cooper'dan onun peşinden gitmesini, Beachcomber'da izini sürmesini istemişti ama ne orada, ne Jared'in evinde, ne de başka bir yerde ondan bir iz vardı.

Chesterfield'a döndüğünde tüm bu hareketlilikten dolayı canı yanıyordu ve o gün yaşananlar karşısında şaşkına dönen Jared ve Lizzie'ye yardım etmek için ne yapabileceğini düşünmeye başlamıştı.

"Aklıma gelen her yeri kontrol ettim," dedi Cooper. "Belki oradadır diye kliniğe bile gittim."

"Denediğin için teşekkürler," dedi Jared. "Polis şefinin onu arayan adamları var."

Cooper'ın onu hiç görmediği kadar stresliydi.

"Neler oluyor çocuklar?" Quinn onları antrede toplanmış halde görünce sordu. "Lizzie'nin yanındaki bebek kimin?"

Jared, "Bebek, Lizzie'nin doğum yaptıktan sonra yardım ettiği Jessie adında bir kadına ait," dedi. "Bebeği Lizzie'nin yanına bıraktı ve gitti. Onu bulmaya çalışıyoruz ama saat altı feribotuyla gitmiş olabileceğini düşünüyoruz."

"Vay anasını," dedi Quinn. "Ne yapabilirim ki?"

"Büyük gününüzün tadını çıkarmaya devam edin," dedi Jared. "Biz elimizden geleni yapıyoruz."

"Emin misiniz? İhtiyacın olursa yardım edebilirim."

"Gerek yok ama teşekkürler Q. Müsait olduğumuzda tekrar geleceğiz. Bunun senin büyük gününde olmasına üzuldüm."

"Merak etme. Ne yapman gerekiyorsa yap. Mallory ve benim için bu günü hiçbir şey mahvedemez."

Quinn uzaklaştıktan sonra Jared, bakışları Cooper'a kaymadan önce Lizzie ve bebeğe doğru baktı. "Onu bulmak zorundayız. Belki de tekneye binmemiştir. Beachcomber'a gidip birilerine sorar mısın? Bakalım onu tanıyan birini bulabilecek misin? Müdür Libby ile konuşun, bakalım o size ne söyleyecek."

"Hallederim."

"Teşekkürler."

Kasabaya geri dönerken Cooper önünden geçtiği herkese daha yakından baktı. Doğruca Beachcomber'a gitti ve Libby'yi müdürün ofisinde buldu. "Merhaba, ben Cooper James. Kardeşim Jared'i tanıyor olabilir misin?"

"Elbette. Sizin için ne yapabilirim?"

"Çalışanlarınızdan birini bulmaya çalışıyorum. Jessie Morgan?"

"Ben de onu bulmaya çalışıyorum. Son birkaç gündür işten ayrıldı ve kimse ondan haber alamadı."

"Bebeği oldu."

Libby gözlerini birkaç kez kırptırdı. "*Hamile* miydi?" Patronu bunu nasıl bilmiyordu? "Uh, evet?"

Bir saniye durdu, düşünüyor gibiydi. "Daha büyük üstler giymeye başladı ama hamile olduğu hiç aklıma gelmedi. Aman Tanrım."

"Baldızım Lizzie'den ona yardım etmesi istendi. Lizzie, Jessie ve bebeği eve getirdi ve şimdi Jessie bebeği Lizzie'ye bırakıp gitti. En hafif tabiriyle onu bulmak için çaresiz durumdayız. Saat altı vapuruyla anakaraya gitmiş olabileceğini düşünüyoruz ama burada onu gören ya da ondan haber alan biri olup olmadığını merak ediyoruz."

"Daha önce tüm personele sordum ve günlerdir kimse ondan haber alamamış. Onu personel lojmanlarında da görmemişler."

"Eşyalarını toplayıp toplamadığını kontrol etmeniz mümkün mü?"

"Evet, anahtarları alayım. Hemen döneceğim."

Onu beklerken Cooper Jared'a mesaj attı. *Beachcomber'dayım, Libby ile konuşuyorum. Jessie'yi doğumdan önceki günden beri kimse görmemiş. Bebeğim. Eşyalarını almış mı diye odasına bakacağız.*

Teşekkürler, Coop. Bulduklarından beni haberdar et.

Yapacağım.

Libby elinde anahtarlarla döndü. "Benimle gelmek istersen ev arka tarafta."

"Tabii. Yolu göster."

Otelin arka kapısından çıktıklarında Libby ona baktı. "Yüzündeki yara oldukça kötü görünüyor."

"Pek iyi hissettirmiyor."

"Bahse girerim öyle değildir. Geçen gece Porsche'nin kayalıklardan uymasını engelleyen sen miydin?"

"O ben oluyorum."

"İtfaiyedeki hiç kimse, bu kadar uzun süre dayanabildiğine inanamıyor. o."

"Kaburgalarım, yüzüm, omuzlarım, kollarım ve ellerim bunu hissediyor." "Daha ciddi yaralanmadığın için şanslısın."

"Biliyorum." Onu ikinci kata çıkan açık hava merdivenlerine kadar takip etti. beyaz bir bina. Bahçede bisikletler, bir mısır deliği oyunu, dolup taşan çöp kutuları ve boş şişelerle dolu geri dönüşüm kutuları vardı. Orada ciddi partiler verildiği belliydi ve Lizzie'nin Jessie'nin bebeği neden işçi lojmanlarına getirmesini istemediğini anlayabiliyordu.

On sekiz numaralı odada Libby kapının anahtarını kullandı. "Vay canına," dedi Libby. "Sanırım gerçekten gitmiş."

Cooper hızlı bir bakışla odanın dağınık bir yatak dışında boş olduğunu gördü. Jessie'nin Chesterfield'dan önce buraya geldiğini bildiğine göre Jared'a durumu bildiren bir mesaj attı.

Kardeşi hemen cevap verdi. *Orospu çocuğu.*

Gemiye bindiğini feribot görevlilerinden teyit etmemi ister misiniz?

Muhtemelen bunu varsayabiliriz. Hay aksi. Şimdi ne yapacağız?

Libby'den bir anakara adresi alıp alamayacağıma bakacağım ve nereye gitmiş olabileceğini bilen birileri var mı diye buradaki insanlarla konuşacağım.

Denediğin için teşekkürler.

Endişelenmemeye çalış. Onu bulacağız.

Merdivenlerden aşağı indiklerinde, tişörtünde Taylor isim etiketi olan bir polis memuru yaklaştı. "Ben Cooper James. Jessie Morgan'ı mı arıyorsunuz?"

"Diyakoz Taylor." Cooper'ın sıktığı elini uzattı. "Ve evet, biziz."

Cooper, Deacon'a "Buradaki odası boşaltılmış ve saat altı vapuruyla anakaraya gittiği varsayımıyla hareket ediyoruz," dedi.

Deacon, "O gemiden bilet aldığını teyit edebildim," dedi. "Onlara Facebook profilinden bir fotoğraf gösterdim ve bilet görevlisi onu tanıdı. Narragansett polisini aradım ve gemiden inmesini engellemelerini istedim."

"Kardeşim ve karısı... Bebeğin koruyucu aileye verilmesini istemiyorlar."

"Anlıyorum. Elimizden geleni yapacağız."

"Teşekkür ederim."

"Bugün daha sonra nerede olacaklar?"

"Diğer kardeşimin Chesterfield'daki düğününden sonra onların evine döndük."

"Tamam, daha fazlasını öğrendiğimizde onları bulacağız." "Yardımanız için teşekkürler."

"Tabii ki."

Deacon uzaklaştıktan sonra Cooper Libby'ye yardımları için teşekkür etti ve Deacon'ın paylaştığı bilgilerle Jared'e bir güncelleme daha gönderdi. Kederli ve bu durumun nasıl çözüleceği konusunda endişeli olan Cooper otoparka geri döndü. Porsche'ye bindiği sırada telefonu çaldı. Camı indirirken telefona cevap verdi.

"Hey, ben Gigi."

Onun sesini duymak, ruh halinin büyük ölçüde düzelmesi için gereken tek şeydi. "Hey."

"Seni daha önce kontrol etmediğim için çok özür dilerim. Günde on iki saat çekim yapıyoruz."

"Orada olduğunu duydum. Nasıl gidiyor?" "İyi, ama kendimden bahsetmek için aramadım. Sen nasılsın?"

"Daha iyiyim. Kaburgalarım ilk baştakinden daha az acıyor ve yüzümde kocaman bir yara kabuğu var."

"O güzel yüzün mahvolması ne büyük bir suç."

Yüzünün güzel olduğunu mu düşünüyordu? "Umarım iz bırakmaz."

"Sesin neden garip geliyor? Hâlâ kendini kötü mü hissediyorsun?"

"Hayır, kardeşim Quinn'in düğünündeydim-"

"Aman Tanrım, bu doğru! Bugün olduğunu tamamen unutmuşum. Maddie McCarthy'nin bir düğünde doğum yaptığını duydum."

"Bu olan ilk çılgınca şeydi. İkincisi ise Lizzie'nin yardım ettiği yeni anne Jessie Morgan'ın bebeği Chesterfield'da ona getirmesi ve sonra da çekip gitmesiydi."

"Ne? Nereye gitti? Nereye gitti?"

"Yüksek hızlı feribotla anakaraya döndüğünü düşünüyoruz." "Vay anasını. Lizzie ve Jared çıldırmış olmalı."

"Oldukça üzgünler. Polis Jessie'yi bulmaya çalışıyor ve Lizzie bebeğin sisteme düşmesinden endişe ediyor. Tam bir karmaşa."

"Sizin için ne yapabilirim?"

"Aklıma bir şey gelmiyor ama sorduğun için teşekkürler." "Takılmak istersen daha sonra buralarda olacağım."

"Bu iyi olur. Eve ne zaman döneceğimizden emin değilim."

"Endişelenme. Ben havuz kenarında oturup dinleneceğim. Çılgın bir kaç gün oldu. günler."

"Tamam, sonra görüşürüz o zaman." "Evet, görüşürüz."

Birden Cooper daha fazla bekleyemedi. Jessie'yi bulmuş olmayı dileyerek Chesterfield'a geri döndü. Ya Narragansett polisi onu bulamazsa? Yılın bu zamanında feribotlar çok kalabalık olurdu. Kolayca aralarına karışabilir ve fazla çaba harcamadan onları atlatabilirdi.

Chesterfield'da Jared ve Lizzie'yi ana lobinin dışındaki bir oturma odasında uyuyan bebekle birlikte buldu. Arka planda düğün resepsiyonundan gelen müzik duyuluyordu.

"Herhangi bir haber var mı?" Cooper onlara sordu.

Jared başını salladı. "Narragansett polisinin onu tekneden inerken durdurup durduramadığını öğrenmek için bekliyoruz."

Gansett Adası polis şefi Blaine Taylor odaya girdiğinde, "Onu bulamadılar," dedi.

"*Ciddi misin?*" Jared ağladı. "Onu nasıl kaçırabilirler ki?"

"İki memurlarıyla konuştum. Feribot iskelesinin insan kaynadığını ve feribottan inen herkesi kontrol etmeye çalıştıklarını ama onu görmediklerini söylediler. Yakalanmamak için teknede kalmış olma ihtimalini sordum. Tekneyi de kontrol ettiler. Ondan hiçbir iz yoktu."

"Ne yapacağız?" Lizzie gözlerini kocaman açarak sordu.

"Sosyal hizmetleri devreye sokabiliriz," dedi Blaine.

"Hayır," dedi Lizzie. "Jessie bir hata yaptığını anladığında geri gelebilir. Onun için geri gelecektir."

"Lizzie..." Jared'in yalvaran sesi Cooper'ın kardeşi ve Lizzie için üzülmeye neden oldu.

"Onlara bir dakika verelim," dedi Blaine'e.

Polis şefini odadan çıkarken takip etti ve Jared ile Lizzie'yi biraz yalnız bırakmak için kapıyı kapattı. "Onu bulmak zorundayız," dedi Cooper.

"Rhode Island Eyalet Polisi ile birlikte çalışıyorum. Onu bulmak için elimizden geleni yapacağız."

"Tanrım, umarım öyledir."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

A Düğün sona erdikten sonra, sabah saatlerinde adadan ayrılacak olan mutlu çiftle vedalaştılar.

İrlanda'da balayı. Jared, Jessie'yi bulamayınca kendini kaybettiğinden, Cooper kardeşini, Lizzie'yi ve bebeği eve bıraktı. Mallory'nin kız kardeşi Janey Cantrell'den bir bebek arabası koltuğu ödünç almışlardı, o da olanları duyunca kocasını onu alması için eve göndermişti.

Jared ve Lizzie eve dönüş yolu boyunca birbirlerine tek kelime etmediler ve aralarındaki sessizlik Cooper'ı sinirlendirdi. Jared bebeğin bir gece daha kalmasını kabul etmiyordu ama Lizzie geri adım atmıyordu.

Bu yüzden sessizlik.

Cooper muhtemelen New York'a geri dönmeli ve bunu özel olarak halletmeleri için onları yalnız bırakmalı.

Bu gece gitmek için çok geçti ama belki yarın giderdi.

Lizzie'nin arabasını garaj yoluna park etti ve bebeğin koltuğunu taşımasına yardım etmek için arabadan indi. "Yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu ona.

"Hayır, daha önce yardım ettiğin için teşekkür ederim." "Bana ihtiyacın olursa, buradayım."

"Teşekkürler Coop." İçinde bebeğin bulunduğu araba koltuğunu taşıyarak içeri girerken sesi bitkin geliyordu.

Jared geri çekildi, Cooper da kardeşinin konuşmak isteyip istemediğini görmek için bekledi.

Lizzie içeri girdikten sonra Jared, "Bu şimdiye kadarki en berbat şey," dedi.

"Hiç."

"Ya hiç geri dönmezse? Ne halt edeceğiz?" "Onu bulmak için hukuki danışmanlığa ve özel bir dedektife ihtiyacınız var."

Cooper söyledi.

Jared başını kaldırıp ona baktı. "Haklısın. Sabah Dan Torrington'ı arayacağım ve New York'ta onu bulması için görevlendirebileceğim bir adamım var."

"Ne yapıyorsan onu yap Jared. Bunu bir iş mücadelesi gibi ele al." "Yapacağım. Tavsiyen için teşekkürler, küçük kardeşim."

"Buradan gitmemi mi istiyorsun? New York'a geri dönebilirim."

"Hayır, gitme. Bu iş bitmeden önce daha net bir tavsiyeye ihtiyacım olabilir.

bitti."

Jared, taptığı ağabeyi tarafından bir akranı gibi muamele görmenin Cooper için ne anlama geldiğini asla bilemeyecekti.

Cooper, o sırada aklında olan diğer şeyi de söylemeye karar verdi. "Duygularınızı bunun dışında tutmanın gerçekten zor olduğunu biliyorum, özellikle de son zamanlarda yaşadıklarınızı düşünürsek. Ama yine de Lizzie'ye karşı nazik ol. Onun o kocaman kalbini sadece onayladığınız şeyleri yaptığında sevebilirsiniz. Onu her zaman sevmek zorundasınız."

Jared derin bir iç çekerek, "Biliyorum," dedi. "Onu her şeyden çok seviyorum. Ama onu mahvedeceğini bildiğim bir şeyi yapmasına nasıl seyirci kalabilirim?"

"Bunu o da en az senin kadar biliyor ve yine de yapıyor. Onu takip edin."

Jared titrek bir sesle derin bir nefes verdi. "Bu beni de yıkacak. Bu bebek çok sevimli."

"Öyle. Jessie ona bir isim verdi mi?"

"Duyduğum kadarıyla hayır." Cooper'a baktı. "Bana sorarsan, geri dönmeyecek. Jessie Lizzie'ye bebeği hiç istemediğini, onun

'bir hata' sonucu olduğunu ve Jessie'nin bebeğe zarar verebileceğinden korktuğunu söyledi." "Tanrım, bu çok ağır bir şey."

"Öyle. Her şeyden çok, bize bunu yaparak Lizzie'nin nezaketinden faydalanmasına içerliyorum."

"Unutmayın, tüp bebek ve diğer konularda neler yaşadığınızı bilmiyor. Eğer bilseydi, farklı seçimler yapabilirdi."

"Evet, sanırım bu doğru. Emin olduğum tek şey, Tanrı bilir ne kadar zamandır bizimle yaşayan yeni doğmuş bir bebeğimiz var ve onu vermek zorunda kaldığımızda buralarda işler çirkinleşecek."

"Üzgünüm Jared. Keşke sizin için yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Burada olman yardımcı oluyor. Hiçbir yere gitme, tamam mı?"

"Çıkmayacağım. Ama buradan gitmemi istiyorsan, söylemen yeterli."

Jared onun kolunu sıktı. "Ne kadar istersen o kadar kalmanı istiyorum. Bugün iyi bir haber varsa o da nihayet elektriklerin gelmesidir."

"Bu kesinlikle iyi haber. Gigi'yi görmeye gidiyorum. Bana ihtiyacın olursa mesaj at. Bebek bezi ya da neye ihtiyacın varsa getirebilirim."

"Teşekkürler Coop. Bugünle ilgili söyleyebileceğim tek şey Q'nun düğününü asla unutmayacağımız."

Cooper gülerek, "Bu bir gerçek," dedi.

"O ve Mallory tüm çılgınlıklara rağmen harika bir gün geçirmeyi başardılar. Helikopterde doğan ikizler ve annesi tarafından terk edilen bir başka bebek. Ne gündü ama."

"Q'yu hiç bugünkü kadar mutlu görmemiştim." "Biliyorum. Ben de öyle."

"Bu iş yoluna girecek Jared. Şu anda çok yoğun ama her şey yoluna girecek. Sadece nefes almaya devam et."

"Denerim. Sabah görüşürüz."

"Görüşürüz o zaman. Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at. Sabah Porsche'yi Chesterfield'dan alacağım."

"Yapacağım ve teşekkürler, Coop."

Cooper kardeşinin uzaklaşmasını izledi ve Gigi'nin kapısını çalmak için merdivenlerden yukarı çıkmadan önce onun içeri girmesini bekledi.

Kapıyı açtığında, düz karnını açıkta bırakan bir bluz ve erkek şortu giydiğini hemen fark etti.

Kutsal duman gösterisi.

Belki de Jared onun için fazla kadın olduğunu söylerken haklıydı.

"Cooper? Her şey yolunda mı?"

Başını salladı.

"Sorun nedir?"

Cooper ona ne olduğunu ya da bir kolunu ona dolayıp anında tahrik olan vücuduna doğru çekmesinin hoş karşılanıp karşılanmayacağını bile bilmiyordu. Öpmesini isteyip istemediğine dair hiçbir fikri yoktu, ta ki bunu yapana kadar... Cooper kollarını Cooper'ın boynuna dolayarak ve ağzını Cooper'ın diline açarak karşılık verdi.

Uzun öpüşme geçmişinde, bu seferki gibi sıfırdan iki yüze çıkan bir öpüşme hiç yaşamamıştı, öyle bir sıcaklık ve arzu parıltısı içindeydi ki, ortalığı yakıp yıkmamaları bir mucizeydi.

Bu konuşmaya devam etmek için onu kaldırıp kanepeye götürmeyi diledi ama kaburgaları hâlâ sızlarken böyle bir şeye kalkışmaya cesaret edemedi. Bunun yerine kapıyı tekmeleyerek kapattı ve öpüşmeyi kesmeden onu kanepeye doğru götürdü. Onu kanepeye götürmesini umarak arkaya doğru eğildi.

Ama kaburgalarının başka fikirleri

vardı. Nefes nefese öpüşmeyi kesti.

"Kahretsin, kaburgaların" dedi. "İyi misin?"

"Pürüzsüz olmaya çalışana kadar çok iyiydim."

Kadın gülümsedi ve adamın aklı başından gitti. Tanrım, tamamen doğal bir şekilde muhteşemdi. Yüzü makyajsızdı, kirpikleri uzun ve

Yemyeşil, dudakları öpüşmelerinden dolayı nemli ve

şişmiş. "Neye bakıyorsun?"

"Gördüğüm en güzel kız." "Yok

artık."

"Yol."

"Marilyn Monroe daha güzeldi."

Başını iki yana salladı. "Senin üzerinde hiçbir etkisi

yoktu." "Doğru."

"Ciddiyim. Senin yerinde olmak isterdi."

"Çok komiksin." Kanepeye oturdu ve yanına oturmasına yardım etmek için elini uzattı.

Uzun bir gün geçirdiği için vücudu ağrıyordu ve onun yanına yerleştiğinde soğuk terler dökmeye başlamıştı. "Kırık kaburgalar *berbattır*, eğer merak ettiysen."

"Bir şey alabilir misin?"

"Evde ağrı kesicilerim var ama onları almadım çünkü kardeşimin düğününde bir iki bira içebilmek istedim."

"Bu aptalcaydı."

"Bunu şimdi

biliyorum."

"Bende biraz Motrin var. Yardımı olur mu?"

"Gerginliği azaltabilir."

"Ben bakarım."

Onun ayağa kalkmasına engel oldu. "Seni öpmeyi bırakmak

istemedim." "Ben de durmanı istemedim."

Kadının ona attığı boğucu bakış onu anında sertleştirdi. Bu kadından kurtulamayacaktı.

Cooper James sürprizlerle dolu değil miydi? Gigi ilaçları bulmak için yatak odasının yanındaki banyoya girdiğinde, Cooper James'in kendisine bakışını yeniden yaşadı

Kapıyı açtığında kolunu usulca ona dolamış ve onu öpmüştü. Pek çok erkeğin yaptığı gibi izin istememişti.

Erkeklerin nezaketini takdir etse de, önce izin istemek romantik bir anın doğallığını ortadan kaldırma eğilimindeydi.

Adam kapısına gelmeden önce ona biraz ilgi duyarken, onu öptükten sonra çok daha fazla ilgi duymaya başlamıştı. Gansett Adası'ndaki herhangi bir erkeğin ilgisini çekecek zamanı olduğundan değil, özellikle de yaklaşık on gün sonra Los Angeles'a dönecekken. Ama bu, yakışıklı ve seksi Cooper'la biraz eğlenemeyeceği anlamına gelmiyordu.

Çok fazla pratiği vardı, bu da onun başka hangi konuda iyi olabileceğini merak etmesine neden oldu. Son on dört ay, sonuna doğru zehirli bir hal alan bir ilişkinin sona ermesinin ardından hayatının en uzun kurak dönemi olmuştu. O ilişki sapıktan sonra gelmişti. Son zamanlarda iyi gidiyordu.

Ama etrafında tatlı, seksi, rüya gibi öpüşen yeni bir adam varken bu saçmalıklar düşünmek istediği son şeydi. Cooper, kuraklık dönemini sona erdirmek ve gerçek hayatına dönmeden önce biraz zaman öldürmesine yardımcı olmak için eğlenceli bir aday olabilirdi.

Hapları bir bardak suyla birlikte ona teslim etti.

"Teşekkür ederim." Hapları ve suyun yarısını yuttu. "Kırık kaburgalarla havayı bozduğum için özür dilerim."

"Benim ruh halim iyi. Seninki nasıl?"

"Şimdi daha iyiyim." Kanepede yanına oturduktan sonra onun eline uzandı ve tuttu. "Bugün Jessie'nin bebeğini terk etmesi ve Lizzie çok yoğundu. Son dönemde yaşadıkları zorluklar düşünüldüğünde zamanlama zor."

"Evet, tüm bunların üzerine çok fazla olmalı."

"Jared gerçekten üzgün. Olmamaya çalışıyor ama elinden bir şey gelmiyor."

"Onu suçlamıyorum. Bebeğe kısa sürede bağlanacaklarını biliyorsun."

"İşte bundan korkuyor."

"Ben de anne için üzüliyorum. Eğer gereken özelliklere sahip değilse, en azından bebeği ona zarar vermek yerine onunla ilgilenecek birine bırakmış."

"İşte bu var," dedi Cooper.

"Lisede tanıdığım bir kızın banyoda bir bebeği vardı ve kimseye söylememişti. Onu bulduklarında bebek ölmüştü."

"Ah, bu çok üzücü. Neden kimseye söylememiş?"

"İnsanlar uzun süre bu konuda gerçekten üzgündü. Sanırım utanıyordu ve insanların bebeği olduğunu bilmesinden korkuyordu."

"Başı belaya girdi mi?"

"Sanırım öyle. Okuldan ayrıldı ve geri dönmedi."

"Bu bana Jessie'nin yaptığına farklı bir bakış açısı kazandırdı. Dediğin gibi, en azından onu sorumlu birine bıraktı. Ve ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

şu anda uğraşıyorlar."

"Bundan sonra ne olursa olsun, o bebek Lizzie gibi biri ona göz kulak olduğu için çok şanslı. Bebeğin güvende olmasını ve ona iyi bakılmasını sağlayacaktır."

"Evet, öyle olacak. Ama onlardan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Bana kendinden bahset."

Hangi erkek *bunu* söyler ki? Genelde kendileri hakkında konuşmakla o kadar meşgul olurlardı ki onun hakkında soru sormazlardı. "Peki ya ben?"

"Bana söylemek istediğin her şeyi. Bu haftaki çekim nasıldı?" "Uzun.

Ama sanırım iyi şeyler yakaladık. Dizinin yönetmeni mutlu. Eğer

"O mutlu olursa, biz de mutlu oluruz." En son ne zaman, bunu hemen daha fazlasına dönüştürmeye çalışmayan bir erkekle el ele tutuşmuştu?

Hatırlayamıyordu. Her zaman daha fazlasını isterlerdi - elde edebildikleri kadarını, elde edebildikleri kadar hızlı. "Jordan yarın akşam yemekli bir parti veriyor. İstersem yanımda birini getirebileceğimi söyledi."

"Öyle mi? Aklında biri var mı?" "Pek yok."

Yüzünü acı dolu bir ifadeye büründürünce kız güldü.
"Ah." "Gitmek mi istiyorsun?"

"Jared ve Lizzie'nin bana ihtiyacı olmadığı sürece gitmeyi çok isterim."

Cooper'ın erkek kardeşi ve baldızıyla ilgilenmesi de onu çıktığı diğer erkeklerden ayırıyordu.

kendilerinden ve onunla puanlama yapmaktan daha çok önemsiyorlardı. Onu uzun zamandır tanımıyordu ama onunla birlikte olma fırsatını kaçırmak anlamına gelse bile ailesini ön planda tutacağını biliyordu. Belki bu onu tuhaf yapıyordu ama bu yönünü seviyordu. "Onlar için bu kadar endişelenmen çok tatlı."

"Jared bana karşı gerçekten çok iyiydi. *Gerçekten* çok iyi. Lizzie de tanıyabileceğiniz en iyi insan. Onları daha önce olduğu gibi üzgün görmekten nefret ediyorum."

"Bu üzücü bir durum."

"Öyle ve bunu nasıl halledecekleri konusunda hemfikir değiller. Jared bebeği hemen yetkililere teslim etmek istedi ama Lizzie buna yanaşmadı."

"Çünkü onun sistemin içine düşmesini istemiyor. İnanın bana, o doğru olanı yapıyor."

Başını eğdi ve merakla ona baktı. "Tecrübelerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz?"

"Belki." Gigi onun yanında bu kadar rahat olduğu için kendine lanet etti. hiç konuşmadığı bir şeyden bahsetti. "Çocukların bu şekilde büyümesi zor olabilir."

"Sanırım öyle."

Adamın ona bunu sormak istediğini anlayabiliyordu ama hakkını yememek lazım, sormadı.

Gigi sohbetin durgunluğundan yararlanarak konuyu geçmişte kalması daha iyi olan acı verici şeylerden değiştirdi. Onu öpmek için eğildi, daha fazla ateş ve tutku bekliyordu. Ama bu sefer yumuşak bir tatlılıkla karşılaştı.

Ateşli tutkuyla başa çıkabilirdi ama şefkat tamamen başka bir hikâyeydi. Bu, almaya pek de istekli olmadığı bir riskti. "Benim sabah erken kalkmam gerekiyor. Çağrı saatimiz yedide."

"Yine uzun bir gün mü olacak?"

"Sadece yarım gün. Jordan akşam yemeği partisine hazırlanmak için zaman istedi." "Öğleden sonra sahile gitmek ister misin?"

"Tabii, kulağa hoş geliyor."

"Öğle yemeğini ben alırım. Özel bir isteğiniz var mı?"

"Kızarmış olmadığı sürece bana sürpriz yapabilirsin."

"Anladım. Yapacağım." Kadının dengesini bozan ve başını döndüren o yumuşak, tatlı öpücüklerden birini daha kondurmak için eğildi.

Dengesini kaybedecek ya da sersemleyecek zamanı yoktu, bu da Cooper James'in yanında dikkatli olması gerektiği anlamına geliyordu. Kendisinden üç bin mil uzakta yaşayan yakışıklı, tatlı, seksi bir adama aşırı bağlanmak iyi bir fikir olamazdı.

COOPER, yavaşça ilerlerken her zamankinden daha fazla meraklanmıştı. avlunun karşısında. Uzun günün ardından kaburgaları yanıyordu ve Gigi'nin verdiği haplar acısını pek azaltmamıştı.

Verandadan Jared'in mutfağına açılan sürgülü kapıdan içeri girdiğinde duyduğu ilk şey bebeğin ağlaması oldu.

Jared mutfağa geldi, stresli görünüyordu. "O iyi mi?"

"Neyin yanlış olduğunu bilmiyoruz. Her şeyi denedik; biberon, bez değiştirme, sallama. Teselli edilemiyor."

"Acaba bugün olanları bir şekilde biliyor olabilir mi?"

Jared bunu düşünmek için durakladı. "Bunu bildiğini düşünmekten nefret ediyorum. Zavallı şey."

Bir anda bebek sessizleşti.

Kardeşler kıpırdamadan durdular ve sessizliği dinlediler.

"Ben gidip onları kontrol edeceğim," diye fısıldadı Jared. "Sabah görüşür müyüz?"

"Eğer yardım
edebilirsem..."

"Teşekkürler,
Coop."

Jared odadan çıktıktan sonra Cooper kendine bir bardak su doldurdu, bebeği gürültüden uyandırmamak için buz koymaktan vazgeçti ve parmak uçlarında misafir odasına gitti. Yaptığı ilk şey reçeteli ağrı kesicilerden birini almak oldu. Lanet olsun, canı yanıyordu. Yarın, kardeşinin düğün gününü atlatmak için ağrıdan alacaktı.

Yatağa uzandı ve yatay pozisyonda olduğu için rahat bir nefes aldı. Daha önce hiç kaburgaları kadar acıtan bir sakatlığı olmamıştı. Yüzü de pek iyi hissetmiyordu. Tahmin ettiği gibi, uyuşukluk geçtikten sonra canı çok yanacaktı.

Düşünceleri Gigi'ye ve koruyucu ailede büyümekle ilgili söylediği açıklayıcı şeye kaydı. Yıllar boyunca basında onun hakkında çok şey okumuştı ama çocukken sistemde olduğuna dair hiçbir şey görmemişti. Telefonunu açıp ne bulabileceğine bakmak istese de bu isteğine karşı koydu. Ona hayatından bahsetmesini istiyordu - gerçek hayatından, toplum içinde yaşananlardan değil.

Onu öpmek harikaydı ama öyle olacağını biliyordu.

Ve şimdi onunla sahilde geçireceği bir öğleden sonrayı dört gözle bekliyordu. Onunla daha fazla zaman geçirmek, onu tanımak, öpmek ve belki de... için sabırsızlanıyordu.

Hayır, aklının oraya gitmesine izin veremezdi. En azından şimdilik.

Zihni oraya gitmeye hazır olmayabilirdi ama geri kalanı kesinlikle hazırды.

"Aşağı, oğlum," dedi yüksek sesle, sanki siki onu dinliyormuş gibi.

Onun söz konusu olduğu yerde keşfedilmemiş topraklarda dolaşıyordu. Genellikle kadınlarla olan etkileşimleri üzerinde fazla düşünmezdi. Bir şekilde organik olarak gerçekleşirdi. Ama Gigi'yle birlikte olmak düşünce ve niyet gerektiriyordu. İş onu öpmeye geldiğinde hariç. Bunu yapmayı planlamamıştı ama Gigi kapıya geldiğinde, şortu ve bluzuyla bir tanrıça gibi görüldüğü için düşünmeden hareket etmişti.

Neyse ki kadın aldırmamış ve adamın o anki tedirgin halini açıklayacak şekilde karşılık vermişti.

Telefonu, şehre ne zaman döneceğini merak eden şehirdeki "arkadaşlarından" gelen mesajlarla doluydu ve adadaki kadınlardan bir sürü Tinder eşleşmesi almıştı. Ama peşinden koşmakla ilgilenmiyordu. hiçbirisi. Onu eğlendirmek için Gigi Gibson olarak bilinen çekici tanrıçaya sahipken değil.

Yarın öğleden sonraya kadar bekleyemedi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

Quinn ve Mallory, babası ve üvey annesi Big Mac ve Linda McCarthy dışında tüm konuklar ayrılana kadar resepsiyonda kaldılar.

"Eminim siz çocuklar düğün gecesine devam etmek istiyorsunuzdur," dedi Big Mac yüzünü buruşturarak.

Mallory güldü. "Her şeyden çok istediğim şey, iyi geceler demeden önce annem ve babamla verandada bir bardak köpüklü elma şarabı içmek."

Big Mac kızına gülümsedi. "Bunu kesinlikle gerçekleştirebiliriz. Elma şarabını alıp sizinle orada buluşacağız."

O ve Linda barmenle konuşmak için uzaklaştıktan sonra Mallory başını kaldırıp yakışıklı kocasına baktı. "Umarım sakıncası yoktur."

"Tabii ki bilmiyorum."

"Bu muhteşem gün için onlara bir kez daha teşekkür etmek için onlarla bir dakika geçirmek istedim.

Büyük bir prodüksiyon istediğimi düşünmezdim ama bu..."

"Büyüleyiciydi."

Kollarını onun beline, takım elbisesinin içine doladı ve başını onun göğsüne yasladı. "Evet, öyleydi."

"Gelinim, güzel gelinler tarihindeki en güzel gelindi."

Yine güldü. Bunu ona karşı çok sık yapıyordu. "Ve en ufak bir önyargınız yok, değil mi?"

"Hiç de değil. Sadece doğru."

"Bu güzel ikinci şans için teşekkür ederim. Ryan öldükten sonra, seninle tanışana kadar hayatımın bir kısmının bittiğine inandım. yeni aşk." İlk kocası bir ömür önce, yirmi yedi yaşında aniden ölmüştü.

"Bana teşekkür etmene gerek yok, tatlım. O kazayı yaşadığımız gün seninle tanışana ve ne kadar çok ortak noktamız olduğunu öğrenene kadar berbat bir adamdım."

"O zamandan bu yana olanları düşündüğünüzde bu bir milyon yıl önceymiş gibi geliyor."

Konuşurlarken, temizlik ekibinin çaldığı enstrümantal müzik eşliğinde sallanıyorlardı.

"Hayatımın en iyi yılı, tartışmasız," dedi.

"Ben de öyle."

"Jared ve Lizzie'yi kontrol ettin mi?" Mallory sordu.

"Onunla mesajlaştım. Bebeği bu gece eve götürmüşler ve yarın anneyi bulması için bir dedektif çağıracak."

"Ne korkunç bir durum, özellikle de son zamanlarda yaşadıklarından sonra."

"Biliyorum. Coop'un onları desteklemek için orada olmasına sevindim. Küçük kardeşim artık büyüdü."

"O çok tatlı biri."

Big Mac bir şişe elma şarabı ve dört bardakla döndü. "Gece içkisi için hazır mısınız?"

"Hazırsınız," dedi Mallory, Quinn'in elini tutarak Big Mac ve Linda'yı arka verandaya kadar takip etti.

Big Mac mantarları patlattı ve dört bardağı doldurarak her birine birer tane uzattı. "Kızımın ve damadımın şerefine kadeh kaldırıyorum. Umarım siz de

her gün bugün olduğu gibi mutlu."

"Buna içerim," dedi Quinn, hepsi kadehleri tokuşturup şampanyadan birer yudum alırken.

"Babamın ve annemin şerefine kadeh kaldırıyorum," dedi Mallory. "Bu güzel gün için, beni düğün planlarımı yükseltmeye ikna ettiğiniz için ve bana hiç sahip olmadığım ama hep istediğim aileyi verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Hayatımda yaptığım en iyi şey Gansett Adası'na gelip babamı bulmak oldu."

Babası bardağını onunkine dokundururken gözyaşlarını tutamadı. "Hiç bilmediğim bir kızım olduğunu öğrenmenin şokunu atlattıktan sonra, o gün hayatımın en güzel yedi gününden biri oldu; biri düğün günüm, biri de altı çocuğumun her biri için."

Otuzlu yaşlarının sonuna kadar onunla tanışmamış olsa da, onun altı çocuğundan biri olmayı seviyordu. O zamandan beri kaybettikleri zamanı telafi etmek için ellerinden geleni yapmışlardı.

"Yedek kızımın ve yeni damadımın şerefine," dedi Linda, "kadeh kaldırıyorum. Mallory, seninle tanışmadan önce bana ailemizin tamamlanmış olup olmadığını sorsaydın, evet tamamlanmış derdim. Ama sen bizi çok güzel tamamladın ve seni çok seviyoruz."

"Teşekkür ederim," dedi Mallory boğazındaki kocaman yumrunun üzerinden. "Sen her şeyin anahtarısın Linda. Eğer ikimizi de bu şekilde desteklemeseydin, her şey çok farklı olabilirdi."

"Benim Lin'im en iyinin de en iyisidir," dedi Big Mac. "Ve bununla birlikte, siz yeni evlilerin kendinize biraz zaman ayırmasına izin vereceğiz." Bardağını yere bıraktı ve kollarını ona doğru uzattı.

Mallory sanki bunu hayatı boyunca yapıyormuş gibi babasının yanına gitti. Babası kollarını ona sarıp sıkıca kucakladığında gözleri yaşlarla doldu. "Seni çok seviyorum," diye fısıldadı. Kayıp babasıyla ilgili en çılgın hayallerinde bile, gelmiş geçmiş en nazik, en tatlı, en komik, en sevgi dolu baba olan Big Mac McCarthy'nin gerçekliğini asla hayal edemezdi.

"Seni daha çok seviyorum," dedi.

Quinn Big Mac'e sarılırken Linda'ya sarıldı ve sonra şişelerini ve bardaklarını temizlenmek üzere bekleyen tepsilerden birine teslim edip fuayeye doğru yürüdüler.

Mallory, "Mac ve Maddie'den haber alıp almadığınızı soracaktım," dedi.

Big Mac, "Onunla bir saat önce konuştum, anne ve bebeklerin durumu iyi," dedi. "Solunumlarını izlemek için bebekleri birkaç gün tutacaklar. Umarım bir ya da iki hafta içinde evlerinde olurlar."

Mallory, "Seyahatimizden döndüğümüzde onları görmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "McCarthy ailesi için ne güzel bir gün."

"Gerçekten de öyle," dedi Big Mac. "Her gün üç yeni üye kazanmıyoruz."

"Bunun için şükürler olsun," dedi Linda. "Kan basıncım bunu kaldıramazdı."

Big Mac kolunu Linda'ya dolamadan önce bir kahkaha paylaştılar. "Beni eve, yatağa götür, aşkım."

Mallory onun biraz çakırkeyiften de öte olduğunu fark etti ama onu hiç görmediği kadar mutluydu ve bu da bir şey ifade ediyordu. O şimdiye kadar tanıdığı en mutlu insandı.

Linda omzunun üzerinden, "Sabah herkes için kahvaltı hazırlıyorum," dedi. "İsterseniz gitmeden önce uğrayın."

"Yapacağız," dedi Mallory.

Linda, Big Mac'in kamyonetini garaj yoluna sürerken onları el sallayarak uğurladılar.

"Balayı süitini görmeye hazır mısınız?" Quinn, Mallory'ye elini uzatarak sordu.

"Çok hazırım."

Elini dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı ve merdivenlerden yukarı, Lizzie'nin gelin ve damatlara kapalı tuttuğu üçüncü kattaki süite kadar ona eşlik etti

düğün sonrasına kadar. Sonuç olarak, mum ışığıyla aydınlatılmış odaya adım attıklarında ne bekleyecekleri konusunda hiçbir fikirleri yoktu.

"Vay canına," dedi Mallory, kral dairesinin bulunduğu güzel odaya bakarken. büyüklükte bir yatak. Beyaz perdeler okyanus esintisiyle dalgalanıyordu ve masanın üzerinde gece atıştırmaları olarak peynir, kraker, üzüm, çikolata kaplı çilek ve daha fazla köpüklü elma şarabı vardı.

Mallory bir gün içinde o gün içtiğinden daha fazla elma şarabı içmemişti. Alkolü bıraktıktan yıllar sonra, onu hiç özlememişti - ya da ertesi gün kendisini hasta hissettirmesini.

Quinn oda için "Bu harika," dedi.

Atıştırmalıklara daha yakından bakmak için masaya doğru adım attığında, günün çoğunu ayakta geçirdiği için hafif bir topallama fark etti. Çoğu zaman ampute olduğunu unutmak kolaydı, ta ki çok fazla şey yapıp bedelini ödeyene kadar.

"Bacığın mı ağrıyor?"

"Birazcık. Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil."

"Bu kıyafetleri çıkarıp rahatımıza bakmaya ne dersin?"

"Kulağa çok iyi bir fikir gibi geliyor."

"Onaylayacağını düşünmüştüm." Ona sırtını döndü. "Fermuarımı açabilir misin?"

"Seni bir daha bu muhteşem elbisenin içinde göremeyeceğim için üzgün olsam da bundan mutluluk duyarım."

Kendisini genç ve seksi hissettiren omzu açık ipek elbisesi için "Bu benim en sevdiğim elbisem," dedi.

Arkasından omzunu ve boynunu öptü. "En azından fotoğraflarımız olacak."

"Evet, yapacağız."

Yavaşça fermuarını açtı ve elbiseyi omuzlarından iterek ayaklarının dibinde bir ipek bulutuna dönüşmesine izin verdi. Elini uzatarak onun elini tuttu.

Tiffany Taylor'ın elbisenin altına giymesi için ikna ettiği kıyafeti görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bu da ne..."

"Beğendin mi?" diye sordu daha önce giydiğinde kıkırdamasına neden olan büstiyer, jartiyer ve çoraplar için, tam da bu anı bekleyerek.

"Vay anasını. Bunun fotoğrafını çekebilir miyim?" "Hayır!"

"Lütfen mi? Söz veriyorum benden başka kimse görmeyecek." "Ünlü son sözler."

"Ciddiyim. Şu anda nasıl görüldüğünü hayatımın sonuna kadar hatırlamak istiyorum."

Buna nasıl hayır diyebilirdi ki? "Pekâlâ. Sadece senin için olduğuna söz verdiğin sürece."

"Seni kimseyle paylaşmam."

Mallory yeni kocasına poz verirken kendini gülünç hissetti; kocası hızlıca fotoğrafını çekip telefonunu bir kenara fırlattı. Tam ona uzanmıştı ki telefon çaldı. İnleyerek, "Jared olabilir diye kontrol etmem gerek. Bebekle ilgili bir şeye ihtiyaçları olursa beni aramasını söylemiştim."

"Sorun değil."

Telefona bir göz attı. "Ailem arıyor. Çabuk olacağım."

"Acele etme."

"Hey," dedi. "Evet, harika bir gündü. Töreni izleyebildiğine sevindim. İtalya nasıl?" Uzun bir aradan sonra, "Kendini kötü hissetme. Ruhen buradaydın." Mallory'ye, "İkimize de mutlu yıllar diyorlar." dedi.

"Onlara teşekkürlerimi iletin."

"Teşekkür ediyor. Bunu yapacağız. Eve döndüğünde beni ara ve bazı planlar yapalım. Ben de seni seviyorum." Görüşmeyi sonlandırdı ve telefonu

Masa. "Büyük günü kaçırdıkları için çok üzgün olduklarını ve İtalya'dan döndüklerinde ziyarete gelmek istediklerini söylediler."

"Bu eğlenceli olurdu."

"Benim muhteşem karım olmayan herkesten bu kadar yeter." Kollarını ona doladı ve en uzun süre boyunca ona baktı.

"Ne?"

"Sadece benim olana bakıyorum. Sana, bize ve buna sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum."

"Ben de kendimi şanslı hissediyorum. Aşık olmayı, evlenmeyi ve tüm bunları bıraktığımı sanıyordum, ama sen bana aksini gösterdin."

"Merak ediyorsan söyleyeyim, bugün hayatımın en güzel günüydü. Ve biliyorum ki bu gün senin için bir diğerine bağlı."

Mallory kelimelerini dikkatle seçerek, "Hayır, değil," dedi. "*Bu* benim de hayatımın en güzel günüydü, çünkü hayatın devam etmeyeceğini düşündüğünüzde bile devam ettiğinin bir kanıtı. Ryan'la düğün gününden bir şey eksiltmek istemem, çünkü o da en güzel günlerden biriydi. Ama buraya gelmek için yaşadığım onca şeyden sonra bu benim için daha da anlamlı.

İkimiz de neler yaşadık."

"İyi dedin aşkım. Ryan'ın her zaman senin ve bizim bir parçamız olacağını biliyorum."

"Onu bu şekilde onurlandırdığınız için teşekkür ederim." "Benimle evlendiğin için teşekkür ederim," dedi gülümseyerek.

"Yaptığım en iyi şey." Onu öpmek için parmak uçlarına kalktı. "Adımı değiştirmeyi düşünüyordum."

"Öyle mi?"

Başını salladı. Bunu düğünden önce konuşmamışlardı. "Mallory Vaughn McCarthy James olmasını istiyorum. Sen ne dersin?"

"Buna bayıldım, baban da bayılacak."

"Mallory James. Kulağa hoş geliyor."

"Benim de hoşuma gitti."

Onu öpüp kendisine sımsıkı sarıldığında Mallory, ilk kocasının ani ölümünün ardından geçen onca yılın ardından nihayet ait olduğu yere ulaşmış olmanın huzurunu yaşadı. Gansett Adası'nda babasını ve ailesini bulmak onu Dr. Quinn'e götürmüştü. James ve sonsuz aşk için ikinci bir şans.

PROVIDENCE'DA Mac ve Maddie McCarthy yenidoğan yoğun bakım ünitesinde Evelyn ve Emma'yı ziyaret ediyorlardı. Kız kardeşinin düğünü sırasında bir helikopterde doğduklarına hâlâ inanamıyordu. Diğer tüm kaotik doğumların yanında Maddie'ninki çok hafif kalıyordu.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu karısı, doğum ünitesinden YYBÜ'ye ittiği tekerlekli sandalyeden.

İkizleri doğurduktan sonra hâlâ ayakları üzerinde duramıyordu ve hemşiresi tekerlekli sandalye konusunda ısrar etmişti. Kızların akciğerleri rahim dışındaki yaşama tam olarak hazır değildi ama doktorlar sadece bir hafta orada kalmalarını bekliyorlardı. En fazla iki hafta. Neredeyse bir ay erken doğan ikizler için YYBÜ'de fazladan zaman geçirmenin son derece normal olduğu söylenmişti.

Maddie bebeklere bakarken, "Hâlâ bugün olanları sindirmeye çalışıyorum," dedi.

"Ben de."

"Bunların sonuncusu olması iyi bir şey, yoksa başka bebekler için moratoryum koyardınız."

"Gerçekten de öyle. Bir *helikopter* Madeline," dedi onuncu kez. "*Gerçekten.*"

Omuz silkerken güldü. "Üzgün olduğumu söyledim ama bir gün kızların anlatacağı çok güzel bir hikaye olacak."

"Vasektomi olmak için sabırsızlandığımı söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi."

"Ben de senden bu sözleri duyacağımı hiç düşünmemiştim. Kıymetli hurdan falan."

"Eşyalarım çok değerli ama daha fazla hamilelik, doğum ya da bebekle başa çıkamam."

"Bununla başa çıkamazsın," dedi küçümseyerek. "Hamile olmaktan o kadar bıktım ki, komik bile değil. Sanki evlendiğimizden beri hamileymişim gibi hissediyorum."

"Her zaman değil, ama oldukça yakın."

"Yeter artık dostum. Kes, kes."

"Bu konuda bu kadar acımasız olmana gerek yok."

"Kötü niyetli olsaydım, mutfak makasını çoktan çıkarmış olurdum."

Paketini kapattı. "Bunu yüksek sesle söylediğine bile inanamıyorum."

"Umutsuz zamanlar."

"Gelecek ay için randevu aldım, bu yüzden mutfak makasıyla rahatlayabilirsin."

"Bu randevuya uymazsan başına gelecekleri bil diye söylüyorum." Parmaklarıyla makaslama hareketi yaptı.

"İkiz doğurduktan sonra çok acımasızsın."

"İki bebek doğurmak zorunda kalsaydın sen de kötü olurdun."

"Kötü olduğunda bile, hala benim kahramanımsın. Çok kolaymış gibi gösteriyorsun."

Kahkahayla homurdandı. "Sakin ol. *Doğru*."

"Öyle olmadığını biliyorum ama güzel bebekler yapmakta çok iyisin."

"Oldukça güzeller, değil mi?"

"Kız kardeşleri Hailey ile birlikte hayatımda gördüğüm en güzel kız bebekler."

"Üçünün bir gün nasıl bir takım olacağını hayal bile edemiyorum."

"Bu fikirleri aklıma sokma. Gençlik yıllarım için sakinleştirilmeye ihtiyacım olacak."

"Neyse ki bu gece bunu düşünmemize gerek yok," dedi esnerken.

"Hadi seni odana götürelim ve yatağına yatıralım."

"Onlardan ayrılmak istemesem de gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum."

"Siz ne zaman isterseniz şoförünüz hazır."

Yan yana duran kuvözlere bir kez daha bakmak için eğildi. "İyi geceler, tatlı kızlarım. Anneniz ve babanız sizi çok seviyor ve sizi eve götürüp kardeşlerinizle ve ailenizin geri kalanıyla tanıştırmak için sabırsızlanıyoruz."

Mac ikiz bebekleri Gansett'e geri götürmenin lojistiği hakkında fazla düşünmemeye çalışıyordu ama bunu bugün, hatta yarın bile düşünmek zorunda değildi. Erken geldikleri ve uzak bir adadaki evlerine dönecekleri için doktor Mac'in takdir ettiği bir ihtiyatla hareket ediyordu. İsteyeceği son şey daha fazla acil durumdu. Hayatının geri kalanında ona yetecek kadar acil durum yaşamıştı.

Maddie'yi tekerlekli sandalyeyle odasına götürdü, banyoda ona yardım etti ve sonra yatağına yatırdı. İkizleri doğurmanın çilesi, doğumlardan önceki yorucu hamilelik ve bebekleri beslemek için anne sütü pompalamakla geçirdiği saatler yüzünden solgun ve bitkin bir haldeydi. Karısı bir savaşçıydı. "Uyumadan önce Thomas, Hailey ve Mac'i aramak ister misin?"

"Çok isterim."

Annesinin telefonundan FaceTime aracılığıyla onları aramak için cep telefonunu kullandı. Telefonu açtığı anda Mac onun hâlâ düğünden kalma kıyafetler içinde olduğunu gördü.

"Merhaba," dedi. "Herkes nasıl?"

"Biz iyiyiz. Kızlar uyuyor ve Maddie de yatmaya gidiyor. Çocuklar nasıl?"

"Bebek kardeşleriyle tanışacakları için heyecanlılar ve yatma vaktine direniyorlar. Ned ve Francine'i bu gece için rahatlattık ve Kelsey

Sabah. Tanrı'nın bir lütfu oldu." Mac bakıcıyı yazın başlarında, Maddie yatağa düştüğünde işe almıştı.

"Kelsey inanılmaz biri," dedi Mac. "Onu bulduğumuzda çok şanslıydık. Çocuklarla kaldığınız için de teşekkür ederim."

"Onlarla kalmayı seviyoruz ve yardım etmekten mutluluk duyuyoruz.

Yorgun görünüyorsun." "Maddie ve çocuklar iyi olduğu sürece ben de iyiyim. Tatilin geri kalanı nasıldı?

Düğün mü?"

"Çok güzeldi. Mallory ve Quinn çok mutlular ama ne olduğuna inanamayacaksın." Ona Lizzie ve Jared'in bebeği Chesterfield'a getirmesine yardım ettikleri kadından bahsetti.

"Bebeğini onlara mı *bıraktı*?" Mac inanamayarak sordu.

"O yaptı ve şok oldular, kafaları karıştı ve anneyi bulmaya çalışıyorlar. Baban kendilerinden bir çocuk sahibi olmaya çalıştıklarını ve şanslarının yaver gitmediğini duymuş."

"Bu çok zor. Tüm bunları duyduğuma üzıldüm."

"Chesterfield'da güzel bir gün geçirdim. Burada anne ve babalarıyla konuşmak isteyen iki küçük çocuğum var. Mac iyi bir çocuk gibi yatağa giden tek kişi."

Thomas ve Hailey'nin küçük yüzleri ekranı dolduruyordu ve Mac hızlı bir bakışla onların uyanık olduklarını görebiliyordu.

"Baba, bebekler nerede?" Thomas sordu.

"Onları sıcak ve rahat tutmak için özel yataklarındalar. Gönderdiğim resimleri gördün mü?"

"Evet, küçükler."

"Çok az. Onlara karşı çok nazik olmalıyız."

"Olacağım, Dada."

"Da!" Hailey söyledi. "Anne."

Mac telefonu Maddie'ye uzattı, o da çocuklarını görünce neşelendi.

"Merhaba çocuklar. İyi misiniz?"

"Çok iyi," dedi Thomas.

"Kız kardeşlerin eve döndüğünde iyice dinlenebilmen için gece yatısına gitmen gerekiyor."

"Hemen uyumayı kabul eden tüm çocuklara üç hikâye sözü verdim," dedi Big Mac. "Ve bu, Büyükbaba Ned'in onlara zaten okuduğu üç hikayeye ek olarak."

"Dolandırıcılar!" Mac
söyledi. Thomas
kıkırdadı.

"Eve gidip sizi görmek için sabırsızlanıyorum çocuklar," dedi Maddie. "En iyi erkek ve kız olduğunuzu ve bebek Mac'in bakımına da yardım ettiğinizi duymak istiyorum, tamam mı?"

Hailey başını sallarken Thomas, "Evet anne," dedi.

"Seni seviyorum," dedi Maddie ve Mac birlikte.

"Seni seviyorum."

"Seninle sabah konuşuruz," dedi Linda. "Tekrar teşekkürler anne."

"Bizim için zevkti." Telefon görüşmesini sonlandırmadan önce bir öpücük gönderdi.

"Onları şimdiden çok özledim," dedi Maddie. "Ve eve döndükten beş dakika sonra, onları neden bu kadar özlediğimi merak edeceğim."

Mac güldü. "Tek bir cümlede ebeveynliğin ikilemi." "Evet."

"Beş çocuk fırtınasından önce bu küçük sakinliğin tadını çıkarmalıyız." "Şanslı olmaya çalışmayı aklınızdan bile geçirmeyin bayım. Altı çocuğunuz var.

Bu gerçekleşmeden önce haftalar ve bir kırpma."

"Duh, ben bir uzmanım. Altı hafta hakkında her şeyi biliyorum."

"Hailey doğduktan sonra yeşil ışığı aldığımda işten eve nasıl koşarak geldiğini hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum ama altı haftalık bekleyişin birinci günündeyken bana bunu çok fazla hatırlatmayın."

"Zavallı bebeğim," dedi suratını asarak. "Çok ihmal edilmiş."

"Bunu fark etmene sevindim."

Gülerek ona elini uzattı. "Gel benimle uyu." "Çok ağrın var, bebeğim."

"Burada benimle olmanı istiyorum."

Adamın yanına uzanmasına yer açmak için hastane yatağının diğer tarafına doğru kayarken yüzünü buruşturdu. Başını kaldırdı ve adam göğsüne yaslanabilmesi için kolunu dikkatlice onun altına koydu. "İşte," dedi nefes vererek. "İhtiyacım olan şey buydu."

"İhtiyacın olan her şeyi sağlamaktan her zaman mutluluk duyarım, aşkım."

Maddie, "İhtiyacım olan her şeye sahibim - sen beni bisikletimden düşürmeden önce hayal ettiğimden çok daha fazlasına," dedi.

"Kan ve yara kabukları dışında hayatımın en güzel günüydü."

"Bana ve Thomas'a bakmak için yanıma taşındığın ve bir daha hiç gitmediğin o günü ve takip eden günleri hatırlamayı seviyorum. O zamandan beri olan her şey güzel bir rüya gibi, zor olanlar bile parçalar."

Özellikle üçüncü çocukları Connor'ın rahimdeyken ölmesini kastettiğini biliyordu. "Seninle geçireceğim bir saniyeyi bile bu dünyadaki hiçbir şeye değişmem."

"Ben de yapmazdım. Seninleyken yani."

"Bebekleri eve götürmek ve onları kardeşleriyle tanıştırmak için sabırsızlanıyorum."

"Onları ilk kez bir arada göreceğim için çok heyecanlıyım," dedi.

"Keşke Connor da orada olabilseydi."

"Bu mükemmel olur."

"Hiç kimse tam anlamıyla mükemmel olamaz ama bizim ailemiz mükemmele en yakın aile."

"Hepsi senin sayende, benim savaşçı

kadınım." "Artık bebek yok, Mac.

Ciddiyim."

"Seni anlıyorum, aşkım. Bunu tekrar yaşayamam."

Onun kaburgalarını dürterek irkilmesine ve ardından gülmesine neden oldu.

"Gerçekten, Madeline. *Helikopter* mi?"

Ağlayana kadar güldüler ve sonra adam onun dudaklarını ve göz kapaklarını öptü. "Uyu artık tatlım. *Beş çocuğumuzun* annelerinin iyice dinlenmesine ihtiyacı olacak, yoksa tımarhaneyi mahkûmlar ele geçirecek."

"Bunun olmasına izin vermeyeceksin." "Ben seni korurum, aşkım." "Hey, Mac?"

"Hmm?"

"Bugün söylemeyi unutmuş olabilirim diye söylüyorum, seni seviyorum."

"Ben de seni ve bebeklerimizi seviyorum. Bu güzel hayat için teşekkür ederim." "Ben teşekkür ederim. Bana çarparak bunun gerçekleşmesini sağlayan sendin.

bisikletim."

"*Bana* çarptın." "Hayır."

"Evet."

"Hayır."

Dudaklarını sıkıp kapattı ve düzenli "tartışmalarını" etkili bir şekilde sonlandırdı. Gülümseyerek uykuya daldı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 8

Tyengeç avlamaya gidiyorlardı. Gigi, programda Jordan'ın yardımcısı olmayı kabul ettiğinde bunun için imza atmamıştı. Sonra tekrar, o

Gansett Adası'nda bir yaz geçirmek için de imza atmamıştı ama işte oradaydı. En iyi arkadaşı için yaptığı şeyler. Ama *yengeç avlamak*? Bu çok ileri gitmek olabilir.

Yengeç avına çıkmak ne demekti ki? Programı yöneten Matilda, bunun adada insanların yapmayı sevdiği bir şey olduğunu ve program için eğlenceli bir bölüm oluşturacağını açıklamıştı.

Gigi aynı fikirde değildi ama kimse ona danışmamıştı.

Jordan, o şımarık, iyi sikilmiş orospu, şov minibüslerinden biriyle McCarthy'nin Gansett Island Marina'sına, çekim yaptıkları yere giderken gülümsüyordu. "Rahat ve seksi" görünmeleri için saç ve makyaj için bir saat uğraşmışlardı bile. Daha dar bikinilerin üzerine giydikleri daracık sundressler de dahil olmak üzere şovla ilgili her şey seksiliğe odaklanmıştı.

"Neden bu kadar huysuzsun?" Jordan Instagram hesabını tararken sordu.

"Ben huysuz
değilim." "Evet,
öylesin."

"Senin yanında herkes huysuz. Dün gece 10 inçlik aleti olan o 1.80'lik orospu çocuğuyla kaç kez şansın yaver gitti?"

Jordan, Gigi'nin Mason'ı tarif etme şekline her zaman yaptığı gibi güldü. "Sadece bir kez. Sakin bir geceydi."

"Ah, tam bir sürtüksün."

Jordan yine güldü. "Belki biraz alsaydın, bu kadar huysuz bir canavar olmazdın."

"Sen azgın bir tavşan gibi hoplayıp zıplarken beni *bütün bir yaz boyunca* buraya getiriyorsun ve benden senin kadar mutlu ve neşeli olmamı mı bekliyorsun?"

"Ben azgın bir tavşan
değilim." "Biri gibi
sikişiyorsun."

"Ben *aşığım.* Bir ara sen de denemelisin."

"Ew, hayır, teşekkürler."

"Deneyene kadar eleştirmeyin."

"Ben iyiyim. Sen ve kız kardeşin, sahip olduğunuz tüm tatlılık ve şekerle bana çürükler vermeye yetiyorsunuz."

"Biraz tatlılığa ihtiyacın var. Geçen gece birlikte olduğun genç kıza ne dersin? Onunla meşgul olursan belki huyun değişir."

"Ait olduğum yere, Los Angeles'a dönene kadar mizacım *bu şekilde* kalacak."

"Yani Cooper'a hayır mı
diyorsun?" "Cooper'ı severim."

"Ama?"

"Aması yok. Ondan hoşlanıyorum. Eğlenceli,
sevimli ve komik biri." "O zaman neden onu bir tura
çıkarmıyorsun?"

Gigi omuz silkti. "Ne anlamı var ki? Ben yakında gidiyorum, o ise burada kök salıyor, bir iş kuruyor."

"Önemli olan, her şeyin daha iyi görünmesini sağlamak için iyi bir seks yapmaktır, yengeç avının bile."

"Hiçbir şey yengeç avını daha iyi gösteremez. Bu da ne demek oluyor ki?"

"Yengeç yakalayacağız."

"Buna söyleyebileceğim çok şey var, yengeç yakalamak *istemediğim* de dahil." Jordan onun çifte anlamı karşısında homurdandı. "Eğlenceli olduğunu duymuştum."

"Yengeç yakalamak nasıl *eğlenceli* olabilir ki?"

"Sanırım bunu öğreneceğiz."

Marinaya vardıklarında Big Mac McCarthy onları sıcak bir gülümseme ve sıkı bir el sıkışma ile karşıladı. "Mütevazı marinamıza hoş geldiniz," dedi. "Programınıza çıkmamız için bizi seçmenizden onur duyduk."

"Bizi ağırladığınız için teşekkürler Bay McCarthy," dedi Jordan. Kız kardeşi Nikki, Big Mac'in yeğeni Riley ile nişanlıydı.

"Bana Big Mac de, tatlım. Herkes öyle der. İçeri gel ve meşhur şekerli çöreklerimizden bir ısırık al."

Şekerli çörek deyince Gigi'nin ağzı sulandı. En son ne zaman çörek ya da şeker ailesinden bir şey yediğini hatırlayamıyordu. Gigi'nin marina bakımlıydı ve teknelerle doluydu. Tuz Gölüne doğru uzanan uzun ahşap iskelede insanlar yaz sonu gününün tadını çıkarıyordu. Su.

"Çörekleriniz suç ortağımı tatlandıracak mı?" diye sordu Jordan.

"Günün etkinliği konusunda pek hevesli hissetmiyorum."

Gigi ona kötü bir bakış gönderdi ve Jordan'ın bugünlerde olduğu gibi mutlu bir aptal gibi gülümsemesine neden oldu.

"Donutlarımız her şeyi daha iyi yapıyor," dedi Big Mac.

Onları iskeleye doğru açılan büyük bir binaya götürdüler. Tezgâhta Big Mac iki kahve ve yarım düzine çörek sipariş etti.

Jordan, "Umarım bazılarını yiyorsundur," dedi.

"Boşa gitmelerine izin vermeyeceğiz," dedi. "Merak etmeyin."

Tezgâhın arkasındaki genç kadın belli ki Jordan ve Gigi'nin varlığında kendini toparlamaya çalışıyordu.

"Dizinin hayranı mısın?" Jordan tatlı tatlı sordu.

Bugünlerde çok tatlıydı, ama günde iki ya da üç kez sevişmek - normal bir günde - bir kıza bunu yapardı.

"Programınıza *bayılıyorum*. Üniversitede yurtta arkadaşlarımla birlikte izliyoruz." "Sizin için bir şeyler imzalamaktan mutluluk duyarız."

Kızın gözleri yuvalarından fırladı. "Hemen döneceğim."

Arka duvarın arkasında kayboldu ve bir dakika sonra onlara doğru ittiği bir not defteri ve kalemle geri döndü.

Monica, Samantha, Emily ve Tori'ye mesaj gönderdiler.

"*Akıllarını kaçıracaklar*," dedi Monica. "Çok teşekkür ederim."

"Yanında bir fotoğrafa ne dersin?" Jordan sordu.

Gigi onu bıçaklamak istedi ama Big Mac'in Monica ile çektiği fotoğraf için poz verdi.

"Çok teşekkür ederim," dedi Monica, gözleri parlayarak. "Bunun bizim için ne anlama geldiğini asla bilemezsiniz."

Jordan, Gigi'yi dürterek, "İzlediğiniz için teşekkürler," dedi. "Evet, izlediğiniz için teşekkürler."

"Gösteriyi Gansett'ten izlemek için sabırsızlanıyoruz. Çekim yaptığınız yerde çalıştığıma kimse inanmıyor."

"Bayanlara kahvelerinin tadını çıkarmaları için bir dakika verelim. gerekli." Big Mac onları Monica'nın pençelerinden kurtarıp iskeledeki piknik masasına götürdü. "Gerçi eminim gittiğiniz her yerde hayranlarınızı bulmaya alışkınsınızdır."

Jordan, "İnsanlar diziyi sevdiği için çok şanslıyız," dedi. "Eşim ve ben çok seviyoruz."

"Ciddi misin?" Gigi söyledi. "Tam olarak hedef kitlemiz değilsiniz."

Jordan kaşlarını çatarak ona baktı.

"Özür dilerim, alınmak istemedim."

Koca Mac güldü. "Alınmadım. İki sevimli, komik genç kadını izlemek kesinlikle zor değil. Her bölümde kışımızla gülüyoruz."

"Bunu duyduğuma sevindim." Jordan Gigi'yi işaret etti. "Komik olan o." "İkiniz de komiksiniz," dedi Big Mac.

Gigi kibarlık olsun diye çörekten mümkün olan en küçük ısırığı aldığı anda, yağlı tatlılık ağzında patladı. Aman Tanrım, bu çok güzeldi. "Bunu denemelisin." Kendininkinden bir parça kopardı ve Jordan'a uzattı, o da ağzına attı.

"Kahretsin, bu çok lezzetli. Bana biraz daha ver."

Matilda onları aramaya geldiğinde her biri tam bir çörek yemişti.

"Sizin için hazırız hanımlar."

Jordan, "Görev çağırıyor," dedi.

"Sana yengeç avlamayı öğretmek için işe alındım," dedi Big Mac.

"Hadi biraz eğlenelim."

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı Gigi ve en iyi arkadaşından karnına bir dirsek yedi. "Ow."

Big Mac'i bir rampadan aşağıya, daha küçük rıhtımların bağlı olduğu yüzer bir iskeleye kadar takip ettiler.

"Kibar ol," diye fısıldadı Jordan. "Kız kardeşim onun ailesiyle evleniyor." "Hatırlattığın için teşekkürler. Bunu unutmuş olabilirdim. yoktu."

"Seni tatlandırması için Cooper'ı tutacağım."

"Cooper'dan uzak dur. O yasak bölge."

"Hmmm," dedi Jordan, o kadar da gizemli olmayan gizemli bir sırıtışla.

Jordan'ın burnunu sokma modunda olduğu akşam yemeğine belki de Gigi onu getirmemeliydi. Bu düşüncesini Jordan'la paylaşmadan

Paslı kancaları çiğ, sümüksü sosisli sandviçlerle nasıl yemleyeceğini öğrenmek için dikkat gerekiyordu.

İğrençti. Kamera kayıttayken, Gigi başka bir yerde olmayı tercih edeceği halde bu aktiviteye derin bir ilgi duyuyormuş gibi davranmak zorunda kaldı. O hiç

Bugün neden böyle bir durumda olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama karanlık ruh halleri ona hiçbir uyarıda bulunmadan ve hiçbir zaman iyi bir neden olmadan gelirdi. Bazen kısa sürüyordu. Diğer zamanlarda ise bir süre etrafta takılıp kalıyorlardı.

"Yengeçler gerçekten sosisli sandviç sever mi?" Jordan Big Mac'e sordu.

Gigi'nin hayal gücü müydü yoksa havayı mazot ve çürümüş deniz yosunu kokuları doldururken Jordan aniden biraz yeşil mi göründü? *Acaba bu neyle ilgili*, diye düşündü Gigi.

"Onlara bayılıyorlar. Başka her türlü yemi denedik ama hiçbiri sosisli sandviç kadar dikkatlerini çekmiyor." Sosisli sandviç parçasının kancaya sıkıca takıldığından emin oldu. "Şimdi, yengeç yakalamanın sırrı sabırdır."

Harika. Gigi'nin iyi gününde sabrı tükenmişti. Ama bölümü yeniden çekmek zorunda kalmak istemediğinden, ilgileniyormuş gibi yaptı ve Jordan'la birlikte kancalara sosisli yem atarken bir yandan da öğürmemeye çalıştı.

çiğ etin iğrenç hissi.

"Tamam, şimdi oltalarınızı suya bırakın," dedi Big Mac.

Gigi aşağıya baktı ve dibi ve sabah işlerini yapmaya çıkmış gibi etrafta koşuşturan yengeçleri net bir şekilde görebildiğini fark edince şaşırıldı. İçlerinden biri oltasına yaklaştığında nefesini tuttu ve onun -ya da yengeçlerin böyle şeyleri nasıl bildiğini- sosisli sandviç ısırığının riske değip değmeyeceğine karar vermesini bekledi.

Jordan heyecan dolu bir çığlık atarak, "Bir tane buldum," dedi.

"Yavaşça yukarı kaldır," dedi Big Mac. "Yavaşça. İşte böyle."

Jordan'ın oltası, ona bağlı devasa bir yengeçle birlikte sudan çıktı.

Gigi içgüdüsel olarak bir adım geri attı ve sadece Big Mac'in sırtındaki eli onun sıksa iskelenin diğer tarafına devrilmesini önledi.

"Keep

o şey benden uzak dursun!"

Big Mac yengeci pençelerinden birinden tutup incelemek için havaya kaldırdı. "Bu iyi bir tane Jordan. Rakip olacak."

"Neyin rakibi?" Gigi sordu. "Sonunda yapacağımız yengeç yarışında."

"Yengeç yarışını mı yapacağız?" Gigi daha önce bundan daha çılgınca bir şey duymamıştı.

"Evet." Big Mac, Jordan'ın yengecini su dolu bir kovaya koydu. "En iyi kısmı da bu."

Gigi bunun için onun sözüne güvenmek zorundaydı. Kancasını kontrol etmek için aşağı baktığında, Jordan'ın yakaladığından daha büyük bir yengecin yemine ilgi gösterdiğini gördü. Nefesini tuttu, biraz daha yaklaşmasını umdu ve sonra...

"Onu yukarı getirin," dedi Big Mac. "Bu iyiydi."

Gigi oltasını yavaşça makaraya doladı, devasa yengecin yüzeye çıkacak kadar uzun süre dayanıp dayanmayacağını görmek için beklerken zar zor nefes alıyordu. Yüzeye çıktı! Koca Mac onu yakaladı ve havada tuttu.

"Bu yengeçlerin büyükbabası," diye ilan etti.

Gigi büyükbabayı yakaladığı için büyük bir gurur duyuyordu. "Bir tane daha istiyorum," dedi, yemlenmiş kancasını suya geri atarken.

"Bende bir tane var!" Jordan söyledi.

"Bu sefer kancayı çıkarmak zorundasın," dedi Big Mac.

Jordan tereddütle, "Bundan emin değilim," dedi.

"Yapabilirsin. Fazla yemezler."

Jordan'ın yoğun konsantrasyonunu izlerken, Gigi'nin aklına çok şeytani bir fikir geldi. Kahkahalarla haykırma dürtüsüne karşı koymak zorunda kaldı. Henüz değil, dedi kendi kendine. Ama yakında. Başka bir yengeç yakalamaya her zamankinden daha kararlı bir şekilde, bir yengecin yaklaştığını görene kadar aşağıdaki aktiviteyi izledi. "Aşağıda aniden beliren bir sosisli sandviç gördüklerinde ne olacağını anlamıyorlar mı?"

"Henüz bize karşı akıllanmadılar," dedi Big Mac.

Jordan, "Yengeçlerin kulübedeki en keskin aletler olmadığını söylemek yanlış olmaz," dedi.

Koca Mac güldü. "Kıskaçları oldukça keskin, ama zekaları? O kadar da değil."

Bunu duyan Gigi kısa bir süre için şakasını yeniden gözden geçirdi ve devam etmeye karar verdi. İyi televizyon yapmaları gerekiyordu ve bu da iyi bir televizyon olacaktı.

İkinci bir yengeçle oltasını yavaşça kaldırdığında, bunun ilkinden çok daha küçük olduğunu görünce rahatladı. Big Mac'in gözetiminde, yengeçlerden birini kollarından tutarak kancadan çıkardı ve açılıp kapanan kıskaçlar. Jordan bunun için onu öldürecekti.

Yakaladığı yengeci bırakacakmış gibi kovaya doğru yürüdü ama onun yerine yengeci Jordan'ın başının üstüne yerleştirdi ve Jordan aşağıdaki yengeç hareketliliğini ilgiyle izliyormuş gibi yaptı.

Jordan kan donduran bir çığlık attığında Gigi sessiz kahkahalarla sarsılıyordu.

"Seni çılgın kaltak, çek şu şeyi kafamdan!" Çığlık attı ve kafasını tırmaladı ama yengeç daha da derine girdi. "*Beni ısırtıyor!*" Jordan yengeci kafasından çıkarmaya çalışırken deli gibi etrafta dans ediyordu.

Evet, bu iyi bir televizyon olurdu.

Gigi o kadar çok gülüyordu ki Jordan'a yardım etmek için hiçbir şey yapamadı, zaten yapmak da istemiyordu. Gösteriş yapmanın bedeli buydu.

Bütün yaz Gigi'nin yüzüne aşırı aktif seks hayatı.

Big Mac Jordan'a merhamet etti ve birkaç tutam saçıyla birlikte yengeci kafasından çıkardı.

Jordan Gigi'yi hançerledi. "*Bunu yaptığına inanamıyorum!*"

"Yapamaz mısın? Gerçekten mi?" Gösterileri tamamen saçmalıktan ibaretti ve seyirciler de buna bayıldı.

Jordan Gigi'nin göğsünü dürttü. "İntikam bir sürtüktür dostum, ben de öyleyim."

"Bana bilmediğim bir şey söyle."

"Harikaydı hanımlar," dedi Matilda. "Kafana bir yengeç koyduğunu fark ettiğindeki yüz ifaden, Jordan..." Matilda gülmekten kendini kaybetti. "Paha biçilemez."

"Hiç komik değil."

"Üzgünüm," dedi Matilda. "Bu konuda Gigi'ye katılıyorum." Gigi'ye bir beşlik çıktı.

Gigi, Jordan'ın bakışlarına kendini beğenmiş bir gülümsemeyle karşılık verdi. Hiç değilse son birkaç dakika içinde ruh hali düzelmişti.

Matilda, "Biraz daha yengeç yakalayalım, sonra da onlarla yarışalım," diyerek kamera ekibine çekim için hazırlanmalarını işaret etti.

Sonraki yarım saat boyunca kovayı yengeçlerle doldurdular.

"Bu haberin orada duyulacağını düşünmez miydin?" Gigi sordu.

"Arkadaşlarımızı kaçırıyorlar. Eğer işlenmiş domuz eti gibi kokuyorsa, ısırmayın!"

Jordan güldü. "Belki de Olimpiyatlar gibi bir onur nişanıdır. Sosisli sandviçi ısırdım ve bugün yarışta koştum! Herkes onların etrafında toplanıyor ve onlara geri dönen bir kahraman gibi davranıyor."

"Sence ödül ya da madalya veriyorlar mıdır?"

Gigi, "Toplumu gururlandırdıkları için akşam yemeğinde fazladan yosun alıyorlar," dedi.

"Yengeç kalabalığı için spagetti yemeği gibi bir şey."

Birkaç dakika sonra Matilda yengeç yakalama görüntülerinin yeterli olduğunu ve yarışlara geçmeye hazır olduklarını söyledi.

"Önce bir şeyler yiyebilir miyiz?" Gigi sordu. "Açlıktan ölüyorum."

"Her zaman açlıktan ölüyorsun," dedi Jordan. "Bir futbolcu gibi yerken nasıl bu kadar zayıf kalabiliyorsun, aklım almıyor."

"İyi metabolizma, bebeğim. Kıskanma."

"Çok kıskandım. Bugünlerde yediğim her şey kıcıma düşüyor gibi hissediyorum."
Gigi onu rampadan otoparka kadar takip etti. "Hamile değilsin, değil mi?"

Jordan arkasını döndü, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı.

"Ne? Hayır." "Emin misin?"

"Ne? Hayır."

Gigi gülerek ikiye eğildi. "Çok hamile kalmışsın."

"Hamile değilim. Olamam!"

"Günde üç kez seks yaptığınızda hamile kalmanızın mümkün olduğunu söylemekten nefret ediyorum."

"Kesin şunu. Hiçbir yolu yok. Dikkatli davrandık."

"Hayır, görmediniz. Her on dakikada bir şut çekerken kalecinin yanından bir tane kaçırma ihtimali olmadığını mı söyleyeceksin?"

"Her on dakikada bir değil ve artık çeneni kapar mısınız?"

Gigi kahkahalarla güldü. "O kadar hamilesin ki, komik bile değil."

Jordan dehşet içinde ağlamaya başladı. "Hamile kalamam. Buna hazır değiliz."

Gigi kameraların konuşmalarını kaydettiğini fark edince kolunu Jordan'a doladı ve onu banyoya götürdü. Kapıda, kameramana döndü ve "Geri çekil. Ve bunların hiçbirini programda ya da başka bir yerde görmesem iyi olur. Ciddiyim." Kapıyı çarptı ve kilidi yerine kaydırды.

"Bunu mu *çekiyorlardı*?"

"Matilda ile konuşacağım. Merak etme. Bu ortaya çıkmayacak."

"Mürettebattan biri konuşmadan önce Mason'la konuşsam iyi olacak."

"Hiçbir şey söylemeyecekler. Gizlilik sözleşmeleri var. Bundan emin oldum." "Bazen avukat olan bir en iyi arkadaşına sahip olmak uygun."

Gigi dağıtıcıdan birkaç kâğıt havlu aldı, ıslattı ve Jordan'ın gözlerinin altındaki yaşları ve rimeli sildi. "Eğer hamileysen,

Mason çok heyecanlanacak."

"Ya değilse? Bebek sahibi olmak hakkında hiç konuşmadık bile."

"Bir kere bile mi?"

"Sadece belli belirsiz. Düzenli olarak ortaya çıkan bir şey değil."

"Çünkü siki düzenli olarak ortaya çıkmakla çok meşgul.

Buna ne sebep oldu?"

Jordan kahkahalarla güldü. "Söylediğin saçmalıklara inanamıyorum."

"Beni ne zamandır tanıyorsun?" Kendini bildi bileli Gigi'nin savunma mekanizması mizah olmuştu.

"Ne yapacağım ben, Geeg?"

"Bugün işimiz biter bitmez bir test satın alacağız ve bunun doğru olup olmadığını anlayacağız."

"Bu adada eczaneye girip hamilelik testi alamıyorum.

On dakika içinde Twitter'da olacak."

"O zaman bu işi başkasına yaptırırız."

"Kime?"

"Nikki?"

"O da yapamaz, yoksa tüm McCarthy ailesi onun ve Riley'nin hamile olduğunu düşünür."

"Ben hallederim. Büyükanneni göndereceğiz." "Kes şunu! Onu gönderemem."

"Neden olmasın? Bunu senin için yaptı." Gigi'nin deneyimlerine göre, Evelyn Hopper'ın torunları için yapmayacağı şey yoktu. "Sadece ona sor." Gigi Jordan'a cep telefonunu uzattı. "Ara onu." Jordan çekimler sırasında telefonunu hiç yanından ayırmazdı, Gigi ise Jordan dışında zaman zaman kendisine ihtiyaç duyan müşterileri olduğu için telefonunu yanından ayırmayı reddediyordu.

Jordan telefonu ondan aldı ve Gigi'nin kodunu girip büyükannesini aramadan önce tam bir dakika elinde tuttu, Gigi'nin duyabilmesi için hoparlörü açtı.

"Merhaba Gigi," dedi Evelyn. "Çekimler nasıl gidiyor?"

"Benim, Gram. Jordan."

"Oh, merhaba, tatlım. İyi misin?"

"Ben, um..."

Gigi, "Hamile olabilir ve şehirden onun için bir test almanı istiyor," dedi. "Bunu yapmanın bir sakıncası var mı? Eğer yaparsa, her şey bitmiş olacak."

Twitter."

"Merak etme," dedi Evelyn gülerek. "Hemen icabına bakacağım. Hamilelik testi aldığımda patlak verecek skandalı bir düşünün."

Bu, Gigi'nin *hamile* sözcüklerinden bahsetmesinden beri Jordan'ı ilk kez gülümsetti.

"Bunu senden istediğim için üzgünüm büyükanne."

"Üzülme. Bunu yapmaktan mutluyum ama büyük büyükanne olmak konusunda ne hissettiğimden pek emin değilim. Bunun için çok gencim."

Jordan burnunu çekti ve gözyaşlarını sildi. "Ah, tatlım, üzgün müsün?"

"Ne olduğumu bilmiyorum. Gigi bir şey söyleyene kadar hamile olabileceğim hiç aklıma gelmemişti."

"Hepsi benim suçum," dedi Gigi. "Sanki o ve dev itfaiye şefi hiç-" Jordan'ın eliyle ağzını kapatması sözünü kesti.

Evelyn histerik bir şekilde güldü. "Sanırım torunum bu düşünceni bitirmeni istemedi."

"O yapmadı ve bu iyi bir şey olacaktı."

"Bununla nereye varmak istediğini ancak tahmin edebilirim," dedi Evelyn. "Bu hiç komik değil!" dedi Jordan. "Eğer hamileysen, bunu biz planlamadık."

Mason ne diyecek?"

"Çok sevinecek, tatlım. O adam seni hayattan daha çok seviyor. Endişelenmemeye çalış. Bir test alacağım ve sana bazı cevaplar bulacağız. Çekim bittikten sonra buraya gelir misin?"

"Orada olacağız," dedi Gigi ve en iyi arkadaşından bir bakış daha aldı.

"Teşekkürler büyükanne," dedi Jordan. "Bunu benim için yapmanı istemekten nefret ediyorum." "Kes şunu. Büyütülecek bir şey değil. Ve bunun olmaması için elimden geleni yapacağım. büyük bir Gansett Adası skandalına dönüşür."

"Bu iyi olur. Eğer doğruysa, tüm dünya öğrenmeden önce Mason ve benim bunu sindirmek için bir dakikaya ihtiyacımız var."

"Endişelenmemeye çalış. Her şey yoluna girecek, tatlı kızım. Bundan emin olacağız." "Tekrar teşekkürler, büyükanne. Bir iki saat içinde görüşürüz."

"Ben de burada olacağım ve daha sonra kuruluma yardımcı olmak için ben de varım." "Tanrım, bunu tamamen unutmuşum. Eğer test pozitif çıkarsa

Mason'la bu konuyu konuşmadan önce bütün bir akşam yemeği partisini bitirmek mi?"

"Seni atlatacağız tatlım," dedi Evelyn. "Her seferinde bir adım. İşteki gününü bitir ve sonra gel beni bul."

"Yapacağım. Teşekkürler, Gram. Her zamanki gibi, sensiz ne yapardım bilmiyorum." "Benimle kaldın. Yakında görüşürüz."

Jordan aramayı sonlandırdı ve telefonu Gigi'ye geri verdi. "Evelyn yine imdadımıza yetişti."

"O en iyilerin en iyisi." Gigi ergenlik döneminin çoğunu Evelyn'in de büyükannesi olmasını dileyerek geçirmişti, ta ki Evelyn'in şakacı bir şekilde Gigi'yi üçüncü torunu olarak "evlat edinmesini" önerdiği güne kadar. Gigi, yaşlı kadını telaşlandıran hıçkırıklara boğulmuştu. O gün Gigi'nin genç hayatının en güzel günlerinden biriydi ve Evelyn'le olan ilişkisi

Evelyn onun için en önemli kişilerden biriydi. Evelyn ile neredeyse Jordan ve Nikki ile konuştuğu kadar sık konuşurdu. Hiçbirinin onun için gerçekten ne kadar önemli olduklarına dair bir fikri yoktu.

"Şu işi bitirelim de buradan gidelim," dedi Gigi, Jordan tekrar hazır olduğunda.

Dış çekim için güneş gözlüğü takıyorlardı, bu yüzden Jordan'ın makyajındaki hasar önemli değildi.

"Başka bir şey düşünemiyorum."

"Bunu bir saatliğine bir kenara bırak da yengeçlerle yarışalım ve doğru olup olmadığını öğrenmeye gidelim. Sorun bile olmayan bir şey yüzünden çıldırıyor olabilirsin."

"Şimdi bunun doğru olmasını isteyip istemediğimi bilmiyorum." "Kızgın bir karmaşasın."

"Biliyorum!"

Jordan, Zane olarak bilinen rapçiyle olan felaket evliliğini bitirdiğinden beri nadiren ortalığı birbirine kattığından, Gigi'nin önsezisinin doğru olduğundan şüphelenmek için sebepleri vardı. Yakında öğreneceklerdi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 9

"**T** Bize katıldığınız için teşekkür ederiz hanımlar," dedi Matilda, sesi sinirli geliyordu.

"Bir sorunumuz vardı," diye yanıtladı Gigi. "Halledildi. Nerede Bizi mi istiyorsun?"

Matilda söyleyecek daha çok şeyi olduğunu belirten bir bakış attı ama akıllıca dilini tuttu. Gigi onunla on raunt dövüşecek durumda değildi ama bunu sadece en iyi arkadaşı değil aynı zamanda müşterisi olan Jordan'ı korumak için yapacaktı. "İşte orada." Matilda ana iskelede kamera ekibinin kurulduğu yeri işaret etti.

Gigi ve Jordan kısa bir mesafe yürüyerek ana rıhtımda suya inen bir çıkıntının yanında onlara katıldılar.

Mürettebattan biri Gigi'ye, "Bu senin yengeç kovan," dedi. "Ve bu da Biri Jordan'ın. Planımız onları rampaya atmak ve sonra her birinizin kendi takımı için tezahürat yapması."

Bu Gigi'nin şimdiye kadar duyduğu en aptalca şey gibi geliyordu ama eğer onları oradan daha çabuk çıkaracaksa, bunu yapardı.

"Söylemeye gerek yok, bir kova yengeç daha yakalamak istemiyorsanız bunu tek seferde çekmeliyiz." Yönetmen onlara aksiyonu yakalayabilmeleri için sahnede nerede konumlanmalarını istediğini söyledi. "Herkes hazır mı?"

"Hazır." Gigi, milyonlarca kilometre uzakta olan ve hareketlerine devam eden Jordan'a baktı. "Kafanı oyuna ver, kızım. Bunu yeniden yapmak zorunda kalmak istemeyiz."

Jordan başını salladı. "Ben iyiyim."

Yönetmen aksiyon çağrısı yaptığında, tahmin edilebileceği gibi yengeç kovalarını rampaya boşaltırken ciyaklayarak ve daha hızlı gitmeleri için bağırarak karaktere büründüler.

Yengeçler rampadan aşağı koşup suya atlarken Gigi kendini yarışa umduğundan daha fazla katılmış bulunca şaşırıldı. "Ben kazandım!"

"Yok artık! Oraya önce benimki gitti!" "Bunu kanıtlayamazsın."

"Hadi filme gidelim."

"Ve *kestik*," dedi yönetmen. "Bu mükemmeldi. Yarışın ağır çekimini yapabiliriz, bu komik olur."

"İyi miyiz?" Gigi, Jordan'ın tam bir çöküşün eşiğinde olduğunu hissetti.

"Biz iyiyiz," dedi Matilda. "Akşam görüşürüz."

"Görüşürüz o zaman." Gigi Jordan'ı kolundan tuttu ve çekimler biter bitmez gidebilmek için daha önce bıraktıkları Gigi'nin arabasına doğru yönlendirdi. "Atla."

Gigi arabasını çalıştırdı ve marinadan uzaklaşmak için bir U dönüşü yaptı. Üç yol ağzındaki dur işaretinden sağa dönerek Eastward Look'a, Evelyn'in

Nikki ve Riley'nin uzun zamandır yaşadıkları yazlık ev. Evelyn'le yazı orada geçirmesi için konuşmuşlardı. Bunun için şükürler olsun, çünkü Evelyn'in etrafta olması üç kız için de her şeyi daha iyi hale getiriyordu.

Gigi başkalarının büyükannelerine yapışmanın tuhaf olduğunu biliyordu ama kendi aileniz olmadığında, sizin için en önemli olan insanlardan bir aile yaratırdınız. Evelyn, Jordan ve Nikki, Gigi'nin hayatındaki en önemli üç kişiydi. Hiç şüphesiz, bu üç kişiden herhangi birini

onlara ihtiyacı olduğunda yanında olacaklardı. Onlara ya da kimseye ihtiyaç duymamaya çalıştı. Bağımsızlık onun göbek adıydı ama bir yedek planının olması hoşuna gidiyordu.

Ne olur ne olmaz.

Neyin? Hiçbir fikri yoktu. Ama hayat onun için o kadar çok ters gitmişti ki her türlü olasılığa hazırlıklı olmaya çalışıyordu. "Bir şey söyle."

"Ne söylemeliyim?" Jordan sordu.

"Bana ne düşündüğünü söyle?"

"Beynim dönüyor."

"Mason'ın ne diyeceği konusunda endişelenmiyorsun, değil mi?" "Hayır."

"Sonra ne olacak?"

"Sadece birkaç aydır birlikteyiz ve eğer bu doğruysa, yeni bir ilişkiye bu kadar yüklenmek çok fazla."

Gigi, Jordan'ın eski kocası için "Brendan-slash-Zane gibi bir dangalakla çok fazla olurdu," dedi. "Nefesimi tutar ve ondan asla hamile kalmaman ve bir çocukla ömür boyu ona bağlı kalmaman için dua ederdim."

"Tanrı'ya şükür böyle bir şey hiç olmadı."

"Mason'la ilişkinizdeki her şey farklı." "Bunu biliyorum."

"O yüzden endişelenmeyin. Çok sevinecek. Seni çok seviyor, Jord." Jordan burnunu çekti ve gözlerini sildi. "Ben de onu seviyorum."

"Her şey yoluna girecek. Eğer hamileyseniz, bir bebeğiniz olacak ve bu zaten harika olan her şeyi daha da iyi hale getirecek."

"Umarım haklısındır."

"Ne zaman öyle olmadığımı gördün ki?"

Jordan gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken bile güldü.

Gigi onu üzgün görmeye dayanamıyordu, iyi bir şey için bile olsa. Eski sevgilisiyle yaşadığı onca şeyden sonra Jordan mutluluktan başka hiçbir şeyi hak etmiyordu. Gigi hiçbir şeyin ve hiç kimsenin Jordan'ı incitmemesini sağlamaya kararlıydı.

Yine Jordan. Brendan/Zane ile geçirdiği zaman onu seven insanlar için işkence olmuştu. Gigi, Jordan'ı ondan kurtarmak için ne yapacakları konusunda Nikki'yle pek çok zor konuşma yapmıştı. Ancak Jordan, kendisinin izni olmadan Jordan'ın yer aldığı bir seks kaseti yayınladıktan sonra ona geri döndüğünde, Gigi ellerini havaya kaldırmış ve çekip gitmişti.

Buna pişman oldu.

Jordan ve Brendan'ın ilişkisi Charlotte, Kuzey Carolina'da şiddet dolu bir gecede patlamış, Jordan hastaneye, Brendan da hapse düşmüştü. Hikâye burada bitmiyordu ama Gigi, Brendan'ın Jordan'ı aramak için Gansett'e geldiği ve Nikki ile Evelyn'i rehin aldığı günü düşünmeye dayanamıyordu.

O telefon geldiğinde Jordan'la birlikte Los Angeles'ta olduğunu hatırlayınca ürperdi. O günkü görevi Jordan'ı sakın tutmaktı. Gansett'e olan uzun uçuşu. Ama Nikki ya da Evelyn ya da Tanrı korusun ikisi birden olmadan yaşamayı hayal etmeye çalışırken hiçbir şey ve hiç kimse onu sakınleştiremezdi.

O günden sonra Gigi üçünden de bir adım geri çekilmişti. Sevdiği ve onu seven tek insanları kaybetme korkusu ona zarar vermişti.

O olaydan sonra haftalarca berbat bir haldeydi ve ancak Gansett'teki diğerlerine katılıp adadaki programlarının çekimlerine başladığında kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Burada olmak onun için tedavi edici olmuştu ama yine de Evelyn ve Nikki'yi kaybetmeye ne kadar yaklaştıklarını düşünmeye dayanamıyordu.

Eastward Look'a giden uzun araba yolundan sağa döndü. Jordan ve Nikki yıllardır Gigi'yi büyükannelerinin yazlık evinde onları ziyaret etmesi için ikna etmeye çalışmışlardı. Gigi, en küçük eyaletin kıyısındaki uzak bir adayı görmekle hiç ilgilenmemişti. Ama Gansett'te birkaç ay geçirdikten sonra, Eastward Look kendisini evinden uzaktaki bir ev gibi hissetmeye başlamıştı.

İşte yine başkasının evine yapışmış ve onun bu insanlar için ne anlama geldiğine dair varsayımlarda bulunmuştu. Bunu yapmaması gerektiğini zor yoldan öğrenmişti. İnancını ve şefkatini

duygularına karşılık verme zorunluluğu yoktu ve bu durum geçmişte onun için pek de iyi sonuçlanmamıştı. Evet, Evelyn, Jordan ve Nikki dünyadaki diğer herkes. Gigi gerçekten de üçünün onun için yapamayacağı hiçbir şey olmadığına inanıyordu ama buna güvenmek istemiyordu.

Aksine, onların yanında olmak için kendisine güvenmelerini tercih ederdi. O da bunu yaptı. Jordan ve diğer müşterilerinin işlerini hallediyordu. Arada sırada birilerinin kendisi için bir şeylerle ilgilenmesini isteseydi, hayatında işler böyle yürümüyordu.

Evelyn onları karşılamak için dışarı çıktı ve büyükannesinin kucağına yığılan Jordan'a sarıldı.

Jordan, "Seni benim için hamilelik testi almaya gönderdiğime inanamıyorum," dedi. "Kızlarım için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını kanıtlıyorum." Evelyn serbest bırakıldı Jordan ve Gigi'ye sarıldı. "Selam, tatlım."

"Hey, Ev." Gigi, Evelyn'in kendisine Bayan Hopper değil de Evelyn demesini söylediği günü de asla unutmayacaktı.

"Kızımız nasıl?" Evelyn sordu. "Sarsıldı ama kendini toparlıyor. Zar zor."

"Hadi bazı cevaplar alalım, olur mu?" Evelyn onları içeri, Ryan'ın eczanesinden aldığı bir çantanın tezgâhın üzerinde durduğu mutfığa götürdü.

Jordan korkuyla baktı. "Daha önce hiç hamilelik testi yapmamıştım."

"Hiç mi?" Gigi inanamayarak sordu. Hamile olduğunu düşündüğü ilk anı ve kendine bile zar zor bakarken bir çocuğa nasıl bakacağını merak etmenin getirdiği çaresizliği asla unutamayacaktı.

"Daha önce hiç bu kadar korkmamıştım."

"*Kızım*. Bu çılgınlık!"

"Biliyorum! Bunun bir sırrı var mı?"

"Hayır," dedi Gigi. "Sadece eline işlememeye çalış."

"Ew."

"Git." Gigi onu ana kattaki banyoya doğru nazikçe itti. "İşin bittiğinde onu makyaj masasının üzerine bırak."

"İşte bir şey yok."

"Ya da her şey," dedi Evelyn.

Jordan derin bir nefes aldı ve banyoya yöneldi.

Evelyn, Gigi ile yalnız kaldıklarında, "Brendan'dan onu her konuda, hatta doğru olduğunu bildiği şeyler hakkında bile şüpheyi düşürdüğü için nefret ediyorum," dedi.

"Biliyorum. Mason söz konusu olduğunda endişelenmesini gerektirecek bir şey yok. O da bunu biliyor ama yine de... Güvensizliği hiç dinmiyor."

"Sana sahip olduğu için çok şanslı," dedi Evelyn. "Hepimiz öyleyiz."

"Teşekkür ederim." Gigi, Evelyn'in nazik sözleri karşısındaki duygusal tepkisini gizlemeye çalıştı. "Ben de size sahip olduğum için şanslıyım çocuklar."

"Siz kızların on yıl önceki kadar yakın olmanıza bayılıyorum."

"Ben de öyle." Evelyn bunun Gigi için ne kadar doğru olduğunu asla bilemezdi.

Lise mezuniyetlerine giden haftaları hatırladı, Gigi yollarını ayıracaklarından ve birbirlerini bir daha göremeyeceklerinden korkmuştu. Tanrı'ya şükür böyle bir şey olmamıştı. Aksine, yıllar geçtikçe daha da yakınlaşmışlardı, ta ki Zane gelip aralarındaki ilişkiyi bozana kadar.

Artık o gitmişti, Jordan geri dönmüştü ve her şey hepsi için daha iyiydi. Hiçbiri Jordan bu kadar iyi durumdayken herhangi bir aksilik yaşamasına izin veremezdi. Mason'la tanışması başına gelen en iyi şeydi, onu bir cinayetten kurtardığında tanışmış olsalar bile.

Eastward Look'taki yangın. O yangında neler olmuş *olabileceği* de Gigi'nin düşünmeye dayanamadığı bir başka şeydi.

"Bu yaz burada seninle ve Nikki'yle birlikte olmak onun için çok iyi oldu," dedi Evelyn. "Ve tabii ki Mason'la. Yıllardır olmadığı kadar kendine benziyor."

"Evet, iyi görünüyor."

Jordan'ı beklerken Gigi'nin aklına, pozitif çıkan bir hamilelik testinin

Jordan'ın olduğu kadar kendi hayatını da değiştireceği geldi. Eğer bir bebek olursa,

Jordan Los Angeles'a geri dönmeyecekti. Sevdığı adamla Gansett'te kalacaktı ve Jordan'la Los Angeles'ta paylaştıkları hayat, muhtemelen diziyle birlikte sonsuza dek sona erecekti.

Bu düşünceye tam olarak dalamadan telefonu Cooper'dan gelen bir mesajla çınladı. *Umarım iyi bir gün geçiriyorsundur. Jared ve Lizzie'nin bebekle arası iyi görünüyor. Eğer davet hâlâ geçerliyse Jordan'ın partisi için. Eğer öyleyse, saati, kıyafet kurallarını ve ne getirebileceğimi bana bildirin.*

Telefon hemen ikinci bir mesajla çınladı. *Oh, ve dün gece eğleneliydi. Seni biraz daha öpmek istiyorum. Hala sahile gitmek istiyor musun?*

Mesajları onu gülümsetti.

"Orada neler oluyor?" Evelyn Gigi'ye sırtarak sordu. "Uzun zamandır seni böyle ışıldarken görmemiştim."

"Sadece bir arkadaş."

"Hmmm. Bir arkadaş mı yoksa bir *dost* mu?"

"Henüz emin değilim ama çok sevimli, tatlı ve beni güldürüyor." Gigi omuz silkti. "Şimdilik bundan fazlası değil."

"Bunlar çok önemli üç şey."

"Önemli bir şey değil. Ben Los Angeles'a dönmeden ve o da New York'a gitmeden önce yaz sonu eğlencesi." Bu sözleri söylerken bile Gigi bir sızı hissetti

Cooper'ı ya da onun muhteşem yüzünü bir daha göremeyecek olmanın üzüntüsü Yarısı kıyma gibi görünse de bir şekilde hâlâ muhteşem. "Hamile olup olmadığını öğrenmek ne kadar sürer ki?"

Gigi'nin aklına bu haberin hem kendisi hem de Jordan için her şeyi nasıl değiştirebileceği geldi. Her ne kadar Jordan'ın Mason'a aşık olduktan sonra Los Angeles'a dönme ihtimalinin düşük olduğunu aylardır biliyor olsa da Gigi yine de umudunu yitirmemişti. Her şeyin eski haline dönmesini istiyordu. "normal," ya da şov büyük bir hit haline geldiğinden ve ikisi de tam olarak anlaşılması için deneyimlenmesi gereken türden bir şöhrete fırladığından beri normal olarak kabul edilen şey.

Los Angeles'a tek başına döneceğini fark ettiğinde içini bir sıkıntı kapladı. Nikki ve Jordan sevdikleri adamlarla birlikte burada kalacak ve onlarla yeni bir aile kuracaklardı.

Gigi boğazında düğümlenen ve gözlerinin dolmasına neden olan kocaman yumruyu yuttu. Ah, ağlamayacaktı. En son ne zaman ağladığını hatırlayamıyordu.

Bir şey onu üzmüş ya da ağlama noktasına getirmişti. Başkalarının yaptığı gibi ağlayan bir kadın değildi ve şimdi başlamayı da reddediyordu.

Jordan elinde sopayla banyodan çıktı, yüzünde aptal bir gülümseme vardı.

"Eee?" Gigi sordu.

"Olumlu."

Evelyn bir mutluluk çığlığı attı ve torununu kocaman bir kucakla sardı. "Bunu bana yapacağına inanamıyorum! Büyük büyükanne olmak için çok gencim!"

Gigi sahnenin gelişmesini gerçeküstü bir kopukluk hissiyle izledi. Evet, Jordan, Mason, Evelyn, Nikki ve bebek için heyecan duyan herkes adına mutluydu. Ama kendisi için yıkılmıştı ve arkadaşının büyük haberini kutlaması gerekirken bunun kendisini nasıl etkileyeceği konusunda endişelendiği için kendini aptal gibi hissediyordu.

Sonunda Jordan'a sarılma fırsatı bulduğunda "Tebrikler," dedi.

"Teşekkür ederim. Sanırım."

"Harika bir anne olacaksın tatlım," dedi Evelyn. "Mason'ı aramalısın," dedi Gigi.

"Bu geceki partiden sonra ona söyleyecektim."

"Ona daha önce söylemezsen mahvolacaksın." Bazen Gigi Jordan'ı kendinden daha iyi tanıyormuş gibi. "Onu ara ve gelmesini söyle, böylece ona şimdi söyleyebilirsin."

"Görevdeyken onu ararsam bir şeyler olduğunu anlayacaktır. Ona mesaj atıp gelmesini isteyeceğim." Mesajı gönderdi ve sonra saate baktı

mutfak duvarındaki saat. "İyi ki partiyi yemek şirketine yaptırma tavsiyene uymuşum büyükanne. Bu haberden sonra yemek yapmak zorunda kalsaydım, her şeyi berbat ederdim."

Gigi, "Hamile olduğunu öğrenmemiş olsaydın bile her şeyi berbat ederdin," dedi.

Evelyn başparmağıyla Gigi'yi işaret etti. "O ne dedi?"

"Siz ikiniz kendinizi çok komik sanıyorsunuz."

"Hayır," dedi Gigi. "Sadece yemek pişirmenin senin yeteneklerinden biri olmadığını biliyoruz."

"Öğrenmek zorundayım. Çocuklar. Bir *bebeğim* olacak." Jordan'ın güzel yüzündeki şaşkınlık ifadesi çok sevimliydi ve Gigi'nin kalbi, ikiz kız kardeşiyle birlikte Gigi'nin sahip olduğu en iyi arkadaş olan bu kadına duyduğu sevgiyle kabardı. Ona ne verdikleri hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Hem de hiç.

Mason geldiğinde çoktan gitmiş olmayı planlamasına rağmen, uzun boylu itfaiye şefi eve girdiğinde Gigi hâlâ Eastward Look'taydı ve ailenin bir üyesi gibi içeri girdi. Jordan'la geçirdiği yazdan sonra öyleydi.

"Selam bebeğim." Gigi'nin arkadaşının ilişkisini kıskanmasına neden olan bir lazer odağıyla Jordan'a odaklandı, kendisi için böyle bir saçmalık istediğinden değil. Hatta biraz bile. Ama Mason'ın Jordan'ı gördüğünde yüzünün sevinçle aydınlanması ve bunu saklamaya bile çalışmaması karşısında duygulanmadan edemedi.

Bu kesinlikle Brendan'la ya da Jordan ve Nikki'nin çıktığı diğer erkeklerle hiç olmamıştı. Ta ki Mason Johns ve Riley McCarthy ile tanışana ve Gigi altın standardı belirleyen iki ilişkiyi yakından görene kadar.

"Seninle bir dakika dışarıda konuşabilir miyiz?" Jordan ona sordu.

"Her şey yolunda mı?" Mason bakışlarını Jordan'dan bir süreliğine ayırarak sordu

ikinci olarak Evelyn ve Gigi'ye bakmak.

Ama hiçbir şeyi ele vermiyorlardı. "Evet, her şey yolunda."

Ona elini uzattı. "Yolu göster." Kendini kaptırmış bir aptal gibi onu takip ederken onlara başıyla selam verdi. "Hanımlar."

Sürgülü kapı arkalarından kayarak kapandı.

Evelyn, Gigi'yi izlemesi için kapıya doğru itti.

Jordan ona baktı ve bir saniye sonra yüksek sesle bir çığlık attı ve onu ayaklarından kaldırıp ayı gibi sarıldı.

Mason'ın mutlu olduğunu söylemek yanlış olmaz.

"Ben gidiyorum," dedi Gigi Evelyn'e. "Akşam görüşür müyüz?" "Orada olacağım."

Gigi yaşlı kadının kolunu sıktı. "Hey, Gigi?"

Geri döndü. "Evet?"

"Senin de sıran gelecek. Bunu biliyorum."

"Bütün bunları istemiyorum." En yakın arkadaşının az önce erkek arkadaşına hayatlarının sonsuza dek değişmek üzere olduğunu söylediği güverteyi işaret etti. "Bu benim için değil."

"O kadar emin olma."

"Çok eminim, ama nazik sözlerin için teşekkürler." "Seni seviyorum, ufaklık."

Evelyn bunu söylediğinde kendini tamamen kaybetmemek için elinden gelen her şeyi yaptı. "Ben de seni seviyorum." *Tahmin edemeyeceğin kadar çok.* Onu kaybetmeden önce

Evelyn'in önünde soğukkanlılığını koruyarak aceleyle kapıdan çıkıp arabasına bindi ve gözleri dolduğunda dehşete düştü. Ne sikim bir şeydi bu?

Sorun mu? En iyi arkadaşı, bırakın yıllarını, Jordan'la geçirdiği bir dakikayı bile hak etmeyen bir adamla yaptığı iğrenç evlilikten kurtulduktan sonra deliler gibi mutluydu.

Peki Gigi neden kendini tamamen kaybolmuş hissediyordu?

BÖLÜM 10

Jordan Mason'a baktı, ağzı kurumuştı ve kalbi çarpıyordu. Onu ne kadar iyi tanısa da, tam olarak Planlanmamış bir hamilelik haberini nasıl karşılayacağından emin değildi. "Sorun ne tatlım? Beni korkutuyorsun." "Bir şey yok. En azından ben öyle düşünmüyorum." Ellerini onun omuzlarına koydu. "Her neyse, bir yolunu bulacağız." "Görünüşe göre ben, ah... hamileyim."

Mason bir an için tam bir şok içinde ona baktı ve ardından tarihin en yüksek sesli *kıkırtısını* çıkararak, birlikte oldukları aylar boyunca bağımlısı haline geldiği sarılmalardan biriyle onu ayaklarının dibinden çekip aldı. En iyi sarılmaları o yapardı. "Aman Tanrım, bebeğim. Bu inanılmaz!"

"Öyle mi?"

"Evet, öyle. Bir *bebeğimiz* olacak!"

"Bu konuda mutlu olacağından emin değildim. Her şey çok yeni ve bunun hakkında hiç konuşmadık-"

Onu yere bıraktı ve öptü, coşkusuyla neredeyse onu devirecekti. Sonunda geri çekildiğinde, gözlerindeki yaşları görünce çok duygulandı. "Bu şimdiye kadarki en iyi haber."

"Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"İstemiyor musun? Gerçekten mi?"

Adamın yüzündeki aptal ifadeye güldü. "Yani, ben doğum kontrol hapı kullanıyorum ama nasıl olduysa, yine de hamile kalan yüzde beş ya da onluk dilime girdik."

"Bu konuda mutlusun, değil mi?"

"Çok şaşırdım. Sanırım şokun etkisi geçtikten sonra mutlu olacağım." "Kontrol edeceğini nereden bildin?"

"Gigi ben daha şüphelenmeden olayı çözdü."

"Elbette biliyordu. Seni herkesten daha iyi tanıyor."

"Senden daha iyi değil."

"Belki biraz daha iyi, ama hızla yetişiyorum." Saçlarını onun yüzünden geriye doğru taradı. "Sen başıma gelen en güzel şeysin ve daha da fazlası olacağına inanamıyorum. Baba olacağım!"

"Evet, öylesin," dedi Jordan onun tepkisi karşısında sevinçle. "Evleneceğiz."

"*Vay be.* Ne? Hamile olduğum için evlenmek zorunda değiliz." "Sadece bu yüzden değil. Bunu nasıl söylersin? Ben seni seviyorum.

Hayatım boyunca kimseyi sevmediğim kadar çok seviyorum ve tek istediğim sonsuza dek seninle, bebeğimizle ve sahip olabileceğimiz diğer bebeklerle birlikte olmak. Lütfen benimle evlenir misin ve beni gelmiş geçmiş en mutlu adam yapar mısın?"

"Bunun sadece bebek yüzünden olmadığına yemin eder misin?"

"Yemin ederim. Çekimlerin bitmesinden ve senin eve taşınmandan korkuyordum."

"Benim evim senin olduğun her yerdir, Mason. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalısın." Ona tekrar sarıldı. "Soruma cevap verecek misin?"

"Evet."

Geri çekilerek ona baktı. "Neye evet?"

"Evet, seninle evleneceğim. Bu arada, seni Nikki ve büyükannemden başka kimseyi sevmediğim kadar çok seviyorum. Oh, ve Gigi."

Mason'ın yakışıklı yüzü kocaman bir gülümsemeyle aydınlandı. Onunla ilgili her şey *büyük*tü, özellikle de onu sevmek şekli. "Seni onlarla paylaşmamın bir sakıncası yok." Onu tekrar öptü. "Ne zaman evlenebiliriz?"

"Nikki'yi gölgede bırakmak istemiyorum, yani Kasım'dan sonra herhangi bir zaman."

"Sanırım birkaç ay bekleyebilirim, daha uzun olmadığı sürece." "Ne yapabileceğimize bakarız."

"En kısa zamanda sana bir yüzük alacağım." "Bu umurumda değil."

"Seviyorum." Sanki ona inanamıyormuş gibi bakmaya devam etti. oradaydı ve ona hayatını değiştirecek bu haberi getiriyordu. "Bir bebeğimiz olacak ve evleneceğiz."

"Evet, öyle."

"*Şimdiye kadarki*
en iyi haber."

"Böyle düşünmene sevindim."

"Umarım ne söyleyebileceğim konusunda bir an bile endişelenmemişsindir." "Belki bir ya da iki."

Başını sallayarak, "Bana bir şey söylemekten asla korkmana gerek yok, Jordan. Bana ne söylersen söyle her zaman mutlu olacağım."

"Arabayı mahvetsem ya da tüm paramızı harcasam bile mi?" "O zaman bile."

"Sen delisin."

"Senin hakkında." Taşınabilir radyoyu belinden çıkardı. "Dermott, gel içeri."

"Evet, Şef. Ne var ne yok?"

"Günün geri kalanında yetki sende. Ben ilgilenmek zorundayım bir şey."

"Hallediyorum. Umarım her şey yolundadır."

"Her şey yolunda. Bir şey yanmadığı sürece beni rahatsız etmeyin."

"Anladım."

Mason telsizi kalçasındaki kılıfına geri koydu.

"Neyle ilgilenmen gerekiyor?" Jordan zaten biliyor olmasına rağmen sordu.

"Bebeğimin annesi. Hadi eve gidelim." "Bu gece için hazırlanmalıyım." "Onu da yaparız. *Onu da yaparız.*"

JARED dedektifiyle yaptığı görüşmeyi bitirdiğinde telefonu duvara fırlatmamak için kendini zor tuttu. Ondan hiçbir iz yoktu. İzler kaybolmuştu. Jessie Morgan ya da Jessica Morgan adında bir kadının izine rastlayamadılar.

Morgan Rhode Island'da herhangi bir yerde. Dedektif, araştırmayı Massachusetts ve Connecticut'ı da kapsayacak şekilde genişlettiğini söyledi. Ayrıca bunların İşlerin zaman alabileceğini, sabırlı olmaları gerektiğini vs. Jared'in bu konuda hiç sabrı yoktu.

Bebeğin onların gözetiminde geçirdiği her saniye, Lizzie eninde sonunda teslim etmek zorunda kalacakları bir çocuğa daha derinden aşık oldu.

Jared bu durumun adaletsizliği karşısında çılgılık atmak istedi.

Cooper, Jared'in ofisinin kapısında belirdi. "İçeri girmek güvenli mi?"

"Evet."

"Haber var mı?" "Hiçbir şey yok."

"Kahretsin."

"Evet. Ne halt edeceğiz?"

Cooper içeri girdi ve Lizzie'yle birlikte "toplantı koltuğu" adını verdikleri sandalyeye oturdu. Lizzie ne zaman Cooper'la yeni bir plan hakkında konuşmaya gelse oraya otururdu ve bu plan genellikle ihtiyacı olan birine yardım etmekle sonuçlanırdı. "Onu Blaine'e teslim etmeyi ve sistemin işini yapmasına izin vermeyi düşündün mü?"

"Evet, bunu düşündüm ama Lizzie bunu kabul etmez."

"Ya Blaine başka seçeneği olmadığını söylerse? Sizler lisanslı koruyucu aileler değilsiniz, bu yüzden eninde sonunda müdahale etmek zorunda kalmayacaklar mı?"

"Blaine bunun biraz farklı bir durum olduğunu, Jessie'yi tanıdığımızı ve bizden bebeğe bakmamızı istediğini söyledi, bu nedenle, diyelim ki bebeği kapımızın önünde bulsak ve annesinin kim olduğunu bilmesek, durum o kadar yapışkan olmazdı."

"Nedense bu durumu daha da kötüleştiriyor."

"Biliyorum. Ve her geçen dakika Lizzie daha da derine iniyor."

"Ama sen yapmıyorsun?"

"Uzak durmaya çalışıyorum ama bunu söylemek yapmaktan daha kolay. Çok tatlı bir kız."

"Kesinlikle öyle." Cooper neredeyse sormaya korktuğu bir soruyu sormak istiyordu. "Peki ya Jessie'yi hiç bulamazsan?"

"Bilmiyorum. Bilmiyorum işte. Bir saat içinde Dan Torrington'la konuşacağım. Ne yapacağını bileceğini umuyorum."

"Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, ama sorduğun için teşekkürler. Şu anda burada olman çok güzel."

"Emin misin? Eğer karınla yalnız kalmak istiyorsan, seni rahat bırakabilirim."

"Hayatımda ilk kez karımla yalnız kalmaktan korkuyorum. Kendimi kara mayınlarıyla dolu duygusal bir savaş alanının ortasında gibi hissediyorum.

Adım attığım her yerde." Derin bir iç geçirdi. "Lizzie bir bebek sahibi olmayı çok istiyor ve denediğimiz hiçbir şey işe yaramadı. Birinin yeni doğan bebeğini onun üzerine yıkması, hem de onca insan varken..."

"Biliyorum. Korkunç bir şey."

"Bunu ona söyleyemezsin. O küçüğe baktığı için çok mutlu ve keyifli. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Sanki bu an için doğmuş gibi, ya da onun gibi bir şey."

Cooper'ın kalbi, tanıdığı en tatlı, en cömert insan olan Lizzie için acıyordu. "Ve senin tek yapmak istediğin onu başındaki tren enkazından korumak.

onun yolu."

"Evet. Bu işin sonu iyi bitmeyecek Coop. Bunu biliyorum ve bunun yüzümüze patlamasını engellemek için yapabileceğim hiçbir şey yok."

"Bunun olmasını engellemek için elinizden gelen her şeyi yapıyorsunuz. Yapabileceğin tek şey bu."

"Bu yeterli değil. Her geçen saat daha da derine iniyor."

"İkiniz için de yapabileceğim bir şey olursa, sadece isteyin. Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok Jared. Eğer anakaraya gidip o kadını bulmamı istersen, bunu yaparım."

"Onu arayan biri var ve çok da iyi. Onu bulamazsa, bulunmak istemediği içindir."

"Peki ya klinik? Belki onlarda onun hakkında bilgi vardır?"

"Bunu zaten denedik. Çıkmaz sokak. Gizlilik yasaları bize bir şey söylemelerini engelliyor. Beachcomber tüm çalışanları için bir anakara adresi istiyor ve onunki Dartmouth, Massachusetts'teydi. Bu ilkti. Adamımın gittiği yer. Oradaki insanlar onun kim olduğunu bilmiyorlar, o da sahte bir adres vermiş."

"Sence buraya bebeğini alacak birini aramaya mı geldi?"

"Planının ne olduğunu kim bilebilir?" Kapı zili çaldı.

Cooper ayağa fırladı. "Ben bakarım." Herkes avlu kapısından girip çıktığında ön kapının zilini kimin çalacağını merak eden Cooper kapının kilidini açtı ve tanımadığı bir adamla karşılaştı. "Yardım edeyim mi?"

"Ben Oliver Watkins. Jared James ile bir görüşmem var."

"Ah, tabii." Cooper, Jared'in buluşmalarını unuttuğundan oldukça emindi. "İzin verin onu yakalayayım. Bu arada ben Cooper. Jared'in kardeşiyim."

Oliver onun elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de. Bir saniye bekle." Cooper ofise geri döndüğünde Jared'i bıraktığı yerde, muhtemelen sihirli bir şekilde ikilemelerine bir çözüm bulunmasını umarak boşluğa bakarken buldu. "Oliver Watkins bir toplantı için buradayım."

"Oh kahretsin. Bunu unutmuşum." "Ne hakkında? Yardımcı olabilir miyim?"

"Onunla McCarthy'lerin onu ve karısını adadaki insanlara tanıtmak için verdikleri bir yemekte tanıştım. Onlar deniz fenerinin yeni bekçileri. Piyasaya girmekle ilgileniyor ve ben de ona bazı ipuçları vermeyi teklif ettim."

"Başka bir zaman gelmesini mi istiyorsun?"

"Hayır, sorun değil. Şu anda Jessie için yapabileceğim başka bir şey yok." Jared adamı karşılamak için ayağa kalktı. "Buralarda takıl. Bir şeyler öğrenebilirsin."

Cooper Jared'in yorumuna gülerken, güncel olaylar göz önüne alındığında Jared'in her konuda şaka yapabilmesi onu rahatlatmıştı. Cooper kapıyı açmadan önce oturduğu sandalyeye oturdu.

Jared bir dakika sonra Oliver'la döndü. "Size bir şey getireyim mi?"

"Hayır, teşekkür ederim. Sizinle tanışma fırsatı bulmak benim için büyük bir onur." "Oturun." Jared masanın etrafından dolaşarak sandalyesine döndü. "Sen

kardeşim Coop'la tanıştım."

"Tanıştım."

"O da biraz yatırım yapıyor ve harika sonuçlar alıyor." "Bu harika. Tebrik ederim." Oliver bir kalem çıkardı ve küçük bir cebinden bir not defteri çıkardı. "Bir sürü okuma yaptım ama öğrenecek çok şey var."

Jared, "Başlangıçta çok zor," dedi, "ama her şeyde olduğu gibi, ne kadar çok yaparsan o kadar iyi olursun."

"Finans alanında bir geçmişiniz var mı?" diye sordu Cooper. "Hayır, yıllarca siyasette çalıştım."

"Kariyer değişikliğine ne sebep oldu?" Cooper daha sorar sormaz Soruyu sorduğuna, adamın yüzünü kaplayan kederli ifade nedeniyle pişman oldu.

Oliver çabucak toparlandı ama gözleri bir dünya üzüntüyü yansıtıyordu. "Üç yaşındaki oğlum bir kazada öldü. Bu her şeyi alt üst etti."

"Çok üzgünüm." Bir insan böyle bir kayıptan nasıl kurtulabilirdi? Cooper'ın kalbi adam için çarpıyordu.

"Eşim ve ben bu yılı Gansett'te hayatımızı yeniden keşfetmek için değerlendiriyoruz ve kendim için çalışmak istediğime karar verdim. Muhtemelen yatırım yapmaktan daha az riskli alanlara girebileceğimin farkındayım ama piyasa beni her zaman büyülemiştir. Ve seninle tanıştığımdaya, Jared, bunun bir işaret olabileceğini düşündüm."

"Size koçluk yapmaktan mutluluk duyarım," dedi Jared.
"Öğrendiklerimi başkalarına öğretmekten zevk alıyorum."

Sonraki kırk dakikayı Jared'i bir borsacı ve tüccar olarak bu kadar başarılı kılan bazı hileleri tartışarak geçirdiler ve Cooper'ın daha önce duymadığı birkaç şey öğrendiği kesindi. Jared, "Herkesin risk konusunda farklı bir rahatlık düzeyi vardır," dedi. "Senden öğrenmeni istediğim tek şey, kaybetmeyi göze alamayacağın hiçbir şeyi riske atmaman. Ve yavaş başla.

Roma bir günde inşa edilmedi ve portföyünüz de bir günde inşa edilmeyecek."

"Bunun için çok minnettarım. Büyükbabam ve büyükanne bir süredir yatırım yaptığım parayı bana bıraktı ve ben de bu parayı bu yeni girişim için tohum parası olarak kullanmayı planlıyorum. Parayı kaybetmek beni mutlu etmezdi ama kaybetsem de yine de iyi durumda olurduk. Evimizi sattık ve bir sonraki adımlarımızı belirleyene kadar geliriyle geçiniyoruz. Eşim Wayfarer'da bir yaz işi için başvuruyor ve deniz fenerinde kira ödemededen yaşamak bize biraz zaman kazandırıyor."

Jared, "Haftalık bir toplantı yapalım, böylece senin için bazı şeyleri gözden geçirebilirim," dedi.

Oliver ona baktı, sersemlemiş gibiydi. "Bunu yapar mısın?"

"Memnuniyetle. Bunun senin için işe yaramasını istiyorum." Jared ona bir kart uzattı. "Üzerinde cep telefonu numaram ve e-posta adresim var. İstedğin zaman ulaşmaktan çekinme.

Bu işi sizin için başlatacağız."

"Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Çok cömertsiniz."

Cooper kardeşiyle her zaman gurur duymuştu - Jared'e olan kahraman hayranlığıyla dalga geçen şehirdeki arkadaşlarına sorarsanız, makul olmayan bir şekilde gurur duyuyordu. Ama kendi krizinin ortasında Oliver'a yardım elini uzattığını görmek Cooper'ın hayranlığını on kat artırdı. Jared Oliver'ı dışarı çıkarıp ofise döndükten sonra Cooper ona bunu söyledi.

"Önemli bir şey değil. Ona yardım ettiğim için mutluyum."

"Bu onun için çok önemli Jared. Senin ona koçluk yapman büyük fark yaratacak."

"Onun başarılı olduğunu görmek istiyorum. Harika bir adama benziyor ve onun ve eşinin yaşadıkları için çok üzülüyorum."

"Korkunç bir şey. Bir insan bundan nasıl kurtulur merak ediyorum." "Hiçbir fikrim yok."

"Sahile gitmeyi düşünüyordum. Gelmek ister misin?"

"Çok isterdim ama Lizzie'nin bana ihtiyacı olursa diye burada kalsam iyi olur." Anahtarlarını Cooper'a fırlattı. "Arabayı al."

Anahtarlar Cooper'ın elinde sıcak patates gibi duruyordu. "Emin misin?" "Hayır, ama ihtiyacım yok."

"Haha, teşekkürler."

"Yüzünü ve kaburgalarını nasıl kırdığını bana anlatacak mısın?"

"Anlatacağımı sanmıyorum."

Jared gülerek homurdandı. "Müthiş bir hikâye olmalı. Başka yollardan öğrenip öğrenemeyeceğime bakmam gerekecek."

"Lütfen yapma."

Ağlayan bir bebeğin sesi Jared'ı yerinden kaldırdı. "Onları kontrol etmeye gidiyorum."

"Bana ihtiyacın olursa mesaj at."

Jared odadan çıkarken başıyla onayladı.

Cooper onun gidişini izlerken, bebeğe kendini aşırı derecede adayan tek kişinin Lizzie olmadığından korktu. Tüm bu durum onu, herkesten çok sevdiği iki insan için alışılmadık düzeyde bir endişe ve kaygıyla doldurdu.

Cooper dışarı çıktı ve en sevdiği tanrıçayı havuzda tur atarken buldu. Onun için fanteziler. Yavaşça ve acı çekerek sığılığa oturdu, ayaklarını suya soktu ve sonunda onu fark edeceğini umdu.

Beklerken onu dikkatle izledi, sanki üzgünmüş gibi bugün kulaç atışının farklı olduğunu fark etti. Kızın havuzun iki ucu arasındaki mesafeyi tüketme şekli onu öylesine büyülemişti ki, kız nihayet ortaya çıkıp onu orada gördüğünde şaşırıp kaldı.

"Stalker."

"Tanrıça."

Gülümsedi. "Affedildin." "Sorun nedir?"

"Ha? Bunu neden soruyorsun?" "Kızgın yüzüyordun." "Öyle bir şey yok."

"Evet, öyle ve bunu sen yapıyordun.

Neden?" "Bazı şeyleri çözmeye çalışıyordum."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" "Hayır."

"Öğle yemeği yiyip sahile gitmek ister misin?"

"Evet, ama sadece araba kullanabilirsem."

Cooper onun küstahlığı karşısında sırtıttı. "Jared Porsche'nin anahtarlarını bana verdi ama bu sefer senin kullanmana izin vereceğim."

"Eşyalarımı almam için bana on dakika verin."

"Kulağa hoş geliyor."

Kendini havuzdan çıkardı, güneş yağsız, tonlu kollarındaki suyu elmas gibi parlatıyordu.

Şimdi de ona kolları hakkında şiirsel ağıtlar yaktırıyordu. Böyle şeyleri üniversitede edebiyat dersinde öğrenmişti ama bir gün bir kadın hakkında şiirsel sözler söyleyeceğini hiç düşünmemişti. Ama Gigi Gibson sıradan bir kadın değildi. Onun havuz güvertesinden garajdaki dairesine doğru çalımlı adımlarla gidişini izlerken ağzı sulanıyor, arzusu canlı bir tel gibi içinden geçiyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11

C Ooper daha önce hiçbir kadını onu istediği gibi istememişti ve bu sadece güneşten daha sıcak olduğu için değildi. Aynı zamanda Kendi kurallarını takip ederek, hiç kimseyi esir almadan ve kendi şartlarına göre yaşaması. Onunla tanışmadan önce, bu özelliklerin kendisi için ne kadar seksi olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Tanıştığı kadınların çoğu kendi yollarını çizmek için başkalarının onayıyla ilgileniyordu. Gigi kimsenin onun hakkında ne düşündüğünü umursamıyordu ve bu yönünü seviyordu.

Bir plaj havlusu ve adaya gelmeden önce aldığı güneş kremi almak için içeri girdiğinde, bebeğin sessizleştiğine sevinmişti ama Jared ya da Lizzie'den hiçbir iz yoktu. Jared'a mesaj attı. *Gigi'yle sahile gittim. Bana ihtiyacın olursa haber ver.*

Arabayı o kullanacağı için Porsche'nin anahtarlarını mutfak tezgahının üzerine bıraktı. O arabayı kullanmak zorunda olmamak rahatlatıcıydı. Geçen gecedен sonra kardeşinden arabayı kullanmasını bir daha asla istemeyebilirdi. Omuzları, kolları ve elleri hâlâ çok ağrıyordu ama kaburgaları kadar kötü değildi. Evden çıkmadan önce birkaç ağrı kesici attı ve ardından bir bardak su içti.

Dışarıda, Gigi arabaya yaslanmış, onu beklerken telefonunu kontrol ediyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Ben hazır doğdum."

"Eminim öyledir," dedi sırtarak, yolcu tarafına doğru yürürken, alçak arabaya endişeyle baktı. Bu canını yakacaktı. Kendini dikkatlice yolcu koltuğuna bıraktı, onu nefes nefese ve ter içinde bırakan acı patlamasını beklerken nefesini tuttu.

"Kahretsin, Coop. İyi misin?"

"Evet. Hareket etmediğim ya da bir spor arabaya binmeye çalışmadığım sürece." "Tanrım, bu berbat."

"Ben iyiyim. Neyse, daha önce söylediğim şeye dönelim. Bahse girerim doğduğun andan itibaren cehennemde gibiydin."

"Belki."

"Bilmiyor musun?"

Beyaz Mercedes'i garaj yolundan geri geri çıkardı. "Hayır, bilmiyorum."

"Oh."

"Sana derin, karanlık sırlarımı söylersem aramızdaki şeyler tuhaflaşmaz, değil mi?"

"Sen izin vermezsen ben de izin vermem."

Tekrar konuşmadan önce en az bir mil kadar araba sürdü. "Bir uyuşturucu bağımlısının çocuğu olarak dünyaya geldim, yani bağımlı olarak doğdum."

Cooper derin bir nefes aldı. Vay canına.

"Koruyucu aileye verildim ve dört yaşında evlat edinilmeden önceki hayatım hakkında pek bilgim yok."

"Seni evlat edinen aile... İyi insanlar mıydı?" "Ebeveyn olmak için yaratılmamışlardı."

"Nasıl yani?"

"Çocuklarının yetiştirilmesini dadıların ilerlemesine bırakmakta bir sakınca görmeyen süper hırslı Hollywood tipleriydiler. Adam yapımcı, kadın da stüdyo yöneticisiydi. On üç yaşımıdaydım ki, dünyaya gelirken kontrol etme ihtiyacı duydukları bir kutu olduğumu fark ettim.

hakimiyet. Evlenmek. Kontrol et. Çocuk sahibi ol. Tamam. Dünyayı ele geçir. Tamam. Üçümüzün ayrıntılı fotoğraf çekimlerini yapmayı seviyorlardı, sanki biz bir tür tatlı küçük aileymişiz gibi, oysa onları aile zamanına ihtiyaç duyduklarına karar verdikleri zamanlar dışında neredeyse hiç görmedim."

Cooper'ın ne diyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Hukukla ilk kez on beş yaşındayken ilgilenmeye başladım ve onlardan kurtulmak için dava açmaya karar verdim. Amaçlarına uygun olana kadar benimle hiçbir şey yapmak istememelerinden bıkmıştım."

"Kazandın mı?"

"Evet, kazandım - liseyi arkadaşlarımla birlikte bitirmemi ve kendi dairemi almamı sağlayan bir mali anlaşmayla."

"Sen on beş yaşındayken."

"Sona erdiğinde on altı yaşındaydım."

"Yani on altı yaşında tek başınaydın."

"Evet ve asla arkama bakmadım. Avukat oldum, böylece finansal ve yasal olarak kendi başımın çaresine bakabilecektim. Asla başka bir yerde olmak istemedim.

başkalarının benim için bir şeyler yapmasına bel bağlamak zorunda kaldığım bir durumdu. Bunu kendim yapmak istedim."

"Hayretler içindeyim, Gigi. İnanılmazsın."

Omuz silkti. "Yapman gerekeni yapıyorsun." "Aileni bir daha gördün mü?"

"Ara sıra. Onlardan uzaklaşmak gibi bir arzum yoktu. Sadece benimle çok az alakaları varken bana hayatımı nasıl yaşayacağımı söylemelerini istemiyordum."

Öğle yemeği için kasabadaki şarküteride durduklarında, Cooper'ın kalbi çok erken büyümek zorunda kalan genç kız için sızladı. Belki Jared hariç, hiç kimseyle onun kadar gurur duymamıştı. Ama Jared ne kadar başarılı olursa olsun, bunu düşüğünde onu yakalayacak sevgi dolu bir ailenin güvenlik ağıyla yapmıştı. Gigi ise on üç yıldır tek başınaydı ve hayatını tek başına bir başarı öyküsüne dönüştürmüştü.

"Bana gerçeği söyle." Arabaya geri döndüklerinde ona baktı. "Boktan hayat hikâyemi duyunca dehşete düştün, değil mi?" Güldü. "Sana neden anlattığımı bile bilmiyorum. Bunların hiçbirini hakkında konuşmam. Basının bunları ortaya çıkarmamasına çok şükrediyorum. Avukatım çok titizdi. Oldukça derinlere gömülmüş."

"Dehşete kapılmadım. Etkilendim. On beş yaşımdayken en büyük endişem okulda sürekli kalkan sıklerimi saklamaya çalışmaktı."

Gigi katıla katıla güldü. "Buna bayıldım."

"Bu bir kabustu ve nihai paradokstu. Ereksiyon olmak istemediğinizde, her zaman olursunuz. Yaşlandığınızda, onları elde etmek için hap almak zorundasınız. Neden daha sonra ihtiyacımız olduğunda kullanmak için hayat?"

"Bu çağlar boyu sorulacak bir soru."

"Gerçekten bir cevap istiyorum. Ereksiyonlar için bir depoya ihtiyacımız var, burada onları daha sonrası için bankaya koyabilir ve gerektiğinde çekebilirsiniz."

"İşte bu sizi milyarder yapacak bir iş fikri."

"Boner Bank. Biri fikrimi çalmadan önce bunun ticari markasını almalıyım."

Onun kahkaha sesini seviyordu.

"Boner Bank'ta arabaya servis pencereniz olacak mı?"

"Evet, şu plastik tüplerden biriyle, ne zaman ihtiyacın olsa ereksiyon oluyorsun."

O kadar çok güldü ki araba yoldan çıktı. "Güldüğün için teşekkürler. Buna ihtiyacım vardı."

"Gülmen hoşuma gidiyor."

"Beni güldüren insanları severim."

"Bugün ne oldu?"

"Size bir şey olduğunu düşündüren nedir?"

"Öfkeyle yüzmen ilk ipucumdu. Ama sonra bana kimseye söylemediğini söylediğin şeyler anlattın ve bu da ne olduğunu merak etmeme neden oldu."

geçmişı düşündürüyor."

Kaşlarının güneş gözlüklerinin üzerinden kalkmasından anlayabileceği garip bir bakış attı ona.

"Ne?"

"Senin yaşında bir çocuk için oldukça anlayışlısın."

"Bir çocuk," dedi homurdanarak. "Ben *tamamen* erkeğim, tatlım. İstedğin zaman bunu sana kanıtlamaktan mutluluk duyarım."

"Boner Bank'ta bir pikaptan sonra mı?"

"Hayır, ben hala kendi başıma bir sürü şey alıyorum. Mesela seni havuzda beyaz bikiniyle gördüğümde. Bana bir şey veriyorsun hayat boyu şaplak-banka fantezileri."

"Oh, Boner Bank ve Spank Bank birlikte iş yapmalı."

Cooper gülerek, "Bu müthiş bir ortaklık olurdu," dedi. Ağrı kesicilerin işe yaramaya başladığına şükreden Cooper başını tekrar ve ona doğru baktı. "Asıl sorumu unutmadım. Bugün ne oldu?"

"Jordan hamile olduğunu öğrendi," dedi Gigi iç çekerek. "Onun adına çok mutluyum."

"Başka ne var?"

"Hiçbir şey. Hepsi bu kadar."

"Hayır, dahası var. Onun adına mutlusun, o zaman neden öfkeyle yüzüyordun?"

Teredditle, "Bu öfke değil, korku," dedi. "Ne korkusu?"

Arabayı kasaba plajının park yerine çekti ve genellikle daha az kalabalık olan uzak uçta bir yer aldı. Motoru kapattıktan sonra, suya bakarken ellerini direksiyondan ayırmadı. "Kendinize ait gerçek bir aileniz olmadığında, aileniz kendiniz için seçtiğiniz aile olur. Jordan ve Nikki benim ailem. Onların büyükannesi de benim." O

yutkundu. "Burada kendilerine bir hayat kuruyorlar, bu da ben Los Angeles'a döndüğümde burada kalacakları anlamına geliyor."

Cooper durumu anlamaya başladı. "Aileniz buradaysa orada olmanız gerektiğini söyleyen bir şey yok."

"Gansett Adası'nda yaşayamam, Cooper."

"Neden olmasın? Binlerce insan bunu yıl boyunca yapıyor. Bunu seviyor gibi görünüyorlar. Kardeşime ve Lizzie'ye bakın."

"Yıl boyunca burada çıldırırdım."

"Tamam, o zaman yılın bir bölümünde Los Angeles'ta yaşa ve yazları kızlarınla burada geçir."

"Bilmiyorum."

"On beş yaşında ailesini azat etmek için dava eden kızın bu zorluğa bir çözüm bulamayacağını mı söyleyeceksiniz? Buna inanmayı reddediyorum."

"Bu şekilde ifade edince, çok daha az ürkütücü görünüyor."

"Bir yolunu bulacaksın."

"Dinlediğiniz için teşekkürler. İş yerinde olaylı bir yarım gün geçirdim ve yüzerken hala bunları düşünüyordum."

"Jordan heyecanlı mı?" diye sordu arabadan inerken, acıdan nefesini tutmak için bir saniye durdu ve sonra plaj sandalyelerini tahta kaldırıma taşıdı.

En yakın gruptan birkaç metre ötedeki bir noktayı işaret etti. "Bu nasıl?"

"Mükemmel. İnsanları istemiyorum."

"Eminim Los Angeles'ta bir sürü insanla tanışmışsınızdır."

"Artık paparazziler ve hayranlar tarafından takip edilmeden hiçbir yere gidemiyorum, ki bana bunun iyi bir sorun olduğu söylendi."

"Ta ki senin başına gelene kadar."

"Aynen öyle ve evden çıkmak için güvenliğe ihtiyacınız var. Starbucks'ın arabaya servis penceresi benim en iyi arkadaşım oldu."

"Kadın müşterilerimiz için Boner Bank'ta kahve servisi yapacağız."

"Yani kadınların kendilerine erkeksiz bir ereksiyon alamayacağını mı söylüyorsunuz, çünkü eğer öyleyse çok önemli bir demografiyi kaçıırıyorsunuz demektir."

"İyi bir noktaya değindin."

"Hahaha, iyi bir nokta. Güzel kelime oyunu."

"Bakalım *bundan* sonra ne bulacağım."

"İyi bir kelime oyunu düşünmek *zor*."

"Boner Bank'ta, tamamen sık kelime oyunları ile ilgileneceğiz. Keşke bu fikir yüksek lisanstayken aklıma gelseydi. İş planım bu olsaydı ne kadar eğlenirdim bir düşünsenize."

"Her yerdeki erkekler, daha sonra kullanmak üzere gereksiz ereksiyonları bırakmak için Ereksiyon Bankanıza *akın* ederdi."

O kadar çok güldüler ki Cooper'ın gözleri yaşardı. "Bu işte iyisin."

"Herkesin yetenekleri vardır. Görünüşe göre benim yeteneklerim arasında penis şakaları da var. Bankanıza yıllarca yetecek kadar penis fotoğrafı çekiyorum."

"Ew, öyle mi?"

"Evet. Sosyal medyamı yönetmesi için birini tutmam gerekti ve Jordan'ın -Aletlerini görmek istediğimizi düşünen adamlarla başa çıkmak için. Diğer şeylerin yanı sıra."

"İğrenç."

"Hiçbir fikrin yok. Çuk resimleri ve mahkum mektupları. Görünüşe göre, Hollywood'da başarılı olduğunu böyle anlıyorsun. Bu yüzden birine para veriyorum.

sosyal medyamızı yönetin."

"İyi karar." Şarküteriden seçtiği tavuklu salatayı ona uzattı ve hardallı, yaban turplu, soğanlı ve acı biberli biftekli sandviçine daldı. İlk yarısını mideye indirirken soğanları fark etti.

Bu bir hata olabilirdi, çünkü onu bir an önce tekrar öpmeyi çok istiyordu.

İkinci yarıda onları topladı. "Bana söylediğin için teşekkürler daha önce paylaştığınız şeyler."

"Olayı büyütmediğin için teşekkürler."

"İnsanlar genelde yapar mı?"

"Çoğu insan bilmiyor, ama bilenler benim için 'çok kötü' hissediyor ve ben bunu istemiyorum. Beverly Hills'de bir malikanede büyüdüm. Pek çok insan benden çok daha kötü şartlarda yaşadı, özellikle de tüm hayatlarını

koruyucu aile bakımında geçen çocuklukları."

"Evet, eminim pek çok insanın durumu daha kötüydü ama sizin durumunuz hiç de kolay değildi."

"Hayır, ama her zaman ihtiyacım olan şeye sahiptim." "Var mıydı?"

Omuz silkti. "Önemli şeyler. Bunların hiçbiri üzerinde durmuyorum. O yıllar önceydi. Artık yepyeni bir hayatım var."

"Jordan kalıcı olarak buraya taşınırsa bu durum değişecek."

"Evet, ama bunun olacağını aylardır tahmin ediyordum. O ve uzun boylu itfaiye şefi birbirlerine deli gibi aşıklar ve adam birdenbire işini bırakıp onunla yaşamak için Los Angeles'a taşınacak değil ya."

"Yapacakları şeyin bu olmasını ummuş olabilir misin?"

"Bu her zaman uzak bir ihtimaldi ve sorun değil. Onun mutlu olmasını istiyorum. Sik kafalı Zane ile yaşadığı kabus gibi evlilikten sonra bunu hak ediyor."

"Gazetelerin yazdığı kadar kötü müydü?"

"Çok çok daha kötüydü, özellikle de biz Los Angeles'tayken buraya gelip Nikki ve büyükannelerini rehin aldığı kısım. Buraya gelmek için çok uzun bir uçuş yaptık."

"Daha önce bunu nasıl gizli tutmayı başardığınızı soracaktım."

"Rehabilitasyonda ciddi bir süre geçirmesi karşılığında daha hafif suçlarla suçlanmasını şart koştuk. Jordan'ın ihtiyacı olan son şey, onun adının karıştığı bir başka fırtınaydı. Charlotte'taki olay fazlasıyla yeterliydi."

"Twitter'da hayranlarından onu rahat bırakmalarını istediğini ve evliliklerindeki sorunlar için tüm suçu üstlendiğini gördüm."

"Bu da anlaşmasının bir şartıydı, delillerini ondan uzak tutmak. *Onu* Charlotte'ta hastaneye yatırdıktan sonra ona karşı acımasız *davrandılar*."

"Prens gibi bir adama benziyor."

"O bir pislik ve umarım onu bir daha görmeyiz. Mason'la birlikte olduğu için mutlu olduğumu söylediğimde ciddiym. Ona bir kraliçe gibi davranıyor, ki o da bunu hak ediyor."

"Sen de bunu hak ediyorsun."

"Buna ihtiyacım yok. Kendi başımın çaresine bakabilirim. Kendimi tamamlanmış hissetmem için bir erkeğe ihtiyacım yok."

"Ve öyle mi?"

"Hayır, ama Mason'la arasında böyle bir şey var. Birlikte çok tatlılar. Onun adına daha mutlu olamazdım."

"Ama sen kendin için üzülüyorsun."

"'Üzücü' büyük bir kelime. O ve Nikki olmadan evde olmak bir alışma süreci olacak. Hepsi bu."

"Bu konuda üzgün olman sorun değil. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Beni küçültmene ihtiyacım yok, Coop."

"Benim yaptığım bu değil. Sadece arkadaşınızın yaptığı değişikliklerin sizi de etkileyeceğini ve bu konuda böyle hissetmenizin normal olduğunu belirtiyorum."

"Bana bir şey olmaz. Ben kedi gibiyim. Her zaman ayaklarımın üzerine düşerim." Ayağa fırladı. "Hadi yüzelim."

Cooper bir saniyesini ayırıp çöplerini torbaya koydu ve martıların almaması için ağzını bağladı. Plaj sandalyesinden kalkmak daha da Arabadan daha acı vericiydi ve suya doğru ilerlediğinde kadın çoktan kırılan dalgaların ötesine geçmişti. Yaralanmamış tarafını dalgalara doğru çevirerek dikkatlice hareket etti ama bu bile canını yaktı.

Etrafta Gigi gibi bir kadın varken, yaralanmak için en kötü zaman olduğuna karar verdi. Normal şartlar altında, ona katılmak için yüzebilirdi.

bir öpücük için kollarını ona doladı. Bu şartlar altında, beline kadar gelen suyun içinde durup kızın kendisine gelmesini ummaktan başka bir şey yapmaya cesaret edemiyordu.

Onun daha fazla dışarı çıkmayacağını fark eder gibi olduğunda, kendisini tam onun durduğu yere getiren bir dalga yakaladı.

Gülümseyerek ona baktı. "Ne var ne yok?"

"Pek bir şey yok. Bu deniz perisi beyaz bikiniyle ortaya çıkana kadar burada durmuş kendi işime bakıyordum. Günüm çok daha iyi bir hale geldi."

"Kaburgaların mı ağrıyor?"

"Cehennem gibi. Daha derine gitmeye

korkuyordum." "Acı çektiğin için üzgünüm."

"Bir ya da iki gün içinde daha iyi hissedeceksin. Umarım." Ona bir el uzattı.

Ona baktı, elini tutup ayağa kalkarken yüzündeki ifade okunamıyordu.

Sudan çıkıp sahildeki kamplarına dönerlerken Cooper kolunu ona doladı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 12

T onun adamı beklediği gibi değildi. Bir kere onunla konuşabiliyordu. Onunla gerçekten konuşabiliyordu, nadiren konuştuğu şeyler hakkında.

kimseye anlatmamış. Ona bir uyuşturucu bağımlısının çocuğu olarak dünyaya geldiğini ve koruyucu aileye verildiğini anlattığını hatırlayınca ürperdi. Bu hikâyeyi en son ne zaman birine anlatmıştı? Yıllar önceydi. Peki ona neden anlatmıştı?

Bunu Jordan'la geçirdiği duygusal sabahın savunmasını düşürmesine bağlıyordu.

Onda bir şeylerin ters gittiğini hemen anlamış ve bundan kaçınmak yerine ona bunu sormuş ve konuşması için ona bir ortam sağlamıştı. Çıktığı diğer erkeklerin neredeyse hepsi herhangi bir şey hakkında *konuşmaktansa* kanal tedavisi olmayı tercih ederdi.

Ondan hoşlanmıştı. Beklediğinden daha fazla. Bu bir şey ifade etmiyordu. Takılıyorlardı. Eğleniyorlardı. Asla bundan daha fazlası olmayacaktı, bu yüzden bu konuda heyecanlanmanın bir anlamı yoktu.

Gerçek aşk ve sonsuza dek mutlu olmak Jordan ve Nikki gibi kızlar içindi. Onun için değildi. O bu şekilde yaratılmamıştı. Mutluluğunun ona bağlı olduğu bir başkasına bu kadar çok ihtiyaç duyma düşüncesi onu tedirgin ediyordu. Gigi'nin kendisini "tamamlaması" için başka birine ihtiyacı yoktu. On üç yıldır tek başına iyiydi ve Los Angeles'a döndüğünde de tek başına iyi olacaktı.

Bu işi tek başına yapabilecek biri varsa, o da oydu.

"Jordan'ın bu gece için hazırlanmasına yardım etmem gerekiyor," dedi üç sularında havlusundaki kumları silkelemek için ayağa kalkarken. Kalkmasına yardım etmek için elini uzattı ve yakışıklı yüzünde oluşan buruşuk ifadeyi görünce yüzünü buruşturdu. "Sen Tamam mı?"

"Evet," dedi, ayakta durmak için harcadığı çaba yüzünden ter içinde kalsa da.

Onun böyle bir acı içinde olmasına çok üzüldü. "Hala bu geceki partiye gelmek istiyor musun?"

"Eğer hala bir randevu istiyorsan, çok isterim."

Ona bunun bir randevu olmadığını söylemek dilinin ucundaydı ama bu düşünceyi kendine sakladı. "Elbette."

Jared'in evine vardıklarında, onun arabadan inmesini bekledi.

Araba.

"Eğer Jordan'a gidersem, seninle eve kadar otostop çekebilir miyim?" diye sordu. "Tabii ki."

"Kıyafet kuralı nedir?"

"Süper rahat. Yediden sonra istediğin zaman gel. Adresi mesaj atarım." O yanağından öptü. "Öğle yemeği ve plaj için teşekkürler. Bugün buna ihtiyacım vardı." "Eğlenceliydi. Sonra görüşürüz."

Adam ana eve doğru yürümeye başladığında, "Hey, Coop?" diye sordu. Adam arkasını döndü, kaşlarını havacı güneş gözlüklerinin üzerinden kaldırdı. "Evet?" "Dinlediğin için teşekkürler. Daha önce. Minnettarım."

Adam gülümsediğinde, göğsünde tuhaf bir sancı hissetti.

Muhtemelen mide ekşimesiydi. "Ne zaman istersen."

Garajın üst katındaki dairesine çıktı, bir yandan göğsünde garip bir his uyandıran noktayı ovarken bir yandan da mide ilacı olup olmadığını hatırlamaya çalıştı.

Eğer yoksa, kasabaya gittiğinde biraz alması gerekiyordu.

THE WAYFARER'DA Genel Müdür Nikki Stokes, yüksek sezonun sona ereceği ve akliselimin günlerine geri döneceği İşçi Bayramı'na kadar gün sayıyordu. En azından öyle olmasını umuyordu. Çok sayıda düğün ve etkinlikle dolu yoğun bir sezon planları vardı, bu yüzden de kendisine fazla gelen ayrıntılarla başa çıkmasına yardımcı olacak bir etkinlik yöneticisine ihtiyacı vardı. kendi başına halledebilir.

Yazı Wayfarer'da çalışarak geçiren üniversite öğrencilerinden biri olan Jaclyn, Nikki'nin ofisine geldi. "Dara Watkins sizi görmeye geldi."

"Onu içeri getirebilir misiniz?"

"Tabii, sorun değil."

"Teşekkürler, Jaclyn." O ve diğer üniversiteli çocuklar önümüzdeki hafta okula geri dönecek, yaz sezonunun son iki haftası için elleri kolları bağı kalacaktı. Önümüzde güzel günler var.

Jaclyn uzun boylu, siyah ve güzel Dara'yla birlikte döndü; Dara saçlarını toplamış ve ilginç bir saç bandıyla sarmıştı. Üzerinde yazlık bir elbise vardı. beyaz kot ceket.

"İçeri gel." Nikki dağınık masasının etrafından dolaşarak Dara'yı el sıkışarak karşıladı. "Sizinle tanışmak çok güzel. Teşekkür ederim Jaclyn."

"Sorun değil."

Nikki rahatsız edilmemeleri için ofisin kapısını kapattı. "Sana bir şey getireyim mi? Elimde soğuk su var."

"Buna hayır demeyeceğim. Deniz fenerinden kasabaya yürümek gibi büyük bir fikrim var ve yürüyüş beklediğimden daha uzundu."

Nikki her gün işe getirdiği soğutucu çantasından bir şişe su çıkardı ve Dara'ya uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi Dara, bir içki alarak. "Deniz fenerinde yaşamak nasıl bir şey?" "Şimdiye kadar çok sevdim."

"Elektriklerin kesildiği gün buraya geldiğini duydum."

"Evet, biz geldikten yaklaşık bir saat sonra oldu. Neyse ki Big Mac ve Linda McCarthy imdadımıza yetişti ve elektrikler gelene kadar bizi evlerine aldılar."

"Onlar en iyisi."

"Gerçekten öyleler."

"Tam açıklama, yeğeni Riley ile nişanlıyım." "Oh, tamam. Kevin'ın oğlu, değil mi?"

"Evet, onlardan biri. Diğeri Finn."

"Kevin, Chelsea ve bebek Summer ile onlarla kalırken tanıştım."

"O çok tatlı. Hepimiz onun için deli oluyoruz." "Nedenini anlayabiliyorum."

"Sana hiç profesyonelce olmayan bir şey sorabilir miyim?" Dara güldü. "Elbette."

"Muhteşem elmacık kemiklerinin sırrı ne?" "Genetik. Annemde ve büyükannemde de vardı." "Cidden kıskandım."

"Sahip olduğum her arkadaşım aynı şeyi söyledi."

"Nedenini anlayabiliyorum." Nikki, Dara'nın başvuru formuna ve özgeçmişine uzandı. "Bir sorum daha var."

"O da ne?"

"Sen bir avukatsın. Wayfarer'daki bir etkinlik işinden ne istiyorsun?"

"Kocam ve ben bir yıllığına buradayız ve meşgul olmak istiyorum."

"Dan Torrington ile görüştün mü? Burada bir hukuk bürosu var. Ada. Muhtemelen sizin uzmanlık alanınıza daha uygun bir yardıma ihtiyacı olabilir."

"Deneyimsizliğimi görmezden gelebilerseniz, Wayfarer'daki etkinlikleri yönetmeyi tercih ederim."

"Diğer profesyonel becerilerinizin de aktarılabilir olduğunu varsayıyorum. Çoğunlukla, çok fazla organizasyon ve detaylara dikkat."

"Ki bu da avukat olmaktan çok farklı değil." "Bu işi neden istiyorsun, Dara?"

"Kocam ve ben üç yaşındaki oğlumuzu bir yıl önce bir kazada kaybettik."

Nikki'nin nefesi kesildi. "Çok özür dilerim. Bunu duymamıştım."

"Teşekkür ederim. Tüm kasabanın deniz fenerindeki üzgün ebeveynler hakkında konuşmamasına sevindim."

"Kimse bundan bahsetmiyor, en azından ben duymadım."

"Çok rahatladım. Buradaki fırsatın bu kadar cazip olmasının nedenlerinden biri de korkunç kaybımızı bilmeyen insanlarla yeni bir başlangıç yapmamızı sağlamasıydı. Ama ikimiz de tanıştığımız yeni insanlara anlatmak zorunda hissediyoruz.

Bu bir muamma."

"Bunun nasıl olabileceğini anlayabiliyorum. Bana söylemenize sevindim ve Wayfarer'daki ekibimizde yer almanızı çok isterim." Maaş konusunu tartıştı ve sağlık sigortasını içermeyen sosyal haklar. "Bu sizin için işe yarayacak mı?"

"Evet, sorun değil. Firmam aracılığıyla yaptırıyoruz. Bize çok iyi davrandılar."

"Bunu duyduğuma sevindim."

"Burada ne kadar kalacağımızdan emin değilim. En az bir yıl. Bunun ötesinde herhangi bir plan yapmıyoruz."

"Elimden geleni yapacağım. Bu yaz beni çok hırpaladı ve etkinlik yardımı olmadan bir yaz daha geçirmem mümkün değil. Ayrıca Kasım ayında evleniyorum. Chesterfield'da yapacağız ama muhtemelen o dönemde ekstra yardıma ihtiyacım olacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"Olabilir ama zaman zaman kaotik de olabiliyor. Bir adada olmak, ihtiyaç duyduğumuz şeyleri buraya getirmek için çok önceden planlama yapmak anlamına geliyor. Bu şu anlama geliyor.

Doğaçlama yapmak ve öngörülemeyen her türlü zorlukla mücadele etmek. Kulağa hala eğlenceli geliyor mu?"

"Öyle."

"Güzel. Seni vazgeçirmeye çalışmak istememiştim."

Dara güldü. "Endişelenme. Düğünümü planlamayı çok sevdim. Diğer gelin ve damatlara kendi düğünlerini planlamalarında yardımcı olmak eğlenceli olacaktır."

"Böyle düşünmene sevindim. Bu çılgın yazdan sonra, dün gece Riley'ye kaçmanın bana her geçen gün daha iyi göründüğünü söyledim."

"Yapma bunu. Düğün gününü asla unutmayacaksın. Hayatımın en güzel günlerinden biriydi."

"Dört gözle bekliyoruz." "Ne zaman başlamamı istersiniz?"

"Yarın çok mu erken olur? Eylül ve Ekim aylarında hiçbir şekilde hazır olmadığım bir düzine düğünümüz var ve yardıma hemen ihtiyacım olabilir."

"Yarın iyi."

"Saat on diyelim, o zaman tüm yeni çalışan evraklarını doldurabilirsin."

"Kulağa hoş geliyor." Dara gitmek için ayağa kalktı ve Nikki'ye elini uzattı. "Bana bir şans verdiğin için teşekkür ederim. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Nikki onun elini sıktı. "Seni takımda görmekten çok memnunum. Yarın görüşürüz."

"Burada olacağım."

Dara ofisin kapısını açtığında Riley oradaydı, eli kapıyı çalmak üzereymiş gibi havadaydı. Her zaman olduğu gibi, onu görmek Nikki'nin içini onunla tanışmadan önce varlığından bile haberdar olmadığı türden bir mutlulukla doldurdu.

"Dara, nişanlım Riley McCarthy ile tanış. Riley, bu Dara Watkins, yeni etkinlik yöneticisi."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Riley, Dara ile el sıkışırken. "Ve işi kabul ettiğin için teşekkür ederim. Bu yaz Nikki'yi neredeyse

hiç görmedim."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım," dedi Dara. "Yarın görüşürüz Nikki." Riley onun geçmesine izin vermek için kenara çekildi.

Nikki ona ofise girmesi için el salladı. "Kapıyı kapat." Kollarını ona dolamak için yanına gitti.

"Sana da merhaba," dedi, kucaklamasına karşılık vererek. Kadın onu içine çekti. "Seni gördüğüme sevindim." "Her şey yolunda mı?"

"Dara bana kocasıyla birlikte üç yaşındaki oğullarını bir kazada nasıl kaybettiklerini anlatıyordu."

"Bunu duymuştum. Babam bana küçük çocuğun kendini evden dışarı attığını ve bir arabanın çarptığını söyledi."

"Aman Tanrım. Bu çok korkunç."

"Bu çok ama çok üzücü. Belki bu iş onun için iyi olur."

"Umarım öyledir. Bu onu kesinlikle meşgul edecektir." Ona baktı, bu koca dünyada onu bulduğu ve sonsuza kadar yanında tutacağı için her gün şükreliyordu. "Buradan gitmeye hazırım ve Jordan'a söz verdim. erken geldi. Benimle bir konu hakkında konuşmak istiyor." "O iyi mi?"

"Sanırım öyle. Bu yaz Mason'la birlikte onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Aralarında bir sorun olabileceğini düşünemiyorum."

"Sağlamlar, bebeğim. Bunu herkes görebilir. O sersemle yaşadıklarından dolayı onun için endişelenmeye hazırsın ama o artık mutlu."

"Biliyorum. Bunun için ve Mason için her gün şükreliyorum. Birbirleri için mükemmeller."

"Şimdi tek yapmamız gereken Gigi için mükemmel birini bulmak, böylece tüm kızlarınız hazır olacak."

"Gigi asla durulmayacak. Bu onun tarzı değil."

"Geçen gece Cooper James ile çıktığını duydum. Jared'in küçük kardeşi."

"İlginç. Bana söylemedi."

"Haberini bu gece alabilirsin. Dört gözle bekliyorum. Bu yaz ikimiz de çok fazla çalıştık."

Nikki, eve götürmek üzere hazırladığı iş çantasını eline aldı, her ne kadar eve gitme ihtimali yok denecek kadar az olsa da. "Şaka yapmıyorum. İşçi Bayramı için çok hazırım."

Riley onun önden çıkmasını ve ofisinin kapısını kapatmasını bekledi. "Arabayla gidip seni sabah geri getirmeme ne dersin?"

"Seksi nişanlımla fazladan on dakikaya hayır demem."

"Partiden önce biraz kestirmek için vaktimiz var mı?"

Nikki saatini kontrol etti. Jordan'ın evine bir saat içinde varırlarsa, hâlâ erken sayılırdı. "Sanırım öyle."

"Parti için *çok iyi dinlenmiş* olmanı istiyoruz," dedi ve kamyonetine doğru yürürlerken onun kışını tuttu.

Riley'yle baş başa kalmak dünyada en sevdiği şeydi ama Riley'nin kolları boynundayken, arkadaşları ve ailesiyle geçireceği geceyi dört gözle beklerken bile Nikki, oğlunun ölümünü duyduktan sonra Dara için hissettiği üzüntüyü üzerinden atamıyordu.

DARA, Oliver geldikten iki dakika sonra deniz fenerine giden yoldan yürüyerek geldi. Kendisine ve adaya beraberlerinde getirdikleri sarı Labrador Maisy'ye yaklaşan Dara'nın görünüşü karşısında hemen tetikte bekledi.

"Nasıl geçti?" Oliver onu gülümserken görünce rahatlatarak sordu. Son bir yıldır gülümsemesi o kadar nadir olmuştu ki, her birini kutluyordu.

"Harika geçti. İş aldım!"

"Bu harika, bebeğim. Tebrikler." Ona sarıldı ve alnından öptü. "Senin adına çok mutluyum."

"Ben de kendim için mutluyum. Gelinlerin düğünlerini planlamalarına yardımcı olmak, doğum günü partilerini ve diğer etkinlikleri denetlemek kulağa çok eğlenceli geliyor."

"Bu işte harika olacaksın."

"Umarım öyledir," dedi Maisy'nin başına bir öpücük kondurmak için eğilerek. "Yasal işlerden çok uzakta ve parası da pek iyi değil."

"Sorun değil. Eskisi kadar paraya ihtiyacımız yok. Bir yıl boyunca deniz fenerinde kira ödemededen yaşamak ayaklarımızın üzerinde durmamıza yardımcı olacak."

Oğulları öldükten sonra ikisi de aylarca çalışmamıştı. Hayallerini süsleyen eski evlerini bankaya kaptırmaktansa onu satmış, ipoteği ödemiş ve kalan gelirle geçinmeye başlamışlardı. Büyükannesi ve büyükbabasının ona bıraktığı parayı Oliver'ın ticarete atılması için kullanmayı kabul etmişlerdi, bu yüzden Jared'in yardımını aldığı için çok rahatlamıştı. Kaybedecek paraları yoktu.

"Jared ile görüşmen nasıldı?"

"Harikaydı. Beklediğimden çok daha iyiydi. Benimle her hafta buluşmayı ve akıl hocam olmayı teklif etti."

"Bu harika, Olly. Daha iyi bir akıl hocan olamazdı."

"Biliyorum. Bunu teklif ettiğinde inanamadım. Küçük kardeşi Cooper'la da tanıştım, o da harika birine benziyor."

"Senin adına sevindim. İkimiz de harika bir gün geçirdik."

"Buraya geldiğimizden beri bu çok sık oluyor gibi görünüyor." Gansett Adası'nda her gün farklıydı. Topluluk onları sıcak bir şekilde karşılamış, akşam yemeklerine, buluşmalara ve canlı müzik dinlemek için dışarı çıktıkları gecelere davet etmişti ve önümüzdeki birkaç hafta boyunca takvimleri meşguliyetlerle doluydu. Gansett'teki hayat eğlenceli ve rahatlatıcıydı ve her geçen gün, bir günü daha atlatmaktan korkmak yerine her yeni deneyimi dört gözle beklediğini hissediyordu.

Doğal olarak, sevgili oğlunun bunların hiçbirine bir daha sahip olamayacağını bildiği için, ne zaman eğlense, neşe ya da mutluluk yaşasa kendini suçlu hissediyordu.

"Burayı sevdim." Dara onu içeri kadar takip etti ve birleşik mutfak/oturma odasına çıkan döner merdivenden yukarı çıktı. "Bu kadar beğeneceğimi tahmin etmemiştim."

Geldiğimize sevindim."

"Ben de öyle. Bir şeye ihtiyacımız vardı ve buranın rahatlatıcı bir havası var. Burada rahatlamak ve nefes almaktan başka bir şey yapamıyorsunuz."

"Evet, aynen öyle. Adanın çok güzel olması ve insanların çok sıcakkanlı ve misafirperver olması da cabası."

Oliver bir kolunu onun beline doladı. Son birkaç hafta içinde, bir zamanlar tutkulu olan ilişkilerine bazı temel şefkatleri yeniden katmaya başlamışlardı. Bir yıldan uzun süredir sevişmemiş olsalar bile ona tekrar dokunabilmek eve dönmek gibiydi. Sonunda normale dönecekleri konusunda uzun zamandır olmadığı kadar iyimserdi, ya da bu günlerde her ne ise. "Hâlâ Jordan ve Mason'ın partisine gitmek istiyor musun?"

"Evet. Jordan'ın Wayfarer'da patronum olacak ikiz kardeşi Nikki ile tanışmak gerçekten çok hoşuma gitti. Jordan'ın şovunu izledikten sonra beklediğim gibi biri değildi. Jordan gibi tipik bir Hollywood tipi olacağını düşünmüştüm.

öyle görünüyor, ama Nikki öyle biri değildi. Çok sevecen ve ayakları yere basan biriydi."

"Jordan da öyle. Onu seveceksin." Oliver, Mason'la deniz fenerinde teftiş yapmaya geldiğinde tanışmıştı.

Linda McCarthy ve bazı arkadaşları. Jordan da onunla birlikteydi ve ikisiyle de konuşmak hoşuna gitmişti. Onu o günkü akşam yemeği partisine davet etmişlerdi.

"Sanırım o reality şovlarda gördüğünüz hiçbir şeye inanamazsınız."

"Muhtemelen hayır." Ellerini kızın omuzlarına kaldırdı ve gözlerini kıza dikti.

sıcak kahverengi gözleri. "Bu gülümseme sana çok yakışıyor, tatlım." "İyi hissettiriyor, hatta, bilirsin..."

"Biliyorum." En iyi günleri bile kederle doluydu. "Ama daha iyiyiz, değil mi?"

"Her şey bizim olduğumuzdan daha iyi." Ona baktı, utangaç görünüyordu, bu da felaket gelmeden önce onunla hiç olmadığı bir şeydi.

"Seni özledim."

Bütün bir yıl boyunca, kederin korkunç yükünü paylaşamayan, gecenin içinden geçen iki gemi gibi birlikte var olmuşlardı. "Seni her özledim her günün her dakikası. Tüm bu süre boyunca sana ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalıştım ama ilk kez nasıl yapacağımı bilmiyordum. Sensiz çok kaybolmuştum, Dar."

"Aynen. Özür dilerim. Zar zor nefes alabiliyordum. Seni buna nasıl dahil edeceğimi bilemedim."

Onu sarıp sarmaladı. "Özür dileme. Elimizden gelenin en iyisini yaptık."

Kollarını ona doladı ve kucaklaşmaya karşılık verdi. "Belki, ama bu daha iyi."

"Çok daha iyi." Oliver ilk karşılaşmalarından beri ona verdiği tahmin edilebilir fiziksel tepkiyi durduramadı. Geri çekilmeye başladı. "Özür dilerim."

Ona daha sıkı sarıldı. "Gitme, Olly."

"Sana sarılmaktan başka hiçbir yerde olmak istemezdim." Dudaklarını onun boynuna bastırdı ve aşkının tanıdık kokusunu içine çekti.

Elleri adamın belinden aşağı doğru hareket ederek kıcını kavradı ve onu kendine doğru daha sıkı çekti.

Oliver bir iniltiyi bastırdı. "Dara... Tatlım. Bana ne istediğini söyle."

"Seni, Olly. Seni istiyorum."

Bu sözleri duymak için o kadar uzun süre beklemişti ki, bir yandan da onu bir daha isteyip istemeyeceğini merak ediyordu. Rahatlamanın etkisiyle ağlamamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

"Olly? İyi misin?"

"Uzun zamandır olmadığım kadar iyiyim."

"Sence partiden önce birlikte biraz zaman geçirebilir miyiz?"

Jared'le yaptığı toplantıdan eve fikirler, planlar ve yapmak istediği araştırmalarla dolu olarak dönmüştü ama karısı kollarındayken ve onu istediğini söylerken bunların hiçbirinin önemi yoktu. "Bu dünyada yapmayı tercih edeceğim hiçbir şey yok."

Onu, deniz fenerinin en üst katını oluşturan yatak odası ve banyoya çıkan dolambaçlı bir başka merdivene kadar takip etti. Daha önce hiç yaşamamıştı.

ve birbirlerine dönüş yollarını aydınlatan deniz fenerinin sembolizmini kaçıramazlardı.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var," dedi Dara, banyoya girerken.

Oliver gömleğinin düğmelerini çözdü ve yatağın kenarına oturdu. Geçmişte olsa, kadın ona katıldığında çıplak ve yatakta olurdu. Ancak bu, ilk birliktelikleri on yıldan daha uzun bir süre önce olmasına rağmen, yeniden ilk birliktelikleri gibi hissettiriyordu. O zamandan beri olan her şeyden sonra bu sonsuza dek önceymiş gibi geliyordu.

İkisi de Lewis'i kaybetmeden önce oldukları kişi değildi. Birey ve çift olarak şu anda kim olduklarını bulmak, Gansett'teki bu yıl için birincil hedefleriydi.

Dara banyodan çıktı. Üzerinde bir bornoz vardı ve saçlarını açmıştı. Ona yaklaşırken, daha önce hiç olmadığı kadar utangaç ve tereddütlü görüldüğünü fark etti.

Ellerini ona uzattı ve mümkün olan her şekilde yanında hoş karşılandığını hissetmesini istedi.

Ellerini tuttu ve bacaklarının arasına girdi.

Oliver kollarını onun boynuna doladı ve yüzünü karnına bastırarak, kendisini şaşırtan gözyaşlarına karşı gözlerini kapattı. Ancak şimdi gözyaşı dökmenin sırası değildi. Bir ömür boyu yetecek kadar gözyaşı dökmüştü. Bu, ileriye bakmanın, acı ve kederle geçen uzun bir kışın ardından yeniden bir araya gelmenin zamanıydı. Bu, hayatının aşkıyla ve birlikte ileriye giden yolu bulmakla ilgiliydi.

"İyi misin Olly?" diye sordu usulca.

"Sen öyleysen ben de öyleyim."

"Kendimi... Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. Daha iyi sanırım. Biraz daha iyi." "Bunu duyduğuma çok sevindim."

"Sen de daha iyi hissediyor musun?"

"Evet. Burada olmak iyi geldi. Üzerimdeki baskıyı biraz olsun azalttı."

"Evet, kesinlikle. Ve yeni işim için heyecanlıyım, bir milyon olsa bile "Yapacağımı düşündüğüm şeyden kilometrelerce uzakta."

"Belki hukuktan daha çok sevdiğin bir şey bulursun, ki Lewis'i kaybetmeden çok önce artık eskisi kadar sevmiyordun." Uzun çalışma saatleri, bitmek bilmeyen talepler ve yüksek baskı altındaki bir işi annelikle dengelemeye çalışmanın yarattığı yoğun stres onu çok yıpratmıştı.

"Doğru."

Geri çekildi, ona baktı ve bornozunu bir arada tutan düğümü nazikçe çekti. İki taraf birbirinden ayrılarak, daha önce olduğundan daha az kıvrımlı olsa da, ona kendisinin kadar tanıdık gelen vücudu ortaya çıkardı. İkisi de kayıplarından sonra aylarca yemek yemekte zorlanmışlardı.

Oliver kızın karnındaki yumuşak teni öperken ellerini kızın etrafında dolaştırarak kıcını avuçladı. "Gördüğüm en seksi kız," dedi, her zaman yaptığı gibi, tanıdık nakaratın her zamanki gibi onu güldüreceğini umarak.

Öyle oldu. "Her zaman büyüleyici, Oliver Watkins."

"En iyi kızımın kendisinden daha iyi biri olduğunu düşünmesine izin veremem." "Hala böyle mi düşünüyorsun? Her şeyden sonra bile mi?"

Sözlerindeki kırılganlık içini parçaladı. Dara'sı ona karşı asla kararsız değildi. "Bunu hayatımın geri kalanında, yaşlanıp saçlarımız ağarana ve kırışana kadar düşüneceğim. Sen her zaman gördüğüm en seksi kız olacaksın."

Adam dehşete düşerken, kadının gözleri yaşlarla doldu. "Çok üzgünüm, Olly. Her şey için. Seninle ve Lewis'le birlikte olmam gerekirken çalıştığım için, sonrasında seni uzaklaştırdığım için, hepsi için."

"Üzölme canım. Oğlumuzu kaybettikten sonra ikimiz de en iyi halimizde değildik. Şimdi tek yapabileceğimiz geleceğe bakmak ve daha iyi günler için umut etmek.

ileride."

"Sence ileride daha iyi günler olacak mı?"

"Bundan eminim."

"Beni buraya gelmeye, bir şeyleri değiştirmeye, manzaramızı değiştirmeye zorladığınız için teşekkür ederim. Çok iyi oldu."

"Evet, öyle ve her geçen gün daha da iyiye gidiyor," dedi. müstehcen bir sırıtış. "Gel benimle ol, aşkım. Ben de seni bu şekilde özledim."

Gömleğini çıkardı ve arkasına yaslanıp kızın kendisine katılmasını bekledi. Kız, adamın uzanmış kollarına girmeden önce bornozunu yere bıraktığında kalbi neredeyse duracaktı. Çıplak vücudu göğsüne bastırıldığında, kendine yavaş gitmesini, ona karşı nazik olmasını hatırlatmak zorunda kaldı. Açgözlü bir ihtiyacın zamanı değildi. Şimdi şefkat zamanıydı.

Onu öpmek, ona sarılmak, onunla sevişmek uzun ve zorlu bir yolculuktan sonra eve dönmek gibiydi. Başından beri birbirlerine duydukları arzu, sanki hiç gitmemiş gibi geri gelmişti.

"Vay be," dedi daha sonra zor nefes alarak. "Hâlâ elimizde."

Oliver güldü. "Kesinlikle öyle." Elini kadının göğsünden Kalçasının kıvrımına ve sonra tekrar yukarı, tüyleri diken diken oldu. "Her zamanki gibi tüylerim diken diken oldu."

"Bu sadece seninle oldu." "Bana başkalarının da olduğunu hatırlatma."

"Kimse senin kadar önemli değildi." Dara aniden nefesini tuttu. "Olly! Doğum kontrolü kullanmadık!"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 13

"Oh kahretsın," dedi Oliver. "Bunu hiç düşünmemiştim bile. İhtiyacımız olmayalı o kadar uzun zaman oldu ki."

"Yıllardır iğne yaptırmadım. Kahretsın."

"Bir bebeğimiz daha olsa çok mu kötü olurdu?"

"Hayır, ama... Bunu tekrar yapabilir miyim bilmiyorum." Kısa bir kahkaha attı. "En azından bunu önceden konuşmamız gerekirdi."

"Bu havayı bozardı."

"Muhtemelen." Onu görebilmek için başını çevirdi. "Şimdi ne yapacağız?"

Elini kızın karnının üzerine koydu. "Bunu yapmaya devam edelim ve ne olacağını görelim mi?"

"Bu dinamitle hokkabazlık yapmak gibi bir şey değil mi?"

"Hayır. Biz harika ebeveynlerdik ve yine öyle olurduk."

"Oğlumuz bizim gözetimimizde ölene kadar harika ebeveynlerdik." "Bu trajik bir kazaydı."

"Bir bebeğimiz daha olursa, hayatımın geri kalanında bir daha asla derin bir nefes alamayacağımdan çok korkuyorum."

Oliver cevap vermeden önce uzun bir süre bunu düşündü. "Geçen gün Big Mac ve çocuklarla kahve içmek için marinaya gittiğimde,

Luke'un karısı Sydney hakkında konuşuyorlardı. Bir araya getirebildiğim kadarıyla, ilk kocasını ve iki çocuğunu alkollü araç kullanırken kaybetmiş. kaza."

"Aman Tanrım. Bu korkunç."

"O ve Luke'un Lily adında bir kızları var. Belki bu konuda konuşabileceğiniz biri olabilir."

"Hiç tanımadığım bir kadından bana en derin kederini anlatmasını isteyemem."

"Luke'u oldukça iyi tanıyorum. Ona bu konuda nasıl hissedebileceğini sormamın bir sakıncası var mı?"

"Böyle bir şey hakkında soru sormanın tuhaf olmayacağına emin misin?"

"Buradaki herkes çok iyi. Luke çok iyi bir adam. Bu soruyu sormamdan herhangi bir şekilde rahatsız olacağını düşünemiyorum. Yani, geçen gün benim önümde onun kayıpları hakkında oldukça rahat konuşuyordu."

"Doğru." Dara bakışlarını onunkilerle buluşturmadan önce bir dakika düşündü. "Sanırım ona sormaktan zarar gelmez. Ama lütfen ona baskı yapmadığını söylemesini rica et."

"Yapacağım." Konuşurlarken onu okşamaya devam etti. "Bu, doğum kontrolü meselesini çözene kadar beklemede olduğumuz anlamına mı geliyor?"

"Prezervatiflere ne dersin? Bilirsin, sadece gerçekten denemek istediğimize karar verene kadar."

Ona bu konudaki gerçek hislerini anlatmak için burnunu kırıştırdı. "Ben biraz getireyim."

"Benim kahramanım."

"Haha. Pek sayılmaz."

"Hayır, Olly, öylesin. Sen olmasaydın hala burada olamazdım. Seni kendimden uzaklaştırıyormuşum gibi görüldüğüm zamanlarda bile, hala orada olduğunu bilmek her şeyi değiştirdi."

"Ben de öyle. Birbirimize kenetlendiğimiz sürece hayatta kalacağımızı

söyleyip durdum kendime."

"Kurtulduk mu?" diye sordu.

"Hayatta kalma sürecindeyiz ve muhtemelen hayatımızın geri kalanında da öyle olacağız."

"Evet, sanırım bu doğru. Sadece seninle birlikte hayatta kaldığım için minnettar olduğumu bilmeni istiyorum, her ne kadar zaman zaman durum böyle değilmiş gibi görünse de."

Onun gözlerinin içine baktı. "Ben de seninle birlikte hayatta kaldığım için mutluyum. Ne de olsa bu dünyada onu bizim sevdiğimiz gibi seven başka kimse yok."

"Büyükanne ve
büyükbabası hariç." "Evet,
onlar da onu çok severdi."

"Onları hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissediyorum."

"Sen yapmadın," dedi. "Korkunç bir şey oldu ama bu kimsenin hatası değildi. Onu güvende tutmak için elimizden gelen her şeyi yaptık. Oğlumun odasında güvende olduğunu düşündüğümde kestirmeye hakkım vardı. Çalışmaya hakkın vardı. İkimiz de evdeydik ve yine de bu oldu."

"Bir tane daha olması beni bu yüzden korkutuyor. Elimizden gelen her şeyi yaptık ama yine de en kötüsü oldu."

"Kilisede bize hep ne derler bilirsiniz. Tanrı'nın bir planı var ve biz sadece bu plana uyuyoruz."

"Evet."

"Eğer buna inanıyorsak, o zaman yaptığımız ya da yapmadığımız hiçbir şeyin Lewis'in burada sadece kısa bir süre kalacağı gerçeğini değiştirmeyeceğine de inanmalıyız."

Dara derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Bundan nefret ediyorum ama sanırım bunu kabul etmekten başka seçeneğimiz yok."

"Ve her şeyin bizim elimizde olmadığını kabul etmek. Her bir parçasının. Biz sadece yolculuk için buradayız."

"Bu, olanları değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını kabullenmemi biraz daha kolaylaştırıyor."

"Yoktu. Tehlikede olduğunu bilseydiniz, ona ulaşmak için duvarları yıkdınız, ne gerekiyorsa yapardınız. Onun için öldürürdün,

Dar. Ben de öyle yapardım. Yeterli olmasa bile bir insan elinden gelen her şeyi yapmaktan başka ne yapabilir ki?"

"Hiçbir şey, sanırım." Ona eskiden olduğu gibi baktı, kalbi gözlerinin içindeydi. "Başka bir bebek sahibi olmak istiyor musun?"

Lewis öldüğünde ikinci bir çocuk için çabalıyorlardı. "Tekrar baba olmayı çok isterdim. Kocan olmak dışında en sevdiğim şeydi. Ama bunu sadece iki kırık kalple alacağımız riski kaldırabilecek kadar güçlü hissediyorsan istiyorum."

"Eskisinden daha güçlü hissediyorum ama henüz o noktaya geldim mi bilmiyorum." "O zaman ikimiz de hazır olana kadar her seferinde bir adım atacağız," dedi. "Peki ya oraya hiç ulaşamazsak?"

"O zaman oraya asla varamayız."

"Peki bu senin için sorun olur mu?" diye sordu.

"Sen ne istersen benim için sorun olmaz. Lewis bize katılmadan önce uzun yıllar boyunca iyi bir takımdık."

"Ama onunla daha iyiydik."

"Oldukça iyiydi."

Uzun bir sessizlikten sonra Dara, "Arkadaşın Luke'a karısının konuşmaya istekli olup olmadığını sor," dedi.

"Bunu yarın yapacağım."

COOPER aşk acısı çeken bir aptal gibi hissediyordu çünkü Gigi'den sadece birkaç saat uzak kaldıktan sonra onu görmek için sabırsızlanıyordu. Profesyonel bir oyuncu olarak, birini görene kadar saatleri saymak ona göre değildi. Ama Gigi mümkün olan her açıdan farklıydı. Onda onu çok etkileyen bir şeyler vardı.

Kendini kaptırdığından falan değil. Bu her neyse, sadece bir yaz kaçamağı olacaktı, tabii o kadar ileri giderse. Eğer yaralanmasaydı, belki de şimdiye kadar birlikte olurlardı. Ya da belki

ilk randevuları tek randevuları olacaktı. Kim bilebilirdi ki? Ama saymak Birini görene kadar geçen saatler onun için kesinlikle eşi benzeri

görülmemiş bir durumdu. "Demek Jared'in küçük kardeşisin, ha?" diye sordu taksi şoförü.

"Bu doğru."

"Kardeşin gerçekten iyi bir adam."

"Teşekkür ederim. Ondan hoşlanıyorum."

"Başarının kafasına girmesine izin vermez." "Hayır, vermiyor."

"O bebekle nasıl öpüşüyorlar?"

"Tamam, ama annesinden bir şeyler duymayı umuyorum."

"Annesi onları zor bir duruma soktu."

"Elbette. Adınız ne demiştiniz?" "Ned Saunders, hizmetinizdeyim."

"Tanıştığımıza memnun oldum Ned. Buralarda neler olup bittiğini biliyor gibisin."

"Gözlerimi ve kulaklarımı açık tutuyorum." Dikiz aynasında Cooper'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Geçen gece kayalıklarda sorun yaşadığını duydum."

Cooper yüzünü buruşturdu. "Evet."

Ned kahkahalarla güldü. "Kardeşin biliyor mu?"

"Tüm hikayeyi bildiğini sanmıyorum ve bu şekilde kalmasını çok isterim."

"Bunu benden duymayacaksın. Ne kadar kalmayı planlıyorsun?"

"Henüz emin değilim. Burada yer alabilecek bir iş fikri üzerinde çalışıyorum." "Neymiş o fikir?"

"Çalmayacağına söz veriyor musun?"

Ned kıs kıs güldü. "Kahretsin evlat, yeni bir şeye başlamak için çok yaşıyım. Zaten elimdekilerle doluyum, bir sürü işimden bahsetmiyorum bile.

Bugünlerde torunlar ayak altında."

"Taksi şoförlüğü seni oldukça meşgul ediyor, ha?"

"Bu ve emlak. Ucuza alıyorum, tamir ediyorum ve kârla satıyorum. Yaklaşık kırk yıldır bu işi yapıyorum."

"Vay canına. Bu inanılmaz. Neden hala taksi kullanıyorsun?"

"Bunu eğlenmek için yapıyorum. Yeni insanlarla tanışmayı seviyorum. Bana fikrinden bahset."

Cooper ona adadaki düğün endüstrisini bekârlığa veda partileri için parti tekneleriyle destekleme planının iç yüzünü anlattı.

"Bir tekne dolusu sigortaya ihtiyacın olacak." "Ben hallederim."

"Tam bir teklifin var mı?" "Var."

"Bu sabahlardan birinde marinaya gelip bize bu konuyu anlatmak istersen daha fazla şey duymak isterim."

"Biz kimiz?"

"Ben ve arkadaşlarım. Bir çeşit beyin takımı gibiyiz."

"Bu doğru mu?" Cooper hem eğlenmiş hem de meraklanmış bir halde sordu. "Hangi marinada buluşuyorsunuz?"

"McCarthy'nin. Başka var mı?"

"Bay McCarthy ile teknelerimi onun evinin dışında çalıştırmak konusunda konuşacaktım."

"Big Mac, Mac Junior ve Luke Harris ile konuşmalısın. Üçü buranın sahibi."

"Bildiğim iyi oldu."

"Emlakla ilgileniyor musun? İşe ihtiyacı olan birkaç yer var ama bugünlerde torunlarla o kadar meşgulüm ki onlarla uğraşacak pek vaktim olmuyor. Eğer ilgilenirsen yardıma ihtiyacım var."

"Ciddi misin?"

"Evet. Yaşlanıyorum. Resim yapmaktan başka yapmak istediğim şeyler de var."

"Bir ortakla ilgilenir misin?"

Ned aynaya tekrar baktı, belki de Cooper'ın samimiyet seviyesini ölçüyordu. "Belki."

Gansett Adası'nda kiminle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz. "Önümüzdeki birkaç gün içinde bu zihin buluşmasına uğrarsam, belki bunu daha ayrıntılı tartışabiliriz?"

"Belki de yapabiliriz."

"Bunu dört gözle bekleyeceğim Ned." Cooper, Jordan'ın yazın büyük bir kısmını geçirdiği Mason'ın evinin önündeki yolda sıralanmış arabalara dikkat ederken yirmilik uzattı. Gigi birlikte yaşamaya resmen karar vermediklerini söylemişti. Bir anda oluvermişti. "Bıraktığın için teşekkürler."

Ned faturayı aldı ve para üstü yapmaya başladı.

"Üstü kalsın. Marinada kahve benden." "İyi bir plana benziyor. Seni eve bırakacak biri var mı?"

"Evet, teşekkürler."

"İyi akşamlar."

"Sen de aynısını yap. Sizinle tanışmak gerçekten güzeldi." "Ben de öyle, genç Cooper."

Cooper, Mason'ın garaj yolunun sonunda arabadan indi ve Ned'le yaptığı konuşmayı tekrarlayarak ışıklara ve seslere doğru yürüdü. Bu adam gerçek miydi? Emlakçılıktan servet kazanırken eğlence olsun diye taksicilik mi yapıyordu? Eğer bu doğruysa, Cooper yeni başladığı kariyerinde son derece şanslı bir fırsat yakalamış olabilirdi ve bu fırsat Jared'ı içermiyordu.

Kardeşiyle iş yapmak istemediğinden değil. Herkes Jared ile iş yapmak isterdi. Ancak Cooper hayatında elde ettiği tüm başarıların milyarder kardeşine bağlı olmasını istemiyordu. Yapmak istediği Jared'den ve ona verdiği paradan ayrı olarak bir kısmını kendi başına aldı.

Bahçedeki toplantıya yaklaştığında bakışları hemen Gigi, Jordan ve ikiz kız kardeşiyle birlikte duruyordu. Üç kadın da göz alıcıydı ama o sadece Gigi'yi gördü. En nadide elmaslar gibi göze çarpıyordu.

Seksi tenini kilometrelerce açıkta bırakan kısa beyaz straplez bir şey giymişti ve sarı saçları yumuşak kıvrırcık dalgalar halinde sırtının ortasına kadar dökülüyordu.

Kız gözlerini kamaştırdı, kalbinin tuhaf atmasına ve ellerinin terlemesine neden oldu. Bu hiç olmadı. Başını kaldırıp onu orada gördüğünde, yüzüne yayılan gülümseme, savaştan dönen ve aşkını kendisini beklerken bulan muzaffer bir kahraman gibi hissetmesine neden oldu.

Onun sevgisi.

Vay be dostum. Kendini aşmanın bir yolu.

Gigi, Jordan ve Nikki'ye bir şeyler söyledi ve sonra gelip onu kucaklayarak karşıladı. "Nasıl hissediyorsun?"

Göründüğü kadar güzel kokuyordu. "Şimdi çok daha iyiyim." "Ağrı için bir şey aldın mı?"

"Bir süre önce, ama kendimi çok daha iyi hissetmemi sağlayan sendin." "Ne yaptım ki?" diye sordu, kafası karışmış gibiydi.

"Bana gülümsedin."

"Tüm gereken bu mu?"

"Görünüşe göre öyle." Arkadaşları ona bakarken bunu isteyip istemeyeceğinden emin olmasa da kolunu ona doladı.

Jordan ve Nikki merhaba demek için geldiler. Tek yumurta ikizi olmalarına rağmen Cooper ince farklılıkları fark etti.

"Gelebildiğine sevindim, Cooper. Ben Jordan, bu da kız kardeşim Nikki. Düğünde tanıştık."

Sol kolunu Gigi'nin etrafında tutarak onlarla tokalaştı. "Doğru. İkinizi de tekrar görmek çok güzel. Dizinin büyük bir hayranıyım." "Teşekkür ederim," dedi Jordan. "Bunu duymak her zaman güzeldir."

Nikki, "Biz Gigi'nin büyük hayranlarıyız ve senin de kolun onun etrafında," dedi.

Vay be. Bu hanımlar hiç şaka yapmamış. "Gigi'den hoşlanıyorum. Hem de çok."

"O da senden hoşlanıyor," dedi Jordan, "ve o *kimseden*

hoşlanmıyor." "Bu doğru değil," dedi Gigi. "Ben ikinizden de hoşlanıyorum. Çoğu zaman."

"Bizi sevmek zorundasınız," dedi Jordan. "Biz aileyiz. Onu sevmek zorunda değilsiniz ama seviyorsunuz, bu da manşetlere çıkacak bir haber."

"Onları dinleme," dedi Gigi.

Cooper onun telaşlı halini çok sevimli buluyor ve bunun çok sık olmadığını anlayacak kadar onu iyi tanıyordu.

Nikki ona eleştirel bir bakış atarak, "Çok yakışıklısın," dedi, "ama sanırım bunu zaten biliyorsun."

"Ben, uh..."

"Buna cevap vermek zorunda değilsin," dedi Gigi, Nikki'yi işaret eden bir bakışla. "Hadi sana bir içki alalım." Cooper'ın elini tuttu ve onu eşek arısı yuvasından dışarı çıkardı. "Bunun için üzgünüm."

"Olma. Seni seviyorlar ve beni uyarmak istediler. Anlıyorum."

"Saçmalıyorlar. Kendi başımın çaresine bakabileceğimi gayet iyi biliyorlar."

"Ama umursayan başkalarının olması güzel değil mi?"

Omuz silkti, sanki en iyi iki arkadaşının onun için cinayet işlemesi onun için önemli bir şey değilmiş gibi. Bu da neydi şimdi?

"Ne içmek istersin?"

Barın dolu olduğunu görünce, "Ben votka ve soda alayım, limonlu olsun," dedi.

"Ne kadar zaman önce ağı kesici aldın?"

"Plajdan hemen sonra. Araba kullanmayacağıma göre bir iki kadeh içmemde bir sakınca yok."

"Tamam o zaman." İçkiyi hazırladı ve bir güzel limon ekledi.

"Buyurun."

"Teşekkür ederim. Burada işler nasıl?"

"Güzel. Jordan, partidekiler gelmeden önce Nikki'ye haberi verme fırsatı bulamadı, o yüzden bizden sonra biraz takılmamızı istedi. İkimize de aynı anda söylüyormuş gibi yapacağız."

"İlk öğrenen o olmadığı için Nikki'nin duyguları incinir diye mi?"

"Olaçaklarından emin değiliz, bu yüzden tedbirli davranıyoruz. İkizler böyle tuhaftır."

"Sevgilim, beni lezzetli yakışıklı arkadaşınla tanıştır."

Muhteşem yaşlı kadın elinde içkisiyle onlara yaklaşırken şöyle dedi. Kısa gümüş rengi saçları, parlak mavi gözleri vardı ve beyaz pantolon üzerine kırmızı çiçekli bir bluz giymişti.

"Evelyn Hopper, Jordan ve Nikki'nin olağanüstü büyükannesi-" "Ve sen," dedi kadın.

"Ve ben," dedi Gigi tüm tavrını değiştiren yumuşak bir gülümsemeyle. İlginç. "Cooper James ile tanışın."

Onun elini tuttu ve şefkatle sıktı. "Bu Seninle tanışmak çok *güzel*, genç adam. Geçenlerde ağabeyiniz ve yengenizle tanışmaktan büyük memnuniyet duydum. Onlar iyi insanlar."

"Evet, öyle. Sizinle tanışmak da çok güzel Bayan Hopper." "Bana Evelyn deyin. Bayan Hopper beni yaşlı hissettiriyor."

"Bunu yapacağım, Evelyn."

"Demek sen ve sevgili Gigi birlikte vakit geçiriyorsunuz. Kızımıza karşı niyetiniz nedir?"

Cooper neredeyse dilini yutuyordu. Niyet mi?

"Evelyn! Kes şunu!" Cooper'a, "Buna cevap verme," dedi. "Bu son derece makul bir soru, Gabrielle."

Gigi, Evelyn'in gerçek adını kullanması karşısında homurdandı. "Gabrielle, ha?" Cooper kaşlarını kaldırarak sordu. "Cevap vermemi bekliyorsan bana öyle hitap etme." "Ah, öğrendiğim iyi oldu."

"Son derece makul olan soruma geri dönelim," dedi Evelyn. "Niyetin ne genç adam?"

"Gigi'den çok hoşlanıyorum ve onunla vakit geçirmekten keyif alıyorum."

"O bizim için çok özel. Onun herhangi bir şekilde zarar görmesini istemeyiz." "Anlıyorum." Cooper zorlukla yutkundu. "Hanımefendi."

"Mükemmel, şimdi biraz eğlenelim." Evelyn yeni gelen yaşlı bir çiftle selamlaşmak için uzaklaştı.

"Bu çok utanç vericiydi," dedi Gigi. "Özür dilerim." "Üzülme. Seni seviyorlar. Anlıyorum."

"Kendi başımın çaresine bakabileceğimi ve başlarında durmalarına gerek olmadığını biliyorlar." "Herkesin arkasını kollayan birine ihtiyacı vardır."

"Bilmiyorum."

Cooper'ın buna yanıt olarak söylemek istediği pek çok şey vardı, Sormak istediği sorular vardı ama ne yeri ne de zamanıydı. "Jordan Mason'a haberleri verdi mi?"

"O yaptı." Gigi mutlu çifte doğru baktı.

Bir buçuk metre boyundaki itfaiye şefi Jordan'ı koluyla sararak kendisine yaklaştırdı.

"İkisi de bir dakika bile gülümsemeyi bırakmadı." "Sanırım haberi iyi karşıladı?"

"Çok heyecanlandı. İkisi de öyle. Adam hemen soruyu sordu ve kız da evet dedi."

"Onlar için iyi. Peki ya sen?"

Doğrudan ona bakmak için başını çevirdi. "Peki ya ben?" "Bu konuda nasıl hissediyorsun?"

"Arkadaşım adına mutluyum." "Ama?"

"Aması yok, o yüzden beni küçültmeyi bırak. Ben iyiyim. O mutluyorsa, ben de mutluyum.

İnanın bana, son birkaç yıldır pislik Zane'le yaşadığı cehennemden sonra kimse bunu ondan daha fazla hak etmiyor."

"Herkes mutlu olmayı hak eder. Sen bile."

"Ben mutluyum. Bana bir dakika müsaade edin."

Cooper'ı yanlış bir şey söyleyip söylemediğini düşünmeye bırakarak uzaklaştı, ki bu da söz konusu kadınlar olduğunda nadiren endişelendiğı bir başka şeydi. Çoğu erkek kadınlarla aynı dili konuşamadıklarından yakınıırken, Cooper'ın böyle bir sorunu olmamıştı. Onları anlıyordu. Onlar da onu.

Ama Gigi, o farklıydı. Kalbini koluna takmazdı ya da Çoğu kadının yaptığı gibi her düşüncesini ya da duygusunu açığa vurmuyordu. Duygularını derinlerde saklıyordu ve onu tanıdıkça, iyi korunan kalbinin şifresini çözmenin sırrını daha çok öğrenmek istiyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14

H

Çok fazla şey görüyor.

Gigi tuvaleti kullanmak için içeri girdi ve kapıyı kilitledi. Kendini bir dakika yalnız bıraktı. Ona benzeyen yirmi dört yaşındaki bir adam-çocuk bu kadar içgörüyle ne halt ediyordu? Onu rahatsız ediyordu. Kimse tarafından *görölmekten* hoşlanmayan akıllı bir kadın, onun gibi bir adamdan bir adım geri çekilirdi.

Kendini korumak Gigi için bir sanat haline gelmişti ve Cooper kendisi için yarattığı hayata bir tehditti. Bu hayat onun için çalışıyordu ve onu korumak en önemli önceliğiydi.

Ama o yanındayken kendini nasıl hissettiğini seviyordu, bu da bir endişeydi.

Erkekler ona ulaşamazdı. Onlara izin vermedi.

Cooper ona ulaşabilirdi ve o bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Kapı çalındı.

Jordan, "Bizi içeri alın," dedi.

Gigi inleyerek kapıyı açtı. "Ya işiyor olsaydım?" Nikki,

"İşemiyorsun," dedi. "Neyin var?"

Gigi gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına. Hiçbir sorun yok. Her şey harika."

Jordan ona kurnazca baktı. Gigi'nin saçmalıklarını görebilecek biri varsa o da Jordan'dı. "Seni rahatsız eden bir şey var. Bunu daha önce ikimiz de gördük ve az önce Cooper'dan uzaklaştığında, seni üzecek bir şey söylediğinden endişelendik."

"O yapmadı. O çok sevimli."

"Sorun bu mu?" Nikki söyledi. "Ondan hoşlanıyor musun?"

"Evet, ondan hoşlanıyorum, yoksa onunla takılmazdım."

"Ama *ondan* hoşlanıyor musun?" Nikki sordu.

"Ha?"

Jordan, "Ona karşı bir *şeyler hissedip hissetmediğini* soruyor," dedi.

Gigi ona delirmiş gibi baktı. "Hayır, ona karşı bir şey hissetmiyorum. Bu benim tarzım değil, bunu sen de biliyorsun." Kız kardeşler

birbirlerine acımasızca baktılar.

Gigi'nin bakışları aralarında dolaştı. "Siz ikinizin nesi var böyle?"

Jordan nazıkçe, "Sadece bir erkeğe seninle ilgilenmesi için bir şans verip vermeyeceğini merak ediyoruz," dedi. "İki numaralı ahmakla ayrıldığından beri kimsenin sana yaklaşmasına izin vermiyorsun ve biz de bunun nedenini merak ediyoruz."

"Bakın çocuklar, Riley ve Mason'la mutlu olmanıza çok ama çok sevindim. Ciddiyim. Kimse sizin için benden daha mutlu olamaz. Ama biliyorsunuz ki gerçek aşk ve diğer şeyler benim tarzım değil. Asla da olmayacak."

"Bunu nereden biliyorsun?" Nikki sordu. "Daha yirmi dokuz yaşındasın."

Gigi garip bir çaresizlik duygusuyla doluydu, sanki Bir şekilde hayatı için savaşıyor ya da başka bir dramatik şey. "Kaç yaşında olduğumu ve nasıl bir yapıya sahip olduğumu biliyorum. Beni asla bir adam ve yarım düzine bebek piliçle yuva kurarken göremeyeceksiniz. Sizin istediğiniz bu. Ben bunu hiç istemedim."

"*Henüz* bunu istemedin," dedi Nikki. "Bu asla istemeyeceğin anlamına gelmez."

"Evet, öyle. Aşk ve onunla birlikte gelen tüm o saçmalıklar bana göre değil." "Hiç aşık olmamışken bunu nereden biliyorsun?" Nikki sordu.

"Sadece biliyorum. Aşk bana göre değil."

"Gigi," dedi Jordan, şaşırılmış görünüyordu. "Öyle söyleme."

"Ne yapmaya çalıştığınızı anlıyorum ve bunun için sizi seviyorum. Gerçekten seviyorum.

Ama Cooper ve ben asla Gansett'te geçirdiğimiz güzel bir yazın sonunda Los Angeles'taki gerçek hayatıma dönmeden önce yaptığımız eğlenceli bir kaçamaktan fazlası olamayacağız.

Lütfen orada olmayan bir şeyi aramaya kalkmayın. Şimdi misafirlerinin yanına dönmen gerekiyor, Jord."

Gigi onları iterek geçti ve neredeyse kapının dışında duran Cooper'a çarpıyordu. Oh lanet olsun. Ne kadarını duymuştu?

"Tesisleri kullanmak için gerçekten üç kişi mi olmanız gerekiyor?" diye sordu küçük bir gülümsemeyle.

Yardım edemedi ama gözlerindeki hüznü fark etti. *Siktir, siktir, siktir.* "Kızlar nasıldır bilirsin."

"Evet, öyle. Her şey yolunda mı?"

"Tabii. Hadi gidip masada yer bulalım. Birazdan yemek servisi başlayacak."

Evden çıkarken Gigi, Jordan ve Nikki'ye onlar hakkındaki gerçeği söyleyerek onun duygularını incitmediğini umdu. Çünkü söylediklerini duyduğuna hiç şüphe yoktu.

"Dinle," dedi tereddütle, uzun tık ağacından yapılmış masaya oturduklarında. Jordan'ın yazın başlarında bahçe için aldığı masa. "Orada ne duyduğunu bilmiyorum."

Elini onun elinin üzerine koydu. "Bunu sonra konuşuruz."

Siktir, siktir, siktir, siktir.

COOPER onun söylediklerinden ne kadar derinden etkilendiğini belli etmemeye çalıştı. Gizlice dinlemek niyetinde değildi. Onu kontrol etmeye gitmişti ve açık kapıya ve onunla ilgili konuşmaya denk gelmişti.

Dinlemekten başka ne yapabilirdi ki?

Kalbi onun için acıyordu. Onun gibi güzel, akıllı, komik bir kadın neden aşkın ona göre olmadığına karar vermişti? Kalbi acırken, zihni onun geçmişiyile ilgili paylaştığı şeyleri gözden geçiriyor ve cevapların kaotik çocukluğunda bulunup bulunamayacağını merak ediyordu.

İkramcılar çok çeşitli kebaplar, pilav, hindistancevizli salata ve şimdiye kadar tattığı en iyi şeylerden biri olan bir sebze yemeğinden oluşan lezzetli bir akşam yemeği servis ettiler. Teriyaki karidesinden bir ısıırık aldığıında, Mason'ın Big Mac ve Linda McCarthy ile kayalıklara kurulmakta olan çit hakkında yaptığı konuşmaya kulak kabarttı.

Geçen gece orada olmaması çok kötü.

"Geçenlerde orada yaralandın, değil mi Cooper?" Koca Mac sordu.

"Yaralandım. Kardeşimin arabası yuvarlanmaya başladı ve onu durdurmaya çalıştığıında

iki kaburgamı kırdım ve yüzümü mahvettim."

Mason gülümseyerek, "Arabanın kayalıklara doğru yuvarlanmasını engelleyen kütüklerin etrafından sürüldüğü kısmı unuttun," dedi.

Cooper sırtarak, "Hikâyemdeki boşlukları dolduracağını biliyordum," dedi. "Bir daha asla yüce selfie'nin peşinde bu kadar aptalca bir şey yapmayacağım.

Dersimi aldım. Ve lütfen Jared'e nasıl olduğunu anlatma, yoksa bir daha asla onun Porsche'sini kullanamam."

"Senin için değeri ne kadar?" Koca Mac gülerek sordu. Başka bir çift el ele tutuşarak bahçeye girdi. "Geç kaldığımız için çok üzgünüz," dedi adam.

Jordan onları karşılamak için ayağa fırlayarak, "İçeri gelin," dedi.

"Millet, bunlar Oliver ve Dara Watkins, yeni deniz feneri bekçilerimiz."

Masada onlar için yer açıldı, yemek dolu tabaklar teslim edildi ve içecek siparişleri alındı.

"Bu benim tarzım bir parti," dedi Oliver. "Anında yiyecek ve içecek için gelin."

"Gelebilmenize çok sevindik," dedi Mason, Jordan'ın yanından uzanıp Oliver'ın elini sıkarken.

"Davetiniz için teşekkürler. Buradaki herkes çok arkadaş canlısı. Dara ve ben de tam bunun hakkında konuşuyorduk."

Linda McCarthy, "Gansett'ten hoşlanmanıza sevindim," dedi. "Burası özel bir yer ve diğer insanların bunu keşfettiğini görmek hoşumuza gidiyor."

Dara, "Şimdiye kadar çok sevdik," dedi.

"Kadehlerimizi Dara'ya kaldıralım," dedi Nikki, "Wayfarer'ın yeni etkinlik müdürü."

"Duyduk duymadık demeyin," dedi Big Mac. "Takıma hoş geldiniz."

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Dara. "Başlamak için heyecanlıyım." Konuşma birçok farklı yöne doğru akarken, Yaklaşan İşçi Bayramı Hafta Sonu, sezon dışı planlar ve dizi çekimlerinin son haftaları da dahil olmak üzere Cooper, Gigi ile bu durumu nasıl oynamak istediğini düşünmeye başladı.

Kendinden büyük, başarılı beş kardeşin en küçüğü olarak büyüyen Cooper, sistemi kendi yararına kullanmayı erkenden öğrenmişti. Aile üyelerinden istediğini almak için cazibesini ve tatlılığını kullanmış ve aynı becerilerini flört kariyerinde de kullanmıştı. Eğer insanlar sizden hoşlanıyorsa

akşam yemeğinden sonra ikinci bir kase dondurma ya da seksi bir kadının yatağında bir gece geçirmek olsun, istediğinizi elde etmenize yardımcı olmaya daha istekliydiler.

Gigi ondan hoşlanıyordu, bu da ona bir avantaj sağlıyordu. Bununla birlikte, onu çok zorlarsa hemen geri iteceğini bilecek kadar iyi tanıyordu.

Onun aşka inanmadığını duymak, kendisine aşık olmasını istemesine neden oldu, böylece ona aşkın ne kadar harika olabileceğini gösterebilecekti.

Fikir, uygulamaya hazır, tamamen şekillenmiş bir plan olarak ortaya çıkmıştı. Dizinin çekim takvimi sona ererken, elinde sınırlı miktarda ayaklarını yerden kesmenin, ona aşkın korkulacak bir şey olmadığını

göstermenin zamanı gelmişti. Bir kez aşık olmuştu. Lisedeyken. O ve Teagan

Aşklarının sonsuza dek süreceğinden emindiler, ta ki birbirlerinden iki bin mil uzaktaki üniversitelere gidip ilk aşkın bittiğinde ne kadar acı verici olabileceğini öğrenene kadar.

O zamandan beri, kadınlarla olan ilişkilerini yüzeye yakın ve meselenin özünden uzak tutmak için elinden geleni yapmıştı.

Ama Gigi'nin aşka inanmadığını söylediğini duymak, arkadaşlarının hiç aşık olmadığını doğruladığını duymak... Bu Cooper'ın ona bu deneyimi yaşatmak istemesine neden oldu.

Peki ya ikisi de daha derin duygular besleyip yollarını ayırırlarsa ne olacaktı? Teagan'la yaşadığı aynı karmaşaya geri dönerdi, Gigi ondan üç bin mil uzakta, Los Angeles'ta yaşıyordu.

Gansett'te geri alınamayacak hiçbir şey yapmadığı aklına geldi. Şu ana kadar parti teknesi fikri sadece bir fikirdi. Ned'le yaptığı konuşma ilginçti ama şu ana kadar sadece lafta kalmıştı. Eğer Gigi'yle aralarındaki bu şey daha da ileriye giderse, onunla birlikte Los Angeles'a gidip orada bir iş bulmaması için hiçbir neden yoktu. Ne de olsa MBA derecesi ve kapıları açan bir soyadı vardı.

"Neden bu kadar sessizsin?" Gigi, Jordan, Mason, Nikki, Riley, Riley'nin kardeşi Finn ve diğerleriyle konuşurken bir ara ona sordu Nişanlısı Chloe. Programdan insanlar büyük masanın diğer ucunda oturuyorlardı.

Arkadaş grupları sıkı görünüyordu ve Cooper kendini diğerlerini daha yakından tanımak isterken buldu. Finn ve Riley harika çocuklardı ve Mason'ın kaza konusunda onunla alay etmesine rağmen Cooper da ondan hoşlanıyordu. Gigi'nin sorusuna yanıt olarak "Sadece dinliyorum," dedi.

"Delirdin mi?" diye sordu küçük bir sesle ve kükreme isteği uyandırdı. Onun Gigi'si küçük sesle konuşmazdı. Kişiliğiyle ilgili hiçbir şey küçük değildi.

"Hiç de değil." Diğerleri konuşmalarına o kadar dalmışlardı ki, etrafları insanlarla çevrili olmasına rağmen bir şekilde özel olarak konuşabiliyorlardı.

"Senin hakkında öyle konuştuğum için özür dilerim. Öyle davranmamalıydım."

Bir kolunu ona doladı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Sorun değil. Onlar senin kızların. Tabii ki onlarla her şeyi konuşacaksın."

"Yine de... Senin hakkında böyle konuştuğumu düşünmeni istemiyorum." "Benim hakkımda konuşmanı istiyorum. Bu ilgilendiğin anlamına gelir." "Ben... Senden hoşlandığımı biliyorsun."

"Bunu biliyorum. Ve senden hoşlanıyorum." "Yapabileceğim tek şey bu."

"Benim için bir şey yapmanı istiyorum," dedi Cooper, sanki yüksek bir dalışın ucundaymış da bilinmeyene doğru büyük bir sıçrama yapmak üzereymiş gibi hissederek.

"Ne?"

"Hiçbir şeyi göz ardı etmemeni istiyorum." Kız itiraz etmeye başlayınca, parmağını nazıkçe dudaklarının üzerine koydu. "Hiçbir şeyi göz ardı etme."

"Cooper..."

"Hey, Gigi, siz ikiniz orada ne fısıldaşıyorsunuz?" Jordan sordu.

"Bilmek istemez miydin?" Gigi söyledi.

"Evet, isterdim. Bu yüzden sordum."

"Sen kendi işine bak hayatım," dedi Evelyn, "ve Gigi'yi rahat bırak."

Jordan, Gigi'ye dilini çıkararak, "Beni hiç yalnız bırakmıyor," diye karşılık verdi.

Gigi kendininkini Jordan'a uzattı.

"İşte bu daha doğru," dedi Evelyn. "Bu kızlar küçüklüklerinden beri birbirlerinin işlerine bakıyorlar."

"Tanıştığınızda hepiniz kaç yaşındaydınız?" diye sordu

Cooper. "İkinci ya da üçüncü sınıf?" Gigi söyledi.

"Üçüncü," dedi Nikki. "Hepimizin su çiçeği geçirdiği yıl. Hatırlıyor musun?"

"Nasıl unutabiliriz ki?" Gigi sordu.

"Hepsi aynı anda hastalandı," dedi Evelyn, "ben de birlikte acı çekmekten daha mutlu olacaklarını düşünerek onları evimde bir arada tuttum."

Cooper, Gigi'nin Evelyn'in evinde kalmasını ilginç buldu. kendi evinden ziyade hastaydı. Eğer planının işe yarama umudu varsa, kimsenin olmadığı bir zamanda Evelyn'i ziyaret etmesi gerektiğini fark etti. Gigi hakkında Cooper'ın işine yarayacak bilgilere sahip olabilirdi.

Ne yapıyorsun, dostum? Onu kendine aşık etmek için entrikalar mı çeviriyorsun? Gerçekten mi?

Jordan'ın söylediği bir şeye gülmek için başını arkaya eğdiğinde, Cooper onun ne kadar inanılmaz derecede güzel olduğunu bir kez daha fark etti.

Cooper onu gerçekten tanımak istiyordu. Onu neyin harekete geçirdiğini anlamak istiyordu. Ve onu sevebileceğini düşünmeye başlamıştı. Bu onun için eşi benzeri görülmemiş bir durumdu ve işler daha da karmaşıklaşmadan bu durumdan nasıl kurtulabileceğini düşünmesi gerekiyordu. Normal şartlar altında böyle yapardı.

Ama bu konuda hiçbir şey normal değildi.

ÇOK DAHA SONRA, konukların çoğu gittikten sonra, Gigi ve Cooper ateş çukurunda Evelyn, Jordan, Mason, Nikki, Riley, Finn ve Chloe'ye katıldılar.

Nikki kız kardeşine, "Bütün gece bu haberi duymak için bekledim," dedi. "Dökül bakalım."

Mason'ın kucağında oturan Jordan, Mason ona daha da sıkı sarılırken gülümsedi. "Biz hamileyiz."

Nikki herkesi güldüren bir çılgılık attı. "Sana söylemiştim," dedi Riley'ye. "Öde bakalım."

"Ne olduğuna bahse girer misin?" Cooper sordu.

"Kesinlikle evet."

"Ne kadar kazandı?" Jordan sordu.

"Elli dolar," dedi Riley kaşlarını çatarak ve Nikki'nin uzattığı eline bir ellilik sıkıştırdı.

"Ne olduğunu sandın?"

"Kaçtığınızı."

Nikki, "Bunu bana, Gram'a ya da Gigi'ye asla yapmayacağını söyledim," dedi. "Senin mutlu sonun için orada olmayı hak ediyoruz."

"Haklısın," dedi Jordan. "Orada olmayı hak ediyorsun."

Mason, "Bu kış, düğününüzden sonra bu işi halletmek için bir zaman bulacağız," dedi. "Belki sıcak bir yere gideriz."

"Bunun için beni de yaz," dedi Evelyn. "Parasını bile öderim." "Bunu yapmak zorunda değilsin, büyükanne."

"Ben yaşıyım. İstedığimi yapabilirim."

Gigi gülererek, "Sizi susturmak için bu kartı oynamasına bayılıyorum," dedi.

Nikki, "Son zamanlarda bu kartı çok daha sık oynuyor," dedi.

"Daha da yaşılanıyorum," dedi Evelyn. "Ayrılmadan önce çok daha kötü olmayı planlıyorum."

"Ayrılmıyorsun," dedi Jordan. "*Asla*."

Gigi, Evelyn Hopper'ın onlara ne yapacaklarını ve nasıl yaşayacaklarını söylemediği bir hayatı hayal bile edemiyordu. Onları terk edeceği düşüncesi bile Gigi'nin midesini bulandırmaya yetiyordu.

Cooper uzandı ve iyi çalışılmış gibi görünen yumuşak, ince bir hareketle onun elini tuttu.

Geçmişte olsa, o anki erkeğinin daha sonra onun hakkında söylediklerine kulak misafiri olduğu bir şey hakkında konuşmak istemesinden endişe edebilirdi. Ama Cooper onu çoktan rahatlatmış ve kızgın olmadığını belli etmişti. Cooper'ın, bu güzel akşamı mahvedecek bir noktaya gelmesine izin vermemesini takdir ediyordu.

Nikki Jordan'ın haberi için çok heyecanlıydı, ikisi de düğünler, duşlar ve bebekler hakkında yaptıkları gibi vızıldıyorlardı. Gigi kendini gerçekten

Üçünün bir ekip olduğu onca yıl boyunca ilk kez onlardan ayrılıyordu. Hayatları çok farklı yönere gidiyordu ve çok geçmeden Jordan ve Nikki artık onun günlük hayatında olmayacaklardı.

Dizi muhtemelen Gansett'teki sezonla birlikte sona erecek ve Jordan Mason'la sonsuza dek mutlu yaşarken Nikki de Riley ile aynı şeyi yapacaktı. Birlikte geçirdikleri yaz boyunca arkadaş olan Finn ve Chloe nişanlanmıştı ve bir bahar düğünü planlıyorlardı. Etrafındaki herkes kendi derdine düşmüştü.

Eve gidecek ve Jordan'ın programına çıktığı yıllar boyunca biraz ihmal ettiği avukatlık işine devam edecekti. Belki de bazı kârlı ciro anlaşmalarına ya da işlere daha yakından bakacaktı.

Şovun popülaritesi arttıkça kendisine sunulan fırsatlar da artıyordu. Kendi ailesi olmayan bekar bir kadın olarak Gigi, tabiri caizse demir tavındayken kazanabildiği kadar çok para kazanmanın önemini anlamıştı; böylece hayatının ilerleyen dönemlerinde, her zaman olduğu gibi yıldızlığı söndüğünde elinde bol miktarda para kalmasını sağlayacaktı.

Ne olursa olsun, Jordan ve Nikki'nin merkezinde olmadığı bir hayat o kadar eğlenceli olmasa da, genç kızlığından beri yaptığı gibi bir yolunu bulacaktı.

"Gitmek istiyor musun?" Cooper sordu.

"Elbette. Sen hazırsan ben de hazırım."

"Ben hazırım."

Vedalaştılar ve arabasına doğru gittiler.

"Benim sürmemi mi istiyorsun?" diye sordu. "İçkiyi saatler önce bıraktım." Anahtarları ona uzattı. "Bebeğimi uçurumdan aşağı sürme."

"Bir adam uçurumda kıl payı kurtuluyor ve birdenbire bir üne sahip oluyor." "Bu doğru ve bunu unutmama asla izin vermeyeceğiz."

"Bildiğim iyi oldu." Beyaz Mercedes'in yolcu kapısını tuttu ve o yerleşene kadar bekledi.

"Güzel davranış, Bay James."

"Teşekkür ederim, Bayan Gibson."

Adam arabaya bindiğinde, kadın ona döndü. "Kendini nasıl hissediyorsun?" "Bugün daha önce olduğumdan çok daha iyiyim. Her zaman çabuk toparlanmışımdır. yaralanmalardan ve hastalıklardan."

"Şanslısınız. Programın ilk sezonunda bir motosiklet kazasında kaburgaları kırılan bir kameramanımız vardı ve aylarca çalışmadı."

"On iki yaşımıdayken kolumu kırdım. Sadece üç hafta alçıda kaldım. Doktorlar bu kadar hızlı iyileştiğine inanamadılar."

"Vay canına. Bu çok hızlı."

"Ve okulun son gününde olduğu için minnettardım. İsteyeceğim son şey bütün yaz alçıda kalmaktı."

"Hangisi daha çok acıyor? Kaburgalar mı yoksa kol mu?"

"Kaburgalar. Başta çok daha kötüydü ama şu anda sadece bir ağrıya dönüştü." "Buna sevindim. Seni böyle acı çekerken görmek istemiyorum."

"Benden hoşlanıyorsun."

"Bunu ne zaman söyledim?" "Az önce."

"'Senden hoşlanıyorum' sözünü ne zaman söyledim?" Cooper güldü. "Az önce yine söyledin." "Bir şeyler duyuyorsun, dostum."

"Sorun değil. Ben çok sevimli bir adamım. İstediklerine sor." "Sözüne güveniyorum."

"Jordan, bebek ve düğünler konusunda nasıl hissediyorsun?" "İyiyim." Ona sorarsanız, bunu biraz fazla hızlı söyledi.

"Neden olmayayım ki? En iyi arkadaşlarım delicesine mutlu. Bunu görmek güzel."

"İyi bir grup insana benziyorlar. Finn ve Riley'den gerçekten hoşlandım." "Birlikte çok komikler. Onları bir de büyükleriyle görmelisin.

Kuzenler. Tam bir komedi gösterisi." Gigi kısa bir an durakladı. "Sanırım yakın zamanda başka bir düğüne gideceğim."

"O zaman Gansett'te mi kalıyor?"

"Sanırım burada iyi bir işi olan Mason'la tanıştıktan sonra bu hep böyle olacaktı."

"Peki ya gösteri?"

"Henüz hiçbir şeye karar verilmedi. Jordan daha fazlasını yapmak istediğinden emin değil ve bu gerçekten ona bağlı. Ben sadece yardımcıyım."

"Sen bundan çok daha fazlasısın, Gigi. İnsanlar bu programı onun için olduğu kadar senin için de izliyor."

"Sanırım." Bir süre daha durakladıktan sonra, "Bana aldırmayın. Sadece şu anda garip bir yerdeyim. Eve, gerçek hayatıma döndüğümde daha iyi hissedeceğim."

Cooper, Gigi'nin hayatında meydana gelen acı verici değişiklikleri saptırmaya çalışmasını dinledikçe, kollarını Gigi'ye daha çok sarmak ve onu incitebilecek her şeyden korumak istiyordu. Sert dış görünüşünün altında, herkesin şüphelendiğinden çok daha kırılgan olduğundan şüpheleniyordu.

Jared'in evine vardıklarında Cooper, Gigi'nin arabasını Porsche'nin yanındaki yere park etti ve motoru kapattı.

"Yüzmek ister misin?" diye sordu.

Eğer bu onunla daha fazla zaman geçirmesi anlamına geliyorsa, kabul etti. "Elbette." "Seninle orada buluşalım mı?"

"Kulağa hoş geliyor."

BÖLÜM 15

G Cooper üstünü değiştirmek için Jared'in evine girerken, ige merdivenlerden çıkıp garajın üstündeki dairesine gitti. Mutfağa açılan sürgüden içeri girdiğinde duyduğu ilk şey bebek ağlıyordu. Sesinin farklı, neredeyse çılgınca olduğunu hemen fark etti.

Gürültüye doğru yürürken Jared yatak odasından çıktı, Cooper'ın onu hiç görmediği kadar stresli görünüyordu.

"Neler oluyor?" Cooper sordu.

"Emin değiliz. Saatlerdir böyle. Onu kliniğe götürüyoruz."

"Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır, teşekkürler. Ne zaman döneceğimizden emin değilim." "Daha fazlasını öğrendiğinde bana mesaj at, olur mu?" "Evet, atarım. Zavallı Lizzie mahvolmuş durumda."

Jared de öyleydi ama Cooper bu düşüncesini kendine sakladı.

"Yapabileceğim bir şey varsa ben buradayım."

"Teşekkürler, Coop."

Lizzie çılgık atan bebeği kucağında odadan çıktığında Cooper'ın kalbi her ikisine de gitti. Lizzie'nin yüzü gözyaşlarıyla kaplanmıştı.

Cooper'a, "Gürültü için özür dilerim," dedi.

"Lütfen özür dileme. Keşke sizin için yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Ben de. Sabah görüşürüz. Umarım."

Çıglık atan bebeği mutfak masasının üzerinde duran araba koltuğuna bağladılar. Jared koltuğu Lizzie'nin cipine taşıdı ve bir dakika sonra ayrıldılar.

Cooper mayosunu giydi, bir havlu aldı ve havuza doğru yola çıktı.

Gigi çoktan suya girmişti. "Çok heyecanlıydı." "Ciddiyim.

Jared saatlerdir böyle ağladığını söyledi."

"Ne yaptıklarını ya da annenin bebek için geri dönüp dönmeyeceğini bilmeden bu duruma düştükleri için onlar adına çok üzülüyorum."

"Bunu istesem mi istemesem mi bilemiyorum."

"Biliyorum."

Cooper merdivenlerden inip ısıtılmalı havuza girdi. Yaralı olmasaydı derinlere dalabilirdi. Ama kaburgalarını daha iyi hissettiğinden, onları ağırlaştırma riskini almak istemedi, bu yüzden ağırdan aldı. "Bir olimpiyatçı gibi yüzmeyi nerede öğrendin?"

Gigi homurdandı. "Ben pek de Olimpiyatçı sayılmam."

"Belki öyle, ama sen çok iyi bir yüzücüsün."

"Lise yüzme takımı. En sevdiğim şeydi." "Eminim bir şampiyondun."

"İyiydim."

"Bunu daha fazla sürdürmeyi düşündünüz mü?"

"Pek sayılmaz. Özgürlükten sonra, karnımı doyurmak ve üniversiteyi finanse etmek gibi daha büyük kaygılarım vardı."

Cooper kadınların yanında nadiren kendinden emin olamazdı ama bu kadın tüm normlara meydan okuyordu. Bunu yapmasının hoş karşılanacağını umarak ona yaklaştı. Suyun altında kollarını ona doladı ve onu kendi kollarına aldı.

kucak. "Bence sen inanılmazsın," diye fısıldadı onu öpmeden bir saniye önce.

"Neden?"

"O kadar çok neden var ki, hepsini sıralamam uzun sürer."

"Zamanım var."

"Varlıklı ailenizin size bakması yerine gençken kendi geçiminizi sağlamayı seçmenizle başlayalım."

"Onlar asla benim ailem olmadı. Onlarla birlikte yaşadım. Hepsi bu. Jordan, Nikki ve Evelyn benim ailem."

"Biliyorum ve seni çok seviyorlar."

Omuz silkti. "Sanırım."

"Öyle, Gigi. Bunu herkes görebilir. Ayrıca cesur, güçlü, dirençli, son derece seksi ve değer verdiği insanlar için harika bir arkadaşsın."

"Önemsediğim insanların listesi küçük."

"Bunu ben de biliyorum, bu yüzden senin yakın çevrene girmenin bir yolunu bulmak istiyorum."

Bu ifade karşısında biraz geri çekildi. "Böyle bir şey olmayacak Cooper. Senden hoşlanıyorum. Seviyorum ama bu asla şu anda olduğundan daha fazlası olamaz."

"Neden olmasın?"

"Neden olmadığını zaten daha önce duydunuz. Ben öyle biri değilim. Dikkatini veriyorsun, ki bu her erkekte takdire şayan bir özelliktir, özellikle de senin gibi genç birinde. Ama lütfen, *lütfen* bana aşık olma. Asla olmayacak bir şey yapmaya çalışarak eğlenceli bir şeyi mahvetme."

Her kelimesinde ortaya çıkan acıyı duyup duymadığını merak etti. Kendisini sevilmez olduğuna mı inandırmıştı? Sorun bu muydu? Çünkü ona aksini göstermekten başka bir şey istemiyordu. Onu tekrar öperken, Teagan'la yaşadığı acı dolu ayrılıktan beri özenle kaçındığı bir şeye, kalp kırıklığına kendini hazırlıyor olabileceğinin tamamen farkındaydı.

Kolları adamın boynuna dolandıkça ve dili adaminkine srtndke pme hızla kontrolden ıktı. Onu istemeyen bir kadın gibi pmyordu. Onu daha fazlasını istiyormu gibi öpüyordu ve adam da bunu ona vermekten mutluluk duyuyordu. Onu ereksiyonuna doğru sıkıca çekerken parmakları kıçına saplandı.

Gigi yavaşça pckten çekildi. "Eğer bunu seninle yapacaksam, bunun ne olduğunu ve ne olmadığını anladığını bilmem gerekiyor."

"Anladım."

"Seni asla incitmek istemem."

"Bunu takdir ediyorum. Ben de yle." "Yani."

"Yani."

"Yukarı çıkmak ister misin?" diye sordu. "Evet."

"Prezervatifiniz var mı?"

"Evde."

"Neden gidip onları getirmiyorsun?"

Cooper bunun gerçekten olacağına inanamıyordu. Gigi Gibson'la seks yapacaktı. Birlikte geçirdikleri zaman içinde, onun dizide canlandırdığı histerik derecede komik ve seksi kadından çok daha fazlası olduğunu kefetmiti. Bir mil derinliğinde bir acı kuyusu taşıyordu ve onunla tanıtığından beri hayattan istediği tek şey onu mutlu etmek ve derinlerde taşıdığı acıyı dindirmek gibi görünüyordu.

Kadından ayrıldı, havuzdan çıktı ve tıra çantasındaki prezervatifleri almak için içeri girmeden önce kurulanmak için havlusunu aldı.  tane getirmek aşırı iyimserlik gibi mi görünecekti? Cooper bu düşünceye güldü ve ona katılmadan önce kendini toparlamak için bir saniyesini ayırdı.

Onunla gönülsüz bir eğlence olarak balayan bu şey, onun için hızla bundan çok daha fazlası haline geliyordu. Ona açık olmamakla ilgili söylediklerini duymuştu ve bunu ciddiye alıyordu ama açık oluyordu,

Yine de onunla seks yapmak her şeyi daha da kötüleştirecekti. Bu durumda, daha kötüsü hiç bu kadar iyi olmamıştı.

Evet, gençti ve evet, kadınlar hayatının büyük bölümünde onun için bir eğlence kaynağı olmuştu ama Gigi'yle tanışana kadar uzun süre birlikte olabileceğini düşündüğü biriyle hiç karşılaşmamıştı. O sonsuz bir heyecan, gizem, kafa karışıklığı, kahkaha ve arzu kaynağı olacaktı. Onunla tanışmadan önce biri ona mükemmel kadının nasıl biri olabileceğini sorsaydı, bunu yapamazdı.

söylemişti. Artık Gigi'nin tüm çıldırtıcı varyasyonlarıyla onun mükemmel kadın fikri olduğunu biliyordu.

Onu kendisine bir şans vermeye ikna etmek göz korkutucu bir görev olacaktı ama o buna fazlasıyla hazırды.

GIGI, Cooper'ı yatağına davet ederek büyük bir hata yapmadığını umuyordu. Harika bir adamdı ama yoğunluğu onu endişelendiriyordu. Ona, sanki derinlere gömdüğü aletine kadar her şeyi görebilecekmiş gibi bakıyordu. içeride ve herkese kapalı. Onun ya da herhangi birinin bu saçmalığı görmesini istemiyordu, bu da onun yanında daha dikkatli olması gerektiği anlamına geliyordu.

Merdivenlerdeki ayak sesleri gelişini haber veriyordu. Üzerinde sadece mayo vardı ve kaslı göğsü tüm çıplaklığıyla ortadaydı. Derin, koyu Çürükler, şortunun bel bandının etrafında koyulaşan açık sarı göğüs kıllarını da içeren mükemmelliği gölgeliyordu. Adam seksi, tatlı ve samimiydi; bulunması zor olan üç şey. Bulması o kadar zordu ki ondaki bu nitelikleri takdir ediyordu ama yakında kendisinden üç bin mil uzakta yaşayacak bir adama bağlanmayı kesinlikle reddediyordu.

Ona daha önce söylediklerinde ciddiydi. Bu asla bir yaz sonu kaçamağından fazlası olamazdı. Keşke çok geç olmadan kendini buna ikna edebilseydi.

Hemen yanına geldi, kollarını ona doladı ve başını döndüren sıcak, seksi öpücüklerle havuzda kaldıkları yerden devam etti.

"Keşke ayaklarını yerden kesip seni yatağına taşımak gibi havalı bir şey yapabilseydim ama korkarım bunu yaparsam başka bir şey yapamayabilirim."

"Gücünü sakla, Tarzan. Ona ihtiyacın olacak."

"Nefes nefese miyim? Salya mı akıtıyorum?"

Gülümseyerek onun elini tuttu ve yatak odasına doğru geri geri yürüdü. Yatağının yanında durduklarında, parmak uçlarını nazikçe adamın yan tarafındaki morlukların üzerinde gezdirdi. "Eğer çok acırsa, bana söyler misin?"

"Evet, sana söyleyeceğim. Ama ben iyiyim. Aslında hiç bu kadar iyi olmamıştım." "Bu doğru mu?"

"Uh-huh."

Ona bakışındaki bir şey Gigi'yi alarma geçirdi. onunla yatmayı kabul ederek büyük bir hata yapmış olabilirdi. Adam ona saygıyla dokunduğunda omurgasından aşağı garip bir karıncalanma hissi yayıldı. Onu durdurmak, bunun ne olduğunu ve ne *olmadığını* ona hatırlatmak istedi ama boğazındaki kocaman yumruyu aşacak kelimeler bulamadı.

Seks duygularla ilgili değildi. Bu saçmalık diğer insanlar içindi. Seks fiziksel bir boşalmaydı ve hepsi bu. Kontrolünden çıkmadan önce bu durumu kontrol altına alması gerekiyordu.

"Bırak beni," dedi, elleri göğsündeydi.

"Hayır." Başını eğdi ve boynunu öptü, göğsüne doğru bir yol açtı, burada bikini üstünü hızla çıkardı ve göğüslerine tapmaya başladı.

Her biriyle ilgilenme şeklini tarif edecek başka bir kelime yoktu, onu kıvranmaya ve duygusal işkenceden acı çekmeye zorluyordu. Cooper ondan daha genç olabilirdi ama kadın vücudunu nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu. Aynı anda hem şefkatli, hem tatlı, hem de talepkârdı. Kadın bir şeyi halleder halletmez adam bir sonrakine geçiyordu.

Onu yatağa indirip gözlerini ona diktiğinde Gigi ayak uyduramadı ve kontrolün herhangi bir görüntüsüne tutunmak aptalca görünüyordu.

Vücuduyla bir maestro gibi nasıl oynadığını. Göbek deliğinin bu kadar hassas olabileceği ya da kalça kemiklerinin erojen bölgeler olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kadının bacaklarını omuzlarına kaldırdı ve uyluğunun iç kısmına sıcak öpücükler bıraktı. "Cooper."

"Hmm?"

"Ben, uh..." Adamın dili klitorisine değdiğinde beyni tamamen boşaldı. Vay canına. *Kahretsin*. Gigi en son ne zaman bir erkeğin kendisine bunu yapmasına izin verdiğini hatırlayamıyordu. Çok samimiydi. Cooper'a durmasını, asıl olaya geçmesini, bu işi bitirmesini söylemek istedi. Çok yaklaşmasını engellemek için koruyucu duvarlar tekrar yerine oturdu. Ama bir adam yüzünü iç çamaşırlarınıza gömdüğünde, bunun sadece seks olması gerektiğini ona hatırlatmanın zamanı değildi, *bu* her neyse değil.

Gigi her zaman, *her zaman* kontrolü elinde tutardı. Asla çok fazla içki içmez ya da onu korumasız bırakacak herhangi bir uyuşturucu kullanmazdı. Kendini koruma alışkanlığı o kadar derinlere işlemişti ki, bir erkekle nadiren orgazm olur, orgazm olmaktansa orgazm taklidi yapmayı tercih ederdi.

başka biriyle. Ayrıca, ona kendisinin verebileceğinden daha iyi orgazm verebilecek bir erkekle henüz tanışmamıştı.

Cooper istisna olmaya kararlı görünüyordu.

Kadının savunmasını yıkmak için cephaneliğindeki tüm aletleri kullanırken hiç acelesi yoktu. Parmaklar, dil, dudaklar öyle bir kombinasyon içinde çalışıyordu ki, kız daha önce hiç duymadığı sesler çıkarıyordu

geri çekilip baştan başlamadan önce onu serbest bırakmanın en ucuna getirdiğinde. Bunu o kadar zahmetsizce yaptı ki, bir kadının aklını nasıl kaçıracığı konusunda ne kadar pratik yaptığını merak etmeye başladı.

Ve bu düşünce aklına gelir gelmez, ondan önce bunu yaptığı her kadından vahşi, mantıksız bir öfkeyle nefret etti.

Gigi Gibson kıskançlık yapmazdı, bu da onu birbiri ardına bunaltan diğer duyguların üzerine eşi benzeri görülmemiş bir başka duyguydu. Tam durması için ısrar edecekti ki, adamın inşa etmekte olduğu orgazm

birdenbire kırıldı, nefesi kesildi. İnanılmaz yükseklikten inip gözlerini açtığında, adam onun üzerinde tünemişti, kendi iyiliği için fazla seksiydi - ve onun için de. Küçük, kendini beğenmiş gülümsemesi zaten günahkâr derecede yakışıklı olan yüzünde harikalar yarattı ve ona doğru bastırıldığında Gigi darlıktan dolayı irkildi.

Kutsal. *Cehennem*. Adam toparlanıyordu ve Tanrı vergisi yeteneklerini nasıl kullanacağını bilmesi onu şaşırtmamalıydı. Tanrı merhamet etsin, onun ölümü olacaktı. Ve sonra konuşmaya başladı.

"Çok, çok güzelsin, Gigi," diye fısıldadı dudakları onun karıncalanan göğüs ucunda gezinirken. "Tanıdığım en güzel kızsın."

"Hayır."

"Evet. Ve çok, çok seksi, başımı döndürüyorsun."

O da aynı şeyi onun için yapıyordu, ama bunu söyleyemiyordu. Ona hissettirdiği çılgınca duyguları kelimelere dökmek tehlikeli olurdu.

"En yumuşak tene, en tatlı dudaklara sahipsin ve tadın bal ve çilek gibi."

Vücut yıkama, demek istedi ama onu vücuduna almak her türlü konsantrasyon ve odaklanmayı gerektiriyordu, çünkü o hiç kimsenin olmadığı kadar derine inmişti. Adam kadının tam kalbine dokunuyor gibiydi, kadın onu kabullenmeye ve uyum sağlamaya çalışırken sınırlarını zorluyordu.

"İşte böyle," dedi, onu incitmemek için dikkatlice hareket ederek. "Güzel ve kolay."

Dişlerini sıkarak, "Bu şey bir uyarıyla birlikte gelmeli," dedi.

Parmak uçlarıyla kızın yüzündeki saçları geriye doğru tararken güldü. "Şikayet mi ediyorsun?"

"Olabilirim."

"Buna izin veremeyiz." Adam ondan öyle ani bir şekilde çekildi ki kızın nefesi kesildi. Dikkatlice hareket ederek sırtüstü döndü ve ona doğru uzandı. "Buraya gel."

Gigi doğrulup adamın neredeyse göbek deliğine kadar uzanan kocaman sikine ilk kez baktı. Yüce Tanrım. *Bunu* hiç beklemiyordu.

"Um, merhaba? Gigi?"

Seksten payına düşeni almıştı, çoğunlukla evreninden girdikleri gibi çıkan erkeklerle anlamsız karşılaşmalar yaşamıştı. Nişanlandığı iki erkek bile -ki bu kelimeyi biraz gevşek kullanıyordu- ona onun gibi hissettirmemişti. Cooper'la yaşadığı gibi bir seks onu korkutuyordu. Ama bunu görmesine izin veremezdi, yoksa bunu düzeltmek isterdi. O böyle biriydi ve onun kendisini düzeltmesini istemiyordu. Olduğu haliyle iyiydi.

Kendini toparla, Gabrielle, diye buyurdu güvenilir iç sesi. Bunun olduğundan daha fazla olmasına izin vermeyi bırak. O sadece bir adam ve yakında onu bir daha asla görmeyeceksin.

Bu düşüncenin onu neden üzdüğünü, onunla ve onun müthiş penisiyle uğraşmak zorunda olmadığında düşünebilirdi.

Adamın uzattığı eli tuttu ve onun üzerine binerek sert sikinin üzerine yerleşti.

Ellerini kalçalarında gezdirip göğüslerini avuçlamak için yanlarından yukarı kaldırırken, Cooper ona kendisini fazlasıyla *görünmüş* hissettiren bir şekilde baktı. "Sorun nedir?"

"Ha? Hiçbir şey."

"Yalan söylerken kaşlarınla şu şeyi yapıyorsun." Yüz ifadesini taklit etti. "Bunu biliyor muydun?"

"Ne? Yalan söylemiyorum." İşleri tekrar yoluna koymak için umutsuzca kendini King Kong'un sikinin üzerine kaldırdı ve olabildiğince çok almaya çalışarak üzerine kaydı. Ama bu pozisyonda bile mücadele gerçekte.

"Sakin ol, tatlı Gigi. Acelemiz yok. Acele etme."

Birdenbire bu işi bitirmek ve çok geç olmadan onu oradan çıkarmak için acele etmeye başladı. Ama onun üzerine eğildikçe ve adam onu tamamen doldurdukça, "çok geç "in bir saat önce olmuş olabileceğini fark etti.

BÖLÜM 16

S *Bir sorun var,* diye düşündü Cooper. Bir şeye üzülmüştü ve bu yatak odasına girdiklerinden beri oluyordu.

"Dormak mı istiyorsun?"

Ona baktı, şaşırmış görünüyordu. "Ne? Hayır, dormak istemiyorum."

"Bilseydin bana söyler miydin?"

"Evet, sana söyledim."

"Sorun değil, biliyorsun. Eğer fikrini değiştirdiysen." Kendisine çenesini kapamasını söylemek istedi. Akı başında hangi erkek, bir erkek arkadaşı varken

Tanrıça, onun üstünde, yarısına kadar onun sikine gömülmüş gibi mi?

"Bu silahınızın bir uyarıyla birlikte gelmesi gerektiği konusundaki fikrimi değiştirmedim."

Cooper kızın yüz ifadesine güldü ama sonra kızın iç kasları sikinin etrafında çırpınmaya başladı ve hemen kaybetmemek için tüm kontrolünü kaybetti. Böyle bir şey olamazdı. Onunlayken olmazdı. On yıl önce Mindy Farthing'le ilk kez birlikte olduğundan beri bu ana olayın provasını yapıyormuş gibi hissediyordu. O zamandan beri her şey buna, Gigi'ye doğru gidiyordu.

Sonunda kız onun her şeyini aldığı anda, adam kendini tutma ve kızın öne geçmesine izin verme çabasından dolayı terliyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Bunu bana yarın yürüyemediğim ya da
oturamadığım zaman sor." "Ben seni taşıyım."
Gözlerini devirdi. "Bırak beni taşımayı, zar zor hareket edebiliyorsun."
"Mecbur kalırsam seni taşıyabilirim." Adam onun kık yanaklarını sıktı
ve

nazıkçe iterek onu daha derinlere götürdü.

Başı geriye düştü ve ağzı sessiz bir ıglıkla açıldı.

Hayatında gördüğü en seksi şeydi ve Cooper bu anı hayatının sonuna
kadar hatırlayacağını biliyordu.

"Becer beni, Gigi," diye fısıldadı.

"Hareket etmeye korkuyorum."

"Hiçbir şeyden korkmuyorsun."

Gözleri açıldı ve bakışları onunkilerle çarpışınca bunun tamamen
doğru olmadığını anladı. Bir sebepten ötürü ondan korkuyordu ve bunu
kabul edemezdi. "Burada işimiz bittiğinde, bana neden üzgün
göründüğünü söyleyeceksin."

"Hayır, değilim."

"Evet, öylesin."

"Hayır."

"Evet."

Muhteşemdi. Gözleri kızgınlıkla parlıyordu.
yanakları arzuyla kızarmıştı. Zıtlıklar içinde bir çalışmaydı - komik,
huysuz, ketum, zahmetsizce seksi, anlayışlı, sevdiği birkaç kişiye sadık,
kendine ve çok az insanı seven hassas kalbine karşı korumacı. Umutsuzca
onlardan biri olmak istiyordu.

Adam onu izlerken, kadın hareket etmeye başladı, muhtemelen onu
rahatsız eden şeyin kokusunu ondan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Belki de
sikişirse
beynini dağıtırsa, onunla yapmak istediğı konuşmayı daha sonra
unutabilir.

Unutmazdı, ama *lanet olsun*, nasıl hareket edeceğini biliyordu.

Onun dünyasını sarsarken göğüslerinin zıplamasını ve teninin sıcaktan kızarmasını izlemek onu sınıra getirdi, başını geriye atıp boşaldığında kontrolü elinde tutmaya çalıştı.

Cooper tam yanındaydı, içinde patlarken parmakları kışına batıyordu. Hayatında hiçbir şey Gigi'yle seks yapmaktan daha iyi olmamıştı.

Kız hemen ondan ayrılacakken, adam kollarını ona dolayarak ve göğsünde dinlenmesini sağlayarak onu durdurdu. Yorgunluktan ikisi de zor nefes alıyordu ve kalbi o kadar hızlı atıyordu ki yankısını kulaklarında duyabiliyordu. Kadının iç kasları onun etrafında kasılmaya devam ediyor ve bu büyük finalden sonra sikini olması gerekenden daha sert tutuyordu.

Tekrar konuşabildiğinde "Vay canına," dedi. "Bu inanılmazdı."

"Bir daha olamaz."

Şaşırılmış bir halde, "Neden?" diye sordu. "Çünkü. Olamaz işte."

"Gigi."

Kadın adamın kollarından sıyrıldı ve o kadar çabuk kalkıp adamın üzerinden indi ki, adamın onu kaybetmeye hazırlanacak vakti olmadı. Banyo kapısı büyük bir gürültüyle kapandı.

Ne oluyor lan?

Cooper ellerini saçlarında gezdirdi ve şortunu bulmak için yavaşça ve acıyla doğruldu. On dakika sonra beline sıkıca bağladığı bornozuyla banyodan çıktığında şortunu giymiş ve yatağının kenarında oturuyordu.

"Neyin var?"

"Hiçbir şey."

"Bu saçmalığı, içini göremeyen birine sakla." Gözleri öfkeyle parladı. "Beni çok iyi tanıyormuş gibi davranma, Çünkü sen bilmiyorsun. Yani seviştik. Ne olmuş yani? Bu sana bir anda *haklar*."

Cooper onun sert sözleri karşısında şaşırtıcı bir şekilde incinmişti. "Hak aramıyorum. Sadece son yarım saat içinde sevişmenin dışında neler olduğunu merak ediyorum."

"Hiçbir şey olmadı. Hiçbir şey olmayacak. Sana bunu en başından beri söyledim, o yüzden lütfen sana karşı kuralları değiştiriyormuşum gibi davranma. Hiçbir şey değişmedi. Şimdi gitmelisin."

Cooper olduğu yerde donup kaldı ve ayağa kalkacak gücü bulana kadar tam bir dakika boyunca ona baktı. "Neden bu kadar korktuğunu bilmiyorum Gigi, ama bunun ben olmama gerek yok. Seni asla incitmem."

"Bunu
biliyorum."

"O zaman
neden-"

"*Ben buyum*, Cooper."

Bu sözleri söylerken gözlerini kırpmadı ama sesi hafifçe dalgalandı. Onu evinden kovarken görüldüğü kadar duygusuz olmadığını anlamasına yetecek kadar.

İstenmediği yerde kalacak biri olmamasına rağmen onu bu şekilde bıraktı. Yanına gitti, ellerini omuzlarına koydu ve nazikçe sıktı. "Senden hoşlanıyorum, Gigi. Senden muhtemelen olması gerekenden daha fazla hoşlanıyorum. İstedığinin bu olmadığını biliyorum ama hislerime engel olamıyorum. Hayatında çok şey yaşadın, insanlar seni hayal kırıklığına uğrattı, bu yüzden nedenini anlıyorum. Yeni insanların sana fazla yaklaşmasına izin vermemeyi öğrendin. Ama bilmelisin ki ben kolay pes etmem ve sana farklı bir şey göstermek istiyorum, belki de daha önce sahip olmadığın bir şey."

"Cooper-"

Onu usulca öptü. "İyi uykular, tatlı Gigi. Yarın görüşürüz." "Hayır, görüşmeyeceğiz."

Son sözü ona bıraktı ama daha onun yanından ayrılmadan yarın için planını oluşturmaya başlamıştı bile.

KLİNİKTE Jared, Lizzie'nin saatlerdir ağlamayı kesmeyen bebeğiyle birlikte bulunduğu kabinin dışındaki koridorda volta atıyordu.

Onu yatıştırmak için düşünebildikleri her şeyi yapmışlardı; karnını doyurmuşlar, altını değiştirmişler, sallamışlardı. Hiçbir şey işe yaramamıştı. Sinirleri paramparçaydı ve Lizzie'ninki de öyle olmalıydı, bebeği sakinleştirmeye çalışmaktan asla vazgeçmese bile.

Dr. David Lawrence ona yaklaştı. Uzun boylu, siyah saçlı, beyaz önlüklü ve bitkin bir ifadeye sahipti. Gansett'te yaz mevsimi, kliniğin tek doktoru da dâhil olmak üzere ada sakinleri için zor geçiyordu. "Seni beklettiğim için çok üzgünüm Jared. Kasabada bir moped kazası geçirdik.

anakaraya göndermeden önce stabilize edilmesi gereken çok sayıda travma hastası vardı."

"Şu lanet mopedler." Ada sakinleri onlardan nefret ederdi. Turistler onları severdi.

"Sen söyledin. Elimden gelse şahsen onları yasaklayacağım. Bütün yaz boyunca haftada en az bir kez ciddi bir moped kazası yaşıyoruz."

"Yeni hastaların iyileşmesi bekleniyor mu?"

"Başaracaklar ama iyileşmeleri zor olacak."

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

"Ufaklığın nesi var?"

"Keşke bilseydim. Saatlerdir teselli bulamıyor. Bunun normal mi yoksa endişelenecek bir şey mi olduğundan emin olamadık. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yok. yapıyoruz."

"Eminim çok iyi gidiyorsunuzdur. Bir bakayım ve ne yapabileceğimize bir bakalım."

Jared, David'i Lizzie'nin ayakta durduğu ve ağlayan bebeği sakinleştirmek için ileri geri sallandığı odaya kadar takip etti.

"Onu masaya yatıralım," dedi David.

Lizzie adamın dediğini yaptı ve bebeği sırt üstü masaya yatırdı.

Bebek bunu kabul etmedi. Küçük yüzü kıpkırmızı oldu, elleri sıkı yumruklar halinde kıvrıldı ve avazı çıktığı kadar bağırdı.

Jared Lizzie'nin yanına gitti ve kolunu onun sert omuzlarına doladı. Onu bu halde görmekten nefret ediyordu ve Jessie'ye bunu onlara yaptığı için öfkelenmek istiyordu, bunun hiçbir işe yaramayacağını bilse bile.

David sonunda ılık atmayı kesen bebeği iyice muayene etti. Anladım. "Gazla uğraşıyor olabileceğimizden şüpheleniyorum. Karnı sertleşti."

"Bu konuda ne yapacağız?"

"Rahatsızlığını hafifletmek için ona verebileceğimiz birkaç damla var. Hemen döneceğim." Odadan çıkmadan önce bebeğin masadan düşmeyeceğinden emin olmak için Lizzie'nin orada olmasını bekledi.

"Gaz," dedi Lizzie. "Bütün bunlar gaz yüzünden. Bunun bebeklerle ilgili bir şey olduğunu kim bilebilirdi ki?"

"Neyse ki David biliyordu."

"Belki de bu ebeveynliğe uygun olmadığımızın bir işaretidir."

"Bu bir işaret değil, Lizzie. Onunla harika gidiyorsun. Sen olamazsın

Kucağınıza bir bebek bırakıldığında bilinmesi gereken her şeyi bilmeyi beklersiniz. Çoğu insanın kendini hazırlamak için ayları vardır. Sizinse dakika."

Vücudu hıçkırıklarla titrerken bebek kendi yumruklarını emdi. "Bir isme ihtiyacı var. Onu 'bebek' dışında çağırabileceğimiz bir şey."

"Ona isim veremeyiz." Bebekle geçirdikleri her geçen saniye Jared onları bu durumdan kurtarmak için daha da çaresiz hissediyordu. Bebeğe isim vermek onları sadece daha da derine sürükleyecekti.

"Bu resmi bir isim olmayacak. Sadece bizimle birlikteyken ona vereceğimiz bir isim."

"Umarım daha uzun süre bizimle birlikte olmaz." Bunu söylerken kendini acımasız hissediyordu ama ona karşı gerçekçi olmak zorundaydı. Bebek onların değildi ve gerekirse bunu ona tekrar tekrar hatırlatacaktı. Bir ya da iki gün içinde

Jessie yaptığı şeyin büyüklüğünün farkına vardı.

Çocuğu. Jared bu olduğuunda ne kendisinin ne de Lizzie'nin yıkıma uğramayacağına kararlıydı.

David geri döndü ve damlaları bebeğe verdi, bebek de onları şeker gibi yalayıp yuttu. "Bu onu biraz rahatlatacaktır." Bebeği Lizzie'ye, şişeyi de Jared'a verdi. "Rahatsız olduğu her an ona verebilirsin. Eğer işe yaramazsa beni ara." Jared'e bir kartvizit uzattı. "Gece ya da gündüz, her zaman."

"Çok teşekkürler, Doktor."

"Sorun değil. Annesinden hala haber yok mu?"

"Hiçbir şey," dedi Jared. "Gizlilik kurallarınız olduğunu biliyorum ama ona nasıl ulaşabileceğimize dair bir bilginiz varsa, yapacağınız her türlü yardım için minnettar oluruz."

"Dosyaya bir göz atacağım ve bize ne verdiğine bakacağım."

"İşe yarar bir şey varsa ve Blaine'le irtibata geçmek isterseniz çok minnettar oluruz. O dönene kadar dayanmaya çalışıyoruz ama eninde sonunda Blaine'in resmi olarak daha fazla müdahil olması gerekecek."

"Elimden geleni yapacağım."

"Onu eve götürelim ve biraz dinlenmeye çalışalım," dedi Jared, Lizzie'yi odadan çıkarırken. "Bizi bu kadar geç saatte kabul ettiğin için tekrar teşekkürler David."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım."

Lizzie kliniğin ana kapısına yönelirken, Jared David'le konuşmak için geride kaldı. "Lütfen annesini bulmamıza yardım edin. Bunu yapamayız."

Kısırlık yolculukları klinikte onunla birlikte başladığından beri Victoria onları anakaradaki uzmanlara gönderdiğinde David, Jared'in bunu neden söylediğini biliyordu.

"Anlıyorum ve bu durumda sizin için üzülüyorum."

"Lizzie onu Blaine'e ve sosyal hizmetlere teslim etmek istemiyor ama kendi akıl sağlığımız için bunu yapmamız gerektiğini hissediyorum."

"Bunu yaparsan kimse seni suçlamaz Jared."

"Karım beni asla affetmez." Arabanın anahtarları onda olduğu için oyalanamadı. "Yapabileceğın her şey için teşekkürler."

"Bana ihtiyacın olursa ara."

"Yapacağım. Tekrar teşekkürler." Jared ana kapıya yöneldi ve dışarıda Lizzie'ye katıldı. "O nasıl?"

"Çoktan uyudu. Zavallı şey kendini çok yordu."

Jared kapının kilidini açtı ve Lizzie'nin uyuyan bebeğı sanki hayatı boyunca böyle bir şey yapmış gibi araba koltuğuna bağlayışını hayretle izlemek için geride durdu.

Bir daha asla hafife almayacağı bir sessizlik içinde eve döndüler. Ve Bebeğın sessizliğı hoş karşılanırken, Lizzie ile arasındaki sessizlik alışılmadıktı ve onu daha da geriyordu. "Sen iyi misin?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım."

Jared'in buna ne diyeceğı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona üzgün olduğunu söylemek istiyordu ama ne için üzgündü? Başka birine yardım etme çabalarının onları içinden çıkılmaz bir duruma soktuğı için mi?

"Hiçbir iyiliğın cezasız kalmayacağını kanıtlıyor," diye ekledi Lizzie, ses tonuna hiç de ona göre olmayan acı bir ton katarak.

"Bu olay oldu diye insanlara yardım etmeyi bırakamazsınız."

"Evet, yapabilirim. Bu çok fazla. İkimiz için de. Yarın Blaine'e seçeneklerimizin neler olduğunu soracağım."

"Lütfen bunu yapma çünkü istediğimin bu olduğunu düşünüyorsun." "Öyle değil mi?"

"Jessie'nin geri gelip bebeğini almasını istiyorum."

"Böyle bir şey olmayacak."

"Bunu henüz bilmiyoruz."

"Evet, biliyoruz. Bulunmak istemiyor, yoksa adamınız onu şimdiye kadar bulmuş olurdu."

"Sadece birkaç gündür arıyor." "O gitti."

"İnsanlar öylece yeryüzünden kaybolmaz, Lizzie. Onu bulacağız."

"Peki bunu yaptığımızda ne olacak? Çocuğu için geri gelmesini sağlayamayız."

"Hayır, ama ona bu anlaşmayı kalıcı hale getirmek isteyip istemediğini sorabiliriz."

Lizzie nefesini tuttu ve ona bakmak için koltuğunda döndü. "*Ciddi* misin sen?" "Bebek istemediğimizden değil. Sadece aşık olmak istemiyoruz.

tutamayacağımız biriyle."

"Jared, ciddi değilsen bu yola girme bile."

"Ciddiyim. Eğer Jessie'yi bulabilirsek ve o da bunu yasal hale getirmeye istekliyse- hava geçirmez yasal- o zaman belki onu tutabiliriz."

Adamın büyük dehşeti karşısında, kadın ruhunun derinliklerinden gelen hıçkırıklara boğuldu.

"Lizzie. Ne dedim ben? Ne dedim ben?"

"Böyle bir olasılığı düşünmeye bile izin veremem," dedi iç burkan hıçkırıklar arasında. "Onu zaten çok seviyorum."

"Biliyorum, bu yüzden bu işi hepimiz için nasıl yürütebileceğimizi düşünüyorum."

"Onu bulmak zorundayız Jared."

"Biliyorum, tatlım. Ve yapacağız."

"Blaine'in müdahale etmekten başka çaresi kalmadan onu bulmalıyız. O bizimle yaşayan terk edilmiş bir çocuğumuz olduğunu biliyor. Eninde sonunda daha fazla müdahil olması gerekecek."

"Bunu ben de biliyorum." Jared direksiyonu daha sıkı kavrarken, endişeyle bu zor ve kafa karıştırıcı durumu çabucak çözebilecek sihirli bir değnek diledi. Başa çıkması gereken milyonlarca iş sorununu, kırılğan kalplerini hızla saran terk edilmiş bir bebeğe tercih ederdi.

"Endişelenmemeye çalış tatlım. Blaine bir arkadaş.

Elinden geldiğince bizimle birlikte çalışacaktır. Biz annesini bulmaya çalışırken onun iyi ve şefkatli bir evde olduğunu biliyor."

"Midemde ne yaparsam yapayım geçmeyen bir stres düğümü var."

"Tam yanınızda."

"Bunu bize yaptığım için özür dilerim. Bana yapmamamı söyledin ve seni dinlemeliydim."

"Öyle söyleme," dedi iç çekerek. "İhtiyacı olanlara gösterdiğin ilgi senin en sevdiğim yönlerinden biri."

"Bunu söylemeniz çok nazikçe, özellikle de son olayları göz önünde bulundurursak, ama sizi dinlemediğim için özür dilerim."

"Özre gerek yok."

"Jessie'nin onu tutmamıza izin verebileceğini gerçekten düşünüyor musun?"

"Bilmiyorum Lizzie ve keşke bundan bahsetmeseydim. Olmayabilecek bir şey için umutlanmanı istemem. Ortaya çıkabilir Yarın onu geri isteyecekler ve bizim de onu teslim etmekten başka çaremiz kalmayacak."

"Blaine'in katılımı olmadan bunu yapmazdım." "Ne demek istiyorsun?"

"Çocuğunu *yabancılara* bıraktı, Jared. Eğer onu geri istiyorsa, Bebeğe iyi bakılacağından emin olabilmemiz için bazı çemberlerden atlaması gerekiyor."

"Bunu hiç düşünmemiştim."

"Onu öylece teslim etmeyeceğim."

Bu durum giderek daha da karmaşık bir hal alırken Jared'ın tek umudu, değerli Lizzie'sinin kalbinin kırılmayacağı bir şekilde sona ermesiydi.

Eve vardıklarında Lizzie uyuyan bebeği yatağa yatırdı. New York'a son geldiklerinde bir araba satın almışlar ve kısa sürede ebeveyn olmayı ummuşlardı. Hiçbir şey plana göre gitmemişti ve şimdi bir

Kendilerine ait olmayan bir bebek, kendi çocukları için aldıkları arabada uyuyordu.

Ne boktan bir durum.

Jared sıcak bir duş alırken, Lizzie arabayı ana süite götürüp yatağın kendi tarafına park etti ve bunun onu bir davuldan daha gergin hale getiren stresle başa çıkmasına yardımcı olacağını umdu. Ama olmadı.

Kendine bir içki koymak için mutfağı gitti ve lavabonun önünde gömleksiz bir şekilde durmuş bir parça soğuk pizza yiyen Cooper'la karşılaştı. "Vay anasını," dedi Jared, Cooper'ın yan tarafındaki morluklar karşısında şok olmuştu. "Çok kötü görünüyor."

Cooper bir ağız dolusu pizzanın ardından bir bira içerken, "İlk baştaki kadar acımıyor," dedi.

Ah, gençlik. Jared bu saatte soğuk pizza yerse bütün gece mide ekşimesinden uyuyamazdı. Bir kokteyl bardağına biraz viski doldurdu.

"Bebek nasıl?"

"Gazı var." "Hepsi bu kadar mıydı?"

"Çok şükür, evet."

"Vay be, böyle bir şey olduğunu kim bilebilirdi ki?"

Cooper sordu. "Ne ben ne de Lizzie. Hiçbir fikrimiz yoktu."

"Müfettişten yeni bir haber var mı?"

"Hayır."

"Tanrım, Jared. Ne oluyor be?"

"Bilmiyorum ama uyuyabiliyorken biraz uyuyacağım." Uzaklaşmaya başladı. "Gecenin nasıl geçtiğini sormayı unuttum."

"Güzel. Partide iyi eğlenceler."

"Bunu duyduğuma sevindim. Sabah görüşürüz." "Umarım biraz uyursun."

"Ben de."

Jared odasına döndü ve kapıyı kapattı. Lizzie yatakta yan yatmış, ona bakıyordu. Yüzü kıpkırmızıydı ve ağlamaktan gözleri şişmişti. Jared

İçkinin çoğunu bir dikişte yuttu ve giysilerini çıkarıp yerde bir yığın halinde bıraktı; eğer bakmaları gereken bir bebekleri olmasaydı, yarın için ona yüklenecekti.

Jared'in yatağın kenarına oturup Lizzie'ye izin vermesi için yalvarmasının üzerinden sadece birkaç gün geçmişti.

Başka biri yeni anneye yardım etsin.

Yatağa girdiğinde ona doğru uzanarak, "Buraya gel tatlım," dedi.

Lizzie ona yaklaşarak başını göğsüne yasladı.

Elini sırtında gezdirirken, "Endişelenmemeye çalış," diye fısıldadı.

"Bunu çözeceğiz ve ne olursa olsun, her zaman birbirimize sahip olacağız, tamam mı?"

Başını salladı ama gözyaşlarının göğsüne düştüğünü ve her birinin içini parçaladığını hissetti.

"Ağlama, tatlı Lizzie. Lütfen ağlama."

"Ağlamamaya çalışıyorum."

Ona daha sıkı sarıldı, aşkın her sorunu çözmeye yetmesini diledi, çünkü eğer öyle olsaydı, dünyada hiçbir sorunları olmazdı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 17

CIndy Lawry bar ortamını pek sevmezdi ama o akşam yapacak başka bir şey bulamayınca kendini Beachcomber, Niall Fitzgerald'ın gitar çalıp şarkı söylemesini dinliyordu. Canlı müzik Gansett Adası'nda büyük bir olaydı ve Cindy o yaz adaya gelen çeşitli grupları ve sanatçıları çok sevmiştir.

O yaz adada vakit geçirmekle ilgili her şeyden keyif almıştı, özellikle de annesinin, kardeşleri Owen, John ve Jeff'in ve kız kardeşleri Katie ve Julia etrafta. Ailesinin bu kadar çok üyesine yakın yaşamayalı yıllar olmuştu ve şiddet yanlısı, ne yapacağı belli olmayan babalarının hayaleti üzerlerinde dolaşmadan onlara hiç yakın yaşamamıştı.

Mark Lawry ait olduğu yerde, hapishanedeydi ve ailesi nihayet her şeyi mahvetmek için etrafta o olmadan hayatlarının tadını çıkarmakta özgürdü.

John, Tennessee'de polis memuru olarak çalıştığı işinden ayrılmıştı ama nedenini söylemiyordu. O ve üniversiteden yeni mezun olan Jeff, bir sonraki hamlelerine karar verirken annelerinin yeni kocası Charlie Grandchamp ile paylaştığı yeni ve geniş evde kalıyorlardı.

Cindy, Chloe Dennis'in yerine Curl Up and Dye salonunda stilist olarak çalışırken, Chloe de North Harbor'daki McCarthy's Gansett Island Hotel'de bir günlük spa inşa edilmesini denetliyordu. Cindy ne yapacağından emin değildi.

Gansett'te sezonun nasıl geçeceğini bilmiyordu ama öğrenmek için sabırsızlanıyordu. Kuafördeki işi eğlenceli ve yoğun ve işler yavaşladığında kışın kirayı ödemeye yardımcı olması için bu yaz biraz para biriktirmişti.

Julia'nın nişanlısı Deacon Taylor'la birlikte yaşamaya başlamasıyla Cindy'nin kirayı ödeyebilmek için başka bir oda arkadaşına ihtiyacı olacaktı. Birini bulabileceğini umuyordu ama yazın sona ermesi ve mevsimlik işlerin kış için kurumasıyla bunun zor bir görev olacağından korkuyordu.

"Tekrar doldurmamı ister misin?" Yeni barmen Jace sordu. Şişkin kol kaslarının üzerinde kol dövmeleleri vardı ve huysuz bir hali vardı. O bir Geçmişte Cindy'ye çekici gelen kötü çocuk tarzında yakışıklı. Ancak hayatının bu noktasında, ona bir ömür boyu yetecek kadar kötü çocukla karşılaşmıştı. Tek istediği, yuva kurup çocuk sahibi olmak için kalbini asla kırmayacak hoş, sıkıcı bir adam bulmaktı. Bunu istemek çok mu fazlaydı?

Görünüşe göre öyle, çünkü onu henüz bulamamıştı.

Cindy onun sorusuna cevap vermediğini fark etti. "Elbette, biraz daha buzlu su alacağım. Teşekkür ederim." Akşam yemeğinde bir salata ve bir fincan çorba içmişti ve neyse ki Jace onu buzlu suda tutmaya aldırmamıştı. Bu sırada barda oturmuş Niall'ın müziğini dinliyordu. "Harika biri, değil mi?" Jace, Niall'ı başıyla işaret ederek sordu.

"Öyle. Bütün gece onu dinleyebilirim."

"İçmek için daha sert bir şey istemiyor musun?"

"Keşke yapabilsem. Alkol ve migren birlikte pek iyi gitmiyor."

"Ah, anladım. Bu berbat bir şey."

"Gerçekten öyle."

"Bunlardan çok mu alıyorsun?"

"Ayda iki ya da üç, bu da haftada bir ya da iki olduğu eski kötü günlerden çok daha az. Yeni ilaçlarım yardımcı oluyor."

"Yine de ayda iki ya da üç tane çok fazla."

"Doğru." Buzlu suyundan bir yudum aldı ve biraz tat vermesi için eklediği limonu fark etti. "Seni daha önce burada görmemiştim. Yeni misin?"

"Daha dün başladı."

Yaka kartında adının altında memleketi olarak Providence, RI yazıyordu. "Buralarda yeni bir işe başlamak için sezonun sonları."

"Öyle duydum ama Beachcomber yıl boyunca açık kalıyormuş ve sezon dışında burada olmak isteyen birini arıyorlarmış. Sanırım bunu bulmak kolay değil."

"Sizi Gansett'e getiren nedir?"

"Oğullarım burada yaşıyor."

"Vay canına. Kaç yaşındalar?"

"Jackson yedi, Kyle altı yaşında."

"Yaşları çok büyük. Eski karınla mı yaşıyorlar?"

"Geçen yıl vefat edene kadar öyle yaptılar ve yan komşuları onları yanlarına almak için adım attı."

"Çok naziktiler."

Yanağı gerginlikle titrerken bile başını salladı. "Gerçek şu ki, uzun yıllar boyunca etrafta değildim, bu yüzden eski sevgilim en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yaptı, sen biliyor musun?"

"Evet," dedi Cindy, hikâyenin geri kalanını merak ediyordu ama kendisini ilgilendirmeyen sorular sormak istemiyordu.

"Peki ya sen?" diye sordu, konuyu değiştirmeye hevesli görünüyordu. "Seni Gansett'e getiren nedir?"

"Son yıllarda tüm ailem buraya yerleşmiş gibi görünüyor. Bir kardeşimin düğünü için geldim ve yaz boyunca kalmaya karar verdim."

"Büyük bir ailen var mı?" Onlar konuşurken o da barı siliyor ve bardakları yıkıyordu.

"Ben yedi kişiden biriyim."

"Vay be. Ne kadar çok kardeşin var. Bu şekilde büyümek eğlenceli mi?"

"Bazen." Babaları yanlarındayken tam bir kâbustu, gerçi bu yakışıklı yabancının bunu bilmesine gerek yoktu. "Kardeşin var mı?"

"Sadece bir kız kardeş. Benden büyük, üç çocuğu ve iyi bir kocası var. Her şeyi doğru yaptı."

Bu her şeyi yanlış yaptığı anlamına mı geliyordu?

Cindy ona söylediği şeyleri düşünürken Jace diğer müşterilerle ilgilenmeye devam etti. Uzun süredir görüşmediği, şimdi arkadaşlarıyla yaşayan çocukları ve her şeyi doğru yapan bir kız kardeşi vardı. Anneleri öldüğünde çocuklarının kendisinden başka birine gittiğini söylerken acı çekmiş gibiydi.

Elbette bu onu ilgilendirmezdi ama yine de bilmek istiyordu. Cindy, insanlar ve onların hikayeleri hakkında doğuştan gelen bir meraka sahipti. Bazen yazmayı düşünüyordu, ancak iş ve hayat her zaman bu yüce hayalin önüne geçiyor gibiydi.

Sonraki bir saat boyunca, Niall'ın müziğini dinlerken Jace onu buzlu suda tuttu ve Jace diğer müşterilerle ilgilendi.

Cindy bütün gece burada kalmaya niyetlenmemişti ama son çağrı geldiğinde kendini hâlâ orada buldu. "Hesabımı kapatmalıyım," dedi.

Jace çekini hazırladı ve kredi kartını kontrol etti.

On dolarlık bir bahşış ekledi ve fişi imzaladı. "Beni susuz bırakmadığınız için teşekkürler."

"Benim için zevkti. Umarım beni tekrar görmeye gelirsiniz."

"Ben yaparım." Taburesinden kalktı ve uzaklaşmaya başladı. "Hey, bana adını hiç söylemedin."

Gülümseyerek geri döndü. "Ben Cindy. Cindy

Lawry." "Memnun oldum, Cindy Lawry."

"Sen de." Yeni bir arkadaş edinmiş gibi hissederek, yüzünde bir gülümsemeyle kısa mesafeyi yürüdü.

"Artık burada yaşıyor da ne demek?" Seamus O'Grady her an kafası patlayacakmış gibi hissediyordu.

"Janey Beachcomber'daki Libby'den sezon dışında yeni bir barmen işe aldıklarını ve adının Jace Carson olduğunu duymuş. Çocukların babasının adının bu olduğunu hatırladı ve bizim de adada olduğunu biliyorum." Carolina kocasına bakmadan önce durakladı. "Sence burada olması ne anlama geliyor?"

"Hiçbir fikrim yok ama öğreneceğimden emin olabilirsiniz."

Seamus o gece gözünü bile kırpmadı, çünkü birbiri ardına gelen korkunç senaryolar onu endişeye sürüklemişti. Jace çocukları Seamus ve Carolina'ya bırakmayı kabul etmişti, annelerini trajik bir şekilde kanserden kaybettikten sonra beklenebileceği kadar iyi durumdaydılar.

Lisa'yı kaybetmelerinden bu yana geçen aylar içinde dördü bir aile olmuştu ve bunu bozacak herhangi bir şey, özellikle de çocukların biyolojik babasının adalarına taşınmaya karar vermesi ihtimali, dikkate alınmaya değmezdi.

Gansett'e *taşınması* ne anlama geliyordu?

Bu soru o uzun gece boyunca Seamus'un aklını kurcaladı ve sabahın yedisinde Beachcomber'ın resepsiyonunda yeni barmenlerini nerede bulabileceğini sormasına neden oldu.

Müdür Libby, "Personel lojmanında kalıyor," dedi. "Başı belada falan değil, değil mi?"

"Hayır, öyle bir şey değil." Tüm ada halkı onun ve Carolina'nın çocukları evlat edindiğini bilse de, sadece aileleri ve en yakın arkadaşları biliyordu

çocukların babası yakın zamanda tekrar olay yerine gelmişti. "Sadece onu bir konuda görmek istedim."

"Arka taraftaki yedi numaralı odada. Nerede olduğunu biliyorsun, değil mi?" "Biliyorum. Teşekkürler, Libby."

"Tabii, sorun değil."

Seamus otelin içinden geçip arka kapıdan çıktı ve ezilmiş kabuklu araba yolunu geçerek çalışanların kaldığı yere ulaştı. Yedinci oda

ikinci kat. Seamus merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve kapıya vurdu. Tekrar vurmaya başlamadan önce tam bir dakika bekledi.

Kapı açıldığında Jace çıplak göğüslü, saçları diken diken olmuş ve kaşlarını çatmış bir haldeydi.

"Burada ne yapıyorsun?" Seamus sordu.

"Sen gürültü yapana kadar uyuyordum." "Gansett Adası'nda ne işin var?"

"Çalışıyorum."

"Birdenbire burada iş bulmaya mı karar verdin?"

"Ani olmadı. Çocukları gördükten sonra onlara daha yakın yaşamak istedim, böylece onları daha sık görebilecektim."

"Ve bu kararı benimle konuşmadan mı verdin? Aramızda bir anlaşma olduğunu sanıyordum."

"Yaptık. Yaptık. Buraya onların ya da sizin hayatınızı bozmak için gelmedim. Sadece onları arada bir görmek istiyorum."

"Bunu buraya taşınmadan da yapabilirsin."

"Burada yaşarsam daha kolay olur."

"Bana doğruyu söyle... Son amacın onların velayetini almaya çalışmak mı?" "Hayır."

"Tanrı üzerine yemin eder misin? Hayatları üzerine mi?"

"Hayatları üzerine yemin ederim ki bu benim planım değil."

Seamus saatlerdir aldığı ilk derin nefesi verdi. "Onları görmene izin verdikten sonra bana hiçbir şey söylemeden buraya taşınman çok garip."

"Beachcomber'daki iş ilanını gördüğümde anlık bir karardı."

"Basit bir mesajla beni uyarabilirdi, böylece çocukların babasının buraya taşındığını kulaktan kulağa duymak zorunda kalmazdım."

"Sana söylemediğim için özür dilerim. Söylemeliydim." Jace bir kolunu kapının pervazına dayadı. "Onları gördüğümde beri..."

"Ne?"

"Onları ne kadar özlediğimi fark ettim. Her şeyi berbat ettim, anlıyor musun? Evliliğim, çocuklarım, işim. Her şeyim. Temizlendiğimden beri, telafi etmeye çalışıyorum. Bunu Lisa ile yapamam ve onunla işleri yoluna koyma şansım olmadan öldüğü için her zaman pişmanlık duyacağım. Ama çocuklar... Onlarla hala bir şansım var."

Seamus zorlukla yutkundu. "Ne olmasını beklediğini bilmiyorum."

"Çocukları fırsat buldukça görmek dışında bir beklentim yok."

"Bunun olması için buraya taşınmanız gerekmiyordu. Sana onları görmene izin vereceğimizi söylemiştim."

"Yeni bir başlangıç arıyordum. Beachcomber'da barmenlik iş ilanını gördüğümde bu bir işaret gibi geldi."

"Sen iyileşme sürecinde değil misin?"

"İçki benim tercih ettiğim bir uyuşturucu değildi." Jace kollarını kavuşturdu. "Bak dostum, neden sinirli olduğunu anlıyorum. Sen ve karın çocuklar için adım attınız ve ne benim ne de bir başkasının onların yeni hayatını altüst etmesini istemiyorsunuz."

"Gerçekten iyi gidiyorlar." Boğazında aniden bir duygu yumağı belirdi. "Lisa ilk öldüğünde olduklarından çok daha iyiler."

"Dünyada yapmak istediğim son şey, geçmişte onları incittiğimi hatırlamasalar bile, onları zaten incitmiş olduğumdan daha fazla incitmektir."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu." Seamus diğer adamın gözlerinin içine baktı. "Peki bundan sonra nereye gideceğiz?"

"Bu size kalmış. Ben buradayım ve siz ve eşiniz nasıl uygun görüyorsanız ben de onların hayatlarının bir parçası olmak isterim. Onların baba figürü olarak seni yerinden etmek istemiyorum. Sadece onlarla arkadaş olmak istiyorum. Ve seninle de. Eğer izin verirseniz Ben."

Seamus hafifçe rahatladığını hissetti. "Evet, seni anlıyorum. Sadece senin tarafından tehdit edildiğimi hissetmemek için gerçekten çok çabalıyorum."

"Söz veriyorum buna gerek yok. Burada herhangi bir oyun oynamıyorum. Bu konuda sana söz veriyorum. Ben sadece..." Çenesindeki kirli sakalı ovuşturdu. "Onlara daha yakın olmak istedim ama bu konuyu önce seninle konuşmam gerektiği konusunda kesinlikle haklısın."

"Bu konuda hemfikir olduğumuza sevindim." Seamus derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Carolina ve ben İşçi Bayramı'nda öğleden sonra istiridye partisi veriyoruz, gelmek istersen."

"Bunu çok isterim."

"O zaman görüşürüz." "Teşekkür ederim, Seamus."

Seamus başını salladı. "Artık sürpriz yok, tamam mı?" "Seni anlıyorum. Artık sürpriz yok."

Birbirlerini anladıklarından emin olan Seamus merdivenlerden indi, kendini geldiği zamankinden çok daha iyi hissediyordu. Cep telefonunu çıkardı ve Carolina'yı aradı.

"Onu gördün mü?"

"Gördüm."

"Ve?"

Seamus konuşmalarının özünü Carolina'ya aktardı. "Onu İşçi Bayramı'nda gelmesi için davet ettim ve şimdi fark ediyorum ki bunu önce seninle konuşmalıymışım."

"Sorun değil. Velayeti bizden almayı umarak burada olmadığı sürece, onu ara sıra görmeleriyle yaşayabilirim."

"Evet," dedi iç geçirerek. "Ben de öyle. Dün gece Janey'nin duyduklarını bana anlattığından beri ilk kez yeniden nefes alabildiğimi hissediyorum."

"Aynı."

"Ebeveynliğin böyle olacağını hiç beklemezdim..." "Stresli mi?" diye sordu gülerek.

"Evet. Stresli iyi bir kelime."

"Öyle ama başka pek çok şey de var."

"Çok doğru. O çocuklar ve sen, küçük ailemiz... Sen benim tüm dünyamsın Caro. Bunu tehdit eden her şey beni çıldırtıyor."

"Anlıyorum. İnanın bana. Janey dün bana bunu söylediğinden beri ben de biraz delirdim. Komik çünkü birkaç yıl önce bana bu yaşımda yeniden küçük çocuklar yetiştireceğimi söyleseydiniz güler geçerdim. Ama şimdi o çocuklar benim her şeyim."

"O çocuklar sana sahip oldukları için çok şanslılar, Caro. Hepimiz şanslıyız."

"Aynısı senin için de geçerli, aşkım. Bugün iş görebilecek misin?"

"Sanırım," dedi gülerek. "Her konuda çok nazikti."

Dışarı çıkacağını bana haber vermediği için özür diledi. Ondan hoşlanmamak istiyorum ama bunu yapmakta zorlanıyorum."

"Sanırım onunla aramızdaki samimiyeti korumamız herkes için daha iyi olacak." "Her zamanki gibi haklısın. Ofise gitsem iyi olacak. On dakikam var."

ve ondan önce beni bekleyen bazı evrak işleri var." "Ailemize bu kadar iyi baktığın için teşekkürler Seamus. Seni seviyoruz. sen."

"Ben de seni seviyorum, tatlı Caro. Her şeyimle."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 18

Cooper erkenden uyanmış, aklı Gigi'yle ilgili düşüncelerle dolup taşıyordu. Tahmin etmesi gerekirse, dün gecedan sonra onu son kez görmüştü. O

İkinci orgazmindan on saniye sonra ona kapıyı göstermesinin gelecek şeyler için iyi bir işaret olmadığını anlamak için roket bilimci olmaya gerek yoktu. Kelime oyunu yapmak istemedim.

Bir şeyler yapmalıydı, çünkü ondan gerçekten hoşlandığını söylediğinde ciddiydi. İlk başta, herkes gibi onun karşısında gözleri kamaşmıştı. Ama onu tanıdıkça, içinde bulunduğu durumdan daha çok hoşlanmıştı.

parlak Hollywood cilası. Birlikte geçirdikleri her dakikayı tekrar tekrar düşünürken, aklına sürekli tek bir fikir geliyordu: Evelyn. Gigi'yi çocukluğundan beri tanıyordu ve onun vekil büyükannesiydi. Gigi'yi neyin harekete geçirdiği konusunda ona fikir verebilecek biri varsa, o da muhtemelen Evelyn'di.

Bununla birlikte, ona yakın birinden bilgi almak biraz el altından yapılmış gibi hissettirdi. Bunu yapmasının tek nedeni, gizli el sıkışmayı çözebilirse özel bir şeylere sahip olabileceklerini hissetmesiydi. Belki Evelyn onu görmeyi ya da onunla Gigi hakkında konuşmayı reddedecekti ama denemekle kaybedecek bir şeyi olmadığını düşündü.

Duş aldıktan sonra NYU tişörtü ve şortunu giydi ve parmak uçlarında yatak odasından çıktı. Evde sessizlik hakimdi; bu da Jared, Lizzie ve bebeğin çok ihtiyaç duydukları uykuya daldığı anlamına geliyordu.

Ayrıldı

Jared'e arabayı ufak bir iş için ödünç aldığını ve kısa süre içinde döneceğini bildiren bir not bıraktı.

Jordan ve Gigi bu hafta ve önümüzdeki hafta final bölümlerini çekerken, Cooper arabasının çoktan gitmiş olduğunu görünce şaşırmadı. Porsche'yi çalıştırırken, Jared'in arabasıyla yapacağı bu gezinin bir öncekinden daha iyi geçmesi için dua etti.

Cooper, Evelyn'in unlu mamullerden etkilenebileceğini umarak Eastward Look'a gitmeden önce kasabaya gidip fırından kek ve kahve aldı. Jordan'ın partisinde Evelyn'le evdeki gurur ve neşe kaynağı olan bahçeleri hakkında konuşmuştu. Evelyn ona bir ara uğramasını söylemişti. Bu yüzden onu gördüğünde şaşırmayacaktı.

Eastward Look'taki uzun araba yoluna girerken, bu görevle büyük bir hata yapmadığını umuyordu. Gigi hakkında bir şey söylemeden önce Evelyn'le arasını düzeltecekti.

Arabayı garaj yolunda durdurduğunda Evelyn kapıya geldi. Onu gördüğünde yüzü hoş bir gülümsemeyle aydınlandı. "Bu ne güzel bir sürpriz."

"Efsanevi bahçelerinizi gezebileceğimi umuyordum ve hediyelerle geldim."

"Hediyeleri ve bahçeleri severim. İçeri gelsene. Biraz önce kahve yaptım. Bir fincan ilginizi çeker mi?"

"Taze pişmiş keklerle birlikte kendiminkini de getirdim." "Ne kadar güzel."

Cooper adadaki bar taburelerinden birine oturdu ve poşetten kekleri çıkardı. "Bu mutfak muhteşem."

Cooper çikolatalı kek seçerken Evelyn kahveli keki ikiye bölerek, "Bunlar nefis görünüyor," dedi. "Torunum Nikki ve nişanlısı Riley, kardeşi Finn'in de yardımıyla yaptılar."

"Harika bir iş çıkardılar."

"Kesinlikle öyle. Bu eski evi yavaş yavaş hayata döndürüyorlar ve ben bundan daha mutlu olamazdım."

"Uzun zamandır mı burada yaşıyorsun?"

"Otuz yılı aşkın süredir burada yazlıyorum."

"Yazı geçirmek için harika bir yer."

"Aynı fikirdeyim. Kızlar küçükken adayı çok seviyorlardı ve yetişkin olduklarında da adaya aşık olduklarını görmek beni çok heyecanlandırıyor. Gerçi bence Riley ve Mason'a adadan daha çok aşıklar."

"Adanın da kendine has satış noktaları var."

"Öyle. Kardeşin yıl boyunca burada yaşamaktan hoşlanıyor mu?" "Çok seviyor."

"Bebeğe ne olduğunu duydum. Durumları nasıl?" "Dakikadan dakikaya değişen bir şey." Ona şöyle bir baktı. "Bebeğin durumunu Sır mı?"

"Bilmeye hakları olduğunu düşündükleri şeyleri onlara söylemediğimde sinirlenen torunlarımın kasası olarak tanınıyorum."

Cooper gülümsedi çünkü nasıl gülümsemezdi ki? Kız harikaydı. "Jared ve Lizzie bir süredir bebek sahibi olmaya çalışıyorlardı. En son tüp bebek denemeleri bu olaydan kısa bir süre önce başarısız oldu."

"Aman Tanrım. Bu da onları yeni doğmuş bir bebekle bırakılabilecek en kötü insanlar yapıyor."

"Ya da en iyisi. Sanırım bu bakış açınıza bağlı. Ama Lizzie'nin bağlanması konusunda endişeliyiz. Ve Jared için de. Tam bir karmaşa."

"Öyle görünüyor. Ne yapılabilir?"

"Jared'in anakarada anneyi arayan bir müfettişi var ve polis de işin içinde."

"Onu bulmalarını mı yoksa bulmamalarını mı umacağımı bilemiyorum."

"Aynen. Bebeği bir şekilde tutabilseler harika olurdu ama eminim bu da karmaşık olurdu."

"Bunun gerçekleşmesi için anneyi bulmaları gerekecek. Muhtemelen babayı da. Kardeşiniz ve eşi için dua edeceğim ve bu durumda onlara rehberlik etmelerini isteyeceğim."

"Eminim bunu takdir edeceklerdir. Alabilecekleri her türlü yardıma ihtiyaçları var." "İlginç, değil mi, insanların senin gibi birine nasıl baktığı

ve dünyada hiçbir sorunu olmadığını varsayıyor." "Herkesin sorunları vardır, milyarderlerin bile."

"Gerçek bu." Evelyn ona arsızca yan gözle baktı. "Yani gerçekten bahçelerimi görmeye mi geldin?"

Cooper güldü. "Diğer şeylerin yanı sıra. Seninle Gigi hakkında konuşmak istiyorum ama sadece sen de istersen. Seni zor bir duruma sokmak istemiyorum."

"Gigi benim için çok değerli. O benim üçüncü torunum ve onu çok seviyorum."

"Benim için de çok değerli olmaya başladı."

"Öyle mi?" Evelyn'in ilgisini çekmiş gibiydi. "Bunu duyduğuma çok sevindim. Bizim Gigi'nin yanında birine ihtiyacı var."

"Size köşesinde ya da başka bir yerde kimseye ihtiyacı olmadığını söyleyecektir."

"Evet, öyle derdi. Ama bunun tek nedeni uzun zamandır tek başına olması. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bana çocukluğunu anlattı."

Evelyn elini Cooper'ın koluna koydu. "Sana hikâyesini anlatmış olması çok ama *çok* büyük bir olay Cooper. Bunu duymak bu konuşma hakkında daha iyi hissetmemi sağlıyor, çünkü sana güvenmeseydi bunu yapmasına imkan yoktu."

Cooper daha fazlasını söyleyip söylemeyeceğini görmek için bekledi.

"Benimle gel. Bahçede bir yürüyüşe çıkalım."

Arka kapıdan çıkarken onu takip etmek için ayağa kalktı.

Dışarı çıkarken büyük boy bir güneş şapkası aldı. "Cildinize her zaman iyi bakmalı ve onu güneşten korumalısınız."

"Evet, hanımefendi."

"Siz gençler, gençliğinizde yaptığınız aptallıkların bedelini daha sonra nasıl ödeyeceğinizi söylediğimizde bizi ciddiye almıyorsunuz."

"Sana inanıyorum. Annem de aynı şeyi söylüyor. Küçükken beni güneş kremiyle yıkardı."

"Aferin ona. Ben de kızlarıma aynısını yaptım ve sonuç olarak muhteşem bir ciltleri oldu." Kolunu onun koluna doladı. "Ama buraya güneş hakkında konuşmaya gelmediniz. Onu daha iyi anlayabilmek için Gigi'miz hakkında biraz fikir edinmek istiyorsun."

"Evet, ama önce size bir şey sorabilir miyim diye merak ettim."

"Elbette yapabilirsin. İçimde çok iyi arkadaş olacağımıza dair bir his var." "Öyle olsak hoşuma giderdi."

"Sorunuz nedir?"

"Sevilmediğini düşünüyor olması mümkün mü sizce?"

Evelyn'in derin iç çekişi her şeyi anlatıyordu. "Bence bu mümkünden de öte. Aslında, durumun bu olduğundan oldukça eminim."

Şüphelerinin doğrulandığını duymak Cooper'ın Gigi'nin kendini inkâr ettiği şey için acı çekmesine neden oldu.

Evelyn ona doğru baktı. "Bu kadar genç bir adamın bu kadar içgörü sahibi olmasına şaşırdığımı söylemeliyim."

"Annem size özel yeteneğimin her zaman saçmalıkların arasından sıyrılıp meselenin özüne inmek olduğunu söylerdi. Sanırım bu, benden büyük dört kardeşin en küçüğü olmamdan kaynaklanıyor. Sürekli onlara ayak uydurmaya çalışıyordum ve onların acı noktalarını anlamayı erken öğrendim."

"Bahse girerim en büyük sorunlarından biri sendin."

Cooper güldü. "Eminim öyleydim. Bir grup aşırı başarılı insana ayak uydurmaya çalışırken çok dikkatli oluyorsunuz."

Eastward Look'un arazisinde dolaşırlarken Evelyn, hepsi de mis kokulu çiçekler açmış olan değerli güllerini, ortancalarını ve zambaklarını gösterdi.

"Mülkünüz muhteşem."

"Teşekkür ederim. Burası benim mutlu yerim. Genç bir kadıncı kocamı kaybettiğimden beri hep öyleydi; işletmem gereken bir iş ve sevgim olmadan büyütmem gereken çocuklarla baş başa kaldım."

"Onu kaybettiğiniz için çok üzgünüm."

"Teşekkür ederim. Ben de öyle. Onu her gün özleyorum." Güllerden bazılarını makasla kesti ve Cooper'ın görmesi için büyük pembe bir tanesini havaya kaldırdı. "Ben Gigi'mizi böyle görüyorum, birinci dereceden bir gül, ama kendini güvende tutmak için kullandığı bazı dikenleri de var."

"Bu uygun bir tanımlama."

"Benim ve torunlarım için kelimenin tam anlamıyla her şeyi yapardı. Bizi zor durumdan kurtarmak için sahip olduğu her şeyi satmasını istesek, bunu anında yapardı. Ama karşılığında bizden asla ve *asla* bir şey istemezdi."

"Nikki ve Jordan'ın buraya yerleşmesiyle mücadele ediyor."

"Olup olmayacağını merak ediyordum, özellikle de Jordan'ın dünkü haberinden sonra." "Jordan için çok heyecanlı."

"Tabii ki öyle, ama asla söylemese de kendisi için kalbi kırılmış durumda."

"Evet."

"Ne istiyorsun Cooper?" "Gigi'yi istiyorum."

"Şimdilik mi yoksa sonsuza dek mi?" "Ben, şey..."

Evelyn'in narin kahkahası Cooper'a o güzel rüzgar sesini hatırlattı. çanlar çaldı. "Meselenin özü de bu dostum. Bizim Gigi çok fazla

Ne istediğinden emin olmayan biri için kalbini riske atmak akıllıca." "Birbirimizi o kadar uzun zamandır tanımıyoruz."

"Hayır, görmediniz. Ama yine de burada onun en yakın arkadaşlarından birinden fikir almaya çalışıyorsun. Bu ne anlama geliyor?"

"Tam olarak emin değilim."

"Bence ondan bir şey istemeden önce bunu anlaman gerekiyor."

"*Başka bir* insanın senin için ne ifade ettiğini bilmek -gerçekten *bilmek*- mümkün mü?"

benim yaşımdayken?"

"Kocamla evlendiğimde yirmi iki yaşımdaydım. Hayatımızın geri kalanında birlikte mutlu olacağımıza dair en ufak bir şüphem yoktu ve öyleydik de. Birlikte on beş muhteşem yıl geçirdik."

"Çok üzgünüm, Evelyn."

"Teşekkür ederim. Düşünümüz bu sonbaharda 50 yıl önceydi ve eğer yaşasaydı, Yüzde yüz eminim ki hala güçlü bir şekilde devam ediyor olurduk. Yani evet. Genç yaşta sonsuz aşkınızı bulduğunuzu bilmek mümkün. Ama her şeyi berbat etmek de mümkün."

"Bunu yapmak istemiyorum, özellikle de Gigi'yle."

"Ona bunu yapamazsın, Cooper. Kesinlikle yapamazsın. Hepimizin onun çivi gibi sert bir baş belası olduğunu düşünmemizi istiyor ama güçlü dış kabuğunun altında çok kolay kırılan, narin bir cam var."

Sözleri Cooper'ın göğsüne bir yumruk gibi inmiş, bir an için nefesini kesmişti.

"Yaz sonu kaçamağında yanlış bir şey yok," dedi Evelyn. "Herkes aynı fikirde olduğu sürece. Eğer ondan daha fazlasını istiyorsan, büyük bir adım atman gerekecek. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

"Anlamaya başlıyorum."

Yürürlerken kopardığı gül demetini ona uzattı. "Bunları Gigi için eve götür, ama sadece bu adımı atmaya hazırsan ona ver. Aksi takdirde, senden ondan bir adım *geri çekilmeni* isteyeceğim."

"Bu yapmak istediğim son şey."

"O zaman belki de cevabını almışsındır, hmm?"

Evelyn'in bahçesinde durup rengârenk gül demetini tutarken daha önce hiç yaşamadığı vahşi bir duygu kapladı içini. Kalbi çırpındı ve dizleri biraz zayıfladı.

"Sen iyi misin?" Evelyn ona endişeyle bakarak sordu.

"Sanırım öyle olabilirim." Yanağından öpmek için eğildiğinde gülümsedi. "Bilgelikliğini ve içgörünü tahmin edebileceğinden çok daha fazla takdir ediyorum."

"Bana geldiğin için çok mutluyum Cooper ve umarım tekrar gelersin."

"Kesinlikle geleceğim."

"Kalbinin sesini dinle, genç adam. Bunu yaparsan asla pişman olmayacaksın." "Keşke benim büyükannem olsaydın."

Evelyn güldü. "Ben ihtiyacı olan herkesin büyükannesiyim." "Kendini evlat edinilmiş say."

Kollarını ona uzattı ve o da ona sarıldı. "Umarım sen ve bizim Gigi bu işi başarabilirsiniz. İçimden bir ses senin tam da onun ihtiyacı var."

"Onun ihtiyacı olan şey olmak isterim."

Evelyn'in gülümsemesi tüm yüzünü aydınlattı. "Aptal ve yaşlı bir kadın olabilirim ama kendimi tatlı Gigi'm için çok heyecanlı buluyorum."

"Aptal değilsin ve kesinlikle yaşlı da değilsin."

"Senden oldukça hoşlanıyorum, genç Cooper."

"Ben de senden hoşlanıyorum, Evelyn. Çok ama çok teşekkür ederim." "Benim için zevkti, tatlım."

OLIVER, McCarthy'nin evindeki sabah toplantısına kadar bekledi.

Marina, bir tekneciyi karaya çıkarmak için ana iskeleyle çıkmış olan Luke'u aramaya gitmeden önce çoğunlukla dağılmıştı. Oliver, son ipi de kazıklardan birinin etrafına bağlarken, "Bunu kolaymış gibi gösteriyorsun," dedi.

Luke sırtarak ona döndü. "On bin kez yaptıktan sonra çok kolay."

"Sanırım öyle."

"Bazen kolay olmuyor. Birkaç yıl önce sarhoş bir kaptan teknesini vitesle takıp Big Mac'i iskeleden çektiğinde biz de tam burada duruyorduk."

"Vay canına. Yaralanmış mı?"

Luke başını sallarken yüzünü buruşturdu. "Oldukça kötü. Kafa travması, kırık kol. Kendini toparlaması uzun zaman aldı."

"Bu korkunç bir şey."

"Çok kötü bir gündü ama neyse ki şimdi eski haline döndü." "O iyi bir adam."

"O tanıdığım en iyi adam. Buraya on dört yaşında babasız bir çocuk olarak geldim ve bir iş istedim. O bana bunu ve çok daha fazlasını verdi."

"O ve karısı geldiğimizden beri bize çok iyi davranıyorlar." "Onlar böyledir."

"Hepiniz öyle yaptınız. Size minnettarız."

"Deniz fenerinde işler nasıl?"

"İlk geldiğimizde olduklarından daha iyi."

Luke kollarını kazığa dayayıp uçsuz bucaksız Tuz Gölüne bakarak, "Burada bir şeyler var," dedi.

Deniz yosunu, tuzlu hava, mazot ve kızarmış yemek kokuları, her günün bir bölümünü marinada geçiren Oliver'a tanıdık gelmeye başlamıştı.

"Pek çok derde deva oluyor," diye devam etti Luke. "Bazı insanlar bunu çok yavaş, çok uykulu, çok sıkıcı buluyor ve bunların hepsi olabilir. Ama bunun ötesine bakmak için zaman ayırırsanız, gördükleriniz hoşunuza gidecektir."

"Ben zaten biliyorum ve Dara da biliyor. Kendine geri dönüyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

"Öyle. Bunu kendi karımda da gördüm."

Oliver duraksayarak, "Aslında sana onun hakkında bir şey sormak istiyordum," dedi. "Umarım ilk kocasının başına gelenleri duyduğunu söylememde bir sakınca yoktur. çocuklar."

"Sorun yok."

"Onları bir araya getirebilir miyiz diye sormak istedim, Dara ve eşinizi yani. Dara ve ben... Biz, şey, belki başka bir bebek sahibi olmaktan bahsediyoruz ve Dara bu fikirle biraz mücadele ediyor."

"Sydney onunla konuşmaktan mutluluk duyacaktır." "Memnun olur mu? Gerçekten mi?"

Luke başıyla onayladı. "Kendisinin ve senin başına gelenler gibi şeyler yaşayan insanlara karşı çok destekleyicidir." Gözlerini tekrar gölete dikti. "Jenny Wilks deniz fenerinde yaşamaya başladığında, 11 Eylül saldırılarında nişanlısını kaybetmenin şokunu hâlâ atlatamamıştı. Aradan yıllar geçti ve Jenny size hala birinci viteste takılı kaldığını söylerdi. O zamandan beri Syd'in en yakın arkadaşlarından biri oldu. Jenny'nin müstakbel baldızı, merhum nişanlısının ikiz kız kardeşi olan ve Jenny'den sonra deniz fenerinin bekçiliğini yapan Erin de Syd'in iyi arkadaşlarından biri."

Oliver onu dinlerken Gansett'te bir yol arkadaşları topluluğu olduğunu fark etti. Oliver, "Herkes bir şeyler yaşamış," dedi.

"Bazıları diğerlerinden daha kötü." "Evet, kesinlikle."

"Neden sen ve Dara yarın akşam yemeğe gelmiyorsunuz?"

"Kendimi davet etmek istemiyorum."

"Sen davet etmedin. Seni ben davet ettim."

"Bunu çok isteriz Luke. Teşekkür ederiz." "Elbette. Arkadaşlar bunun içindir."

Oliver oğlunu kaybetmeden önce, ihtiyacı olan tüm arkadaşlara sahip olduğunu söylerdi. Gansett'e geldiğinden beri, bir insanın asla çok fazla

arkadaşı olamayacağını öğreniyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 19

"**W** bugün neyin var senin?" Jordan, yerel bir profesyonelden sörf dersleri aldığı yorucu bir sabahın ardından Gigi'ye sordu kameralar her hareketlerini izledi.

"Ha? Benim bir sorunum yok."

"Sahnedeki diğer kişinin söyleyecek hiçbir şeyi yokken esprili diyaloglar çekmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musunuz?"

"Bir şeyler söyledim."

"Yeterli değil Gigi, bunu sen de biliyorsun. Neler oluyor?" "Sadece yorgunum ve sörfte berbatım."

"İkimiz de sörfte berbatız. Bütün mesele de bu zaten. Bütün sabahı yeniden yapmamız gerekecek çünkü sen katılmadın. Ve Mason hamile olduğunu bildiği için sörf yapmamı bile istemiyor. Ona söz verdim. çok dikkatli ol, bunu tekrar yapmak zorunda kalmak istemiyorum."

"Parçalarımı yeniden yapıp ekleyebiliriz. Her şey hazır." Gigi çılgılık atmak istedi çünkü parçalarını yeniden yapmak onu adada daha da uzun süre tutacaktı. Dün gecedен sonra oradan bir an önce çıkmak istiyordu. Bugün ayrılmak için mükemmel bir gün olacaktı.

Matilda ayı gibi hazır bir şekilde ikisine yaklaştı. "Bu korkunçtu. Jack elimizde."

"Benim hatam," dedi Gigi, daracık ıslak giysisinin içinde kıvranarak. "Bunu telafi edeceğim."

"Kesinlikle haklısın. Bugünkü yetersiz performansın için sana ceza vermeliyim."

"Bütün bir yaz boyunca bir günümün bile boş geçmesine izin yok mu? Sikerim böyle işi." Öfkelenen Gigi oradan uzaklaştı ve Matilda'nın geri döndü. Doğruca arabasına gitti ve gösteri koşucusu ona yetişemeden park yerinden geri geri çıktı. Her şeyin canı cehenneme. Her şeyin canı cehenneme. En çok da Cooper James'i, onun tatlı şefkatini ve muhteşem yüzünü sikeyim. Ona bunu yapmaya, onu nasıl komik olunacağını unutacak kadar oyundan düşürmeye hakkı yoktu.

Onun *işi* komik olmaktı ve kafası karmakarışıkken bunu yapamazdı.

Onunla, bu lanet olası adayla ve burada yaşayan herkesle işi bitmişti. Eve, her şeyin mantıklı olduğu yere gitme vakti gelmişti.

Ancak, bir süre daha "ev" burada, Gansett Adası'ndaydı, onun bu kadar keyifsiz olmasına neden olan adamın hemen yanı başındaydı. O gün bulunduğu yerden hızla uzaklaşırken, şımarıklık yaptığının farkındaydı ama bugün kendini bulmasının imkânı yoktu, bu yüzden uzaklaşarak herkese iyilik yapıyordu. Daha sonra Matilda'ya özür dilemek için bir mesaj gönderecek ve sabah yeni bir tavırla işe geri dönecekti.

Dizi Gigi'ye daha önce hiç sahip olmadığı bir şey vermişti: ciddi bir finansal güvence. Avukatlık işi ışıkların yanmasını sağlıyor ve Kendisini bir Hollywood oyuncusu olarak satmasına yardımcı olması için muhteşem bir araba kiraladı, ancak gerçek şu ki, Jordan ona şova katılmasını ve onun komik yardımcısı olmasını isteyene kadar, Gigi'nin pek bir finansal güvenlik ağı yoktu.

Bu güvenlik ağı Jordan'ı sevmek için bir başka nedendi. O yastığa sahip olmanın Gigi için ne anlama geleceğini biliyordu ve onu da Şov. Başlangıçta, ikisi de dizinin ikisini de büyük ünlüler haline getirecek bir hit olacağını bilemezdi

Büyük takipçi kitleleri ve yıldızlıkla gelen tüm saçmalıklar.

Bunlardan biri de her ikisini de Los Angeles'ta bekleyen büyük çaplı ciro anlaşması teklifleriydi. Kozmetik ürünleri, şekillendirici giysiler, mayolar, içkiler ve arabalar bunlardan bazılarıydı. Kısacası, ne yapmak istediklerini seçmişlerdi ve Gansett'teki sezon bitene kadar herhangi bir karar vermeyi ertelemişlerdi.

Çekimlerin bitmesine az bir süre kala bu konuda baskı altında kalacaklardı. Ve Jordan, Gansett itfaiye şefinin Los Angeles'a geri dönmeme ihtimali çok yüksekti.

Mekânı hışımla terk ettiğine göre, Gigi nereye gideceğini şaşırmıştı. Jared'in evine geri dönerse Cooper'la karşılaşma ihtimali vardı ve onu görmek istemiyordu. Dün gece aralarında olanlar yüzünden kendini bu kadar kötü hissederken olmazdı. Bilgin olsun diye söylüyorum, seksten korkmak hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Ona göre seks bir alışverişti. Herkes boşalır ve evine mutlu dönerdi - en azından çoğu zaman. Birlikte olduğu erkeklerin çoğu, hayatları buna bağlı olsa bile bir kadını nasıl boşaltacaklarını bilemezlerdi.

Cooper'ın böyle bir sorunu yoktu ya da başka bir sorunu. Adam yatakta ve dışarıda bir tanrıydı. Sorun da buydu. Tek boynuzlu atı bulmak istemiyordu. Bu tür şeyler başka kadınlar içindi, onun için değil. Erkeklerle ve ilişkilerle ilgili tüm o saçmalıklar için ne zamanı ne de sabrı vardı. Gigi'nin ilişkilerle işi olmazdı. Tanrı aşkına, bu kelime ona kurdeşen döküyordu.

İlişki.

Çok gösterişliydi ve savunmasız kalplere doğrultulmuş dolu silahlarla doluydu. Eğer bir *ilişkiye* dahil olmazsanız, kalbiniz de kırılmazdı. Bu ona kavram olarak oldukça basit görünüyordu, ancak en yakın iki arkadaşı her taraflarına *sonsuz* dek damgasını vuran *ilişkilere* yerleşirken, Gigi küçümsemesini ve hor görmesini iyi saklamaya çalışmıştı.

Arkadaşlarının sonsuz aşklarını bulmuş olmaları, Gigi'nin birdenbire kendisi için de aynı şeyi istediği anlamına gelmiyordu.

Ve neden böyle bir şeyi düşünüyordu ki?

Hepsi Cooper James'in suçuydu. Eğer yapması gerekeni yapsaydı ve her zamanki gibi "bam-bam-teşekkür ederim-hanımefendi" rutiniyle hareket etseydi, bunların hiçbiri olmayacaktı. O da Matilda'yla ve muhtemelen Jordan'la da başı dertteydi ve onunla karşılaşmamak için saklanacak bir yer aramazdı.

Neden bütün o tatlı, şefkatli rutini yapmak zorundaydı? Neden kadının ne istediğinin canı cehenneme deyip kendini tatmin etmek isteyen diğer erkekler gibi olamıyordu?

Ah, ona çok kızmıştı! Evet, öfkesinin ne kadar saçma olduğunun farkındaydı. Ne de olsa adam ona birden fazla orgazm yaşatmıştı ve bu tek başına onu özel kılıyordu. Ancak, onun özel olmasını *istemiyordu*. Onun yaz sonu kaçamağı olmasını ve hiçbir bağının olmamasını istiyordu. *Kaçamak* kelimesinin tanımını da bu değil miydi zaten?

Adanın çevresinden geçen yolun etrafında iki tur attıktan sonra, kayalıklardaki park yerine -isterseniz suç mahalli de diyebilirsiniz- yanaştı, camları indirdi ve motoru durdurdu. Ilık yaz meltemi arabanın içinde eserken derin bir nefes aldı ve bıraktı.

Tamamen aptalca davranıyordu ve bunu biliyordu. Ama eğer öfkesine tutunursa, başka bir tek boynuzlu at seksi için onu bulmak gibi aptalca bir şey yapmayacaktı.

"Bunu yapmayacaksın, Gabrielle. Beni duyuyor musun? Cooper James ile bir daha asla seks yapmayacaksın. Bu konuda son sözüm budur."

Bu kadar çılgınlık yeter, diye düşündü ve çekimler sırasında arabada bıraktığı cep telefonuna uzanarak Matilda'ya bir mesaj göndermeye niyetlendi. Ama sonra Cooper'dan gelen bir mesaj gördü ve onun söz konusu olduğu bir aptal gibi, sözlerini yuttu.

Sevgili Gigi, dün gece inanılmazdı. Tamamen ve tamamen muhteşemdi. En azından benim için. Aynı fikirde olmadığın hissine kapıldım ve sanırım bunun nedenini biliyorum. Bunun ne olduğu ve ne olmadığı konusunda çok açık sözlü oldun. Buna saygı duyuyorum. Ben de sana saygı duyuyorum. İkimizin de çok uzaklarda geçen hayatları var.

Bu adadan ve birbirlerinden çok uzakta. Bu kolay olurdu Aramızdaki bu şeyi, daha büyük ve daha iyi şeylere giden yolda gecenin içinde geçen iki gemiden başka bir şey olarak görmüyorum. Ama şöyle bir şey var...

senin gibi biriyle hiç tanışmadım. Ve ben Gigi Gibson'ın hayattan daha büyük olan kişiliğinden bahsetmiyorum. Senden bahsediyorum, Gabrielle, flaşın arkasındaki kadından. Bence sen muhteşemsin ve tek istediğim seninle mümkün olduğunca uzun süre vakit geçirmek. Beni güldürüyorsun. Beni düşündürüyorsun. Daha önce hiç istemediğim kadar istememi sağlıyorsun. Beni delirtiyorsun. Beni mutlu ediyorsun. Hayat planımı seni de kapsayacak şekilde yeniden gözden geçirmemi sağlıyorsun. Eminim bu mesaj seni çılgına çeviriyordur çünkü bunun hakkında konuşmamamız gerekiyordu.

İnan bana, ben de bunu istemiyordum. Ama işte buradayız. Bu akşam sana yemek getirmek istiyorum, böylece konuşabiliriz. Sorun olur mu? Umarım, çünkü ben

Sana söylemek istediğim daha çok şey var. Sevgiler, Cooper

Gigi gözyaşlarını yüzünden sildi ve mesajı iki kez daha okudu.

Sevgiler, Cooper. Bayıldım.

Gigi Gibson hiçbir erkeğe bayılmazdı! Ama bu adam... Yüce Tanrım, onu öldürüyordu.

Telefonu ondan gelen başka bir mesajla çınladı. Not: Mesajımı okuduğunu görebiliyorum, bu yüzden şimdi sadece acı çekiyorum. Acı çekmemi istemiyorsun, değil mi? İstiyor musun?

Şimdi hem gülüyor hem de ağlıyordu. Allah kahretsin onu. Yazmaya başladı. Allah belanı versin.

Kadın mesajı gönderdikten sonra, adam gülme emojileriyle cevap

verdi. *Kalbim bu romantizmi kaldıramıyor.*

*Bu bir romantizm değil.
Olabilirmiş gibi
hissettiriyor.
Ben romantizm yapmam.
Biliyorum, ama Tanrım, Gigi, belki de bir kez olsun denemeliyiz, nasıl
bir şey olduğunu görmek için?*

Hayı

r.

Evet

.

Hayı

r.

Evet

.

Cooper.

*Gigi... Senden hoşlanıyorum. Senden gerçekten hoşlanıyorum ve seninle birlikte
olmak istiyorum.*

*Sen sadece küçük bir çocuksun. Ne istediğini bilmiyorsun. İşte, bu onu
kızdırır ve işleri yoluna koyar.*

Sanırım dün gece sana benimle ilgili küçük bir şey olmadığını kanıtladım.

Lanet olsun ona. Allah belanı versin.

Daha fazla kahkaha emojisi.

Beni ciddiye almıyorsun, diye yazmış Gigi.

*Seni hiç kimseyi ciddiye almadığım kadar ciddiye
alıyorum. Bunu yapmaman gerekiyordu.*

Biliyorum, ama...

Bunu

istemiyorum.

Biliyorum.

Yani???

Seni görebilir miyim?

Gigi cevap verirken başını salladı. Hayır! Hayır! Artık radyoaktifsin.

LOL, saçmalamayı kes. Senden hoşlanmam bir tehdit değil.

Duyduğuma göre, bir insanın başına gelebilecek en güzel şey olabilirmiş.

Kardeşim ve Lizzie'ye, Jordan ve Mason'a, Nikki ve Riley'ye, Finn ve Chloe'ye sor. Devam etmeme gerek var mı? Hepsi çok mutlu görünüyor.

Gigi bocaladığını hissetti. Çok baştan çıkarıcıydı ve sorun da buydu. Birinin ondan hoşlanmasına ya da onu önemsemesine ihtiyacı yoktu. Onun kendi insanları vardı. Cooper gibi biri onu mahvetme potansiyeline sahipti ve daha önce bir kez mahvolmaktan tırnaklarıyla kazıyarak kurtulmuştu. Bunu tekrar yapacak gücü yoktu.

Yapamam. Kendini onu savuşturmaktan vazgeçiremeden önce iki kelimeyi yazıp gönderdi.

Evet, yapabilirsin.

Hayır, gerçekten yapamam.

Neden? Korktuğun için mi? Ben de biraz korkuyorum. Yani, daha önce sana yukarıda söylediğim gibi bir şey söylememiştim. Narin kalbimi ince topuklu ayakkabılarınızla ezebileceğinizi ve ben hiç olmamışım gibi hayatınıza devam edebileceğinizi bilerek kendimi ortaya koymak büyük bir risk gibi geliyor.

Bunun gibi bir şey... İkimiz için de riskli ve dürüst olmak gerekirse, kardeşimi Lizzie ile görene kadar kendim için hiç istememişim. Sahip oldukları şey... Gerçekten inanılmaz bir şey ve bana özel biriyle buna sahip olmanın nasıl bir şey olacağını düşündürdü. Ama bunun bir yıl içinde olması gerekiyordu.

uzak bir gelecek, şimdi değil. Kariyerime başlamak ve nerede yaşayacağıma karar vermek gibi yapmam gereken daha pek çok şey varken olmaz. O yüzden inanın bana, neden bunu yapamayacağınızı düşündüğünüzü anlıyorum. Hiç mantıklı değil. Sen Los Angeles'ta yaşıyorsun. Ben NYC'de yaşıyorum, ya da en azından Jared beni dairesinden atana kadar. Bırak ayları, yarın ne olacağı hakkında bile hiçbir fikrim yok.

Şu andan itibaren. Ama mesele şu ki, hayatımı anlamama yardım etmeni istiyorum. Her şeyden çok, senin de bunun bir parçası olmanı istiyorum. Bunun bir parçası olacak mısın, Gigi?

Yine onu gözyaşlarına boğdu. Bunu ona nasıl yapmıştı? Ve onun nesi vardı ki, düzgün konuşan bir yabancının onu düğümlemesine izin veriyordu? "Sen böyle biri değilsin, Gabrielle. Erkeklerin sana bunu yapacak kadar yaklaşmasına izin vermezsin." Bir saniye önce bir hıçkırık

onu gafil avladı.

sel kapıları açıldı. "Ve *bunu* bir erkek için yapmayacağınızdan emin olabilirsiniz. Biz o kız değiliz. Hiçbir zaman o kız olmadık!"

Cooper James onu o kıza dönüştürüyordu ve onun hakkında ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Telefonu çaldığında, yüzüne bile bakmadan neredeyse geri çevirecekti. arayanın kimliği. Ancak şu anda işten kaçtığı için ekrana bir göz atmaya karar verdi.

Jordan.

Derin bir nefes aldı ve ardından telefona cevap verdi, sinir bozukluğunu en yakın arkadaşından saklamaya çalıştı. "Selam."

"Ağlıyor musun?"

Gigi, Jordan'ın onu ne kadar iyi tanıdığına gülmek istedi. "Önemli bir şey değil. Ben hallediyorum."

"Konuş benimle, Gigi. Sana neler olduğunu anlat."

"Gerçekten bir şey yok. Yemin ederim."

"Ben saçmalık diyorum. İşten ya da benden tek kelime etmeden çekip gitmiyorsun ve kesinlikle ağlamıyorsun, bu yüzden bana neler olduğunu anlatsan iyi olur.

Cidden üzölmeye başlamadan önce. Ve benim hassas durumumda-

"Tanrı aşkına, Jordan. Hassas rolü mü oynayacaksın- Önümüzdeki dokuz ay için durum kartı?"

"Gerektiğı gibi. Sorun nedir, Geeg?"

"Görünüşe göre, inanılmaz dehşetime rağmen, erkek sorunlarım var."

"Aman *Tanrım*." Jordan'ın yüksek sesli çığığı Gigi'nin telefonu kulağından uzak tutmasına neden oldu. "Neler oluyor?"

Bu konuda konuşmak zorunda olduğunu kabul ederek, "Benim vermek istediğimden daha fazlasını istiyor," dedi.

"Evime gel. Hemen şimdi." Jordan, Gigi ona oraya gelmek istemediğini söyleyemeden aramayı sonlandırdı.

Telefonu bir mesajla çaldı. *Yola çıksan iyi olur. Ben senin müşterinim ve sana acilen ihtiyacım var.*

"Bugün herkesin canı cehenneme," diye mırıldandı Gigi, aynadan hasarı kontrol edebilmek için vizöre uzanıp aşağı çekerken. "Ugh, görünüyorsun

bok gibi."

Kimseyi görmek ya da kimseyle konuşmak istemiyordu ama ona gitmezse Jordan peşine düşecekti.

Konumunuzu takip ediyorum ve arabanız hareket etmedi. Sana gelmem gerekiyor mu?

Sakin ol, sürtük, geliyorum.

Acele et.

Bir mesaj daha, bu sefer Cooper'dan. *Bana acı çektiriyorsun.*

Gigi telefonu pencereden dışarı atmak istedi, böylece kimse onu bulamayacak, onunla konuşamayacak ya da ona asla duyulmayacak şeyler söyleyemeyecekti. Arabayı çalıştırıp Jordan'ın yanına giderken, Jordan'la Cooper hakkında çok fazla bilgi vermeden nasıl konuşabileceğine dair bir strateji geliştirdi.

Onun sözleri, sıkıca kapalı tuttuğu bir kapıyı açmış ve kendisi için olmayan şeyleri arzulamasına neden olmuştu. Gigi kendi kulvarında kalmayı, çevresini küçük tutmayı ve hak ettiğinden fazlasını istememeyi öğrenmişti. Şu anda sahip olduğu hayat, hayatta kalmak için mücadele eden özgür bir genç olarak başladığı yerden bir rüyanın gerçekleşmesiydi.

Geçinmek için yaptığı bazı şeylerden gurur duymuyordu, ama tırnaklarıyla kazıyarak üniversiteyi ve ardından hukuk fakültesini bitirmiş, kendisinden başka kimseye borçlu olmadığı güzel bir eve, arabaya ve hayata sahip olmuştu. Bunları dizi onu finansal olarak başka bir stratosfere yükseltmeden önce yapmıştı ve her zaman en çok bu ilk başarılarıyla gurur duyacaktı.

Dünyada ihtiyacı olan son şey, elde etmek için çok çalıştığı her şeyi tehdit edecek bir adamdı. Ne kadar başarılı olursa olsun, ayağı takılıp düştüğünde onu yakalayacak bir ağ olmadan yüksek bir telde asılı kalmış gibi hissetmekten asla vazgeçmedi. Tökezleyip düşmek bir seçenek değildi.

Gansett Adası çok küçük olduğu için, Jordan'ın evine birkaç dakika içinde varmış ve garaj yoluna girmiş, gerektiğinde hemen ayrılabilmek için kenara park etmişti. Gigi'nin her zaman bir çıkış planı vardı ve asla engellenmesine izin vermezdi. Konu Cooper ve onun kaçamaklarını daha fazlasına dönüştürme kampanyasıyla uğraşmaya geldiğinde bu stratejiyi hatırlaması gerekiyordu.

Neyse ki Mason'ın itfaiye aracı orada değildi, böylece en iyi arkadaşının sonsuza dek süren mutluluğunu canlı, nefes alan bir renkte görmekle uğraşmak zorunda kalmayacaktı. Şu anda bunu kaldıramazdı.

Jordan kapıda durmuş onu bekliyordu. "Bok gibi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim. Biliyorum."

Jordan kapıyı açtı ve Gigi'ye içeri girmesini işaret etti. "Bir içki ister misin?"

"Evet, içiyorum." Ayrıca gün içinde asla içki içmezdi. Bu, radyoaktif Cooper çıtayı yükseltene kadar asla çiğnemediği temel kurallarından biriydi.

En yakın arkadaşı Gigi'ye meraklı bir bakış attıktan sonra ona votka ve limonlu soda. Jordan, dün gece Cooper için en sevdiği içkiyi hazırladığını hatırlayarak içkiyi ondan alan ve derin bir yudum alan Gigi için Grey Goose, soda ve misket limonu bulunduruyordu. İşte yine oradaydı.

"Ne oldu?" Jordan sordu. "Bir şey yok."

"Bu saçmalığı seni herkesten daha iyi tanımayan biriyle dene. Ne oldu? *Ne oldu? Ve hiçbir şey söyleme.*"

Gigi kanepeye oturduğunda içkiyi de yanında getirdi. "Cooper'la yattım."

Jordan yanına oturdu, elinde gittiği her yere götürdüğü buzlu su dolu termal bardak vardı. "Tamam..."

Gigi kendi kendine Jordan'ın yoğun bakışları altında kıvranmayacağını söyledi. "Sadece, bilirsin işte..."

Jordan'ın nefesi kesildi. "Çok iyiydi.

Gerçekten iyiydi." Gigi omuz silkti.

"Sanırım."

"Başka ne var?"

"Ne demek başka? Bu yeterli değil mi?"

"Bu, buna neden olmak için yeterli değil." Jordan elini Gigi'nin yüzünün önünde salladı. "Hepsi bu kadar olsaydı ağlamaktan yüzün şişmez ve benek benek olmazdı."

Lanet olsun ona. İşte bu yüzden Gigi asla arkadaş edinme zahmetine girmemeliydi. Çok fazla şey görüyorlardı. "Bazı şeyler söyledi ve her neyse. Böyle bir şey olmayacak."

"Ne dedi?" "Bir

şeyler."

"Ne eşyası?"

"Bana mesaj attı-"

Jordan telefona doğru hamle yaptı ve Gigi planını tahmin edemeden telefonu elinden aldı. Normalde Gigi telefonu geri almak için onunla boğuşurdu ama Jordan hamileydi, o yüzden bunu yapmadı. Ama yapmak istedi. Lanet olsun, telefonunun şifresini neden Jordan'a vermişti ki? Çünkü Jordan'da Gigi'nin hayatının şifresi vardı, Gigi'de de tam tersi.

Arkadaşı Cooper'ın mesajlarını okurken, gözleri bir ileri bir geri gidip gelirken, Gigi bardağından büyük bir yudum daha aldı ve votka şişesinden doğrudan içebilmeyi diledi.

"Lanet olsun, Gigi."

"Kes şunu. Önemli bir şey değil."

"Evet, öyle. Bu çok büyük bir mesele, yoksa ağlamazdın ya da gündüz içmezdin."

"Önemli bir şey değil. Beni üç saatlik uykuyla koştüğüm tuhaf bir anda yakaladı."

Jordan, Gigi'nin telefonuna yazmaya başladı ve uykusuz olduğu için buna izin vermemesi gerektiğini anlaması bir saniye sürdü. "Ne yapıyorsun?"

"Zavallı adama cevap veriyorum."

Hamilelik olsun ya da olmasın, Gigi telefona doğru hamle yaptı ve içkisinin son kalanını ve buzu Jordan'ın üzerine dökmeyi başardı. Mesajını bitirmek için telefonu ulaşamayacağı bir yerde tuttu. "Ona ne diyorsun sen?"

"Bu konuyu görüşmek için onu görmek istediğinizi söylüyorum." "Aman Tanrım! Seni bıçaklayacağım!"

"Hayır, değilsin. Kendini toparlayacak ve onunla bir yetişkin gibi konuşacaksın."

"Hayır, görüşmeyeceğim. Onu bir daha göremem."

"Tuvalete gitmem gerek. Orada kal."

Gigi kanepeye yığıldı ve sonra Jordan'ın telefonu yanına aldığıı fark etti. "Telefonumun peşinden oraya geliyorum!"

"Kahretsin, meğer kaka yapmam gerekiyormuş."

Her şey bu kadar saçma olmasaydı Gigi gülerdi. Bunu şov için çekmemeleri çok kötü oldu. Matilda buna bayılırdı. "Eğer orada hayatımı mahvediyorsan, seni hem müşterim hem de arkadaşım olarak terk edeceğim."

"Seni duyamıyorum!" Jordan birkaç dakika sonra dışarı çıktı. "Vay be, hamilelik kakaları çok kötü kokuyor! Mason bu gidişle beni buradan atacak."

"Tam bir pisliksin."

"Gerçekten."

"Telefonumu ver."

"Oh kahretsin, kazara orada bırakmışım. Peşinden gitme riskini almak istiyorsan sana kalmış. Mason bunu yapmamanızı tavsiye eder."

Gigi gözlerini devirdi. "O adam seni çok seviyor, eminim kakanın gül gibi koktuğunu düşünüyordur."

Jordan koltuktaki yerine dönerken kahkahalarla güldü. "O kadar ileri gittiğini sanmıyorum."

"Evet, öyle. Gitmem gerekiyor. Telefonumu al."

"Hayır, biraz benimle takılmana ihtiyacım var çünkü kendimi biraz tuhaf hissediyorum ve Mason da işte."

"Nasıl garip?"

"Sadece garip."

"İyi hamile garip mi, kötü hamile garip mi?" "Henüz emin değilim."

"Kliniğe gitmemiz gerekiyor mu?"

"Öyle bir şey değil. En azından henüz. Ama yalnız kalmak istemiyorum."

"Burada oturup ne olacağını görmek için beklememeliyiz. Klinikte görülmeniz gerekiyor. Victoria endişelenmen gereken bir şey olup olmadığını bilecektir."

"Sadece mide yanması olabileceğinden korkuyorum ve bunun için kliniğe gitmekten çok utanırım."

"Alabileceğiniz bir şey var mı?"

"Tums aldım. İşe yarayıp yaramayacağını görmek için bekliyorum." Etkili olması için geçirdi. "Ah, bu iyi geldi."

"Mason'ın sende gördüğü şey tam olarak nedir?"

"Hiçbir fikrim yok, ama her ne ise, umarım sonsuza dek görmeye devam eder. Sonsuza kadar senin olan birine sahip olmak gerçekten çok güzel bir şey."

"Sonsuza dek süreceğini nereden biliyorsun?" "Bazen sadece bilirsin."

"Dürüst olmak gerekirse, Brendan'ın sonsuza dek yaşayacağını düşünmüştünüz."

"Ona ya da ilişkimize hiçbir zaman Mason'a duyduğum inancı duymadım. Bu, onunla olan ilişkimden tamamen farklı bir şey."

"Ne farkı var?"

Jordan bunu ciddi ciddi düşünmüş gibi görünüyordu. "Daha derin. *Her şey* hakkında konuşuyoruz. Beni gerçekten tanımak ve anlamak için zaman ayırdı.

Beni birkaç ay içinde Brendan'ın yıllar içinde tanıdığından daha iyi tanıyor, çünkü beni bu şekilde tanımak *istiyor*. Onunla hiç kimseyle konuşmadığım şeyler hakkında konuşuyorum. Velayet meselesi gibi... Onunla bu konuyu konuşmanın bana geçmişte olduğundan daha az güç verdiğini fark ediyorum. Bu acıyı onunla paylaşarak, sanki benim yerime bir kısmını üstlenmiş gibi oluyor. Eğer bu mantıklı geliyor. Babamızın öldüğünü öğrendiğimizden beri de harika biri oldu. Bu konuda beklediğimden daha fazla üzölmüşüm ama Mason'ın yanımda olması bir şekilde bunu daha kolay atlatmamı sağladı."

Jordan'ı dinlerken boğazına bir duygu yumağı düğümlendi. Jordan'ın *yatakta bir tanrı* gibi bir şey söylemesini bekliyordu ya da *beni bir fişek gibi gelmişti*. Mason'ın ona verdiği diğer güzel şeylerin yanı sıra muhtemelen bu iki şey de doğruydu. Gigi, Jordan'ın kendisi ve kız kardeşinin, çoğunlukla yakın zamanda ölen babaları yüzünden yaşadıkları velayet savaşından bahsettiğini bilecek kadar uzun süredir buralardaydı, büyük bir olaydı.

Cooper'a uyuşturucu bağımlısı annenden, koruyucu aileden ve ergenlik çağındayken ayrıldığın ailenden bahsetmen de aynı derecede büyük bir olaydı. Gigi içindeki sese çenesini kapamasını söylemek istedi ama gerçeği inkâr edemezdi. Bunları Cooper'la paylaşmak onun için çok önemli bir şeydi. Hem bunu tam olarak neden yapmıştı ki? Çünkü onunla konuşması kolaydı ve bu da kendisiyle ilgili kimseyle, hatta kısa bir süre nişanlı kaldığı iki erkekle bile paylaşmadığı şeyleri onunla paylaşmak istemesine neden olmuştu. Eğer yalnız olsaydı, bu düşünce onu inletebilirdi. Bu da mesafesini koruması için bir nedendi.

Tehlikeliydi.

Ve sonra Jordan'ın kapısında belirdi, içeriye baktı, onun içini görüyormuş gibi görünen yoğun bakışlarıyla onu aradı. Ve Elindeki gülleri?

"Seni kaltak," diye fısıldadı Jordan'a. "Bir gün bana teşekkür edeceksin."

"Bugün o gün değil."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

"Cooper, içeri gel," dedi Jordan. "Ben de ufak tefek işlerimi halletmek için çıkıyordum. *Saatlerce* dönmeyeceğim. Mason geç saatlere kadar çalışıyor. Burası

Hepsi senin." Cooper'ın yanından geçerken Jordan onun kolunu sıkarak Cooper'ın yanında olduğunu belli etti.

Gelmiş geçmiş en kötü arkadaş.

Paravan kapı Jordan'ın arkasından çarparak kapandı. Birkaç saniye sonra arabası çalıştı ve garaj yolundan geri geri çıkarken tekerlekler ezilmiş kabukların üzerinde gıcırdadı, muhtemelen Eastward Look'a gidiyordu, orada kestirecekti

öğleden sonrayı geçirdi. Bu arada Gigi, bir daha asla yalnız kalmamayı planladığı tek adamla baş başa kalmıştı.

Jordan bunu anlamış ve meseleyi kendi ellerine almıştı. "Seninle burada buluşmamı söyleyen mesajı o gönderdi, sen değil," dedi.

"Ding, ding, ding. Ona ne kazandığını söyle Johnny."

"Ben giderim," dedi.

"Sorun yok. Kalabilirsin." Her ne olursa olsun kendini korumak için duyduğu şiddetli arzuya rağmen, onu incitmeye dayanamıyordu. Ondan yapmasını istediği şey buysa, gitmeye istekli olmasının ona büyük puan kazandırdığından bahsetmiyorum bile.

Odaya daha da yaklaştı, getirdiği gül demetini mutfak tezgahının üzerine koydu ve ellerini bir sandalyenin arkalığına dayadı. "Acaba

Jordan bana mesaj atmasaydı senden haber alır mıydım?" "Hayır."

"Ouch."

"Özür dilerim. Sorun sen değilsin. Benim."

"Bu isimde bir film yapmamışlar mıydı?"

"Belki, ama bu durumda, bu doğru. Sana veremeyeceğim şeyler istiyorsun."

"Ne gibi şeyler istiyorum?"

"Bir bağlılık. Bir *ilişki*." Korkunç kelimeyi söylerken burnunu kırıştırdı. "İçimde var olmayan duygular."

Sandalyenin etrafından dolaştı ve dirseklerini koltuğuna dayayarak oturdu. dizlerinin üzerine çöktü ve ona doğru eğildi. "Beni bu kadar üzen ne biliyor musun?"

Gerçekten bilmek istemiyordu çünkü onu üzen bir şey olduğunu bilmek onu üzüyordu. "Ne?"

"Kendini bu kadar ucuza satman."

"Ben bunu yapmam."

"Evet, öyle düşünüyorsun. Bana ya da başkasına verecek hiçbir şeyin olmadığını düşünüyorsun, bu yüzden de böyle bir şey senin başına asla gelmeyecekmiş gibi davranıyorsun."

Onun içgörüsü onu kızdırdı. Onu bu kadar anlamaya nasıl cüret ederdi? Kimse onun bu kadarını göremiyordu, öyleyse neden kendisinden beş yaş küçük olan bu adam bu kadar zeki olmak zorundaydı? Bu nasıl adil olabilirdi ki? Olması gerekiyordu Çok, çok dikkatli. Mümkün olan en nazik şekilde, "Bunun benim için olamayacağını düşündüğümünden değil, olmasını *istemediğimden*. Görüyor musun?"

fark var mı?"

"Evet, aradaki farkı görebiliyorum ama hiç sahip olmadığınız halde istemediğinizi nereden biliyorsunuz?"

"Neredeyse otuz yaşımdayım Coop. Hayatımda pek çok şey gördüm. Ne istediğimi ve ne istemediğimi biliyorum ve bu iyi bir adama haksızlık olur. benim gibi biriyle ilişki kurmana izin vermemi istiyorsun-"

"Senin gibi biriyle. Ne demek bu?"

"Ben hasarlıyım, Cooper! Diğer insanların sahip olduğu duygulara sahip değilim. Sana gerçekten hak ettiğin şekilde bakabilecek birini hak ediyorsun ve o kişi ben değilim." Çenesi titriyor, gözleri doluyor ve onu çileden çıkarıyordu. Cooper James'in etrafta olduğu zamanlar hariç, her zaman kendini ve duygularını kontrol ederdi.

Kanepede onun yanına oturmak için hareket etti ve kolunu ona dolayarak onu kendine yaklaştırdı. Başının üstünü öperken şöyle dedi, "Sen hasarlı değilsin. Bazı şeyler yaşadın, her zaman kimliğinin bir parçası olacak bazı acı verici şeyler, ama sen güzelsin, tatlısın, komiksin ve sevgiye çok layıksın."

Böyle devam ederse Gigi kendini kaybedecekti. Adamdan kurtulmaya çalıştı ama adam onu sadece daha sıkı tuttu.

"Benden korkmak için hiçbir nedenin yok." "Senden korkmak için her türlü sebebim var." "Hayır."

"Evet."

Hayatının en tatlı, en yumuşak, en az talepkâr öpücüğünü almak için çenesini yukarı kaldırdı ve bir şekilde tek bir kelime konuşulmadan her şeyi söylemeyi başardı.

"Yapmamalıyız," dedi.

"Yapmalıyız. Gerçekten, gerçekten yapmalıyız."

Onu tekrar öptü ve bir şekilde, kolları ve bacakları vücuduna sarılmış ve sert horozunun sıcaklığı çekirdeğine sıkıca bastırılmış olarak onun altında kaldı. "Beni dinlemeni istiyorum, tamam mı?" Kulağına doğru öpüşürken dudakları boynuna karşı yumuşaktı. "Seni incitecek hiçbir şey yapmayacağım. Söz veriyorum. Sadece seni mutlu etmek, gülümsetmek, güldürmek istiyorum." Ona doğru sallanırken ekledi, "Seni boşaltmak için. Benimle güvendesin, Gigi. Herkesin hayatı üzerine yemin ederim ki Ne olursa olsun senin yanında olacağıma güvenebilirsin, yeter ki izin ver."

Yapmam kelimesi dilinin ucundaydı ama ne yazık ki Dil onunkini savuşturmakla çok meşguldü, bu yüzden zihninde yüksek sesle yankılansa bile bunları yüksek sesle söyleme şansı olmadı. Parmakları onun saçlarına gömülmüş ve eli şortunun arkasındayken, tam olarak amaçladığı "oyun bitti" sinyalini göndermiyordu. Aksine, bu son derece "oyun açık" hissettiriyordu.

"Cooper," dedi, öpücüğü keserken nefesi kesilmişti. "Bekle. Yapmam gerektiğinden emin değilim..."

"Sevmelisin, Gigi. Gerçekten yapmalısın, çünkü herkes kendisini herkesten daha çok seven birine sahip olmayı hak eder."

"Ve istediğin bu mu? Beni herkesten çok sevmek mi?" "Evet, sanırım istediğim bu."

"Sonsuza kadar mı?"

"Umarım sonsuza dek sürer."

"Henüz yirmi beş yaşında bile değilken bunu istediğini nasıl bilebilirsin?"

"Eylül'de yirmi beş yaşında olacağım. Bu beni seninle sonsuza kadar ilgilenebilecek nitelikte yapar mı?"

"Bunların hepsi *saçmalık!*"

"Neymiş o? Sana gerçek ve potansiyel olarak ikimizin de hayatını değiştirecek bir şey teklif ediyor olmam mı, yoksa senin incinmekten korktuğun için şansını denemek istememen mi?"

Adamın göğsünü itti. "Bırak beni." Adam geri çekildi ve kadının oturmasına izin verdi.

Sırtını Jordan'ın koltuğunun köşesine dayadı - yoksa Mason'ın koltuğu muydu?

"Özür dilerim," dedi. "Bunu söylememeliydim."

"Neden olmasın? Bu doğru. Yani, kalbi atan bir kadının senin teklifini istememesi için başka ne sebep olabilir ki? Muhtemelen hayatın boyunca kadınları sopayla dövmek zorunda kalmışsındır."

"Hiçbir zaman gerçek bir sopa söz konusu olmadı." "Şirin olmayı bırak. Beni kızdırıyorsun."

Gülümsemesi muhteşem gözlerini aydınlattı ve onun için tamamen yeni olan soluksuz, baş döndürücü bir sevinç duygusuyla doldu. Tabii ki ilk düşüncesi geri çekilmek, bu duygunun gelişmesine izin vermemekti. Ama bu duygu inkâr edilemeyecek kadar büyüktü.

"Kızgınken bile çok güzelsin."

"Bunun işe yarayacağını nasıl görüyorsun? Çılgınlıklarına evet dediğimden değil. Varsayımsal olarak soruyorum."

"Sorduğunuza sevindim, çünkü bunu çok düşündüm. Gansett'teki parti teknesi işimi ilerletmek istiyorum ama bu bir Yaz konserleri. Yazları burada, yılın geri kalanında da Los Angeles'ta yaşasak nasıl olur? Böylece her yaz Jordan, Nikki ve Evelyn ile birlikte vakit geçirirsin."

Kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Kulağa çok kolay, çok mümkünmüş gibi geliyordu. "Peki yılın geri kalanında ne yapacaksın?"

"İstersen kendi portföyümü ve seninkini de yönetebilirim." "Vay be, her şeyi çözmüşsün."

"Hepsi değil ama bu bir başlangıç."

Gigi düşüncelerini ve savunmasını toparlayarak uzun bir süre ona baktı. "Bu benim için çok hızlı oluyor."

"Tamam."

"Bu ne demek? 'Tamam'."

"Bu tam da düşündüğünüz şey demek. Eğer senin için çok hızlıysa, yavaşlatır ve acele etmeyiz. Sen Los Angeles'a dönmeden önce biraz zamanımız var. Ayrılma vaktiniz geldiğinde nerede olduğumuzu görebiliriz."

"Peki ya daha önce söylediklerim, bunu kendim için istemediğim?"

"Seni duydum, ama bu konuda benim düşüncem şu. Bunu hiç yaşamadınız, o halde istemediğinizi nereden biliyorsunuz?"

"Hukuk fakültesine değil de işletme fakültesine gittiğine emin misin?"

"Çok eminim," dedi kıkırdayarak.

"Her şey için bir cevabın var. Bu sinir bozucu."

"Cevaplarımla seni çok uzun bir süre rahatsız etmeyi hedefliyorum, ama sadece senin de istediğin buysa. Kendimi sana zorla kabul ettirmek gibi bir arzum yok, Gigi. Ve bunda ciddiylim. Eğer bana şimdi gitmemi söylersen, giderim. Bundan nefret ederim ama giderim." Başını eğdi.

"Gitmemi mi istiyorsun?"

Evet, git de bunlarla uğraşmak zorunda kalmayayım. Kelimeler dilinin ucuna kadar geliyordu ama onu incitecek bir şey söylemeye kendini zorlayamıyordu. "Hayır, gitmeni istemiyorum."

"Bunu bir dakika düşünmek zorunda

kaldım, ha?" "Şansını zorlama."

Seksi gülümsemesi kesinlikle ölümcüldü. "Beni bir süre daha yanında tutmaya karar verdiğine göre, ne yapmak istiyorsun?"

"Senin de bildiğin gibi, dün gece neredeyse hiç uyumadım. Yorgunum." "Eve gidip biraz kestirmek ister misin?"

"Uykuyla birlikte gerçek bir şekerleme gibi mi?"

"Başka ne tür var ki?" diye sordu şaşkınlık numarası yaparak. Gigi gözlerini devirdi. "Çıplaklık yok."

"Sanırım bununla yaşayabilirim, ama çok zor olacak." "O zaman gidelim."

"Güllerini unutma. Onları senin için topladım."

"Teşekkür ederim."

"Bir şey değil."

Banyodan telefonunu ve mutfaktan muhteşem gül demetini aldı, Jordan'ın evinden çıkarken onu takip etti ve kapıyı kilitledi. Jordan ona Gansett'te çoğu insanın evini kilitlemediğini söylemişti ama Mason artık Jordan onunla yaşadığı için her zaman kilitliyordu. Bir kaçığın onu aramaya ne zaman geleceğini asla bilemezdi ve Jordan'ın güvende olmasını istiyordu.

Jordan bunu ona ilk söylediğinde, Gigi sizi güvende tutmak için evini kilitlemeye başlayacak kadar sizi önemseyen birine sahip olmanın ne kadar güzel bir şey olduğunu düşünmüştü. Ama bunu kendisi için isteyeceği hiç aklına gelmemişti. Sonra Cooper James geldi ve her şeyi alt üst etti.

Tatlı sözlerine ve güvencelerine rağmen Gigi, bir yaz kaçamağını kalıcı bir şeye dönüştürebilecekleri konusunda hâlâ şüpheliydi. Bununla birlikte, ona neyin mümkün olabileceğini göstermesi için bir şans vermeye istekliydi ki bu onun için büyük bir adımdı.

Güllerin kokusu duyularını doldururken tek umudu pişman olmamaktı.

COOPER, zafer kutlaması için çok erken olduğunu kendine hatırlatarak Jared'in evine doğru yola çıktı. Ama onu göndermemişti ve bu kesinlikle bir zaferdi. Gigi'den en kısa zamanda Jordan'lara gelmesi için mesaj aldığı anda, başlangıçta bir şeylerin ters gittiğinden endişelenmişti. Gigi'yi gördüğünde Gigi onu orada görünce ne kadar şaşırsa da, mesajı onun göndermediğini hemen fark etmişti. Jordan araya girmişti ve ona sonsuza dek minnettar kalacaktı.

Jordan bu işe karışmasaydı Gigi'yi bir daha görüp göremeyeceğini kim bilebilirdi?

Ona bir düzine gül ve kocaman bir teşekkür borçluydu.

Jordan'ın bu işe karışarak Gigi'ye onu onayladığı mesajını verdiğini ve bunun Gigi için önemli olduğunu fark etmek de ilginçti. Gigi, kabadayılığına ve şeytana pabucunu ters giydiren tavrına rağmen Jordan, Nikki ve Evelyn'le kurduğu aileyi seviyordu ve onların fikirleri onun için önemliydi.

Ona karşı sabırlı olması ve her seferinde bir saat, her seferinde bir gün kendisine inanabileceğini göstermesi gerekiyordu.

Cep telefonu çaldı ve Bluetooth'taki Jared'den gelen aramayı cevapladı. "Ne var ne yok?"

"Telefonunuzu benim Bluetooth'umla eşleştirmiş olma ihtimaliniz var mı?"

Cooper, Jared'in öfkeli ses tonu karşısında kahkahasını tuttu. "Belki. Belki de değil. Ne var ne yok?"

"Lizzie akşam yemeği için evde olup olmayacağını bilmek istiyor. Kebap yapıyor."

"Kulağa hoş geliyor. Bir arkadaşımı getirebilir miyim?" "Elbette. Hangi arkadaşını?"

"Gigi."

"Sorun değil. Yani siz görüşüyor musunuz?"

Cooper onun hâlâ arkasında olduğundan emin olmak için dikiz aynasına baktı. "Öyleyiz ve bunun sadece bir yaz kaçamağından daha fazlası olacağını umuyorum."

"Bu doğru mu?" "Doğru."

"Bu senin gibi küçük bir çocuk için büyük bir hareket."

"Kes şu 'küçük çocuk' saçmalığını. Ben yetişkin bir adamım, eğer bu notu almadıysan."

Jared güldü. "Benim için her zaman küçük bir çocuk olarak kalacaksın."

Cooper arka planda bebeğin ağladığını duyabiliyordu. "Müfettişten haber var mı?"

"Bir ipucu bulmuş olabilir. Umutluyuz."

Cooper, Jared'in sesindeki yorgunluğu ve stresi duyabiliyordu. "Sizin için akşam yemeği hazırlıyor olmalıydım, tam tersi değil."

"Sorun değil. Lizzie normale dönmemiz gerektiğini söylüyor ve yemek yapmayı çok seviyor. Bu onun için biraz stres azaltacaktır."

"Keşke Jessie'yi bulmanızı ummaktan başka sizin için yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Burada kaldığınız için minnettarız. Bize eşlik etmeniz çok güzel."

"Öğleden sonra Gigi'yle takılacağım, ama bir şeye ihtiyacınız olursa, beni ara."

"Olur. Arabam nerede?"

"Şu anda garaj yoluna giriyorum. Sana anahtarları getireyim."

"Tanrım, teşekkürler. Çok iyisin."

"Hizmet edebildiğime sevindim."

Jared güldü. "Komiklik yapmaya devam et. Buna ihtiyacımız var." "Lizzie nasıl?"

"O inanılmaz. Zar zor uyuyor ama o kadar sakın ki sanki hayatı boyunca buna hazırlanmış gibi."

"Tanrım, Jared, bebeği Jessie'ye geri vermek zorunda kalırsan ne yapacağız?"

"Hiçbir fikrim yok. Bunu düşünemiyorum bile."

Cooper'ın midesi, Lizzie ve Jared'in üzerine çöken bu tür bir acıyı düşündükçe ağrıyordu.

"Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim, bundan korkmak mı yoksa ne olacağını bilmeden bu korkunç belirsizlik içinde yaşamak mı?"

"İkisi de berbat."

Jared iç çekerek, "Evet," dedi.

Cooper garaja yanaştığında Jared dışarı çıktı.

Cooper ona anahtarları uzattı ve kendiliğinden gelişen bir anda kardeşine sarıldı. "Keşke yapabileceğim daha fazla şey olsaydı."

Jared Cooper'ın sırtını sıvazladı. "Bunun yardımı olur.

Teşekkürler." "Q'dan haber var mı?"

"İrlanda'ya sağ salim varmalarından başka bir şey değil." "Şanslı köpek."

"Bu işe kalkışması uzun zaman aldı. Umarım balaylarının her dakikasından keyif alırlar."

"Eminim yapacaklardır."

Gigi arabasıyla geldi ve Porsche'nin yanına park etti. Arabadan indiğinde "Nasil gidiyor Jared?" diye sordu.

"Aşağı yukarı aynı. Hâlâ Jessie'yi arıyorum ve bu arada bebeğe de bakıyorum."

"Yaptığınız şey için tüm övgüyü size veriyorum."

"Herkesin yapacağını yapıyoruz."

"Bu doğru değil," dedi Gigi, sesinde sert bir ton vardı. "Çoğu insan bebeği sisteme teslim ederdi. Siz çoğu insan değilsiniz."

Jared yorgun bir iç çekişle, "Teşekkürler," dedi. "Size iyi öğleden sonraları dilerim. Akşam yemeğinde görüşürüz."

Gigi Cooper'a baktı. "Bizi davet ettiler."

"Onlara yemek hazırlamamız gerekmiyor mu?"

"Ben de öyle dedim ama Jared, Lizzie'nin bunu yapmak istediğini söyledi." "Ne getirebiliriz?"

"Bir şey değil. Bu sabah markete gittim ve şarap aldım. Her şey hazır."

"Bizi ağırladığınız için teşekkürler," dedi Cooper.

"Biraz yetişkin zamanı geçirmek için sabırsızlanıyoruz." "Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Cooper.

"Gidip Lizzie'yi kontrol etsem iyi olacak. Birazdan görüşürüz."

Uzaklaşırken Cooper, dünyanın yükünü taşıyan kardeşinin omuzlarının alışılmadık kıvrımını fark etti.

"Bu duruma düştükleri için kendimi çok kötü hissediyorum," dedi Gigi üst kattaki evine çıkarken.

"Ben de öyle. Aynı anda hem korkunç hem de harika."

"Duş almam lazım. Rahatına bak."

Cooper onu yatak odasına kadar takip etti ve tişörtünü kafasına geçirdikten sonra şortunu indirdi.

"Bekle bir saniye. Çıplaklık yok demiştim."

"Eğer boxerımı çıkarmazsam, bu çıplak sayılmaz."

"Bu," dedi elini ona doğru sallayarak, "çıplaklığa çok yakın."

"Merak etme. Bana kötü davranmana izin vermeyeceğim. Bu sadece uyku. Git düşünu al. Seni bekliyor olacağım."

Kızgın bir ses çıkardı ve banyo kapısını arkasından çarptı.
Onu.

Tanrım, onu seviyordu ve evet, bunun çılgınca olduğunu biliyordu, ama nasıl Onu sevmeyen var mı? İnanılmazdı, komikti, tatlıydı ve o kadar yaralıydı ki birinin onu sevmesine nasıl izin vereceğini bile bilmiyordu. Ona o kadar iyi bir şey göstermeye kararlıydı ki, onu sonsuza dek yanında tutmak isteyecekti.

Birlikte mutlu olabilirlerdi. Bunu biliyordu. Bunu nasıl bildiğini söyleyemezdi. Bu sadece *olan* şeylerden biriydi. Açıklanamaz, rasyonelleştirilemez ya da kelimelerle kolayca tarif edilemezdi. Kesin olarak bildiği tek şey onunla birlikte olması gerektiği idi. Eğer bunu gerçekleştirebilirse, gerisi çorap söküğü gibi gelecekti, ya da öyle umuyordu.

On dakika sonra yatağın diğer tarafına geçti, üzerinde uzun bir tişört vardı ve bacaklarının geri kalanını açıkta bırakıyordu.

"Bu uykuda sarılmaya izin var mı?" diye sordu
Cooper. "Kesinlikle hayır."

"Oh, hadi ama. Bu hiç adil değil. Çıplaklık yasağını kabul ettim ama sarılmakla ilgili hiçbir şey söylemedin."

"O çiftler için. Biz hâlâ kaçamak yapıyoruz."

"Hayır, değiliz. Beni daha önce erkek arkadaşlığa terfi ettirmiştin."

Kız ona baktı, gözleri öfkeyle parlıyordu ve adam onu hiç bu kadar istememişti. "Bunu *ne zaman* yaptım?"

"Beni kovmadığın zaman."

"Bu seni nasıl erkek arkadaşım yapar?"

Yan yattı ve ona doğru yaklaştı. "Eğer beni yanında istemeseydin, beni kovardın."

"Duygularını bağışlıyordum. Kalmana izin vermemin tek nedeni buydu."

"Bundan emin misin?" diye sordu elini karnının üzerine koyarak.

Kadın onu itmeye çalıştı ama adam kararlı durdu. "Yapma. Dokunmak yok."

"Evet, dokunuyorum." Elini kadının karnından bacağına doğru kaydırđı ve tişörtünün eteğinin altına daldırdı.

"Cooper..."

"Şşşt, sadece rahatla ve biraz dinlen."

"Sen *bunu* yaparken ben nasıl dinleneceğim?"

Tüyleri diken diken olmuş, bu da ona muazzam bir memnuniyet vermişti.

"Ne yapıyorum ben?" Parmak uçlarını kızın kalçasında gezdirdi, kasıtlı olarak kızın yasak olduğunu düşündüğü yerlere dokunmaktan kaçındı.

Kıpırdanarak adamın eline yaklaşmaya çalıştı ama adam ona izin vermedi. "Cooper."

"Evet, Gici?"

"Kesin şunu."

"Neyi bırakmam gerektiğini hâlâ söylemedin." "İstedğim yere dokunmadan bana dokunuyorsun." "Bana yapamayacağımı söylemiştin!"

"Ne zamandan beri beni dinliyorsun? Sana gitmeni söyledim ve işte buradasın, yatağında çırılçıplaksın!"

"Cidden karışık sinyaller gönderiyorsun. Sana dokunmamı istiyor musun, istemiyor musun? Eğer istiyorsan bunu söylemelisin çünkü ben izinsiz dokunmam."

"Bana dokunmanı istiyorum." "Nereye?"

"Her yerde."

"Uyumak istediğini sanıyordum."

"Bunu bana dokunduktan sonra yapacağım ve yavaş ol, çünkü o büyük şeyin beni acıttı."

Cooper sessiz kahkahalarla sarsıldı. "Tam bir baş belasısın, Gigi Gibson."

"İster inanın ister inanmayın, bunu daha önce birkaç kez duymuştum." "İnanıyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21

Cooper en hafif hareketlerle iç uyluklarını okşamaya devam etti olası bir dokunuş onu çıldırtıyordu ve bunu biliyordu. çünkü ona hırladı. "Sabır." "Hiç yok."

"Biraz al."

"Beni yine kızdırıyorsun."

"İçimde beni affedeceğine dair bir his var." "Affetmeyeceğim."

Onun boynunu öptü. "Evet, öpeceksin." "Hey, Coop?"

"Evet, Gigi?"

"Bana bir çanta dolusu saçmalık satmıyorsun, değil mi?" diye sordu, sesi ve ifadesi o kadar savunmasızdı ki kalbini kırdı.

Boştaki eliyle kızın yüzündeki saçları geriye doğru taradı. "Hayır, tatlım. Yemin ederim, sana asla gerçeklerden başka bir şey söylemeyeceğim." Onu olabildiğince yumuşak bir şekilde öperek, "Ve gerçek şu ki, senin için deli oluyorum. Seninle tanışmadan önce de öyleydim ve sonra hayal edebileceğimden çok daha fazlası olduğunu öğrendim."

Gözyaşlarını kırptırdı, bu da adamın içini acıttı çünkü gözyaşlarının ona göre olmadığını biliyordu.

Dudaklarına dönmeden önce yanaklarını ve burnunun ucunu öptü, parmakları bacağında gezinirken tişörtün altında çıplak olduğunu gördü. Bu keşif onu kaya gibi sertleştirdi ama bu onunla ilgili değildi. Ona söylediklerinde ciddi olduğunu, onu yüzeysel şeylerden daha fazlası için istediğini göstermekle ilgiliydi.

Onun güvenini ve sevgisini kazanmak hayatının en büyük mücadelesi, onu mutlu etmek ise en büyük zevki olacaktı. "Birlikte dünyayı ateşe verebilirmişiz gibi hissediyorum, sen ve ben."

Bacaklarının arasındaki parmaklara yaklaşmaya çalışarak sırtını kamburlaştırdı. "Sakin ol bebeğim," dedi adam. "Güzel ve kolay." Ondan hıçkırık olabilecek bir ses geldi.

Cooper onu usulca öptü. "Sadece rahatla ve seni sevmeme izin ver." "Beni sevmene izin veremem."

"Evet, yapabilirsin."

Başını iki yana salladı.

Başını salladı ve parmaklarını onun sıcaklığının içinde kaydırırken onu tekrar öptü. Ona o kadar sıkı sarılmıştı ki kaburgaları ağrıyordu ama umurunda değildi.

Onun kendisine olabildiğince uzun süre sıkıca tutunmasını istiyordu.

Cooper onu tatlı, kolay bir yolculuğa çıkardı, başladığı şeyi bitirmesi için yalvarana kadar onunla alay etti, ama acelesi yoktu.

"Cooper... lütfen."

"Bana ne istediğini söyle." "Ne istediğimi biliyorsun!"

"İstediğin her şeyi alacaksın, ama bana biraz güvenmelisin."

"Biliyorum, yoksa burada olmazdın. Yine."

Böyle bir şeyi kabul etmesinin, onu sadece sevgiye layık ve hak eden biri olduğuna değil, aynı zamanda sevgiyi geri verebilecek biri olduğuna ikna etme kampanyası için büyük bir kazanç olduğunu bilecek kadar akıllıydı.

"Sen şeytansın," dedi, adam onu neredeyse patlama noktasına kadar götürdükten sonra tekrar geri çekilirken nefesi kesildi.

Gülerek, nihayet biraz daha iyi hissetmeye başlayan kaburgalarını ağırlaştırmamak için dikkatlice hareket etti ve parmaklarını diliyle değiştirdi.

"İsa H. Bok topları," dedi klitorisini emerken ve iki parmağını içine itti, G noktasına vurmak için onları kıvırdı.

Adam durduğunda kadın uçurumun kenarındaydı.

"Cooper!"

"Bana bir şans verecek misin, Gigi?" "Şu anda yaptığım da bu değil mi?"

"Gerçek bir şans, risklerin alındığı ve iki hayatın bir araya gelerek ikimiz için de işe yarayan bir hayat yarattığı türden bir şans mı?"

"Boşalmama izin vermeden önce buna cevap vermem mi gerekiyor?" diye sordu, adamın içine gömdüğü parmaklara karşı kıvranarak.

"Evet, biliyorsun."

"Bu cinsel şantajdır!"

"Ne derseniz deyin. Soruya cevap verin. Bunu yapacak mıyız?"

Parmaklarını neredeyse tamamen geri çekti ve sonra dün gecedan dolayı acı çektiğini söyledikten sonra onu incitmemeye dikkat ederek parmaklarını tekrar içine soktu.

"Keşke yapsaydın, Tanrı aşkına."

Cooper güldü. "Vereceğim. Sen bana istediğimi verir vermez, ben de sana istediğini vereceğim."

"Eğer böyle bir erkek arkadaş olacaksan, bana cevap vermeyen bir tavşanım var."

"Tavşanın bunu yapabilir mi?" Sinirlerin sıkı yumruğunu emmeden ve onu ağlatmadan önce dilini klitorisinin etrafında döndürdü. "Bunu yapabilir mi?" Parmaklarını geri çekti ve kız niyetini tahmin etme fırsatı bulamadan birini anüsüne soktu. "Buna ne dersin?" Onunkini gömdü dilini içine soktu ve onu o kadar sert boşalttı ki neredeyse

kıçına gömdüğü parmağını kırdı. "Şimdi, dediğim gibi..." Kendine gelmesini beklerken parmağını onun içinde tuttu. "Yapacak mısın bana bir şans verir misin?"

"Parmağını kıçıma soktun. Sanırım bu sana bir şans verdiğim anlamına geliyor."

Cooper o kadar çok güldü ki gözleri yaşardı. "Gigi, sanırım seni gerçekten sevebilirim."

"Bunun iyi bir fikir olmadığı konusunda seni uyarmıştım ama beni dinlemiyorsun." "Bence bu hayatım boyunca aklıma gelen en iyi fikir."

"Bu senin cenazen." Ondan kurtulmaya çalışarak kıvrandı. "Şimdi git parmağını oradan çıkar. Hemen şimdi."

Başını eğdi, dilini kızın klitorisine bastırdı ve parmağını kızın içine doğru itti. "Bana ikinci bir tane verene kadar olmaz."

Akşam yemeği için Luke ve Syd'lere giderlerken Dara Oliver'a "BU ÇOK TUHAF GELİYOR," dedi. "Bizi tanımıyorlar bile ama yemeğe davet ettiler."

"Beni tanıyor. Onu her gün
görüyorum." "Hâlâ garip
hissediyorum."

"Buna izin verme. Buradaki insanların nasıl olduğunu biliyorsun. Herkes bize karşı çok misafirperver ve nazik. Luke tanışabileceğin en iyi adamlardan biri. Eminim karısı da harikadır."

Dara oğlunu kaybettiğinden beri hemen her şeyin garip gelmesine alışmıştı, bu yüzden tanımadığı insanlarla sosyalleşmenin garip olması onu şaşırtmamalıydı. Gansett'e geldiklerinden beri Oliver'ın deyimiyle adanın akışına ayak uydurmaya çalışıyordu, Lewis'i kaybetmeden önce onları tanımayan birçok yeni insanla tanıştılar. Bunda bir rahatlama vardı.

Kimse ona evde olduğu gibi yürüyen bir trajediymiş gibi bakmıyordu.

"Bana Wayfarer'daki ilk gününüzden biraz daha bahsedin. Sana ne yaptırıyorlardı?"

"Nikki bana üzerinde çalışmam için üç düğün verdi, hepsi de önümüzdeki bahar ve yaz aylarında gerçekleşecekti. Gelinlerle tanışmak ve her birinin detaylarını gözden geçirmek için Zoom toplantıları ayarladım."

"Hayatlarının en mutlu gününde çiftlerle birlikte çalışmak kulağa çok eğlenceli geliyor."

"Gerçekten işe koyulmak için sabırsızlanıyorum. En büyük zorluk her şeyin çok önceden sipariş edilmesi gerekiyor ki zamanında gelsin. Nikki'nin tedarikçiler ve teslim süreleri konusunda çok etkileyici bir sistemi var."

"Ada hayatının zorlukları üzerinde hiç düşünmemiştim ta ki biz buraya geldi. Big Mac'in damadı Joe feribot şirketinin sahibi ve Big Mac'in her zaman gelip giden şeylerle ilgili hikayeleri var. Sezonda haftada iki kez gaz getirmek için özel bir feribot gönderiyorlar. O feribota yolcu alınmaz. bir tane."

"Gerçekten de çok ilginç. Nikki, ailenin son birkaç yıldır marinada bir Şükran Günü düzenlediğini, ancak bunun çok büyüdüğünü ve Wayfarer'a taşımak istediklerini söyledi. O hafta sonu evleneceği için beni bu işten, bu yıl eklemek istedikleri Noel yemeğinden ve adanın yıl boyu sürececek yılbaşı partisinden sorumlu tutuyor. sakinleri."

"Yani sezon dışı dönem sizin için yoğun geçecek." "Öyle görünüyor."

"Bunu üstlendiğini gördüğüme sevindim Dar. Bence senin için iyi olacak." "Ben de öyle düşünüyorum. Dediğin gibi, bu bir meydan okuma, ama hiçbir şey iş eskiden olduğu gibiydi. Yakın zamanda o hayata geri dönmeye hazır değilim, o yüzden bu şimdilik mükemmel hissettiriyor."

"Ya buradan hiç ayrılmak istemediğimize karar verirsek? Ya Wayfarer senin sevdiğin bir işe dönüşürse ve benim günlük ticaretim sürdürülebilir bir gelir sağlarsa?"

"Sanırım o zaman bunu nasıl kalıcı hale getirebileceğimizi düşünürüz." "Buna hazır mısınız?"

Omuz silktili. "Bugünlerde hayatı teker teker yaşıyorum. Yapabileceğim tek şey bu."

"Kalmayı düşünebileceğinizi söylediğinizi duyduğuma sevindim. Birkaç gün içinde burada kendimi şimdiye kadar yaşadığım her yerden daha fazla evimde hissettim. Marinadaki sabah toplantılarını, dost canlısı insanları ve muhteşem manzarayı seviyorum. Manzara ve izole bir adada yaşama macerası. Hepsini seviyorum." Ona doğru baktı. "Ama sadece sen de seversen severim."

"Burayı çok seviyorum. Burada nefes alabildiğimi hissediyorum. Sonsuza kadar kalmak istiyor muyum?"

Henüz emin değilim ama bunu göz ardı edemem."

"Buraya aşık olmadan önce kış deneyimlemeliyiz, değil mi?"

Dara güldü, bu da son zamanlarda daha sık olan bir şeydi. "Doğru." Pencere kapalıyken yüzünü günün son ılık güneşine çevirdi. Huzur geçen yıl zor bulunan bir şeydi ama Gansett'e geldiklerinden beri ara sıra ortaya çıkıyordu. Hiç değilse Oliver'la birbirlerine geri dönmenin yolunu buluyorlardı ve bunun için her zaman minnettar olacaktı.

Birçok karanlık ay boyunca, bir zamanlar mutlu olan evliliklerinin ikinci bir kayıp olup olmayacağını merak etmişti. Şimdi belki de en kötüsünü atlatmışlar ve yavaş ama emin adımlarla yeni bir normal bulmuşlar gibi görünüyordu.

Bu evde mümkün değildi. Neden? Söyleyemiyordu ama soru da sormuyordu. Bulabildiği her türlü huzur için minnettardı.

Luke ve Syd sahilde bir çiftlik evinde yaşıyorlardı.

"Vay canına, burası ne güzel bir yer," dedi Oliver, muhteşem bir gün batımının başlangıcına doğru cipten indiklerinde.

"Burası bana annemden miras kaldı," dedi yakışıklı, siyah saçlı bir adam onları karşılamak için dışarı çıktığında. "Genç yaşta öldü, o yüzden şansım yaver gidip Syd'i hayatının geri kalanını benimle geçirmeye ikna edene kadar burada sadece ben vardım."

"Bu inanılmaz." Oliver arkadaşının elini sıktı. "Onu senden almak için kapını aşındıran insanlar olmalı."

"Yılda en az altı teklif geliyor ama hepsine hayır diyorum." Araba yolundan birkaç yüz metre ötedeki bir ahır ışıaret etti. "Tekneleri orada restore ediyorum."

"Bu arada Luke, bu Dara. Dara, Luke'la tanış."

"Sizinle tanıştığ ıma çok memnun oldum," dedi Luke. "Oliver senden o kadar çok bahsediyor ki, sanki birbirimizi zaten tanıyormuşuz gibi hissediyorum."

"Aynen. Onu sabah toplant ınız ın bir parças ı yapt ığınız için teşekkür ederim. Buna bayılıyor."

"Ona sahip olmay ı seviyoruz."

"Sana söylemeyi unuttum Dara, Luke inanılmaz restorasyon işleri yapıyor. Big Mac'in teknelerini o yaptı."

"Muhteşemler," dedi Dara.

"Teşekkür ederim. Çalışmaktan ve eski ve kırık bir şeyin yeniden hayata döndüğ ünü görmekten keyif alıyorum."

Bunu şu anki ruh hali için uygun bir metafor olarak buldu. "Bu gece bizi ağırlad ığınız için teşekkürler. Umarım Oliver kendini davet ettirmemiştir."

Luke güldü. "Hiç de değil. Yetişkinlerle vakit geçireceğ imiz için çok heyecanlıyız. Kızımız Lily bugünlerde çok hareketli ve bizi çok yoruyor."

"O sahneyi hatırlıyorum," dedi Dara hüzünle.

"Bizi zıplatıyor. İ çeri gelin." Luke ışıklı kaldırımdan kapıya doğru ilerledi. "Köpeklerle aran iyi, değil mi?"

"Evet, bir tane var," dedi Oliver. "Bizimki Maisy adında sarı bir Labrador." "Oliver ve Dara, Buddy ve Lily ile tanışın. Onu ve Maisy'yi bir oyun randevusu için birlikte."

"Maisy buna bayılırdı," dedi Dara.

Luke bebeğ i yerden almak için eğildiğ inde, kız bir protesto çığ ılığ ı attı. "Artık kendi başına hareket edebildiğ i için kimsenin

ona yardım ediyorum." Luke onu tekrar yere bıraktı ve Lily yıldırım hızıyla sürünerek uzaklaştı.

"Vay canına, çok hızlı," dedi Oliver.

"Olimpik bir sprinter olacağını düşünüyoruz," dedi kızıl saçlı muhteşem bir kadın onlara katılırken. "Merhaba, ben Syd. Sizinle tanışmak çok güzel İkiniz de." Ellerini sıktı ve onları Lily'nin oyuncaklarıyla oynadığı aile odasına açılan sıcak, rahat mutfağa götürdü. "Çabuk, o meşgul, size içecek bir şeyler getireyim."

"Şarap getirdik," dedi Oliver, içinde kırmızı ve beyaz şişeler olan çantayı uzatarak.

"Harika, teşekkür ederim. Bir şişe Chardonnay açtım." "Onu alayım lütfen," dedi Dara. "Olly kırmızı isteyecektir."

"Hemen geliyorum. Hadi güverteye çıkalım. Çok güzel bir gece."

"Prensesi gece için aşağı indireceğim ve birazdan size katılacağım,"

Luke
dedi.

"Anneye iyi geceler demesi için onu dışarı çıkar." "Getiririm."

Dara ve Oliver Sydney'i, tepesinde ışıklar ve köşesinde bir ateş çukuru bulunan muhteşem bir açık hava alanına kadar takip ettiler.

Sydney ızgaradaki yemeklerle ilgilenirken Dara, "Ne muhteşem bir güverte," dedi. "Dergilerden fırlamış gibi."

Sydney masadaki peynir tabağını almaları için eliyle işaret etti. "Ah, teşekkürler. Ben bir dekoratörüm ve Luke'a göre eve geldiğinde neyle karşılaşacağını asla bilemezmiş. Her zaman burayla uğraşıyorum."

"Nedenini anlayabiliyorum," dedi Dara. Sydney'in sıcak ve misafirperver kişiliği onu hemen rahatlatmıştı. "Burası şu ana kadar gördüğüm en güzel yer.
ve bu da bir şey ifade ediyor."

"Luke burada annesiyle birlikte büyüdü ve annesi öldükten sonra burayı elinde tutabilmek için çok çabalaması gerekti. Sadece vergiler bile öldürücüydü. İşte bu yüzden

tekneleri restore etmeye başladı. Marina sezon dışında kapalıyken bu iş ona yıl boyunca gelir sağlıyordu."

Oliver, "Bunu elinde tutabildiğine sevindim," dedi. "Bu oldukça önemli bir şey."

"Tekrar bir araya geldiğimizde girdiğim bekâr evini görmeliydin," dedi Syd gözlerini devirerek. "Şu pencereler var ya?" Evin köşesini işaret etti. "Onlar bir *duvardı*! Ne kadar trajik değil mi?"

"Gerçekten de çok trajik," dedi Dara gülerek.

"Sana bekâr evimden mi bahsediyor?" Luke, Lily ile birlikte dışarı çıktığında sordu. Gözleri eğlence ve karısına duyduğu sevgiyle parlıyordu. "Buraya gelip bana her şeyin yanlış olduğunu söylemesini bekliyordum."

"Burada plaj sandalyeleri ve bir ızgara vardı," dedi Sydney. "Bunları uyduramazsın."

"Ama yine de beni seviyor," dedi Luke, Lily'yi annesine vermek için eğilerek.

Sydney Lily'ye sarıldı ve onu öptü. "İyi uykular tatlı kızım ve babana iyi davran. Arkadaşlarımız Oliver ve Dara'ya iyi geceler dile."

"Nnnn," dedi Lily.

"Bu da bir başlangıç," dedi Syd gülerek. "İyi geceler bebeğim. Annen seni seviyor." "İyi geceler, Lily," dedi Dara ve Oliver birlikte.

Luke ufaklığı içeri götürürken, "Hemen döneceğim," dedi.

"O harika bir baba," dedi Syd. "Her gece yatma vakti geliyor."

"Ben de öyle," dedi Oliver. "Lewis'le günün en sevdiğim zamanıydı."

"Onu kaybettiğiniz için çok ama çok üzgünüm," dedi Sydney. "Keşke bir gün

Bundan daha fazlasını söyleyebilirdim ama çok iyi bildiğim gibi, acıyı dindirmek için kimsenin söyleyebileceği bir şey yok."

"Hayır, yok," dedi Dara. "Ve insanlar bunu anlamıyor. Şimdiye kadar 'daha iyi' olmamız gerektiğini düşünüyorlar."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama 'daha iyi' olmak ömür boyu sürecektir bir çaba olacak."

"Bunun farkına varmaya başladım." Dara, anlayan biriyle konuşmanın ne kadar rahatlatıcı olduğunu düşündü. "Başına gelenleri duyunca ben de çok üzüldüm."

"Teşekkür ederim. Üzerinden birkaç yıl geçti ve acısı ilk zamanlardaki kadar keskin değil ama her zaman orada, şu anda olduğum kişinin bir parçası. Her zaman Max ve Malena'nın bugünlerde ne yapıyor olabileceklerini ve kocam Seth'in ne yapıyor olabileceğini düşünüyorum. Üçü de her zaman hareket halindeydi, bu yüzden onları öbür dünyada da birlikte düşünmek hoşuma gidiyor."

"Onları düşünmek için güzel bir yol," dedi Dara, gözlerini dolduran yaşları silerken. "Rahmetli büyükanne ve büyükbabamdan ve Oliver'dan biz oraya gidene kadar Lewis'e bakmalarını istedim. Onu pikniğe götürdüklerini ve yatıya bıraktıklarını hayal ettim."

"Eminim ona çok iyi bakıyorlardır." Syd, Dara'nın elini tuttu ve sıktı. "Luke'un seni davet etmesine çok sevindim. Seni deniz fenerinde görmeyi planlıyordum."

"Yaşadığımız trajediyi evinize getirmenin uygun olup olmadığı konusunda endişelerim olsa da, özellikle de yaşadıklarınızdan sonra bizi davet etmesine çok sevindim."

"Ailemi kaybettikten sonra pek çok insan bana destek oldu. Bazılarını yıllardır tanıyordum, bazıları ise benim bulunduğum yerde bulundukları ve uzun süredir arkadaşlarımla ve ailemin bilmediği bir şekilde nasıl yardım edeceklerini bildikleri için bana geldiler.

Geriye dönüp baktığımda, o zamanlar bana yabancı olan insanların en büyük etkiyi yarattığını görüyorum. O zamandan beri, benzer şeyler yaşayan insanlara bunu iletmeye çalışıyorum, çünkü bu desteğe sahip olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Kapım sana her zaman açık, Dara-ve Oliver. Kötü bir gün geçiriyorsan, beni görmeye gel. Anlıyorum ve seni dinlemekten, konuşmaktan, sarılmaktan ya da neye ihtiyacın varsa onu yapmaktan her zaman mutluluk duyacağım."

Dara yeni arkadaşına sarılma ihtiyacına karşı koyamadı. "Bunun benim için anlamı çok büyük. Bunu asla bilemezsin. Kaybettikten sonra insanlar bana ulaştı

Lewis, ama onları içeri alamayacak kadar kırılmıştım. Sanırım şimdi sizin sunduğunuz türden bir desteğe hazırım."

"Her zaman burada. Telefon numaralarımızı da değişiriz ve seni arkadaşlarım Jenny ve Erin ile tanıştıtırırım. Toby'yi 11 Eylül'de kaybettiler. O Jenny'nin nişanlısı ve Erin'in ikiz kardeşi. Anlıyorlar ve birbirimize büyük bir destek kaynağı olduk."

Dara, "Buradaki insanlar neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi," dedi.

"Ama değiliz. Çoğumuz hayatımızda yaşadığımız, sevdiğimiz, kaybettiğimiz ve hayatta kaldığımız bir noktadayız. Bunun içinde bir kız kardeşlik ve erkek kardeşlik var.

Ve bu yerde iyileştirici bir şeyler var, bu yüzden kasaba yeni deniz feneri bekçilerinden mektuplar gerekiyor. Buranın yapabileceklerinden faydalanacak insanlar arıyorlar."

"Bizim için işe yarıyor," diyor Oliver. "Buraya geldiğimizden beri ikimiz de hayata ve birbirimize geri döndüğümüzü hissediyoruz."

"Bunu duyduğuma çok sevindim."

"Size sormak istediğim şeylerden biri," dedi Dara tereddütle, "bir çocuk daha yapma cesaretini nasıl bulduğunuz. Ama bu çok kişiselse, seni anlarım."

"Ben açık bir kitabım, Dara. Bana dürüstçe her şeyi sorabilirsin ve ben de her zaman gördüğüm gerçeği söylerim. Ve bu güzel bir soru. Tekrar deneyecek cesareti bulmayı hayal etmek benim için uzun süre zordu, Malena doğduktan sonra tüp ligasyonu yaptırdığımdan bahsetmiyorum bile, bu yüzden tersine çevrilmesi gerekiyordu. İşe yarayıp yaramayacağını bilmemizin bir yolu yoktu ve sadece zar atıp ne olacağını görmeye karar verdik. Luke ayrıca muhtemelen büyük trajedimi yaşadığımı ve bundan sonra evde özgür olmam gerektiğini görmeme yardımcı oldu.

"Sydney kaşlarını çatı ve bu ifade tüm tavrını değiştirdi. "Ama tabii ki o şekilde çalışmadığını öğrendim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bu yazın başlarında Lily ile arabadayken korkunç bir hata yaptım ve fren yerine gaza bastım.

Bizi marinadaki iskeleden suya attılar."

"Aman Tanrım!" Dara dedi ki. "Ama ikiniz de iyi miydiniz?"

"Neyse ki Luke, Big Mac, Mason ve Blaine bizi dışarı çıkarmayı başardılar ama hayatımın en uzun on dakikasıydı."

"Tanrıya şükür ikiniz de yaralanmadınız."

"Evet, kesinlikle, ama haftalarca sinirlerim harap oldu. Şimdi daha iyiyim, ama bir kalp atışında neler olabileceğini hatırlatması açısından ayıltıcı oldu."

"Beni kararsızlıktan felç eden kısım da bu. Olly ve ben... Lewis'le ilgili her şeyi doğru yaptık. Onu gözümüzün önünden ayırmadık. Bebekken yüzme dersleri aldırдық. Ve yine de, olabilecek en kötü şey oldu."

"Ben de çocuklarım için böyle hissediyordum. Ben güvenli anneydim, onlara her zaman dikkatli olmalarını ve onlara zarar verebilecek şeylere dikkat etmelerini hatırlatırdım. Sonunda, başlarına gelenleri önlemek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Benim yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve Lewis'in başına gelenleri durdurmak için *senin* de yapabileceğin hiçbir şey yoktu diyebilmek için çok uzun yıllar ve *çok fazla* terapi görmem gerekti."

Dara, "Keşke Pazar günü çalışmasaydım," dedi.

Oliver, "Ve keşke futbol izlerken uyuyakalmasaydım," diye ekledi.

"Kazayı önlemek için ikinizin de yapabileceği bir şey yoktu. Olan buydu. Bir *kazaydı*. Ve tanımı gereği, kazalar olmaması gereken şeylerdir. Kadere, yüce güçlere ya da buna benzer şeylere inanır mısınız bilmem ama ben inanıyorum. Hepimiz için büyük bir plan olduğuna ve bizim de bu plana dahil olduğumuza inanıyorum. Buna inanmak, ailemi kurtarmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını anlamama yardımcı oluyor."

"Ben de buna inanıyorum ya da en azından Lewis'i kaybedene kadar hep inanıyordum," dedi Dara. "Şimdi neye inandığımdan emin değilim ama bir zamanlar benim için önemli olan diğer her şeyle birlikte inancıma geri dönmeye çalışıyorum."

"Kaybettikten sonra bana verilen en iyi tavsiye, bir nedenden dolayı bağışlandığımı kabul etmemdi. Sanırım o sebep benim buraya geri dönmem ve

Luke ile eski bir aşkı yeniden alevlendirmek ve Lily'ye sahip olmak. Şu anda sürdürdüğüm bu hayatın olması gereken hayat olduğuna inanmaya başladım ama bu Seth ve çocuklarla yaşadığım hayattan hiçbir şey eksiltmiyor. Bizim yaşadıklarımızı yaşamamış insanlara bunu anlatmak zor."

Dara, Sydney'in doğrudan onun hırpalanmış ruhuyla konuştuğunu hissetti. "Beni gerçekten anlayan biriyle konuşmanın benim için ne anlama geldiğini asla bilemezsin."

"Biliyorum. Gerçekten biliyorum. Yollarımızın kesişmesi için tatlı oğlunu kaybetmek zorunda kaldığın için her zaman üzgün olacağım ama asla çok fazla arkadaşımız olamaz."

"Teşekkür ederim, Syd. Çok teşekkür ederim."

Luke birkaç dakika sonra geri geldi ve ızgarayı kontrol ettikten sonra yemeğin hazır olduğunu söyledi.

Syd ellerini havaya kaldırarak, "Ve annem izinli, yani saat şarap saati," dedi.

Dara güldü ve yemeği bitirmesine yardım etmek için onu içeri kadar takip etti Syd'in ona verdiği tavsiyeyi düşünürken hazırlıklar yapıyordu. Hâlâ burada olmasının bir nedeni vardı ve bu nedenin ne olduğunu henüz bulamamış olsa da, en azından çalışmaya, işlevini yerine getirmeye ve Oliver'la bağlantı kurmaya geri dönmüştü; o korkunç günden beri hiç olmadığı kadar rahat nefes alıyordu.

Bulabildiği her ilerlemeyi kabul ediyor ve Sydney'in cömert arkadaşlık teklifini takdir ediyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 22

W

Gigi sekizinci sınıftayken, sınıfı Büyük Kanyon'a bir gezi düzenledi. O ve sınıf arkadaşları bu gezi için

Ancak nihayet yola çıkma günü geldiğinde, Gigi ailesinin izin belgesini hiç göndermediğini ya da ücreti ödemediğini öğrendi, bu yüzden geziye gidemedi. Kesinlikle yıkılmıştı. Evelyn Hopper onun için ilk kez o zaman devreye girmiş ve Gigi'nin sözde annesinin ofisine giderek izin belgesini imzalamasını istemişti. Evelyn aynı zamanda Gigi'nin geziye gitmesi için para ödemiş ve okulda olay çıkararak Gigi'nin otobüsün kalkmasına dakikalar kala otobüse binmesine neden olmuştu.

Evelyn günü kurtarmıştı ve Gigi, Evelyn'in onun için yaptıklarını ya da Büyük Kanyon'un ne kadar muhteşem olduğunu asla unutmamıştı.

Öğleden sonra güneşi yatak odasına girerken neden şimdi bunu düşünüyordu? Cooper yanında baygın yatıyordu, kolunu ortasına koymuş, onu kendisine sabitlemişti. Onun uyumasını izlerken, neden okul gezisini düşündüğünü anladı. Rüyasında bir uçurumun kenarından düştüğünü görmüştü.

Büyük Kanyon. Tanıdık rüya, o geziden sonra ara sıra ortaya çıkarak ona kenara fazla yaklaşmaması gerektiğini hatırlatmıştı.

Cooper'la birlikte çoktan kanyona düşmüştü, bu yüzden uyarılar için biraz geç kalmıştı. "İzin vermek" biraz abartılı olsa da, Cooper'a daha önce kimsenin yapmadığı özgürlükleri tanımıştı. Bunu sormadan yapmıştı ve o da

bayılmıştı. Vücutuyla bir virtüöz gibi nasıl oynadığını hatırlamak bile arzuyla karıncalanmasına neden oluyordu.

Bu iyi değildi. Hem de hiç iyi değildi. Onun istediği türden bir yakınlaşma, kızın ihtiyacı olan son şeydi. Öyleyse neden hâlâ oradaydı?

Bu çok iyi bir soruydu ve net bir cevabı yoktu.

Ondan hoşlanmıştı. Dürüst olmak gerekirse, beklediğinden daha fazla. Evet, gençti ama insanların bazen yaşlı bir ruh olarak adlandırdığı türdendi. Yaşının ötesinde bilgeydi ve ona karşı olan hislerinde samimi görünüyordu. Ama bir insan başka birinin ne hissettiğinden nasıl emin olabilirdi ki? Kendi mutluluğunu ve geleceğini bu kadar kısa süredir tanıdığı bir adamın güvencelerine mi emanet edecekti?

İçinde bulundukları durum aciliyet gerektiriyordu. Film çekimleri yakında bitecek ve Los Angeles'taki evine dönecekti. New York'taki hayatına geri dönmeden önce kısa bir süre için buradaydı. Bu yüzden her şey çok acil ve yoğun hissediliyordu.

"Neden bana bakıyorsun?"

Sesinin alçak gürültüsü onu ürküttü. "Gözlerin kapalıyken sana baktığımı nasıl anlayabiliyorsun?"

"Hissedebiliyorum."

"Birinin size baktığını hissedemezsiniz."

"Bu durumda, yapabilirim. Sanki derimi yakan sıcak bir çivi gibi."

Gigi gülmek istemiyordu ama nasıl gülmezdi ki? "Çok dramatiksin."

"Pek sayılmaz." Onu kendine doğru çekti, böylece göğüsleri göğsüne. Tişörtü tam olarak nereye gitmişti? Eli göğsünün etrafında kıvrıldı, başparmağı göğüs ucunu okşadı. "Bana bakarken ne düşünüyordun?"

"Büyük Kanyon."

"Tahmin etmemi isteseydiniz asla böyle bir şey söylemezdim."

"Ne derdin?"

"Duygularımı incitmeden beni yatağından ve hayatından nasıl çıkaracağını bulmaya çalışıyordun."

"Düşündüğüm bu değildi!"

"Yalancı," dedi alçak sesle gülerek. "Sorun değil. Bana gerçeği söyleyebilirsin." "Sekizinci sınıfta Büyük Kanyon'a yaptığım geziyi rüyamda görüyorum.

Genellikle riskli bir şey yapmak üzereyken." "Büyük Kanyon'un riskle ne ilgisi var?"

"Rüyamda kanyona düştüğümü görüyorum. Her zaman dibe vurmadan hemen önce uyanıyorum."

"Sence bu ne anlama geliyor?"

"Dibe vurmak zorunda kalmamak için ilk etapta düşüşü engellemem gerektiğini."

Onu öptü ve daha da sıkı sarıldı. "Önüme atlardım, böylece üzerime düşebilirdin."

"Ya kaza yapmak üzere olmamın sebebi sen olsaydın?" "Olmayacağım."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?"

"Çünkü sana zarar verebilecek her şeyle senin arana gireceğimi zaten biliyorum."

Derin bir iç çekti. "Cooper, böyle şeyler söyleyemezsin."

"Neden?"

"Nedenini zaten söyledim. Bu çok saçma."

"Asıl saçma olan, birinin sana karşı gerçek ve samimi duygular beslemesinin mümkün olmadığını düşünmen."

"Ben öyle düşünmüyorum."

"Evet, düşünüyorsun."

Yaralı olduğunu hatırlamadan önce onu karnından dürttü. "Özür dilerim. Kaburgaların yüzünden bunu yapmamalıydım ama onun dışında bunu hak ettin."

"Kaburgalarım iyi. Şu anda farklı yerlerim ağrıyor."

"Sana daha önce iyiliğinin karşılığını vereceğimi söylemiştim."

"Ağrıyan yerim orası değil, her ne kadar seninle her zaman ilgilense de." "Şimdi ne acıyor?"

"Kalbim biraz ağrıyor çünkü çok hoşlandığım güzel bir kadın var ama onu mutlu etmek için bana gerçek bir şans vermesi konusunda ikna etmekte zorlanıyorum."

"O zaman belki de benim yerime ona sokulmalısın. Başka bir kadınla yatakta çırılçıplak olmana kızmaz mı?"

"Ona ağza alınmayacak şeyler mi yaptın?"

Onu gülümseten sessiz kahkahalarla sallanıyordu. Onun için söyleyebileceği tek şey, birlikte olmanın eğlenceli olduğuydu. "Sana ağza alınmayacak şeyler mi yaptım?"

"Yaptığını biliyorsun!"

"Orası el değmemiş bir bölge miydi?"

"Sana söylemeyeceğim."

Cooper onun meme ucunu dikkatini çekecek kadar sıktı. "Söyle bana."

"İstemiyorum."

Biraz daha sıktı.

"Cooper! Dur!"

"Anlat bana."

"Güzel. Evet. Dokunulmamış. Ya da sen kimsenin sana izin vermediği özgürlükleri almadan önce öyleydi."

"Bayılmıştın."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Boşaldığında neredeyse parmağımı kırıyordun."

"Aman Tanrım! Bunu söylediğine inanamıyorum!"

"Neden olmasın? Bu doğru." İkisinin de görebilmesi için elini uzattı.

"Muhtemelen bir çürüğüm var. Bir çürük var mı?"

"Seni öldüreceğim."

"Hayır, öldürmeyeceksin. Beni öldüremeyecek kadar çok seviyorsun."

"Hayır, bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun." Alçak hırıltısı onu tekrar güldürdü. "Çok komiksin, Gigi."

"Sen de başımın belasisin Cooper."

"Gerçekten."

Her yerinden kahkahalar fışkırdı. O kadar çok güldü ki, onu cesaretlendirmek istemediğini hatırlamadan önce nefes alamıyordu.

Ve sonra onun üzerine çıktı, kalbinin derinliklerini görüyor gibi görünen gözleriyle ona baktı. Bunu nasıl yapmıştı? "Bunun ne kadar iyi olduğunu görmüyor musun, Gigi? Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu?"

Bunu gördü ve ödünü kopardı. "Benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Diğer şeylerin yanı sıra, yatağında çoğunlukla çıplak olmana zaten izin verdim." "Ve bunları takdir ediyorum, ama bundan daha fazlasını istiyorum. Senden

Bana izin verirsen seni mutlu edebileceğimi göstermem için bana gerçek bir şans ver. Bunu yapabilir misin, Gigi?"

Kalbi boğazına düğümlenmişti, çünkü Tanrım, bunu çok istiyordu. Bu şansı kullanmayı o kadar çok istiyordu ki. Kurumuş dudaklarını yalayarak ona baktı ve tüm mizah belirtilerinin kaybolduğunu, adamın son derece ciddi olduğunu gördü. "Korkarım kendimizi fazla kaptırıyoruz, bunu olmadığı bir şeye dönüştürüyoruz."

"Bunu yapmayacağım. Yemin ederim. Kaçamaklarım ve kız arkadaşlarım oldu. Aslında bir sürü kız arkadaşım. Ama bu farklı."

"Ne farkı var?"

"Hayatımda hiç kimseden onları mutlu etmek için bana bir şans vermesini istemedim. Bir kez bile benim hayatımla onun hayatının nasıl bir araya gelip bizim hayatımızı oluşturabileceğini hayal etmeye çalışmadım. Hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim." Sertleşmiş aletini kadının göbeğine bastırdı. "Ve sadece yatakta değil. Tüm komik yorumlarını duymak ve en iyi arkadaşın seni içermeyen bir şeye geçtiği için üzüldüğünde sana sarılmak istiyorum. Duymak istiyorum

ve her konuda senin artı-birin olmak istiyorum. Bu *farklı*, Gigi."

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. "Bunu istemiyorum."

"Biliyorum. O kadarını söyledin."

"Ama..."

"Ne?"

"Sen... Sen..."

Cooper başını öne eğdi ve nefesini tutmuş gibi görünerek onun söyleyeceklerini duymayı bekledi.

Eğer ona söylemek istediği şeyi söylerse, sözlerini geri alamazdı. Dudaklarını tekrar yaladı. "Benim için de farklı. Seninle..."

Onu daha önce görmediği bir çaresizlikle öptü, sanki hayatı -ve belki de onunki- bu öpücüğe ve önemli bir şeye doğru atılan bu duraksamalı adımlara bağlıymış gibi.

"Pişman olmayacaksın," diye fısıldadı dudaklarına. "Yemin ederim, bana bir şans verdiğin için asla pişman olmayacaksın."

Sadece bunun doğru olmasını umabilirdi.

LIZZIE MUTFAKTA DOLAŞIYOR, Abby McCarthy'nin gönderdiği ve bebeği Lizzie'nin göğsüne yaslayan askıdaki bebekle akşam yemeğini hazırlıyordu. Lizzie kebaplar için sebze doğrarken rastgele bir melodi mırıldanıyor, Jared ise ızgarada marine edilmiş tavuk ve sığır etiyle ilgileniyordu.

"İşte böyle olabilirdi," diye fısıldadı bebeğe. "Üçümüz sonsuza dek birlikte, arkadaşlarımızı akşam yemeğine davet etmeye hazırlanıyoruz."

Aklında bebeğe bir isim vermişti: Violet. Ya da kısaca Vi. Çünkü bir çocuk neredeyse bir haftalıkken bir ismi olmamalıydı. Bebeğe olan bağlılığı çoktan derinleşmişti ve her geçen dakika daha da derinleşiyordu. Lizzie muhtemelen en kötü türden bir kalp kırıklığına doğru ilerlediğini umursayacak gücü kendinde bulamıyordu.

Lizzie rasyonel aklıyla, Jessie'nin bebek için geri döneceğini ya da onun için başka düzenlemeler yapacağını ve Lizzie'nin ondan vazgeçmek zorunda kalacağını biliyordu. Mantıksız zihninde ise şimdiden kız bebeğin ilk doğum günü partisini planlıyor ve New York'taki Plaza'da çay içmek, FAO'ya uğramak gibi anne-kız birlikte yapabilecekleri şeylerin hayalini kuruyordu.

Schwarz ve American Girl mağazası.

Küçük kızıyla eğlenceli her şeyi yapmak için sabırsızlanıyordu.

Lizzie böyle bir düşünceye kapılır kapılmaz kara kıyamet bulutu bir kez daha çökerek göğsüne bağlı bebeğin kendisine ait olmadığını ve her an elinden alınabileceğini hatırlattı.

Jared'in telefonu her çaldığında Lizzie nefesini tutuyor, bunun Jessie'den gelen ve Vi bebeği annesine geri vermeye zorlayacak olan telefon olup olmadığını duymayı bekliyordu.

Hayır, Lizzie ağlamak istedi. Ben onun annesiyim. Onu besleyen, altını değiştiren, yıkayan, uyutmak için sallayan ve huysuzlandığında saatlerce onunla birlikte yerde yürüyen benim.

Jared elinde ızgara et dolu bir tabakla verandadan içeri girdi. Verdiği talimat, eti yarı pişene kadar pişirmektir. Sonra sebzeleri ekleyecek ve şişleri bir araya getirecekti. "Onu almamı ister misin, böylece sen de işini yapabilirsin?"

Lizzie'nin ani ve içgüdüsel tepkisi hayır demek ve kollarını bebeğe dolamak oldu, böylece ne o ne de başkası onu alabilecekti. Ama bunu yapamazdı. Jared zaten onun ne kadar bağlandığından endişeleniyordu. Birkaç önemli gün içinde hayatını altüst eden bebek yüzünden ne kadar ileri gittiğini görmesine izin veremezdi. Lizzie isteksizce, "Elbette," dedi.

Askıyı açtı ve bebeği Jared'e uzattı, Jared'in küçüğü güçlü kollarında tuttuğunu görünce kalbi eridi.

Telefonu çaldı ve her zamanki gibi Lizzie'nin kalbini durdurdu. Sırtı ona dönük olacak şekilde dönerek, "Şunu cebimden çıkarabilir misin?" dedi.

Lizzie cebinden telefonu çıkarıp ona uzattı ve arayanın kimliğinde müfettişin adını not etti.

"Hey, Mike. N'aber?" Jared, Jessie'yi bulmaya çalışan adamla her konuştuğunda olduğu gibi Lizzie'nin içinde öldüğü sırada onu tam bir dakika boyunca dinledi. "Bir şey söyledi mi?"

Aman Tanrım. Onu bulmuş muydu?

"Pekâlâ. Beni haberdar et. İyi iş çıkardın." Jared aramayı sonlandırdı ve telefonu tezgâhın üzerine koydu. "Onu bulmuş."

"Nereye?"

"New Bedford. Sanırım kız oralı ve adam onu büyükannesinin evine kadar takip etmiş. Kız sabah onunla konuşmayı kabul etti ama adam kızın kaçmayacağına güvenmediği için evi gözetliyor."

Lizzie hasta olacakmış gibi hissediyordu, bu yüzden mutfak masasına oturdu ve daralmış hissettiği ciğerlerine oksijen almaya odaklandı.

"Onu bulmuş olması iyi haber."

Ona hak vermek istedi ama yapamadı. "Tatlım, bana bak."

Lizzie kendini onun bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Bunun sonsuza dek sürmeyeceğini biliyorduk."

Lizzie içindeki her Çey bu ifadeyi reddederken neredeyse istemsizce başını salladı.

"Lütfen bunu yapmayın."

Elleri o kadar titriyordu ki, titrediklerini görmesin diye bacaklarının altına sokmak zorunda kaldı. "Mike'a onu alıp alamayacağımızı sormanı istiyorum. Kalıcı olarak."

"Lizzie... Bebek Jessie'nin. Öylece ortaya çıkıp ondan bebeğini bize vermesini isteyemeyiz."

"Neden olmasın? O zaten yaptı! Ona anlaşılmayı yasal hale getirip getiremeyeceğimizi sormanın nesi yanlış? Taşıyıcı annelik gibi bir şey olur, ama olaydan sonra. Sakın bana onunla bir şeyler yapamayacağımızı söyleme."

"Peki bir ay, üç ay ya da altı ay sonra fikrini değiştirip onu geri istediğinde ne yapacağız?"

"Bunu yapamamasını sağlayacağız. Eğer onu bize teslim ederse, bu kalıcı olur. Elbette Jessie'nin onu ziyaret etmesine ve görmesine izin vereceğiz ve ona resimler göndereceğim, ancak velayet düzenlemesi sonsuza dek sürecek. Bu işe yaramazmış gibi davranma. En başta bunu öneren sendin."

Jared derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Dan'i arayayım, bakalım ne diyecek."

Lizzie'nin kalbi bir saniye içinde umutsuzluğun derinliklerinden sevincin doruklarına fırladı ve kendisini sanki rüzgârın etkisinden kurtulmuş gibi hissetmesine neden oldu.

"Ama lütfen, Lizzie. Seçeneklerimizin ne olduğunu öğrenene kadar lütfen umutlanma."

Lizzie ona umutlarının zaten gökyüzü kadar yüksek olduğunu ve uzaya doğru yol aldığını söylemedi. Bebeğe uzandı ve onu sıkıca tuttu, bir şeyler yapabilmeleri için tüm gücüyle dua etti. Çünkü onu kaybetmek artık bir seçenek değildi.

Lizzie, "Hoparlörü aç da onu ben de duyabileyim," dedi.

Jared Dan Torrington'ı aramaya başladı.

"Selam Jared," dedi Dan telefonu açtığında. "Nasıl gidiyor?"

"Oldukça iyi. Bu kadar geç saatte aradığın için teşekkürler Dan."

Jared Dan'e son durumu anlatırken, Lizzie kalktı, bebeği askıya geri koydu ve bir yandan ellerinin titremesini durdurmaya çalışırken, bir yandan da yemek hazırlamayı bitirmek için kendini zorladı. Jared, Lizzie'nin Jessie'ye bir velayet düzenlemesi önerme fikriyle ilgili bölüme geldiğinde, Lizzie Jared'a döndü. "Böyle bir şey yasal olarak mümkün mü Dan?"

"Tüm taraflar kabul ederse her şey mümkündür."

"O halde," dedi Jared, "senden büyük bir ricam var. Bu gece bizim için, araştırmacımızın yarın Jessie'ye önerebileceği bir taslak hazırlayabilir misin?"

"Bunun için uyarlayabileceğim basmakalıp bir velayet sözleşmem var. Bunu bu gece halletmek büyük bir mesele olmaz ama annenin böyle bir şeyi imzalayacak ruh halinde olup olmadığını merak ediyorum ve babanın kim olduğu hakkında da bilgiye ihtiyacımız var çünkü onun da imzalaması gerekecek."

Lizzie'nin morali yeniden bozuldu.

"Kadının ruh hali ya da babanın kim olduğu hakkında bilgim yok ama Mike'ı onunla konuşturabilir ve ne düşündüğünü anlayabilirim. Tek isteğimiz, eğer kendisi ve babası haklarını bize devrederse, bunun kalıcı bir düzenleme olduğunu anlamaları. Bir ya da iki yıl sonra geri gelip onu geri isteyemezler."

Dan, "İmzalayacakları anlaşma bu noktalarda çok sağlam olacaktır," dedi. "Şu anda en önemli şey bu fikri ona sunmak ve babayı sormak. Adamınızın düşünmesi için ona verebileceği bir taslak hazırlayacağım."

"Jessie bu fikri kabul ederse, bu işi bir an önce halletmek isteriz. Bebeğin bizimle geçirdiği her gün sadece riskleri artırıyor. İkimiz için de."

Jared bunu söylediğinde, Lizzie'nin kalbi kocasına duyduğu sevgiyle genişledi ve tatlı kıza aşık olan tek kişinin kendisi olmadığını fark etti.

"Anlıyorum. Sizin için hemen ilgileneceğim."

"Çok teşekkürler Dan. Yardımın için minnettarız."

"Memnuniyetle. Seni sonra ararım."

Jared aramayı sonlandırıp Mike'a bir telefon daha açtı, bir yandan da Lizzie'nin bakışlarını tutuyordu.

Kocasının da bunu en az kendisi kadar istediğini anladığından beri kocası ona hiç bu kadar seksi gelmemişti. "Lizzie ve ben avukatımızla konuştuk ve Jessie'ye, istediği buysa ve çocuğun babası da uygunsa, bebeği bizde tutacak bir velayet düzenlemesi önermek istiyoruz. Ona sunman için sana bir şey vereceğiz."

Sabah." Jared bir dakika dinledikten sonra başını salladı. "Kulağa hoş geliyor. Tekrar teşekkürler, Mike."

Jared aramayı sonlandırdı ve telefonu tezgâhın üzerine koydu. "Ofisinden birinin Dan'ın yazdığı anlaşmanın çıktısını alabileceğini ve sabah ona sunmak üzere kendisine getirebileceğini söyledi."

"Bu konuda nasıl hissediyorsun?" Lizzie ileri geri sallanırken ona sordu, bu da bebeğin uyumasına yardımcı oluyordu.

"Umarım kendimizi bir felakete hazırlamıyoruzdur."

"Belki de öyleyiz, ama her zaman keşke olsaydı ne olurdu diye düşünmektense denemeyi tercih ederim."

"Daha önce de söyledim, yine söyleyeceğim, sen tanıdığım en güçlü, en cesur insansın."

"Hayır, değilim. İçimde bir kase jöle varmış gibi hissediyorum. Kalbim hızla çarpıyor ve ona sahip olabileceğimiz ya da onu Jessie'ye geri vermek zorunda kalabileceğimiz düşüncesiyle zar zor nefes alabiliyorum."

"Daha fazla bilgi sahibi olacağımız yarına kadar sakinleşmenin bir yolunu bulmamız gerekecek."

"Bunu tam olarak nasıl yapmamız gerekiyor?"

Cooper, Gigi'yle birlikte mutfağa girmek için o anı seçti. Jared ve Lizzie'nin muhtemelen gergin bir pozda durduklarını görünce kısa bir süre durdu. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," dedi Jared. "Henüz. Jessie'yi bulduk." "Oh. Bu iyi bir şey değil mi?"

"Hem evet hem hayır." Jared, Cooper'ı son gelişmeler hakkında bilgilendirdi.

"Vay be." Cooper Jared'dan Lizzie'ye, sonra tekrar Jared'a baktı. "Yani, sizde kalabilir mi?"

"Mike yarın Jessie ile konuşana kadar oraya gitmemize izin vermeyeceğiz. Ama teklifi yapıyoruz."

"Vay anasını," dedi Cooper. "Bu heyecan verici ve korkutucu."

"Hepsi aynı anda," dedi Lizzie, sanki bu kötü bir şey olmasını engelleyecekmiş gibi kollarını bebeğe dolamıştı. Ondan vazgeçmek zorunda kalmaktan asla kurtulamayacaktı. Bu kadarını kesinlikle biliyordu.

"Sizin için ne yapabiliriz?" Gigi sordu.

"Bizi eğlendirmek mi?" Lizzie söyledi. "Birkaç saatliğine kafamızı dağıtmamıza yardımcı olmak mı?"

Cooper, "Bunu yapabiliriz," dedi.

Yemek hazırlığını bitirmek için yardıma koştular ve verandadaki masada keyifli bir akşam yemeğinin tadını çıkardılar. Vi, onlar yemeği bitirene kadar her şey boyunca uyudu.

Lizzie onu Jared'e verirken o da biberon hazırlamak için içeri girdi. Bir hafta önce bu gece, Lizzie onun varlığından bile haberdar değildi ve şimdi kız bebek hayatının merkeziydi. Elbette Jared'la birlikte. Biberon ısınırken derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı verdi. Yarın bu saatlerde Jessie'nin kalıcı bir anlaşmayı kabul edip etmeyeceğini öğrenmiş olacaktı.

O zaman çocuğun babasının bulunması gerekir.

Bu durumda evlerine dönmekten çok uzaktaydılar ama düne göre daha yakındılar.

Jared elinde öfkeyle bağıran Vi'yle mutfağa geldi. "Ona şişenin geleceğini söyledim ama onun için yeterince hızlı değildi."

Lizzie mamanın sıcaklığını kolunun iç kısmında test ettikten sonra şişeyi Jared'a uzattı. "Al bakalım, tatlı kızım."

Jared ve Lizzie herhangi bir şeyin onun kadar güzel olabileceğine hayret ederek onu izlerken bebek açgözlülükle emmeye başladı.

"Onu alacağız," diye fısıldadı Lizzie. "Bunu tüm kalbimle biliyorum." Başını kaldırıp kocasına baktı, onun yoğun bakışlarıyla karşılaştı ve o ana kadar kendine sakladığı şeyi paylaştı. "Sen benim bile

Klinikte onu gördüğüm anda bizim olması gerektiğini anladığımı söylerken her zamankinden daha çılgınım."

"Sen... Sen *ne*?"

"Biliyordum Jared. Burada olduğunu biliyordum." Elini kalbinin üzerinde düzleştirdi. "Jessie'nin onu bizimle bırakıp gideceğini bilemezdim ama onun bizim çocuğumuz olduğunu biliyordum. Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum. Sadece biliyordum."

"Lizzie..."

"Biliyorum. Biliyorum. Bu delilik ama sana sadece nasıl hissettiğimi söyleyebilirim." Utangaç bir gülümseme sundu. "Bu konuda bu kadar üzgünken sana bunu söylemekten korkuyordum."

"Ben sadece senin incinme ihtimaline üzüldüm. Hepsi bu." "Peki ya sen?" Yüzünü okşamak için uzandı. "Sakın bana kalbini de ona kaptırmadın."

"Evet. Kesinlikle. Yani, ona bir bakın. O kadar mükemmel ki. Ama seni incitecek bir şey olmasını asla istemem ve bu yüzden dikkatli davranmanı tavsiye ettim."

"Biliyorum ve beni her zaman korumaya çalıştığın için seni seviyorum - bazen kendimden."

"Seni her zaman sana zarar verebilecek şeylerden koruyacağım." Bebeğin yumuşak başının tepesini öptü. "Onun gibi küçük şeylerden bile."

"Bana zarar vermeyecek. Benim ve senin hayatını tamamlayacak."

"Tanrım, umarım öyledir, Lizzie."

"Her şey yoluna girecek. Güven bana."

Jared pencereden dışarı, Cooper'ın Gigi'nin kucağında değil de ona olabildiğince yakın oturduğu masaya baktı. "Misafirlerimizin yanına dönmeliyiz."

"Kendilerini eğlendirmek için iyi bir iş çıkarıyorlar."

"Bence ondan gerçekten hoşlanıyor. Cidden hoşlanıyor."

"Öyle. Kesinlikle."

"Umarım onu ezmez."

"Ben de onlar hakkında iyi şeyler hissediyorum. Tam da diğerrinin ihtiyacı olan şey olabilirler."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 23

"H Yatağa dönmemize ne kadar kaldı?" Cooper, Gigi'nin boynuna stratejik öpücükler kondururken sordu. Gigi'ye vermeyi kabul ettiğinden beri

Ona gerçek bir şans verdiğinde, hayatı boyunca hiç olmadığı kadar yükselmişti. Tek istediği oydu ve onu kendisi için tamamen yeni olan bir vahşilikle istiyordu.

Masanın üzerinde duran telefonu, görmezden geldiği bir mesajla aydınlandı. Tüm dünyadaki en sarhoş edici kokuyu solurken metinleri neden önemsiyordu ki?

"Lacey kim?" Gigi sordu.

Hassiktir. "New York'ta bir arkadaş." Kız ondan uzaklaşırken bile onu öpmeye devam etti.

"Kendini muhtaç hissediyor ve gelip ona hizmet etmeni istiyor."

Hay sikeyim. Gigi'yi kendisiyle şansını denemeye ikna ettikten iki saat sonra ihtiyacı olan son şey buydu. "O eski sevgilim. Yıllar önce çıkmıştık ve onu yıllardır görmedim. Şimdi sana ulaşabileceğim bir yere gel."

"Dışarıda New York'a dönmeni bekleyen kaç Lacey var?"

"Beni bekleyen kimse yok."

"Sen de öyle düşünüyorsun. Muhtemelen evinizin önünde ellerinde Cooper'ı Bul ve O Benimdir yazılı tabelalarla sizi bekliyorlardır."

Cooper onun kafasına hafifçe vurdu. "Çok aptalsın." "Öyle miyim?"

Bahse girerim yüzlerce Lacey telefonunu patlatıp sabah, öğle ve akşam."

"Sözde Lacey'den duymak istediğim tek şey benim Kaliforniyalı kızım ve o da bunu biliyor." Jared ve Lizzie'nin her an dönebileceklerinin farkında olarak onu usulca öptü.

"Eğer biz, bilirsin, bundan bir şey çıkarmaya çalışırsak, başka kimse olamaz, Cooper. Bu benim için zor bir sınırdır."

"Bunu söylemek zorunda olduğunu düşünmene bile inanamıyorum. Ben istemiyorum.

Senden başka kimseyi. Seni ağabeyimin havuzunda o beyaz bikiniyle yüzerken gördüğüm andan itibaren, daha kim olduğunu bile bilmeden, seni istedim. Seni tanımak istedim ve şimdi tanıdığımı göre, daha fazlasını bilmek istiyorum. Seni tanımak istiyorum. bilinmesi gereken her şeyi biliyorum."

"Neden binlerce Lacey'den biri değil de ben?"

Sayının artmaya devam etmesine gülümseyerek, "Sana tek söyleyebileceğim, seninle daha önce hiç başıma gelmeyen bir şey oldu" dedi.

"Nasıl bir his?"

Ona bunu sorarken görüldüğü kadar savunmasız hissedip hissetmediğini merak etti. "İlk kez kafayı bulduğun zamanı hatırlıyor musun?"

"Hiç kafayı bulmadım."

Cooper afallamış bir halde geri çekildi. "Ciddi misin?"

"Çok ciddiym. Güvenlik ağı yok, Cooper. Diğer çocukların yaptığı aptalca şeyleri yapma lüksüne sahip değildim. Üniversiteye ve hukuk fakültesine giderken kendimi geçindirmek zorundaydım. Ot ya da saçmalık için zamanım yoktu."

"Son zamanlarda senin harika olduğunu düşündüğümü söylemiş miydin?" Gözlerini devirdi. "Her neyse, ilk kez kafayı bulduğunda..."

"Esrar içme alışkanlığımı çoğunlukla geçmişte bıraktığımı söyleyerek başlayayım, ancak ilk seferinde kendinizi bir sıcak hava aracıyla havalanmış gibi hissediyorsunuz.

Balon ve her şey sessiz, huzurlu ve mükemmel. İşte ben de seninleyken böyle hissediyorum, şuradaki ekstra hisle birlikte." Elini kalbinin üzerine koydu. "Seni tekrar görebilmek için dakikaları saymama ve seninleyken senden başka bir şey düşünmeme neden olan bu nefessiz, havadan daha hafif mutlu şey. Bununla ilgili her şey her şeyden farklı

Daha önce de hissettim. Bunun bir anlamı var mı emin değilim ama-"

Öpmek için eğildiğinde onu çok şaşırttı. "Bu şimdiye kadar birinin bana söylediği en güzel şey."

"Ciddiyim, Gigi. Yemin ederim. Ciddiyim."

"Biliyorum ve kafamı toparlamaya çalışıyorum."

"Acele etme, tatlım. Sensiz hiçbir yere gitmiyorum." Jared yüksek sesle, "Ayrılın sevgililer," dedi Lizzie'yle birlikte salona dönerken. Verandada. Jared bir tepsi taşıırken, Lizzie'nin elinde bir gecede adaya getirttiği bebek telsizi ve büyük bir kadeh şarap vardı. "Tatlı servis edildi. Lizzie taze çilek ve ev yapımı krem şantiyle birlikte sıfırdan kek yaptı."

"Yani sen sadece evrendeki en iyi, en nazik insan değilsin, aynı zamanda Wonder Woman'sın," dedi Gigi. "Bir bebeği kucağına alıp ev yapımı kek ve krem şanti yapıyorsun. Huşu içinde eğiliyorum."

Lizzie kıkırdadı. "Oh dur. Normal bir şey yapmak eğlenceliydi. Yemek yapmayı seviyorum."

"Ben de yemek yemeyi severim," dedi Jared, "bu da cennette eşleşmemizin pek çok nedeninden biri."

Gigi votka kokteylinden bir yudum alarak, "Siz ikiniz çok tatlısınız," dedi. "Komik, biz de casusluk yaparken sizin için aynı şeyi söylüyorduk."

Lizzie, "Mutfaktan seni izliyorum," dedi.

"Büyük haberlerimiz var," dedi Cooper, bir kez daha ona gözlerini deviren Gigi'ye sırtarak.

"Ne büyük haberi?" Jared sordu.

"Şaşırtıcı derecede güzel, inanılmaz derecede komik, seksi, sözünü sakınmayan Gabrielle Gibson, aklıma koyduğumda mükemmel bir erkek arkadaş olabileceğimi ona göstermem için bana bir şans vermeyi kabul etti."

"Vay canına," dedi Jared, gerçekten afallamış görünüyordu. "Bu gerçekten de büyük bir haber."

"Bana doğruyu söyle," dedi Gigi. "Onun gibi bir oyuncuya şans verdiğim için aptal mıyım?"

"Hiç de değil," dedi Jared. "Cooper iyi adamlardan biri. Akıllı, sadık, eğlenceli, komik, kendini işine adanmış, çalışkan. İşler sarpa sardığında siperimde olmasını isteyeceğim ilk insanlardan biri o olurdu ve yürüyüp konuşmaya başladığı ilk andan beri en iyi arkadaşlarımdan biri oldu."

Cooper, Jared'in coşkusu karşısında o kadar afallamıştı ki söylediği her şeyi anlamaya çalışırken ağabeyine sadece bakabildi.

"Ne?" Jared, Cooper'ın şaşkınlığına gülerek şöyle dedi. "Bunların hiçbiri senin için yeni değil."

"Bunları söylediğini daha önce hiç duymamıştım."

"Her kelimesinde ciddiyim. Herkes senin gibi bir erkek arkadaşına sahip olduğu için inanılmaz derecede şanslı olurdu, gerçi kimse bu kelimeyi seninle gerçekten test etmedi."

Gigi gülerek, "Şimdi meselenin özüne geliyoruz," dedi. "Anlat bakalım, Jared."

Cooper kardeşine ters ters bakarak, "Kapa çeneni Jared," dedi.

Gigi, Cooper'a gülümseyerek, "Tam da işler ilginçleşmeye başlamışken çeneni kapatamazsın," dedi. "İçindeki *milyonlarca* Lacey hakkında her şeyi duymak istiyorum.

hayat."

"Oh, Lacey," dedi Jared. "O çılgınlardan biriydi, değil mi?" "Jared! Dur!"

"Sakın şimdi durayım deme," dedi Gigi. "Kaç kişiden bahsediyoruz? Yüzlerce mi? Binlerce mi?"

Jared kendisine hançer gibi bakan Cooper'a bakarken güldü. "Küçük kardeşimin kadınlar arasında her zaman popüler olduğunu söylememe izin verin, ama hiç biriyle sizinle ilgilendiği kadar ilgilendiğini görmedim."

Cooper tuttuğu nefesi dışarı verdi. Jared'in onun arkasını kollayacağını bilmeliydi. O her zaman arkasındaydı.

"O gerçekten iyilerden biri, Gigi," dedi Jared. "Sana vaat ettiği her şeye inanmanın güvenli olduğuna inanıyorum."

"Bunu bilmek güzel. Kardeşin büyük konuşuyor."

"Bu bir oyun değil," dedi Cooper, yüz ifadesi hiç olmadığı kadar ciddi idi. "Bu konudaki hiçbir şey benim için oyun değil."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu."

Cooper onunla tekrar yalnız kalmak için sabırsızlanıyordu, böylece ona karşı ne kadar ciddi olduğunu gösterebilecekti.

GIGI hâlâ Cooper'ın ağabeyi ve yengesinin önünde yaptığı açıklamanın etkisindeydi. Cooper'ın onun duymak istediklerini değil, kendi gerçeğini söylediğini anlamıştı. Cooper ona aşık oluyordu ve o da Cooper'a aşık oluyordu. Bu onu çok korkutmuştu.

Kendisini asla incitmeyeceğinden emin olduğu üç kişi için sınırlı gerçek sevgi ve şefkat havuzunu kurtarmak için elinden geleni yapan biri olarak.

Yine de, Riley ve Mason'ın yanı sıra Finn ve Chloe'yi de gerçekten sevmeye başladığını itiraf etmek zorundaydı.

Gansett'teki bu yaz boyunca arkadaşlar. Hiçbir zaman Nikki, Jordan ve Evelyn ile aynı seviyede olamayacaklardı ama hepsi de Gigi'nin sıkı çevrelerinde hoş karşılanıyordu ve bu onun için çok şey ifade ediyordu.

Ve şimdi Cooper, Jared ve Lizzie de vardı.

Jared ve Lizzie gittikten sonra Cooper'ı merdivenlerden evine götürürken Gigi, onun gibi bir kızın ilgilenmesi gereken çok fazla insan var, diye düşündü.

biraz uyuyabileceklerdi. Yarın onları böylesine büyük bir gün beklerken ikisinin de bu gece pek uyuyacağı söylenemezdi.

"Sence bebeğe ne olacak?" Gigi Coop'a sordu. "Jessie onların teklifini kabul edecek."

"Kendinden çok emin görünüyorsun ama aslında hiç de öyle değiller."

"Jessie buradayken onu biraz tanıdım ve bir bebekle ne yapacağını bilmediğini söyleyebilirim. Onu Lizzie'ye bıraktı çünkü Lizzie'nin ona iyi bakacağını biliyordum."

"Umarım haklısındır. Onu geri isterse kalpleri kırılır."

"İşlerin onlar ve küçük kızları için iyi gideceğine dair içimde iyi bir his var." Döndü ve onu kollarının arasına aldı. "Ve bizim için."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Var. Sadece seni gemiye almam gerekiyor."

"Kendime geliyorum. Bu sadece... Benim için zor. Tek başıma devam etmeye alışkınım ve böyle olmasını seviyorum."

"Bunu anlıyorum ve tek başına başardıkların için sana çok saygı duyuyorum."

"Tamamen tek başıma değildim. Evelyn en başından beri arkamdaydı. Bana çok yardımcı oldu."

"Yine de bir başkasına güvenmeye ya da sizi incitebilecek şeyleri hissetmenize izin vermeye alışık değilsiniz."

"Hayır, bunların hiçbirine alışık değilim."

"Sence buna alışabilir misin? Eninde sonunda?"

"Belki."

Gülümsemesi günahkâr yakışıklı yüzünü aydınlatıyordu, ki bu yakışıklılık yollardaki kızarıklıklardan bile belli oluyordu. Etrafında bu kadar çok olmasının bir faydası da istediği zaman onun muhteşem yüzüne, gözlerine ve gülümsemesine bakabilmesiydi. Bu çok kolay alışabileceği bir şeydi. Onu yatak odasına götürdü, akşam yemeğinde giydiği elbiseyi çıkarmasına yardım etti ve

Ellerini onun üzerinde, onun için de yeni olan bir saygıyla gezdirdi. Erkekler ona saygı göstermezdi. Onu mincıkladılar, alabildiklerini aldılar ve gittiler.

Cooper öyle biri değildi. Bu şekilde birlikte oldukları her seferinde, ona hayatındaki en değerli şeymiş gibi davranıyordu ve bu da alışabileceği başka bir şeydi. Tabii o noktaya gelmesine izin verirse. Cooper onun yatağa girmesine yardım ederken, kendi kıyafetlerini çıkarıp yanına otururken bile, Gigi aralarındaki görünmez duvarın onun ancak bu kadar yaklaşmasına izin vereceğinin farkındaydı.

Bu duvar yerinde durduğu sürece kendini güvende hissediyordu, hatta adam onu kendisine olabildiğince yakın tutarken, bacakları birbirine dolanmış bir halde uzun süre ona bakarken bile.

"Ne?"

"Hiçbir şey. Sana bakmayı seviyorum."

Yüzünü buruşturdu ve bulabildiği en aptalca ifadeyi takındı.

Cooper güldü. "Yine de. Sen harikası." "Hayal görüyorsun."

"Öyle olmalıyım, çünkü kendini çirkinleştirmeye çalıştığında bile işe yaramıyor." Elini kızın yüzüne koydu ve başparmağıyla yanağını okşadı.

Ona bakışı, sanki bir galon şampanya yutmuş gibi içinin kabarcıklı hissetmesine neden oldu. Ve onu öptüğünde, kimliğinin bir parçası olan tüm tedirginliği yok olmuş gibiydi. Adam onu kendine inandırıyor ve kadın sevinmesi mi yoksa korkması mı gerektiğinden emin değildi.

Adam kesinlikle bir kadının vücudunu nasıl kullanacağını biliyordu. Çok fazla pratik yaptığından şüpheleniyordu ama eğer tüm bu pratik onu kendisi için hazırlıyorsa, bununla yaşayabileceğini düşünüyordu.

"Neden bu kadar çok düşünüyorsun?" "Ha?"

"Tam şurada bir şişlik var," dedi kaşlarının arasını öperek, "bir şeyi fazla düşündüğünde."

Gigi ona karşı hiçbir şansı olmadığını fark ederek iç çekti. Ona ya da ikisinin birbirleri için yaratıldıklarından emin olmasına direnmenin hiçbir anlamı yoktu. Onu inanan biri haline getirmişti.

"Cooper."

Onun boynunu öpüyor ve titremesine neden oluyordu.

"Hmm?" "Sana bir şey söylemem gerek."

"Dinliyorum." "Bu önemli."

Başını kaldırarak onun bakışlarıyla buluştu. "Ne oldu?"

İki elini de adamın yüzüne koydu ve geç çıkan bıyıklarının avuçlarını dürttüğünü hissetti.

"Söyle bana tatlım. Her ne ise, söz veriyorum duymak istiyorum."

"Eğer... Eğer kalbimi kırarsan, bir daha asla toparlanamam."

"Ah, bebeğim. Bu yapacağım son şey olur. Eğer benimle bu şansı yakalarsan, sana yemin ederim, sana ve kırılgan kalbine çok iyi bakacağım."

"Bunu öğrendiğim iyi oldu."

"Ciddiyim, Gigi. Hayatımda olmandan o kadar mutlu olurum ki, seni orada tutmak için elimden gelen her şeyi yaparım."

"Bana düşünecek çok şey verdin."

"Sen düşünüürken," dedi meme ucunu ağzına götürerek, "birlikte eğlenebileceğimiz pek çok yol bulabilirim."

Tanrım, adam *bu* konuda çok iyiydi. *Bu konuda* mantıksız derecede iyiydi ve bir insan ya da oyuncak tarafından harcanan en az çabayla onu serbest bırakmanın eşiğinde gezdiriyordu. Bunu *nasıl* yaptı?

"Hâlâ ağrın var mı?" diye sordu. "Eskisi gibi değil."

"Bu düşünceni unutma." Şortunu bulmak ve bir prezervatif almak için ayağa kalktı.

Göbek deliğini aşan kocaman ereksiyonuyla yatağın yanında dururken Gigi, "Hey, Coop?" diye sordu.

"Evet, hanımefendi?"

"Ben doğum kontrol hapı kullanıyorum ve temizim. Eğer sen de öyleysen, sanırım prezervatife ihtiyacımız yok."

Şaşkın bir ifadeyle ona bakarak, "Eğer seni doğru duyduysam, buna ihtiyacımız olmadığını mı söylüyorsun?" dedi. Folyo paketi havaya kaldırdı.

"Ben de öyle dedim," diye yanıtladı, onun tepkisi karşısında kıkırdamamaya çalışarak. "Ben, um, sen isteyebilirsin, biz isteyebiliriz, uh, bilirsin, al Yoksa başlamadan bitecek."

Gigi dizlerinin üzerine kalktı ve yatağın kenarına doğru ilerleyerek adamın sikini sıkıca kavradı. "Böyle rahatlamak için bana mı ihtiyacın var?"

Başını sallarken adem elması boğazında sallanıyordu. "Bu işe yarar."

"Bu daha iyi olur mu?" Gigi onu ağzına almak için eğilirken sordu.

Keskin ve derin bir nefes çekti. "Bu *daha hızlı* işe yarar."

Onun aldığı zevke odaklanabilmek için gülmesini engelledi.

"Kahretsin, Gigi, bacaklarımı titretiyorsun." Parmaklarını Gigi'nin saçlarına gömdü ve onun belirlediği ritme göre hareket ederken ona sıkıca tutundu. "Geeeeeg... Ah, Tanrım... Eğer istemiyorsan dursan iyi edersin..."

Sertçe emdi ve dilini şafta sürttü.

Patladı, tüm vücudu serbest bırakılmasının gücüyle titriyordu.

Kendinden memnun, onu yavaşça serbest bıraktı, onu biraz daha titreten nihai etkiyi yaratmaya çalıştı. "Şimdi gerginliğin geçti mi?"

"Yıkıldım."

Öne doğru eğildi ve kaburgalarındaki çirkin çürüklere nazik öpücükler kondurdu, yaraların ona verdiği acıdan dolayı acı çekiyordu.

Kollarını ona doladı ve başının üstünü öptü. "Bu şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisiydi."

"Kaç kişiden?"

"Kapa eneni," dedi gülerek.

"Hayır, gerçekten. Bir beyzbol takımından mı yoksa maa gelen kalabalıktan mı bahsediyoruz? Muhtemelen ikincisinden."

Gülerek onu nazikçe itti ve sırtüstü düşmesine neden oldu, yere dştşnde göğüsleri zıplıyordu. Adam onun üstüne çıktı ve onu sertçe öptü. "Kendini çok komik sanıyorsun."

"Komik olduğumu biliyorum ve milyonlarca insan benimle aynı fikirde." Daha önce hiçbir erkekle bu kadar eğlenmemişti. Bu kadarını kesin olarak biliyordu.

"İçinde bir diva sakladığınızı biliyordum, milyonlarca hayranın her sözünü dinliyordu. Nasıl olmayasın ki?"

"Ben diva değilim!" Onun kıını imdikledi. "Sözünü geri al!"

Cooper gülmekten kırıldı. "Sinirime dokundu, değil mi?"

"Evet! Ben bir avukatım, diva değil."

"Tatlım, kötü haberi vermekten nefret ediyorum ama artık sadece bir avukat değilsin. Büyük bir hayran kitlesine sahip dev bir yıldızsın ve ben de bir numaralı hayran pozisyonuna başvurmak istiyorum." Bunu söylerken, yeniden uyanan ereksiyonuyla onu drtt.

Hâlâ dayanıklılığı olan ge bir adamla uğraştığı için başına bunlar gelmişti. "Bunu dikkate alacağım."

"Bunu da göz önünde bulunduracak mısın?" diye sordu içine girerken.

İlk başta vücudu bunu kabul etmedi ve neredeyse ona durmasını söyleyecekti. "Sakin ol tatlım, yavaş yavaş gideceğiz."

"Sopayla kazığa oturtulan sen değilken rahatla demek senin için kolay."

Cooper gülmekten kendini kaybedince duraksadı. "Beni güldürme. Konsantrasyonumu bozacaksın."

"O devasa şeyle üzerime gelirken bana sakın olmamı söylemezsen seni gldrmeyeceğim."

"Devasa şeyim adına incindim."

"Bana doğruyu söyle. Tüm stadyumdu, değil mi?"

"Konuşmayı kes."

"Yap beni."

Onu serbest bırakılmış bir arzuyla öperken, yavaş ama emin adımlarla içine doğru ilerledi, ta ki kadın aklını kaçırana, her şeyiyle ona kapılana kadar.

bedenine, kalbine ve ruhuna sahip olduğu için mümkün olan her şekilde. Onunki gibi bıkkın bir ruh bile bununla -ve onunla- ilgili her şeyin özel olduğunu fark edebilirdi.

Tek yapabildiği, onu hayatının en çılgın yolculuğuna çıkarırken ona tutunmaktı ve bu yolculuk çağlar boyu sürecektir bir orgazm ile sona erdi. Zevkten çılgınlık atarken, klima ve kapalı pencereler için şükreliyordu, yoksa Jared ve Lizzie'ye müthiş bir gösteri sunuyor olacaktı.

"Bana bir tane daha ver," diye fısıldadı.

Gigi güldü ve sonra ona tekrar çarparken inledi, şaka yapmadığını bilmesine izin verdi. Ve eğer yeniden uyanan arzusun işaretleri, onun özel sihrinden daha fazlası için tüm vücudunu ateşe vermediyse lanet olsun.

"Cooper." Ona doğru eğildi.

"Evet, Gigi, aynen böyle. Hepsini al."

Tanrım, ona vermek zorunda olduğu her şeyi almaktan başka ne seçeneği vardı ve Büyük Kanyon'un kenarından büyük ve korkutucu bir şeye takılıp düşerken, düşüşünü durduracak hiçbir şey bulamadı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24

CIndy kendi kendine Beachcomber'a müzik için gittiğini söylüyordu ama doğruyu söylemek gerekirse Jace'i tekrar görmeyi umuyordu. O hissetti

Dövmeli ve sert mizaçlı bir barmenden hoşlanıyor olmak aptalcaydı ama geçen geceden beri onu düşünmekten vazgeçmemiştir.

Bir gece önce migreni tuttuğunda, karanlık yatak odasında tavana bakıp onun hikâyesinin ne olduğunu merak etmiş ve bu onu akşam yemeği için barındaki tabureye geri getirmişti.

"Selam güzelim." Bu büyüleyici gülümseme muhtemelen birçok külotun ıslanmasına neden olmuştu. "Seni gördüğüme sevindim."

"Sen de."

Bir buzlu su döktü ve bir tutam limon ekledi.

"Teşekkür ederim." Adamın, barda yüklü bir hesabı olan birinden yer aldığı için ona kızmamış gibi görünmesini takdir etti. "Bu akşamki menüde iyi bir şey var mı?"

"Aslına bakarsanız," dedi, basılı bir sayfa çıkararak, "yerliler deniz mahsulleri güvecini öve öve bitiremiyorlar."

Cindy yemeğin tarifini okudu ve neredeyse ağzının suyu akacaktı.

"Beni de yaz." "Fırında patates mi, patates kızartması mı yoksa pilav mı?"

"Pilav yemem gerekse de patates kızartması alacağım."

"Güzel bayan için patates kızartması. Cole slaw, garnitür salata veya sebze karışımı?"

Cindy iltifat karşısında yanaklarının kızardığını hissetti, bu da utanç vericiydi. "Lahana salatası lütfen, yanında da tartar sosu?"

"Tamamdır. Hemen geliyor."

Adam siparişini bilgisayara girerken, kadın gizlice onu izledi. Bilgisayarda çalışırken üniforma gömleğinin altında kasları kabarmıştı. Ona baktığında, onun kendisini izlediğini fark etti ve gülümsedi. "Kabuklu deniz ürünlerine alerjin yok, değil mi?"

"Hayır. Her şey yolunda."

"Mükemmel."

Buzlu suyunun ve Niall'ın her zamanki eğlenceli müziğinin tadını çıkarırken, Jace'in barda dolaşmasını izledi. Her müşteriye güler yüzlü bir karşılama ve hızlı servis sunuyordu, bu da bir barın arkasında tecrübeli olduğunu gösteriyordu. Kolayca gülüyordu ve samimiyeti bahşış kavanozunun hızla dolmasını sağlıyordu.

Cindy, Surf'te Laura'ya yardım eden yeni arkadaşı Piper Bennett ile bir cin okey oyunu oynadı. Piper resepsiyonda yaşanan bir krizle ilgilenmek üzere işe geri çağrılınca oyunları erken sona erdi.

"Bu koltuk dolu mu?"

Cindy, birkaç hafta önce adaya geldiğinden beri pek ortalarda görünmeyen kardeşi John'u görünce şaşırdı. "Hepsi senin kardeşim."

"Nasıl hissediyorsun? Annem dün migrenin olduğunu söyledi." "Dün geceye göre bugün daha iyiyim. Yeni ilaçlar yardımcı oluyor. çok günlük etkinlikler olmasını engellemek."

"Bu iyi bir şey. Hepimiz evdeyken ne kadar kötü olduklarını hatırlıyorum."

"Ve babam hasta olduğumu duymak istemezdi."

"'Kalk ve silkin,' derdi. Göt herif."

"Tam da ait olduğu yerde olan bir pislik." Emekli General Mark Lawry'nin hapse girmesi ve hayatlarından kalıcı olarak çıkmasının verdiği rahatlama

Annelerine saldırmaktan suçlu bulunmasından aylar sonra yedi çocuğunun hala kabullenmeye çalıştığı bir şey. Neyse ki artık harika Charlie Grandchamp ile mutlu bir şekilde yeniden evlenmişti.

"Katie'yle konuştun mu?" diye sordu. "Hafta başında."

"O nasıl? Sormaya korkuyordum."

"Biraz daha iyi. Önümüzdeki hafta işe dönmeyi umuyor."

"Düşüklerin neden bu şekilde gerçekleştiğini merak ediyorum."

"Sanırım bu, evrenin o bebeğin kaderinde olmadığını söyleme şekli. O ve Shane birkaç ay içinde tekrar deneyebilirler."

"İyi olduğuna emin misin?"

"Shane ona çok iyi bakıyor, annem ve Julia da her gün yanlarında. Ben yemek götürdüm, Laura da götürdü. Durumu iyi."

"Katlandığımız onca şeyden sonra hiçbirinizin canının yanmasını istemem."

"Biz de senin için aynı şeyleri hissediyoruz, biliyorsun."

Jace barın kendi tarafına döndü ve sarı saçlı, mavi gözlü ve ağabeyleri Owen'ı tercih eden John'a şöyle bir baktı. Hayal mi görüyordu yoksa Jace onu bir erkekle otururken görmekten rahatsız mı olmuştu? "Jace, bu kardeşim John. John, bu da Jace."

İki adam el sıkıştı.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Jace, *kardeş* kelimesini söylediği için gülümseyerek. "Size içecek ne ikram edebilirim?"

"Neyiniz var?"

Jace ona işin özetini anlattıktan sonra John, "Bir Sam Summer lütfen," dedi. "Hemen geliyor. Yemek yiyor musun?"

"Elbette."

Jace ona menüyü ve spesiyaillerin listesini verdi ve sonra birasını almaya gitti.

"Spesiyaller listesindeki deniz mahsulleri güvecinden yiyorum. Jace insanların bayıldığını söylüyor."

"Jace öyle diyor, ha? Seni benimle sohbet ederken gördüğüne pek sevinmişe benzemiyordu."

"Saçmalama. Onunla daha geçen gece tanıştım."

"Senden hoşlanıyor."

"Kes şunu."

John onu dürttü. "Yüzün kızarıyor."

"Git başımdan."

Kardeşinin gülmesi hoş bir manzaraydı. Annelerinin Charlie'yle düğünü için eve geldiğinden beri derin bir bunalım içindeydi.

"Güldüğünü duymak güzel," dedi Cindy. "Senin için endişeleniyorduk." Gülümsemesi hemen soldu. "Bunun için üzgünüm."

"Neyin var senin? İşe dönmen gerekmiyor mu?" Tennessee'de polis memuruydu ve üstlerinden biriyle yaşadığı bir sorundan söz etmişti. Ama Cindy bundan fazlasını duymamıştı.

Jace, John'un birasıyla döndü.

"Teşekkürler. Kız kardeşimle aynı siparişi alacağım." "Patates kızartması, lahana salatası ve tartar sosu ile mi?"

"Evet, lütfen."

"Tamamdır. Onları birlikte dışarı çıkarmamı ister misin?" "Bu iyi olur," dedi Cindy. "Teşekkürler, Jace."

"Senin için her şeyi yaparım," dedi Jace göz kırparak ve gülümseyerek. "Sözümü geri alıyorum," dedi John.

"Muhtemelen herkese böyle şeyler söylüyordur. Bahşiş kavanozuna bak. Cazibesi işe yarıyor."

"*Senden* hoşlanıyor."

Ağabeyinin zaten şüphelendiği şeyi doğruladığını duymak Cindy'ye kendini bir hız treninin dik tarafından düşmüş gibi hissettirdi. "Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Senden bahsedelim."

"Senin hakkında konuşmayı tercih ederim," dedi asık suratla.

"Söyleyecek bir şeyim yok. Öte yandan sen buraya geldiğinden beri kendinde değilsin ve işe dönmek için acele etmiyor olman bana bir şeyler olduğunu söylüyor."

"Evet, bir şeyler oluyor." Birasından bir yudum aldı ve kokteyl peçetesini parçalayarak konfeti haline getirdi. "Birlikte çalıştığım biriyle görüşüyordum ve sonu kötü bitti."

"Çok özür dilerim. Bu konuda konuşmak ister misin?" "Pek değil, ama ben departmandan ayrıldım."

Cindy bu haber karşısında şok oldu. John o işi çok sevmiştir. "*Gerçekten mi? O kadar kötü müydü?*"

"Çavuşumla birlikteydim. Birimizin gitmesi gerekiyordu ve bu o olmayacaktı."

Onu.

"Oh, ben, um... Fark etmemiştim."

"Çünkü özel hayatımı generalin radarından uzak tutmak için büyük çaba sarf ettim. Onun 'ibneler' ve her şeyi nasıl mahvettikleri hakkındaki nefret dolu sözlerini duymuşsunuzdur."

"Kadınlarla çıktın. Bir sürü kadınla."

"Onun izini kaybettirmek için."

"Tanrım, John. Bunu yaşamak zorunda kaldığın için çok üzgünüm."

"Hepimiz onun elinden korkunç şeyler yaşadık. Ben neden farklı olayım ki?"

"Doğru." Cindy, ağabeyinin söylediklerini anlamaya çalışırken suyunu yudumladı. "İşinden ayrılmışsın ama. Emekli maaşın ne olacak?"

"Bir kısmı bende kalacak ve yatırım yapacağım. Bir yolunu bulacağım. İnsanlar bizi öğrendikten sonra orada kalamadım ve bu bir BFD'ye dönüştü. Beni öldüreceğinden korkuyordum."

"Bunun için gerçekten endişeleniyor musun?"

"İnsanlar bizi öğrendiği için çok kızgındı. Sanırım birine söylediğimi düşündü ama söylemedim. Bunu ikimize de asla yapmazdım."

"Peki nasıl öğrendiler?"

"Bu iyi bir soru. Sanırım birine söyledi ve sonra da suçu benim üzerime atmaya çalıştı."

"Bu berbat bir şey."

"Evet, şimdi burada aynı anda hem işimden hem de ilişkimden oldum."

Kolunu ona doladı. "Başına gelenler *için çok* üzgünüm Johnny."

Onun kucağına doğru eğildi. "Sağ ol abla. İyi olacağım. Biraz para biriktirdim ve annemle Charlie istediğim kadar kalabileceğimi söylediler. Bir yolunu bulacağım."

Jace ellerinde önlerine koyduğu tabaklarla döndü. "Clams casino, evin spesiyalitesi."

Cindy kardeşine bakarak, "Biz öyle bir şey sipariş etmedik," dedi.

Jace, kalbinin biraz daha hızlı atmasına neden olan büyüleyici gülümsemesiyle, "Benden," dedi. "Keyfini çıkarın."

Jace diğer müşterilere yöneldiğinde John, "Senden *hoşlanıyor*," dedi.

"Kapa çeneni ve midyelerini ye."

John'un kahkahası barda çınladı. "Cindy'nin bir erkek arkadaşı var," dedi şarkı söyler gibi bir sesle, "ve söylemeliyim *ki, çok yakışıklı* bir adam."

Evet, kesinlikle öyle, diye düşündü Cindy. Ona ve erkek kardeşine menüden özel bir şey ısmarlaması ne anlama geliyordu?

GIGI, kendisine ve Jordan'a Matilda'dan gelen bir mesajla uyandı. *Kalkın ve parlayın, bayanlar! Bu sabah dokuzda ikinizle final bölümünü konuşmak için bir toplantıya ihtiyacım var. Lütfen otelime yalnız gelin. Bu toplantı sadece üçümüz için ve kahvaltıyı ben sağlayacağım. Teşekkürler!*

Jordan bir dakika sonra cevap verdi. *Neden sabahları bu kadar neşeli olmak zorunda? Sinir bozucu.*

Cidden sinir bozucu, dedi Gigi.

Matilda gülme emojileriyle karşılık verdi. *İkinizi de duyabiliyorum! Kışınızı yataktan kaldırın ve işe koyulun!*

Gigi inledi ve Cooper'ın onu sıkıca tuttuğu yerden kendini dikkatlice kurtarmaya başladı. Genelde erkeklerin üzerine yatmasından nefret ederdi ama Cooper'ın yanında bunu umursamıyor gibi görünüyordu.

Onunla tanıştığından beri her zamanki kurallarının hepsi pencereden dışarı çıkmıştı ve çekimlerin sona ermesiyle birlikte normale dönmesi gerekiyordu, bu günlerde her ne ise.

Onu uyandırmadan yataktan kalkmayı başardı ve gece boyunca dünyasını üç kez sarsan adamın düşüncelerinden zihnini ve bedenini arındırmak için uzun, sıcak bir duş aldı. Ama yirmi dakika sonra duştan çıktığında hâlâ onu düşünüyor, hâlâ onunla geçirdiği her saniyeyi yeniden yaşıyor ve hâlâ onu elinde tutabileceğine inanmaya çalışıyordu. Dün meydana gelen sismik değişime rağmen, büyük bir kısmı hâlâ bu kadar iyi bir şeyin sonsuza dek sürebileceğine inanmayı reddediyordu.

"Neden bu kadar erken kalktın?" Cooper sordu, gözleri hâlâ kapalıydı.

"Yapımcıyla bir toplantım var. Bu sabah McCarthy'lerle toplantın yok muydu?" Marinada Big Mac McCarthy, Luke Harris ve Kara Torrington'a iş fikrini anlatıyordu.

"Uh-huh. Bir saat içinde."

"Yola çıksanız iyi olur."

"Hazırlanmam sadece bir dakikamı alır."

Gigi kolsuz beyaz bir elbise ve dolgu topuklu sandaletler giydi. "Bir sonraki hayatımda erkek olarak geri geleceğim."

"Bu trajik olurdu, tatlım."

Kalbi yıllardır hiç olmadığı kadar acıyordu, o korkunç aylardan bu yana, tek evladından özgürleşmek için olağanüstü bir adım atmıştı.

"ailesi" vardı. O zamandan beri her şeyi tek başına yapmak daha kolay olmuştu. Cooper gelip de ona kabul etmek istemeyeceği şeyler teklif edene kadar bu onun için işe yaramıştı. Ama ah, onu mümkün olan her şekilde nasıl da baştan çıkarmıştı.

"Bu akşam Wayfarer'da Chloe'nin otuzuncu yaşı için düzenlenen sürpriz partiye gelmek ister misin?" Cooper yatakta doğrulup telefonunu kontrol ederken sordu.

"Matilda'nın bizden ne istediğini ve bu gece çalışıp çalışmayacağımızı görmem gerekecek."

"Bana haber verir
misin?" "Tabii.
Denerim."

Ona doğru bir bakış attı ve dikkatle kendisine bakarken kaşlarını çatarken yakaladı.

"Sorun ne?" diye sordu.

"Ha? Hiçbir şey."

"Bana yalan söyleme, Gigi. Bu sabah tamamen kapalı ve mühürlüsün. Ne oldu?"

Sen oldun, diye ona bağırarak istedi. "Hiçbir şey olmadı. Sadece Matilda'nın planlanmamış saçma bir toplantıya gelmem için beni yataktan çağırmasına sinirlendim." Nemli saçlarını topuz yaptı ve küçük bir tokayla tutturdu.

"Hepsi bu kadar mı?"

"Elbette," dedi, kalbi korkudan bir piç gibi ağrımaya devam ederken bile gülümseyerek ona döndü. Korkudan nefret ederdi. Kendisini zayıf ve acınası hissetmesine neden oluyordu. "Başka ne olabilir ki?" Yatak odasından çıkmadan önce, Telefonunu şarjdan çıkarmak için komodine gitti.

Cooper ona elini uzattı.

Gigi ona dokunmaktan neredeyse korkuyordu. Elini onun elinin içine koydu.

"Dün gece harikaydı," dedi elinin tersini öperek. "Bunu yakında tekrar yapalım, tamam mı?"

"Elbette." Bir daha asla bir araya gelemeyecek milyonlarca parçaya ayrılmadan ve onu kardeşinin havuzunda bulmadan önce olduğu kişiye dönüşmeden önce oradan ve ondan uzaklaşmak zorundaydı. "Gitmem gerek.

Matilda onu beklettiğimizde sinirleniyor."

"Parti hakkında bana haber ver," dedi ve dudaklarını bir kez daha elinin arkasına bastırdı.

"Yapacağım."

Elini bıraktı, ama tamamen giyinikken bile çıplak hissetmesine neden olan o bilgili, her şeyi gören tarzıyla onu izlemeye devam etti.

Daireden çıkarken Matilda'nın otelindeki kahvenin iyi olduğunu umdu çünkü Gigi'nin Cooper James'e aşık olmak gibi gerçekten aptalca bir şey yapmasını önlemek için pantolonuna güçlü bir tekme atmaya ihtiyacı vardı.

O *LANET OLASI BİR YALANCI*, diye düşündü Cooper Gigi'nin gidişini izlerken, bir noktada duvarının arkasına çekildiğinin ve onunla olan bu şeyi bitirmenin bir yolunu aradığının tamamen farkındaydı. Belki bugün ya da yarın değil ama yakında. Üçüncü çığlık orgasmı ile az önce onun için yaptığı gösteri arasında ne olmuştu?

Cooper yatağında oturmuş, dün gecenin her saniyesini gözden geçiriyor, işlerin ters gittiği anı bulmaya çalışıyordu. Ama hatırladığı tek şey saf mutluluktan ve onun da aynı şeyi yaşadığından hiç şüphesi yoktu.

Muhtemelen sorun buydu. İyi bir şeyin fazlası Gigi'yi ürkek yapıyordu. Birinin onun için öne çıkmasına ve bu kadar zahmetsizce sergilediği duygusal yüksek tel hareketinin altında onun güvenlik ağı olmayı teklif etmesine alışkın değildi. Hiçbir şeye ve hiç kimseye ihtiyaç duymamaya o kadar alışmıştı ki, onu nasıl içeri alacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Onun için acı
çekiyordu. Ve onu
seviyordu.

Belki çok erkendi ama ona karşı hissettiği duyguların daha önce bildiği her şeyden daha büyük olduğunu inkâr edemezdi. Kendi payına düşen "araştırmayı" kesinlikle yapmıştı, bu yüzden gördüğünde ve hissettiğinde farklı olduğunu biliyordu. Tüm seri randevularına rağmen, her zaman birlikte bir ömür geçirebileceği o özel kişiyi bulmayı ummuştu. Gigi'ye kadar, hayat arkadaşı için belirlediği yüksek çıtaya ulaşmaya yaklaşan biriyle tanışmamıştı.

Birlikte gülebileceği, tamamen kendisi olabileceği, yatakta onun için her şeyi yapabilecek ve birlikte kalıcı bir şeyler inşa edebileceği bir kadın istiyordu. Gigi tüm kutuları ve onunla tanışana kadar listesinde olmayan diğerlerini işaretledi.

Kendini toparlayıp giyinirken, yatağını hazırlarken ve kendi sorunuyla ilgili ne yapacağını düşünürken Jared ve Lizzie'nin durumuyla ilgili yeni bir şey var mı diye bakmaya giderken kalbiyle birlikte kaburgaları da ağrıyordu.

Cooper mutfığa girdi; Jared ve Lizzie, Lizzie'nin kucağındaki bebekle birlikte oturmuş, Jared'in telefonuna bakıyor ve çalmasını istiyor gibiydiler. "Nasıl gittiğini sorardım ama haber beklediğini görebiliyorum."

Jared, "Mike şu anda Jessie ile görüşüyor ve biz ondan haber almak için yavaş ve acı dolu bir ölüm bekliyoruz," dedi.

Cooper, bir noktada kardeşinin de Lizzie gibi bebeğe yatırım yaptığını düşündü. Bebeğin kendilerinde kalması için Tanrı'ya ve var olan tüm yüce güçlere dua etti. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Keşke olsaydı," dedi Jared. "Bay McCarthy ile toplantınız bu sabah değil miydi?"

Cooper elini bebeğe uzattı ve bebek işaret parmağını sıkıca tuttuğunda Cooper'ın kalbi eridi. "Evet, öyle. Ben duş alıp üstümü değiştireceğim." Cooper parmağını geri aldığı anda bebek ciyak ciyak bağırarak itiraz etti. O kadar tatlıydı ki. "Mike'tan duydukların hakkında beni bilgilendirir misin?"

"Evet, öyle yapacağız," dedi Jared.

Cooper, Lizzie'nin sanki önünde beliren gerçeklikten kaçmaya ihtiyacı varmış gibi boşluğa bakarak oturmasından endişe duyuyordu. Onu suçlayamazdı. Onun adına buna katlanmakta zorlanıyordu.

Duş aldı ve haki şortu ile polo tişörtünü giydi.

Adanın rahat atmosferine saygı göstererek. Yaralandığından beri ilk kez tıraş oldu ve yüzünün hâlâ iyileşmekte olan kısımlarından kaçındı. Hâlâ dağınıktı ama birkaç gün önceki kadar dağınık değildi. Hazır olduğunda, her kelimesini ezbere bilmesine rağmen, bir araya getirdiği teklifi topladı ve son bir kez gözden geçirdi.

Bu plan son iki yıldır hayatına hükmediyordu ve şimdi gösteri zamanıydı.

Cooper mutfağa döndüğünde her şey yarım saat önce bıraktığı gibiydi.

"Arabayı almak ister misin?" Jared sordu.

"Sakıncası var mı?"

"Kayalıkların yakınına gitmediğiniz sürece sorun yok."

Cooper bunun üzerine kısa bir süre durdu. "Bunu nereden duydun?"

"Ne fark eder ki?" Jared ukala bir sırıtişla sordu. "Sana daha önce de selfie takıntının seni öldüreceğini söylemiştim."

"Sanırım takıntımından resmen kurtuldum." "Bu durumda, arabayı alabilirsin, evlat."

"Sağ ol baba." Cooper tezgahın anahtarları alırken kardeşine sırıttı.

"Marinada iyi şanslar. Birlikte iş yapmak için harika insanlar."

"Toplantıyı ayarlamadaki yardımınız için minnettarım." "Sorun değil."

"Burada bir değişiklik olursa bana mesaj at, tamam mı?" "Atarım."

Cooper çıkarken yanından geçtiği Lizzie'nin omzunu sıktı.
Onun için ve bu durumun onu nasıl etkilediği konusunda endişeleniyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

TMarinaya gitmek on dakika sürdü. Cooper daha kalabalık olan marina otoparkından önce cadde üzerinde bir park yeri seçti, Arabanın orada daha güvenli olacağını umuyordu. Jared'in kayalıklarda olanların ayrıntılarını öğrenmesinin an meselesi olduğunu bilmeliydi. Yaptıklarını duyduktan sonra arabayı tekrar ödünç almasına izin vermesi şaşılabilecek bir şeydi. Ama Cooper söz konusu olduğunda ağabeyi her zaman affedici olmuştu ve Jared hayatında olduğu için kendini kutsanmış sayıyordu.

Diğer kardeşlerini de seviyordu ama en çok Jared'e yakındı. Quinn, Cooper'ın küçüklüğünden beri ordudaydı, bu yüzden onu ancak son birkaç yılda, ağabeyi emekli olduktan ve kız kardeşlerinin her ikisi de on yıldan uzun süredir evli olduklarından beri iyi tanıyordu. Hepsinin çok daha küçük kardeşi olarak Cooper, Quinn'le bağ kurmakta zorlanmıştı. ta ki o da bir yetişkin olana ve ona bir bebek gibi davranmayı bırakana kadar.

Cooper yetişkin bir adamdı ve hem işinde hem de hayatında başarılı olmaya kararlıydı. Gansett'e geldiğinde sadece işine odaklanmıştı. Bu denklemin iş tarafı. Ama Gigi'yle tanıştığından beri planları onu da kapsayacak şekilde genişlemişti. Keşke onu da planlarına dahil etmeye ikna edebilseydi. Bu daha sonrası için bir meydan okumaydı. Şimdilik, Bay McCarthy ve diğerlerine iş fikrini anlatmak için aklını başına toplaması gerekiyordu.

İki yıldır bu an için çalışıyordu ve Bay McCarthy'nin ona bakmasını söylediği açık garaj kapısına doğru yürürken, karnında çırpınan sinirleri yatıştırmak için derin bir nefes aldı. Big Mac McCarthy'yi düğünden hemen tanıdı. Bir grup adamla birlikte piknik masasında oturmuş, kahve ve çörek eşliğinde gülüşüp konuşuyorlardı. Kızarmış hamur kokusu Cooper'ın ağzını sulandırdı.

"Hey, Coop," dedi Big Mac ayağa kalkarak. "Seni yeniden görmek güzel." Cooper onun uzattığı eli sıktı. "Ben de seni."

"Seni nerede görsem tanırım. İki kardeşine de benziyorsun."

"Sadece çok daha genç ve çok daha yakışıklı," dedi Cooper ve onları güldürdü.

Gülmenin, diğer insanlarla ilişkilerinde pek çok kapıyı açtığını öğrenmişti.

"Bu karakterleri Quinn ve Mallory'nin düğününden hatırlayabilirsiniz. Bunlar ortağım Luke Harris, en iyi arkadaşım Ned Saunders ve kardeşim Frankie."

"Hepinizi tekrar görmek güzel," dedi Cooper, adamların her biriyle tek tek tokalaşarak.

"Seni görmek de güzel," dedi Ned.

"Kara'yı bekliyoruz ama yakında burada olur," dedi Big Mac. "Zavallı kız korkunç bir sabah bulantısıyla uğraşıyor."

"Bunu duyduğuma üzüldüm."

"Dokuza kadar genelde daha iyi olur, o yüzden birazdan gelir. Oğlum Mac diğer ortağımız ve sizinle tanışamadığı için üzgün. Bildiğiniz gibi kendisi hala eşi ve yeni doğan kızlarıyla birlikte Providence'da."

"Bebekler nasıl?"

"Mükemmel. Hafta sonunda eve dönebileceklerini duyuyoruz."

"Bu çok iyi bir haber."

"Bebeklerden bahsetmişken," dedi Luke, "kardeşin onlarla kalan bebeğin annesinden bir haber aldı mı?"

"Jared'in tuttuğu dedektif onu buldu. Sonraki adımları öğrenmek için bekliyoruz." Jared ve Lizzie tekliflerine bir cevap alana kadar hikâyenin geri kalanını gizli tutacaktı.

"Başlamadan önce sana bir kahve ve biraz çörek alalım." "İkisine de hayır demem."

On dakika sonra, bir kahve ve yeni yapılmış bir tabak şekerli çörekle piknik masasına yerleşti.

"Vay canına, bu çok güzel," dedi çörekten aldığı ilk ısırık için. "Evin spesiyalitesi," dedi Big Mac sırtarak. "Yemin ederim onlar Her sezon tekrar gelen müşterilerimizin çoğunu getiren şey de bu." Cooper, "Atmosfer de oldukça güzel," dedi.

"Hoşumuza gitti," diye yanıtladı Big Mac. "Geçen hafta e-postayla gönderdiğiniz teklifi okudum ve fikrinizi gerçekten çok beğendim."

"Oh, güzel. Bunu duyduğuma sevindim."

"Yine de bazı endişelerim var. Özellikle de tekne ve alkol kombinasyonu endişe verici olabilir."

"Evet, katılıyorum ve bu yüzden her müşteriye kullanabilecekleri biletler sunarak üç içki limiti koyacağız. Biletleri bittiğinde içkileri de biter."

"Zaten yüklü olarak gelen insanlar hakkında ne yapıyorsunuz?" Luke sordu.

"Herkes nefes testi uygulayacağız ve engelli olan herkesin geçişine izin vermeme hakkımızı saklı tutuyoruz."

Luke başını salladı, bu cevaptan tatmin olmuş görünüyordu. "Eğer teknelerinizi buraya yanaştırmanıza izin verirsek, her türlü sorumluluktan kurtulmak isteriz."

Cooper, "Anlaşıldı," dedi.

"Buradayım," dedi kızıl saçlı güzel bir kadın. "Üzgünüm geciktim."

Yakışıklı, siyah saçlı bir adam onu takip etti. Adamda Cooper'a tanıdık gelen bir şeyler vardı.

"Ben Kara Torrington," dedi. "Bu da kocam Dan."

Ah, doğru ya. Dünyaca ünlü avukat, haksız yere hapsedilen insanları serbest bırakmasıyla tanınıyordu. Cooper ellerini sıktı. "Sizinle tanışmak harika.

İkisi de."

"Otur tatlım," dedi Dan. "Smoothie'ni sipariş edeceğim."

"Teşekkür ederim." Kara piknik bankının ucuna oturdu. "Özellikle zor bir sabah. Bu çocuk buna değse iyi olur."

Koca Mac güldü. "O ya da o olacak. Söz veriyorum." "Seni bu konuda tutacağım. Ne kaçırdım?"

"Cooper'la sorumluluk, içki ve tekne gezintisi hakkında konuşuyorduk." "Ah, evet, genellikle ölümcül bir kombinasyon."

"Teknelerdeki tüketimi sınırlandırmak için içki biletleri kullanarak bunu ele almak için iyi bir planı var."

"Kardeşlerimle tekneleri temin etme konusunu konuştum ve size yardımcı olmak istiyorlar." Masanın üzerine bir kartvizit koydu. "Kardeşim Kieran'a ulaşabilirsin, ihtiyacın olanı almak için seninle birlikte çalışacaktır."

"Bu harika," dedi Cooper. "Teşekkürler, Kara."

"Sorun değil." Önce hayalet gibi beyaz, sonra da yeşil bir renge bürünerek masadan fırladı ve kadınlar tuvaletine doğru koşmaya başladı.

"Söylediğim bir şey mi?" Cooper yüzünü buruşturarak sordu.

"Neredeyse her gün böyle oluyor," dedi Luke. "Her şeyin bittiğini sanıyor ama asla bitmiyor."

Dan elinde bir paket servis bardağı, pipet ve bir çanta ile restorandan çıktı. Kara'nın kayıp olduğunu fark edince durdu. "Yine mi?" diye sordu.

Big Mac başparmağıyla kadınlar tuvaletini işaret etti.

"Zavallı anneciğim," dedi Dan iç çekerek. "Gerçekten acı çekiyor." Onun peşinden gidip gitmeme konusunda kararsız görünüyordu ama kadının terk ettiği koltuğa oturdu ve kendine bir çörek aldı. "O bakmıyorken yemek zorundayım."

"Umarım yakında kendini daha iyi hisseder," dedi Cooper. "Ben de," dedi Dan.

"Buna dayanamıyorum."

"Babalar için her zaman en zoru budur," dedi Big Mac ciddi bir sesle. Diğer çocuklar gülmekten kırıldılar.

Dan, ikinci çöreğinin ısıkları arasında Cooper'a, "Teklifinizi okudum," dedi. "Büyük bir sorumluluk feragatnamesine ihtiyacınız var. İsterseniz bunu sizin için halledebilirim."

"Evet," dedi Cooper, Dan'in kalibresinde bir avukatın yeni kurduğu işine yardım etmek istemesi karşısında şaşkına dönmüştü. "Bu harika olur."

"Hiçbir boşluk kalmayacak şekilde sıkıca dikeceğiz."

"Bunu takdir ediyorum. Görünüşe göre ihtiyacım olan tekneleri aldım ve yasal işlemler halledilecek. Sanırım geriye kalan tek şey siz beylerin gelecek yaz bana rıhtım alanı kiralamak istiyorlar."

Big Mac Luke'a baktı, o da başını salladı.

"Memnuniyetle," dedi Big Mac. "Ayrıca bazı düğün paketi anlaşmaları üzerinde çalıştığımızı ve işinizin iyi bir uyum sağlayabileceğini düşündüğümüzü bilmenizi istedim."

"Nasıl yani?" Cooper merakla sordu.

"Wayfarer'ın da sahibiyiz ve gelecek sezon düğünleri için rezervasyon yaptırmanın yanı sıra daha küçük, daha samimi düğünler için kullanacağımız eski bir alpaka çiftliğinin yenilenmesini planlıyoruz. Gelin tarafı masajlarını da içeren bazı paketleri bir araya getiriyoruz. Tepedeki otelde önümüzdeki sezon açılacak olan yeni spa, otel odalarında indirimli fiyatlar ve teknelerini getiren düğün partisi misafirleri için indirimli iskele ücreti. Bu, tüm işlerimizi tek bir büyük anlaşmada birleştirmenin bir yolu. Bekârlığa veda partisi tekneleriniz de

Paket. Ayrıca düğün partisinin saç ve makyajını yapmak üzere Curl Up and Dye salonumuz ve düğün gecesi kıyafetlerini sağlamak üzere Naughty and Nice mağazamız var."

Cooper bu işin nasıl geliştiğine ve Big Mac McCarthy'nin ne kadar akıllı bir işadamı olduğuna inanamıyordu. "Paket anlaşmalarınızın bir parçası olmayı çok isterim."

"Mükemmel. Sizi Wayfarer'ın genel müdürü Nikki Stokes ile temasa geçireceğim. Paketler onun fikriydi ve ayrıntıları bir araya getiriyor."

"Bu harika. Nikki'yi zaten tanıyorum."

Dan kadınlar tuvaletinin kapısına baktı. "Onu kontrol edeyim mi?"

"Bakmanı ister miydi?" Koca Mac sordu.

Dan başını salladı. "Kusmasını görmeme izin vermiyor." "O zaman ben olsam işi bitene kadar otururdum."

"Bundan nefret ediyorum," dedi Dan.

"Sevdiğimiz birinin acı çekmesini izlemek çok zor," dedi Big Mac.

Sözleri Cooper'ı derinden etkiledi. Sevdği kişinin ilk kez aşık olma olasılığı yüzünden acı çekmesini izliyordu. Keşke birlikte ne kadar iyi olabileceklerini anlamasına nasıl yardımcı olabileceğini bulabilseydi. Telefonu Jared'den gelen bir mesajla çınladı.

Mike'tan duydum. Jessie ile konuşmuş, fikrimizi anlatmış. Düşünmek için birkaç gün istiyor.

Ugh.

"Kahretsin," dedi Dan ve Cooper'ın metnin kendisine kopyalandığını fark etmesini sağladı. "Dayanılmaz demişken," dedi Cooper.

"Şaka yapmıyorum."

"Her şey yolunda mı beyler?" Big Mac sordu.

Cooper, "Sadece Jared, Lizzie ve baktıkları bebekle ilgili bir gelişme," dedi. "Her şeyin yoluna gireceğini umuyoruz."

Olmak zorundaydı. Olmak zorundaydı.

JARED AKLINI KAÇIRIYORDU. Jessie'den cevap almak için *birkaç gün daha* nasıl bekleyeceklerdi? Düşünecek neyi vardı ki? Yeni doğan bebeğini neredeyse bir hafta önce onlara bırakmıştı ve o zamandan beri onu kontrol bile etmemişti. Hiçbir şey olmamış gibi bebeği ona geri vereceklerini sanıyorsa hayal görüyordu.

Eğer Jessie onu geri istiyorsa, Blaine ve sosyal hizmetlerle uğraşmak zorunda kalacaktı.

hizmetlerinden önce. Resmi bir inceleme olmadan Jessie'nin çocuğa bakmaya niyetli olduğundan nasıl emin olabilirlerdi?

Arazisinin kenarında durmuş, aşağıdaki kayalıklara çarpan okyanusa bakıyor ve bu cehennem durumu bir an önce çözmenin bir yolu olmasını diliyordu.

Lizzie kollarını onun beline doladı ve başını onun sırtına yasladı. Bebek telsizi işaret parmağından sarkıyordu.

Jared elini onun elinin üstüne koydu. "Bu kadar stresli olduğu için üzgünüm tatlım. Bugün çözüme kavuşturacağımızı umuyordum."

"Asıl üzgün olması gereken benim. Bu stresi hayatımıza ben soktum."

"Sen ihtiyacı olan birine yardım etmeye çalışıyordun. Bu senin hatan değil.

bebeği bizimle birlikte bırakıp kaçtı."

"Düşünmek için zamanı ve alanı vardı, bu yüzden sanırım yaptıklarını yeniden gözden geçirmesi çok doğal."

"Bizi bu şekilde oyalaması bizim için adil değil."

"Hayır, değil, ama ne olursa olsun iyi olacağız çünkü birbirimize sahibiz."

Jared ondan uzaklaştı ama sadece ona doğru dönebilmek için. Sonra kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Ne yapmak?"

"Ne duymam gerektiğini bilmeni sağlayan o içsel sakinliği ya da her neyse onu bul."

"Bunu nasıl yaptığımdan emin değilim ama kesin olarak bildiğim tek şey, bunun -ya da hiçbir şeyin- bizi yıkmasına izin vermeyeceğimiz."

"Hayır, yapmayacağız."

"Eğer onu elimizde tutamazsak çok üzüleceğim çünkü onu zaten seviyorum. Ama söz veriyorum, her iki durumda da sen iyi olursan ben de iyi olacağım."

"Sen öyleysen ben de öyleyim." Jared gözyaşları gözlerini yakarken ona sarıldı. En son ne zaman ağlayacakmış gibi hissettiğini hatırlayamıyordu. Bekle, evet, ağlayabilirdi. Bebek sahibi olmak için yaptıkları son girişimin başarısız olmasından sonraydı. Hücresi Telefon çaldı ve sarılmaktan vazgeçerek cebinden çıkarıp hoparlöre verdi. "Ben Mike." Lizzie ellerini onun kalçalarında tutarken, adam bir kolunu ona doladı. "Selam, Mike."

"Jessie aradı. Seninle özel bir evlat edinme hakkında konuşmak istiyor." Lizzie bir inilti çıkardı.

Jared ona daha da sıkı sarıldı. "Geçici velayet sözleşmesinin bir kopyasını ona vereceksin, değil mi?"

"Çoktan yapıldı ve ona evlat edinme sürecinde ona yol gösterecek bir avukat tutmasının masraflarını karşılayacağınızı söyledim. Bunu takdir etti. Onu bir avukat arkadaşım ile görüştürdüm ve sabah detayları gözden geçirmek için buluşacaklar."

"Peki ya babası?"

"Bir parti sırasında tek gecelik bir ilişkiydi ve onun adını bilmiyor ve bilmek de istemiyor. Onun resmin içinde olmadığı ve olmayacağı konusunda oldukça kararlıydı. Sanırım bunun onun için bu kadar travmatik olmasının büyük bir nedeni bu. Bir hata yaptı ve sonunda bir bebek sahibi oldu."

"Bu konudaki yardımın için teşekkürler Mike." Jared o kadar bunalmıştı ki zar zor konuşabiliyordu. Anne baba olacaklardı.

Mike, "Evraklar imzalanana kadar kutlama yapmayın," dedi. "Hâlâ fikrini değiştirebilir."

"Seni duyuyorum."

"Sabah size döneceğim, umarım daha iyi haberlerle."

"Aramanızı bekliyor olacağız."

"Dayanın. Bu işi halletmeye çok yakınız."

"Tekrar teşekkürler." Jared aramayı sonlandırdı ve alnını Lizzie'ninkine yasladı. "Bu gerçekleşiyor olabilir."

Gözlerinde zorlukla bastırdığı bir sevinç ve yaşlarla ona baktı. "Buna inanamıyorum."

"Mike'ın henüz kutlama yapmamakla ilgili ne dediğini duydun."

"Şimdiden kutlamaya başladım. Jessie bunun küçük kızı için yapılacak en doğru şey olduğunu biliyor ve Dan anlaşılmayı onu ziyaret edebilmesi için yazdı. Bu mümkün olan en iyi çözüm."

Jared derin bir nefes aldı. "Heyecanlanmaktan korkuyorum."

"Bu konuda içimde iyi bir his var ve hislerimin nasıl olduğunu bilirsin." "Her zaman isabetlidirler." Tereddüt ettikten sonra şöyle dedi: "Onun bir isim."

"Violet. Ona Vi diyeceğiz."

"Buna bayıldım. En sevdiğim büyükannem için göbek adı Catherine olabilir mi?"

"Evet, tabii ki. Violet Catherine James. Güzel bir kız için güzel bir isim."

"Güzel kızımız."

Birbirlerine hiç olmadıkları kadar sıkı sarıldılar ve birbirlerinden ayrıldıklarında ikisi de gözyaşları içindeydi.

Lizzie elini uzatıp onunkini fırçaladı. "Başardık Jared. Düşündüğümüz şekilde değil ama yine de başardık. Bunun doğru olduğuna inanmak zorundayım. olması gerektiği gibi."

"Bir şekilde kaderde varmış gibi hissediyorum. Tanrı'ya şükürler olsun ki sen ve ihtiyacı olan birini gördüğünde yardım etmekten kendini alamayan o kocaman kalbin var. Vi'yi hayatımıza sen soktun ve o bize çok büyük bir neşe getirecek."

"Herkesse haberleri vermek için sabırsızlanıyorum."

"Resmileşene kadar beklemeliyiz."

"Biliyorum, ama yine de...

Sabırsızlanıyorum."

Eliyle yanağını kavrayarak onu öptü, onu hiç olmadığı kadar mutlu görmekten heyecan duyuyordu. "Ben de sabırsızlanıyorum. Her şey için."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 26

Jordan geç kalmıştı ve Matilda sinirlenmeye başlamıştı. "Nerede bu O mu?" Matilda, son birkaç dakika içinde saatini yirminci kez kontrol ederek Gigi'ye sordu. Kısa siyah saçlarının her biri mükemmel bir düzen içindeydi ve makyajı her zamanki gibi kusursuzdu. Kızı Hollywood'dan çıkarabilirdiniz ama ihtişamı onunla birlikte Gansett'e gelmişti. Otelinin verandasında oturuyorlardı ve Tuz Gölü'nün muhteşem manzarasını görüyorlardı ama Gigi, Matilda'nın manzarayı fark etmediğinden oldukça emindi.

"Yola çıktı."

"Saat dokuzda dedim."

"Bize bir saat önceden haber verdin. Bir şeyler yapmakla meşgul olabilirdi."

"İtfaiyecisi gibi mi?"

"Belki de," dedi Gigi sırtarak. "Oldukça doyumsuzlar." "Kız Los Angeles'a döndüğünde onsuz ne yapacak?"

Bu soru Gigi'yi hayrete düşürdü. Matilda gerçekten de Jordan'ın Mason'ı bırakıp Los Angeles'taki evine döneceğini mi düşünüyordu? Eğer öyleyse, dikkatini vermemişti. "Hiçbir fikrim yok," dedi, cevabını kasıtlı olarak belirsiz tutarak. Jordan'ın muhtemelen kalıcı olarak Gansett Adası'na taşındığı haberini Matilda'ya vermek ona düşmezdi.

"Umarım yakında burada olur. Konuşmamız gereken çok şey var."

İkinci kahvesini yudumlarken, Gigi Matilda'nın ne hakkında konuşmak istediğini merak ediyordu ama düşünceleri Cooper'a ve toplantısının nasıl gittiğine gidip geliyordu. Teklifi üzerinde çok çalışmıştı. Ortak olmak istediği kişiler tarafından iyi karşılanmasını umuyordu.

Jared ve Lizzie'nin çok geçmeden bebekle ilgili iyi haberler almasını umuyordu. Bebeğin annesinden haber almak için Araf'ta sıkışıp kalmış olmalıydılar.

"Ne dediğimi duydun mu?" Matilda sordu.

"Ah, pardon, ne dedin?"

"Son birkaç hafta içinde ikinizin de aldığı onay tekliflerini gözden geçirip geçirmediğinizi sordum."

"Henüz değil."

"Ne bekliyorsun, Gigi? İkiniz bir altın madeninin üzerinde oturuyorsunuz ve demir sıcakken dövmeniz gerekiyor."

"Bunu sezon çekimlerini tamamladığımızda düşünürüz." "Bu tekliflerin raf ömürleri var. Hemen başlamalısın."

Normalde Gigi böyle şeylerin üzerine oturmazdı. Kendisi ve müşterileri için bir şeyler yapardı ama Gansett'e geldiğinden beri aciliyet duygusu yerini garip bir rahatlama haline bırakmıştı ve bu da onun cazibesini ciddi şekilde bozmuştu. Eve dönme vakti gelmişti, hem de birden fazla şekilde.

Jordan beş dakika sonra özürlerle dolu bir halde aceleyle içeri girdi.

"Çok özür dilerim, geciktim."

"Nerelerdeydin?" Matilda sordu.

"İlk iş olarak halletmem gereken bir şey vardı ve zaman elimden kaçtı. Bir daha olmayacak."

Evet, olacak, diye düşündü Gigi Jordan'ın saçmalıklarına gülmemeye çalışırken. Arkadaşının yeni sikilmiş görüntüsüne bakılırsa, Gigi *ilk iş olarak ilgilenmesi gereken kişinin* Mason olduğu sonucuna vardı. Aferin ona.

"İkiniz de burada olduğunuza göre konuşacak çok şeyimiz var," dedi Matilda. "İlk ve en önemlisi sezonun son bölümü ve bunu nasıl yapmak istediğimiz."

bir şeyler bırakmak. Bu sezon biter bitmez izleyicilerin gelecek sezon için sabırsızlandıklarından emin olmak istiyoruz."

"Ah, bu konuda," dedi Jordan. "Başka bir sezon olacağını sanmıyorum."

Matilda sanki Jordan az önce güneşin mor olduğunu söylemiş gibi ona baktı. "Ciddi olamazsınız. Siz ikiniz kablolu yayındaki en popüler programdasınız. Bir numarayken çekip gidemezsin, Jordan."

"Belki bitmedi ama benim istediğim de bu. Mason'a aşığım. Bir bebek bekliyoruz, evleneceğiz ve burada yaşayacağız. Yaşlılar merkezinde yarı zamanlı aktivite direktörü olarak çalışmaya devam edeceğim ve sevdiğim adamla bir aile kuracağım."

Gigi bunun olacağını biliyordu ama Jordan'ın bunu yüksek sesle söylediğini duymak yine de bir darbe oldu. Los Angeles'ta bildikleri hayat sona ermişti ve Gigi eve yalnız dönecekti.

Gigi'nin kesin olarak söyleyebileceği tek şey Jordan'ın kendisi için doğru olanı yaptığıydı.

Bu sezon için Jordan ve Gigi'nin son sınıf öğrencilerini eğlendirdiği unutulmaz bir bölüm çekmişlerdi ve Gigi bu bölümü bir arada görmeyi dört gözle bekliyordu. Aynı anda hem dokunaklı hem de komikti. Jordan yaşlılarla çok iyi anlaşıyordu ve yaşlılar ona hayrandı. Mason da ona hayrandı. Onu Jordan'ın sevilmeyi hak ettiği şekilde seviyordu ve en iyi arkadaşından -ve en iyi arkadaşının kız kardeşinden- bu kadar uzakta yaşayacağı düşüncesi kalbini kırırsa bile, onun için kimse Gigi'den daha mutlu olamazdı.

İyi bir dönem geçirmişlerdi ama artık kendi hayatlarını yaşama zamanları gelmişti. ayrı yaşıyorlardı. Gigi'nin Jordan ve Nikki'sizliğe alışması biraz zaman alacaktı ama atlatacaktı. Her zaman olduğu gibi.

"Bu konuda ne söyleyeceksin, Gigi?" Matilda sordu. "Bu onun gösterisi. Ben sadece yardımcıyım."

"Sen bundan çok daha fazlasısın ve bunu biliyorsun," dedi Jordan. "Senin için işleri berbat etmek istemem ama Mason'ı terk edemem. Onu bırakmayacağım,

Özellikle de artık hamile olduğumuz için."

"Bebek için tebrikler," dedi Matilda. "Bu gerçekten heyecan verici bir haber ama bunların hiçbirisi programın sonu anlamına gelmemeli. Siz ikiniz kamera karşısında harikasınız ve bu programa devam etmenin bir yolu olduğuna inanmak zorundayım.

Herkes istediğini alıyor. Bu sabah ikinizi de görmek istememin ana nedenlerinden biri, kanalın üç sezon için daha büyük bir teklif hazırlamış olması."

Matilda ikisine de, Gigi'nin maaşını ilk kez Jordan'ınkiyle aynı seviyeye getiren milyonlarca dolarlık anlaşmanın şartlarının yazılı olduğu birer kâğıt uzattı.

Jordan tepkisini ölçmek ister gibi Gigi'ye baktı. "Patron sensin," dedi Gigi arkadaşına.

"Bilmiyorum," dedi Jordan, kararsız görünüyordu. "İkinizle birlikte program yapmayı seviyorum ama benim hayatım artık burada. Los Angeles'a geri dönmeyeceğim. Evimi satışa çıkarmak için orada bir emlakçıyla konuştum."

Bu haber Gigi'nin boğazında aniden beliren kocaman yumruyu yutmakta zorlanmasına neden oldu. Bu gerçekten oluyordu. Jordan Gansett'te kalıyordu.

Duygusal bir aptal olmayı bırak, dedi Gigi kendine. *Bunu zaten biliyordun. Evet, ama bunu yüksek sesle söylediğini duymamıştım.*

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Matilda, "ve Mason'la burada bir hayat kurma arzunu da anlıyorum, ama mutlaka bir tür mutlu orta yol olmalı. Gansett'in yüksek sezonu yaz aylarıdır, bu yüzden kışın Los Angeles'ta çekim yapabiliriz."

"Mason, Gansett'te yıl boyunca görev yapan bir itfaiye şefi, Matilda. İsteddiği gibi gelip gidemez."

Matilda sandalyesinde arkasına yaslandı, sersemlemiş görünüyordu. "Bu noktaya gelmek için ikiniz de çok çalıştınız Jordan. Zane'den tamamen ayrı, kendi başına büyük bir yıldızsın."

Gigi sert bir sesle, "Bizim yanımızda onun adını ağzına alma," dedi.

"Ondan bahsettiğim için üzgünüm ama ikimiz de bunun böyle başladığını biliyoruz, onunla olan bağlantın sayesinde. Ama artık bunun çok ötesine geçti."

Jordan, "Bunu konuşmak için biraz zamana ihtiyacımız olacak," dedi.

"Mesele de bu. Çok fazla zamanımız yok. Eğer gösteri biterse işleri bitirmek için çekilecek bir bölüm kaldı. Eğer bitmediyse, onları daha fazlası için nasıl aç bırakacağımızı bulmamız gerekiyor. Uçak önümüzdeki Salı günü bizi eve götürmek için geliyor, yani sezonun son bölümünü çekmek için bu haftamız var. Sezonu doğru bir şekilde bitirebilmemiz için ne karar verdiğinizi bugün bana söylemenizi istiyorum."

Matilda garsonun masaya bıraktığı hesabı imzaladı, masraf hesabının makbuzunu aldı ve ayağa kalktı. "İşte ilk filmin senaryosu Final bölümünün üçte ikisi." Belgenin iki kopyasını masanın üzerine koydu. "Son üçte birlik kısım sizin ne yapmaya karar vereceğinize bağlı. Ben

Bunu tartışmak için sizi yalnız bırakıyorum ve umarım doğru kararı verirsiniz. Size sunulan fırsat gibi fırsatlar bu sektörde her gün karşınıza çıkmıyor. Şovunuzu şu anda olduğundan daha da büyük bir hit haline getirmek için gerçek bir şansınız var. Karar verdiğiniz her şeyin son çekimlerden önce yazılması gerekeceği için yakında sizden haber almayı dört gözle bekleyeceğim. bölüm."

O gittikten sonra, ne Gigi ne de Jordan tam beş dakika boyunca onun söylediklerini düşünerek hiçbir şey söylemediler.

"Ee," dedi Gigi sonunda, "günün nasıl geçiyor?"

"Harika başladı, ama şimdi? Bilmiyorum."

"Matilda konuşurken aklıma sana danışmak istediğim bir fikir geldi. Hayır demeden önce beni dinle."

"Tamam..."

"Ya Mason bir şekilde üç aylık bir izin alabilseydi
"Sezon dışında yok, böylece diziyi Los Angeles'ta ya da başka bir yerde çekebiliriz ve o da seninle ve bebekle birlikte olabilir?"

"Bunu yapacağından şüpheliyim. Kariyeri onun için de önemli."

"Biliyorum ama kendisi de size kışın buraların ölü olduğunu söyleyecektir ve muhtemelen o aylarda departmanı bir yardımcısına devretmek onun için büyük bir mesele olmayacaktır."

"Bunu ondan istemekten bile nefret ediyorum."

"İkinizi de hayata bağlayabilecek büyük bir fırsattan, bu olasılığı ona sormadan vazgeçmenizi istemez."

"O zaman devam etmek ister misin?"

"Sadece ikimiz için de işe yaramasını sağlayacak bir yol bulabilirsek. Şimdi durmak ya da devam etmek benim için sorun değil."

"Finansal güvenlik ağına sahip olmanızı istiyorum. Eminim mürettebat da birkaç yıl daha garantili bir işe sahip olmaktan heyecan duyacaktır."

"Ben iyiyim. Şimdiye kadar yaptıklarımızda çok tutumlu davrandım ve muayenehanem ve bir sürü ciro teklifim var - senin gibi."

"Ama bu kadar para senin hayatını sonsuza dek kolaylaştıracak. Bunu senin için istiyorum."

"Mason'la aranızı bozacaksa hayır. Bu önce gelmeli."

"Peki ya Cooper?"

Gigi bu soru karşısında neredeyse geri çekiliyordu. "Peki ya o?"

"O senin kararını etkilemiyor mu?"

"Tabii ki bilmiyor. Onunla daha yeni tanıştım." Kendini hemen ona karşı sadakatsiz hissederek, "Ondan hoşlanıyorum. İyi bir adam ve bana çok iyi davrandı. Ama bu sadece bir kaçamak."

"Bu konuda kimi ikna etmeye çalışıyorsun? Beni mi, kendini mi?"

"Lütfen yolumuza geri dönüp Matilda ve teklif konusunda ne yapacağımıza karar verebilir miyiz?"

Jordan, "Mekanda çekim yapmayı sevdim," dedi.

"Uzun boylu itfaiye şefiyle kafayı bulmayı seviyorsun."

"Bunu ben de seviyorum ama tahmin edilebilir LA saçmalıklarından başka bir şey yapmak hoşuma gitti."

"Ben de öyle. Eğer devam edersek, birkaç aylığına keşfetmek ve tanımak için başka bir yer seçeriz, Santa Fe veya Phoenix gibi ya da kışın sıcak bir yer."

Jordan, "Yazları buraya geri dönebilseydim buna varım," dedi. "Sence Matilda ve ekip tekrar çekim yapmak ister mi?"

"Üç sezon daha iş güvencesi istiyorlar ve bunun için bize ihtiyaçları var. Bu yüzden ne karar verirsek verelim kabul edeceklerini düşünüyorum. Başka bir şey yapmadan önce Mason'la konuşmalısın."

Jordan iç çekerek, "Sanırım öyle," dedi. "Bunu ondan istediğim için benden nefret etmeyeceğinden emin misin?"

"Eminim sizi her şeyden çok seviyordur, işini bile."

"Bebek için çok heyecanlı. Onu hiçbir şey için bu kadar mutlu görmemiştim."

"Seninle bir hayat kuracağı için heyecanlı. Onunla konuşun. Ona Matilda'nın teklifini anlat ve bu işi yürütüp yürütemeyeceğinize karar verin. Eğer yapamazsanız, bu konuda daha fazla konuşmanın bir anlamı yok ve bu son bölümle şovu bitireceğiz."

"Eğer buna karar verirsem benden nefret etmeyecek misin?"

Gigi yine gözlerini devirdi. "Seni sonsuza dek sevecek tek kişi Mason değil."

Jordan elini Gigi'ninkinin üzerine koyarken gözleri yaşlarla doldu.

"Aynısı geçerli. Sonsuza kadar."

Jordan bunu duymanın Gigi için ne kadar önemli olduğunu asla bilemezdi. Bu yaz her şey değişmişti ama bazı şeyler -en önemli şeyler- aynı kalmıştı.

"Onunla konuşup size haber vereceğim."

"Hızlı konuş. Bugün geç saatlerde bir cevap istiyor."

"Ben ilgileniyorum ve PS, sen de Cooper'la bu konuyu konuşmalısın çünkü adam senin için deli oluyor ve bunu bilmeyi hak ediyor."

"Bunu düşüneceğim."

"Onunla işleri berbat etme, Geeg. İçimden bir ses bundan sonsuza dek pişman olacağını söylüyor."

Gigi arkadaşının bu konuda haklı olmasından korkuyordu.

JORDAN, MCCARTHYS'lerin North Harbor'daki otelinden ayrıldı ve Kasabadaki kamu güvenliği binasında, acil durum çağrılar arasında Mason'ı ofisinde yakalamayı umuyordu. Yılın bu zamanlarında o kadar meşguldü ki, on iki saatlik vardiyaların ardından eve yorgun argın geliyordu. Her ikisi için de işlerin sakinleşeceği İşçi Bayramı'na kadar gün sayıyorlardı.

Diziyi bitirmek için sabırsızlanıyordu ve bu sezonun son bölümüyle bitmesini bekliyordu. Üç sezon daha devam etmesi için yapılan büyük teklif, Mason ve bebekleriyle birlikte öngörülebilir bir gelecekte Gansett'te yuva kurma planlarını altüst etmişti.

Kız kardeşi oradaydı ve Riley McCarthy ile evlenmek üzereydi. Jordan'ın Chloe ve Finn, Kevin ve Chelsea ve adını sayamayacağım kadar çok kişi gibi harika yeni arkadaşlar edindi. Her gün, birlikte çalıştığı yaşlılar da dahil olmak üzere, etrafında olmayı gerçekten sevdiği insanlarla yapacağı eğlenceli bir şeyler vardı.

Haftada birkaç saat.

Buna ek olarak, Evelyn kalış süresini sonbahara kadar uzatmıştı ve Jordan hayatının bu heyecan verici döneminde büyükannesinin yanında olmasından çok memnundu.

Jordan buradan başka bir yerde olmak istemiyordu.

Ama Matilda haklıydı. Dizinin arkasındaki kanaldan gelen teklif, hayatlarının geri kalanında finansal güvence sağlayacak türden bir paraydı. Geri çevirmek için deli olmaları gerekirdi, özellikle de Gigi ile gösteri çok eğlenceliydi. Tek yapmaları gereken kendileri olmaktı.

kamera önünde. İnsanlar ikisinin birlikte olmasını seviyor gibiydi. birlikte, dolayısıyla kanalın teklifi. Bu teklif aynı zamanda Gansett'te çekimlerini bitirmek üzere oldukları sezonda gördüklerini beğeniyorlardı.

Jordan, yaz boyunca Mason'la birlikte olabilmek için orada film çekmeyi önerdiğinde bunun nasıl sonuçlanacağını merak etmişti. Görünüşe göre, sihir Los Angeles'tan Rhode Island açıklarındaki küçük, ücra bir adaya transfer olmuştu, yoksa daha fazlası için teklif gelmezdi.

Mason'ın departman aracı kamu güvenliği binasının dışındaki yerine park etmişti, bu da rahatlatıcıydı. Ona böyle cüretkâr bir öneride bulunma cesaretini kaybetmeden önce onunla bu konuşmayı yapması gerekiyordu. Bir yanı hâlâ ona böyle bir şey sormaya hakkı olup olmadığını merak ediyordu. Ama adam aralarındaki ilişkiye güven duymasını sağlamıştı ve içeri girip danışmadaki memura itfaiye şefini görüp göremeyeceğini sorarken bu güveni yanında taşıyordu.

Mason'ın ofisini aradıktan sonra genç adam, "Hemen içeri girmenizi söyledi Bayan Stokes," dedi.

"Ben Jordan."

Genç adam kızardı. "Şovunuza bayılıyorum." "İzlediğiniz için çok teşekkürler."

Mason ofisinin kapısında durmuş, aylardır birlikte olmalarına rağmen onu hâlâ şaşırtan o açgözlü aşk bakışıyla kendisine doğru gelmesini izliyordu. O kadar uzun boylu ve kaslıydı ki neredeyse kapı aralığını tamamen dolduruyordu. "Bu ne güzel bir sürpriz."

"Böyle düşünmene sevindim."

Mason onu önden içeri gönderdi ve kapıyı kapattı. "Genç Memur Quigley, Jordan Stokes'un kendisine gülümsemesini asla unutmayacak."

"Oh sus."

"Benim kızım çoğu ölümlü erkek üzerinde bu etkiye sahiptir." Ziyaretçi koltuklarından birine oturduktan sonra onu elinden tutup kucağına oturttu.

"Sizi buraya getiren nedir?"

"İş gününüzü böldüğüm için özür dilerim."

"İş günümü istediğin zaman bölebilirsin. Patron olmanın avantajı bu." İri elini kadının karnına koydu ve sanki onu aylardır görmemiş gibi öptü, sanki onu Matilda'yla buluşmasına geç kalmasına neden olan muhteşem sabah sevişmesiyle uyandırmıştı. "Bebeğimin annesi nasıl?"

"Bebeğinin babasına döndüğü için daha iyi." "İki saatlik uzun bir ayrılık oldu."

Jordan onun aptallığına gülümsedi. "Gülünç durumdayız."

"Saçmalık hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. Matilda ne istedi?"

"Sezonun son bölümünün üzerinden geçmek ve bunun bir sezonun mu yoksa dizinin mi sonu olduğunu bilmek istedi."

"Ona ne söyledin?"

"Kanalдан gelen üç sezonluk büyük bir teklifle kararını karmaşıktırdı."

"Vay canına. Bu harika, tatlım. Tebrikler." "Biz almadık."

Kaşları sevimli bir şekilde çatıldı. "Neden olmasın?"

Ona *nedenini biliyorsun* bakışı attı. "Hayatımız burada. Dizinin bu sezondan sonra bitmesi gerekiyordu. Plan hep buydu."

"Ama şimdi böyle bir teklifin var ve buna hayır dememelisin, özellikle de benim yüzümden."

"Başka neden hayır diyeyim ki? Seninle olmak istiyorum ve işin burada."

"Jordan, harika bir fırsatı geri çevirmeden önce en azından bunu konuşmalıyız."

"Bunun hakkında konuşuyoruz." Birkaç ay içinde hayatının merkezi haline gelen muhteşem yüze baktı. "Gigi'nin bir fikri var."

"Neredeyse sormaya korkuyorum."

Jordan bunu nasıl söylediğine güldü. Mason, Gigi ile birlikte yaptıkları şakalara karşı dikkatli olmayı öğrenmişti.

"Onun bu fikri de ne?"

"Bu çok büyük bir "ya olursa" senaryosu ve eğer mantıksızsa hayır demeni istiyorum. Bana doğruyu söyleyeceğine söz verir misin?"

"Her zaman. Bana bırak."

"Kışın işten izin alsan, böylece diziyi yerinde çekebilsek ve yine de birlikte olsak nasıl olur?" Onun ne diyeceğini beklerken kalbi düzensiz bir şekilde atıyordu.

"Yapabileceğimden tam olarak emin değilim, ama yapabilseydim, bunu bir saniyede yapardım." "Yapar mıydın? Gerçekten mi?"

"Kışın seninle ve bebeğinle bir yerlerde geçirmek ve aynı zamanda işe büyük bir ara vermek için mi? Tabii ki isterim."

"Bugün sana henüz söylemediysem diye söylüyorum, seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum ve istediğin her şeye sahip olmanı istiyorum. Eğer diziyi çekmeye devam etmek istiyorsan, yapacağın şey bu. Gerisini biz hallederiz."

"Senden aylarca uzak kalamam Mason. Bu işe yaramaz." "Belediye başkanıyla bir konuşayım, bakalım ne diyecek. Dermott'u bırakabilirim

kış için sorumlu. Sorumluluğu sevecektir ve sorumlu olmanın püf noktalarını öğrenmesi onun için iyi olacaktır."

"Bunu düşündüğünüz için bile teşekkür ederim. İşinizin sizin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

"Bu dünyada hiçbir şey benim için senden ve küçük fıstığımızdan daha önemli değil."

Böylesine inanılmaz bir adamın sevgisi için şükrederek onu öptü ve alnını onunkine yasladı. "Matilda bugün geç saatlerde bir cevap istiyor."

Mason, Matilda'nın mantıksız isteklerine karşı her zamanki küçümseyici tavrıyla, "Elbette öyle," dedi.

"Bu sezonu nasıl bitireceğimiz, dizinin devam edip etmeyeceğine bağlı, dolayısıyla aciliyetimizin nedeni de bu."

"Anladım, tatlım. Belediye başkanıyla konuşacağım ve ne dediğini size bildireceğim."

"Onunla konuşmaktan ne kadar hoşlandığını biliyorum."

Mason buna güldü. Belediye Başkanı Upton, Mason ve Blaine'in canını çok sıkmişti. "Sizin için takım adına bir tane alacağım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 27

Gigi otelden ayrıldı ve doğruca adanın batı yakasındaki en sevdiği gizli plaja gitti. Bagajdan plaj sandalyesini aldı ve kayalardan oluşan bir çıkıntının altında gölgede bir yer buldu. Chloe'nin ona haftalar önce bu yerden bahsetmişti ve o zamandan beri burası Gigi'nin yalnız kalmak istediğinde gittiği yer haline gelmişti.

Matilda'nın son bölüm için onlara verdiği senaryoyu gözden geçirdi. İnsanlar dizinin ne kadar büyük bir kısmının her bölüme bir yapı kazandırmaya yardımcı olan yazarlar ekibi tarafından kaleme alındığını öğrendiklerinde genellikle şaşıyorlardı. İkisi de yazarların bulduklarına kendi yeteneklerini katmaları için cesaretlendirilmişti ve bu yetenek, diziyi bu kadar popüler yapan tatlı noktayı buldukları yeri.

Birden gözleri doldu ve önümüzdeki Salı günü Gansett'ten ayrılacağı düşüncesiyle yanaklarından aşağı dökülme tehlikesi geçirdi. Gözyaşları Gigi'yi çileden çıkarıyordu. Onlar zayıf insanlar içindi ve o zayıf değildi. Tanıdığı en güçlü insan olmakla gurur duyuyordu ve bir yazın kendisiyle ilgili her şeyi değiştirmesine izin vermeyi reddediyordu.

Jordan onu Cooper'la sevmişti, onunla birlikteyken onda farklı bir şeyler görüyordu ve Gigi de aynı şeyi hissettiğini inkâr edemezdi. Ama bu, ona uyum sağlamak için tüm hayatını alt üst etmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Buna gerek yok, dedi iç sesi. *Gelecek yaz işini yürütmek için Gansett'e dönebildiği sürece sezon dışında nereye istersen gideceğini sana zaten söyledi. Ve sen de her yaz Jordan, Nikki ve Evelyn'in olduğu yere gelmekten nefret etmezsın.*

İçindeki her şey, tıpkı onun kendileri için önerdiğine benzeyen bir yaşamı arzuluyordu, keşke onu tamamen içine almak için gerekli olan olağanüstü riski alabilseydi.

"Hey, bu koltuk dolu mu?" Chloe sandalyesini Gigi'ninkinin yanına park ederken sordu.

Bir adam için neredeyse ağlarken yakalandığı için dehşete düşen Gigi, olağanüstü güzellikteki Chloe Dennis'e gülümseyerek toparlandı. "Artık öyle."

"Huzurunuzu ve sessizliğinizi böldüğüm için özür dilerim. Bir saat boş vaktim vardı ve hemen buraya geldim."

"Bunu yaptığına sevindim."

"Bugün çekim yapmayacak mısınız?"

Gigi başını salladı. "Sezonu önümüzdeki birkaç gün içinde bitireceğiz." "Vay canına. Çok hızlı oldu, ama eminim sana hızlı gelmemiştir. çocuklar."

"Yaz çok hızlı geçti."

"Her zaman öyledir. Kış bitmek bilmiyor, yaz ise uçup gidiyor." "Nasıl hissediyorsun?"

Chloe kısa süre önce romatoid artritinin ciddi bir şekilde alevlenmesi nedeniyle günlerce iş göremez hale gelmişti; aynı günlerde adada da elektrikler kesilmişti.

"Eskisinden çok daha iyiyim. Sorduğun için teşekkürler." "Bu şekilde acı çekmenden nefret ediyorum."

"Gerçekten berbat bir durum ama Finn'in benimle ilgilenmesinden önce olduğundan daha az berbat."

"Bunu yapması çok hoş."

"Gerçekten öyle ve ilk başta bunu yapmasına izin vermek benim için zordu, ta ki onun gibi bir adamın yapmak istemediği hiçbir şeyi yapmadığını fark edene kadar. Sen biliyor musun?"

"Evet," dedi Gigi, kesinlikle aynı şekilde kategorize edilebilecek Cooper'ı düşünerek. "Ne demek istediğini anlıyorum."

"Cooper'la nasıl gidiyor?"

"Tüm ada birbirimizle görüştüğümüzü biliyor mu, yoksa sadece öyle mi görünüyor?"

"İlk randevunuzda bir Porsche'yi neredeyse uçurumdan yuvarlıyorsanız, dedikodular kulaktan kulağa yayılır."

Gigi inledi. "Hepsi onun suçuydu. Benimle ve arabayla selfie çekmek istedi."

"Adam sadece bir insan ve sen de Gigi Gibson'sın."

"Oh sus," dedi Gigi.

Chloe gülerek, "Zavallı adam senin için deli oluyor. Bunu herkes görebilir."

"O iyi bir adam."

"Evet, öyle ve onları bulmak zor olabilir. Bana sorabilirsiniz. Hepsinin bir avuç köpek olduğuna ikna olup vazgeçmeden önce yıllarımı bir tane aramakla geçirdim. Sonra Finn McCarthy salonuma geldi ve bana bu dünyada hala birkaç tane iyi köpek olduğunu gösterdi."

"Onu bulduğun için senin adına mutluyum ya da o seni buldu."

"Birbirimizi bulduğumuz için mutluyum." Chloe ona baktı, sanki Birdenbire çekingenleşti. "Umarım hikayenizin bir kısmını bilmemin sakıncası yoktur."

Gigi omuz silkti, artık insanların onun hakkında gizli kalmasını tercih edeceği şeyleri bilmesine alışmıştı. Ama şöhret bu şekilde işlemiyordu. "Ben açık bir kitabım."

"Ben de koruyucu aile sisteminin bir ürünüydüm. Babam önce annemi sonra da kendini öldürdü."

"Aman Tanrım, Chloe. Çok özür dilerim."

"Teşekkürler, ama bu bir ömür önceydi. Beni tanımlamıyor. Artık değil." Gigi'nin aklı Chloe'nin ona söylediklerini anlamaya çalışırken karıştı.

"Bunu sana söylüyorum çünkü Cooper'la içinde bulunduğun durumu anlıyorum."

Gigi neredeyse sormaya korkuyordu. "Orası neresi?"

"Ondan hoşlanıyorsun - hem de çok - ama onun senin için taşıdığı potansiyeli göze alabileceğinden emin değilsin."

Chloe'ye bakarak, "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Çünkü ben de tam senin olduğun yerdeydim. Aslında çok uzun zaman önce değil. Finn'e olanlara direnmek için gerçekten çok uğraştım. O kadar uzun süre kendi başımın çaresine bakmıştım ki, başka birinin içeri girmesine nasıl izin vereceğimi unutmuştum."

Gigi bunu çok iyi anlıyordu.

"Ayrıca, benim ve onun geleceğini ciddi şekilde etkileyebilecek şu lanet olası RA durumuyla uğraşıyorum ve onu beni sevmekten vazgeçirmeye çalıştım."

"O ne yaptı?"

"Sürekli ortaya çıktı ve bana ona güvenebileceğimi ve beni asla hayal kırıklığına uğratmayacağını tekrar tekrar kanıtladı. Bu son alevlenme sırasında bunu büyük bir şekilde kanıtladı. O bir kaya gibiydi."

"İşleri yoluna koymayı başardığınız için sizin adınıza mutluyum. Senin için deli olduğunu herkes görebilir."

"Aynı şeyi senin Cooper'ında da görebiliriz." "O benim Cooper'ım değil!"

"Öyle değil mi, Gigi?" Chloe sordu, sesi nazikti.

Bu soru Gigi'nin içinde bir şeyleri kırmış, ona karşı hissettiği duygulara karşı onu ham ve korumasız bırakmıştı.

"İstemiyorsun. Bunu herkesten daha iyi anlıyorum. Geçmişimdeki saçmalıkları Finn'e yansıttığımı, ondan babam gibi olmasını beklediğimi fark ettim ki bu tamamen berbat bir durumdu ve ona haksızlıktı. O

Babam gibi bir şey değil ve asla olduğundan başka bir şey olmayacak - benim için mükemmel."

Gigi'nin yanaklarından aşağı, onları ve onlara neden olan duyguları kontrol altına almak için duyduğu şiddetli arzuya rağmen, çıldırtıcı gözyaşları döküldü.

Chloe elini Gigi'ninkinin üstüne koydu. "Tamamen anlıyorum, Gigi. Gerçekten anlıyorum."

Gigi elini kaldırıp Chloe'ninkini hafifçe sıktı. Parmak eklemleri kızarmış, şişmiş ve acı verici görünüyordu.

"Yaptığımız işten geldiğinizde insanlara şans tanımak büyük bir risk."

"Hayatımın çoğunu Beverly Hills'te yaldızlı bir malikanede geçirdim," dedi Gigi. "Sen benden çok daha zor şartlarda yaşadın."

"Evlatlık aldığınız aileden nasıl kurtulduğunuzu duydum, bu da muhtemelen o Beverly Hills malikanesindeki her şeyin yaldızlı olmadığı anlamına geliyor."

"Hayır, değildi."

"O halde, Finn kalbime ve hayatıma girmek istediğinde ve kendim için inşa ettiğim hayata yönelik tehditleri dışarıda tutmak için ördüğüm tüm o duvarlar kumdan yapılmış gibi yıkıldığında benim bulunduğum noktada olduğunuzu varsayıyorum."

Chloe'nin sözleri, Cooper söz konusu olduğunda Gigi'nin yaşadığı ikilemi tam kalbinden vuruyordu. "Her zaman duvarlarımın beton ve inşaat demirinden yapıldığını düşünürdüm ama onunla tanıştığımdan beri aksini keşfediyorum."

Chloe'nin kahkahası kayaların altındaki küçük kamplarında yankılandı. "Ne kadar kolay tırmanıp içeri girebildiklerini fark etmek şok edici, değil mi?"

"Şok edici ve biraz da dehşet verici."

Chloe gülümseyerek şöyle dedi: "Sadece ilk başta şok edici ve dehşet verici. İlk sarsıntıyı atlattıktan sonra, hayatın tüm iniş çıkışlarında arkanızı kollayan birine sahip olmak aslında oldukça güzel." Boynunda muhteşem bir zincirle asılı duran çarpıcı elmas kolyeye dokundu.

"Finn başıma gelen en güzel şey. Onun beni mutlu etmesine izin verene kadar hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

Chloe'nin sözleri Gigi'de yankı buldu. *Ta ki onun beni mutlu etmesine izin verene kadar.* "Sizin için bu kadar iyi sonuçlanmasına sevindim."

"Ben de öyleyim ve o da hiç bu kadar mutlu olmadığını söylüyor ki bu benim için en az kendi mutluluğum kadar önemli." Sanki hayatını değiştiren gelişmeleri anlatmamış gibi omuz silkti. "Doğru olduğunda, doğrudur."

Gigi, dikkatini çekmek için yarışan tüm düşünceler yüzünden beyni patlayacakmış gibi hissediyordu. Gansett'teki yazı sona ererken çok fazla düşünce, duygu ve endişe vardı. "Bunu benimle paylaştığın için teşekkürler Chloe. I anlayışınız için teşekkür ederim."

"Şunu keşfettim ki Finn'le olduğum gibi mutlu olduğunuzda, değer verdiğiniz diğer herkesin de mutluluğunu bulmasını istiyorsunuz."

Chloe'nin onu önemseydiğini duymak Gigi'nin duygularını yeniden harekete geçirdi. Bu yerin ve bu insanların nesi vardı? Hayatında hiç bu kadar duygusal bir israf vakası olmamıştı, ailesiyle yaşadığı tüm o saçmalıklar sırasında bile. Dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi davranıyordu ama bu...

Jordan haklıydı. Chloe haklıydı. Bu, Cooper'la... Bu farklıydı.

Telefonu ondan gelen bir mesajla çınladı. *Matilda ile görüşmen nasıldı? Benimki harika geçti, beklediğimden daha iyi. Sana anlatmak için sabırsızlanıyorum. Bu gece benimle geliyor musun?*

"Bu akşamki sürpriz partime geliyor musunuz?"

Gigi şaşkınlıkla Chloe'ye baktı, o da güldü. "Finn sürprizler konusunda berbat. Son iki günde yaklaşık altı kez verdi." "Ama bu gece şaşırmış gibi davranacaksın?"

"Tabii ki yaparım. Onun eğlencesini asla mahvetmem."

Gigi yeni arkadaşının yanında olmak istiyordu ve Cooper'la geçirdiği her dakikanın ona çok şey kazandıracağına farkında olsa bile onunla bir gece daha geçirmek istiyordu.

önümüzdeki Salı günü onu almak için uçak geldiğinde gitmesi çok daha zor olacaktı.

Toplantı ilginçti. Kararlar alınacak. Seninkini duymak için sabırsızlanıyorum. Chloe'nin partisine gitmeyi çok isterim. Birazdan evde olurum.

Burada olacağım.

Çok şey anlatan üç basit kelime: *Burada olacağım.*

Onunla şansını deneyip denemeyeceğine ya da güvenli yoldan gidip gitmeyeceğine karar vermek için birkaç günü kalmıştı. Ama bunu düşündükçe, güvenli yol ona daha az çekici geliyordu. Hiçbir şey ona onun kadar çekici gelmiyordu.

O GECE, Wayfarer dans pistinde Cooper'ın kollarına sarılmış, Owen Lawry'nin "God Only Knows" yorumuna usulca eşlik ederken, Gigi onunla daha önce kabul ettiğinden çok daha derin bir ilişki içinde olduğunu anladı. Onun söylediği "Tanrı bilir ne olurum sensiz" dediğinde zihni senaryolar, imalar ve dehşetle dolup taşı.

Los Angeles'a dönmek zorundaydı, orada her şey onun için anlamlıydı. Gansett Adası'nda hiçbir şeyin anlamı yoktu. Sanki okyanusun ortasındaki bu küçük adada geçirdiği üç kısa ay içinde kendisine tamamen yabancı biri haline gelmişti. Tüm doğru şeyleri söyleyen ve yapan bir adamla geçirdiği üç kısa ay ve birkaç hafta yirmi dokuz yılı nasıl silip süpürmüştü?

Finn yiyecek, içecek ve müzik konusunda aşırıya kaçmıştı. Chloe nişanlısıyla dans ederken mutluluktan parlıyordu. Arkadaşı için her şey yolunda gitmişti. O şanslı olanlardan biriydi. Gigi hiçbir zaman şanslılardan biri olmamıştı.

"Bu şarkıyı nereden biliyorsun?" Gigi kendi düşüncelerinden kurtulmak için çaresizce Cooper'a sordu.

"Annemin en sevdiği şarkı. *Pet Sounds* ile büyüdüm."

"*Pet Sounds* da neyin nesi?"

"Tüm zamanların en ikonik albümlerinden sadece biri. Beach Boys, 1966 civarı ve Tanrı'ya şükür bu konuşmayı onunla tanışmadan önce yaptık, yoksa annem benim için seni onaylamayabilirdi."

"Nasıl olsa onaylamayacak."

Cooper ondan uzaklaştı ve yüzünde şaşkınlık dolu bir ifadeyle yere baktı. "Neden böyle bir şey söyledin ki?"

"Dünyanın geri kalanıyla birlikte o da son birkaç yıldır beni televizyonda aptal rolü yaparken izledi. Muhtemelen senin daha iyisini yapabileceğini düşünecektir."

"Aptal gibi davranmadın. Birçok insanı güldürdünüz ve maskaralıklarınızla eğlendirdiniz."

"Bu çok aptalca."

"Bu *eğlenceli*. Jordan'la birlikte yarattığınız şeyle gurur duymalısınız." "Gurur duyuyorum. Sayılır."

Onu elinden tuttu ve dans pistinden sahile bakan verandaya götürdü.

Geceleri bile muhteşem olan manzarayı seyrederken, "McCarthy'lerin burası çok güzel bir yer," dedi.

"Kesinlikle öyle. Şimdi neden bana sorunun ne olduğunu söylemiyorsun ve bir kez daha söylemek zorundayım, bana bir şey olmadığını söyleme, çünkü kendinde değilsin Eve erken geldiğinden beri."

"Beni bunu söyleyecek kadar iyi tanıyor musun?" "Tanıyorum, evet."

Gigi kollarını göğsünde kavuşturdu, sanki bu ona o bilmiş bakışlarla baktığında var olmayan savunmasını güçlendirebilirmiş gibi. "Salı günü gidiyorum."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Önümüzdeki Salı günü gibi mi?" Kadın başını salladı.

"Neden bu kadar erken?"

"Pazartesi günü çekimleri bitiriyoruz ve kanal herkesi alması için bir uçak gönderiyor."

"Yani, Salı günü ayrılmak *zorunda* değilsin. Salı günü gitmeyi sen *seçiyorsun*."

"Benim işim burada bitti. Beni eve bırakacak biri var.

Ben gidiyorum." "Tamam."

"Tamam. Artık partiye dönebilir miyiz?"

"Tabii."

Onlar içeri girerken, Jordan ve Mason ana girişten içeri giriyorlardı. Jordan Gigi'ye doğru bir hamle yaptı ve ona sıkıca sarıldı.

Cooper Finn'le konuşmak için durduğunda. "Belediye Başkanı Mason'ın kışın üç ay izin almasına *evet* dedi! Biz de bu sayede göster!"

"Bu harika, Jord. Senin adına sevindim."

"*Bizim* için mutluyum, Geeg. Birlikte olmak, eğlenmek ve hayat boyu yetecek kadar para kazanmak için üç sezon daha. Bu en güzel gün. asla!"

"Siz kızlar neden korkuyorsunuz?" Nikki onlara katılırken sordu. "Şovu üç yıl daha yapmamız için bize büyük bir anlaşma teklif edildi ve Belediye başkanının Mason'a kışları üç ay izin vereceğini öğrendik, böylece o zaman çekim yapabileceğiz."

Nikki ikisini de kucaklayarak, "Bu harika bir haber, çocuklar," dedi. "Çok sıkı çalıştınız. Sizinle gurur duyuyorum."

"Nerede olursak olalım, ortaya çıkmak için geleceksin, değil mi?" Jordan ikizine sordu.

En popüler bölümleri Jordan'ın tek yumurta ikizini içeriyordu.

"Tabii ki," dedi Nik. "Beni de yaz."

"Her şey yerli yerine oturuyor," dedi Jordan, gülümsemesi Gigi'nin hiç görmediği kadar büyüktü. "Bu sezon için çekilecek bir bölüm daha var ve sonra Ocak ayına kadar tatildegiz!"

"Tatilde değilim, diva," dedi Gigi. "Geri dönmem gereken bir avukatlık işim var." Yokluğunda ofisi iki ortağı idare ediyordu ama artık gerçeğe dönme vakti gelmişti. "Salı günü ayrılıyorum."

"Ne var? *Neden?* Henüz gitmek zorunda değilsin."

"Evet, biliyorum." Hâlâ yapabiliyorken oradan çıkması gerekiyordu. Gigi sağına, Cooper'ın Riley, Finn ve Gigi'nin tanımadığı başka çocuklarla birlikte olduğu yere baktı. Onlarla gülüp konuşuyordu ama sıkıntılı bakışları Gigi'nin üzerinde sabitlenmişti.

Jordan ve Nikki kollarını onunkilere bağladılar ve onunla birlikte kaçtılar.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

"Um, tamam, neler oluyor?" Gigi, onu Nikki'nin ofisine götürüp kapıyı kapatırlarken sordu.

"Bir müdahale," dedi Jordan, kollarını kavuşturmuş, gözlerini kısmıştı. "Ne yapıyorsun?"

"Soruyu anlamadım."

"Senin için deli olan ve seninle daha fazlasını istediği belli olan harika bir adam varken neden gidiyorsun?" Jordan sordu.

"Gidiyorum çünkü burada yaşamıyorum."

Nikki, "Sen serbest çalışıyorsun, Gigi," dedi. "Çekimler biter bitmez ayrılmak zorunda değilsin. Üç aydan sonra bir iki hafta daha ne fark eder ki?"

Bir ya da iki hafta daha geçerse onu terk edemeyecekti. Hâlâ yapabiliyorken şimdi gitmeliydi. Başını iki yana salladı. "Gitmek zorundayım."

Jordan, "Ondan kaçıyorsun," dedi.

"Hayır, ben gerçek hayatıma dönüyorum. Burası bir fantezi."

Nikki, "Bana oldukça gerçekmiş gibi geliyor," dedi.

"Ve bana göre," diye ekledi Jordan. "O sana aşık."

"Hayır, aşık değil. Benim fikrime aşık."

Jordan başını salladı. "O gerçek seni görüyor ve gerçek seni seviyor."

Her geçen saniye bu müdahaleden kaçmak için daha da çaresiz hissedenden Gigi güldü. "Aşık olmaya o kadar aşıksın ki Baktığın her yerde bunu görüyorsun. Cooper ve ben arkadaşız. Bu bir *kaçamak*. Hepsi bu."

"Kimi ikna etmeye çalışıyorsun, G?" Nikki usulca sordu. "Bizi mi, kendini mi?" "Siz delirmişsiniz! Onu birkaç haftadır tanıyorum. İnsanlar

yeni tanıştıkları biri için hayatlarını ya da planlarını değiştirirler." Nikki elini kaldırdı. "Ben yaptım." Jordan onunkini kaldırdı. "Ben de."

"Sizin için durum farklı. Siz kalpler, çiçekler ve sonsuza dek mutlu olmak istiyorsunuz. Ben öyle değilim."

"En kötü dönemleri yaşadıktan sonra bu şekilde bağlandığımızı mı düşünüyorsun? boşanma ve velayet savaşını hatırlıyor musunuz?" Nikki sordu. "Büyürken sizin için her şey zordu ama bizim için de ne kadar zor olduğunu unutmayın. Eğer biz kalplere, çiçeklere ve sonsuza dek mutlu yaşamaya şans verebiliyorsak, siz neden veremeyesiniz?"

"nk bunu *istemiyorum*. Hayatımı olduğu gibi seviyorum - karmaşık olmayan ve engelsiz. Benim için işe yarayan bu."

"Şimdilik," dedi Jordan. "Ama bu hayat biz olmadan Los Angeles'ta çok farklı görünecek, değil mi?"

Oh, alçak darbe. Gigi'nin göğsü ağrıdı ve o lanet olası yumru yine boğazına düğümlendi. "Ben iyi olacağım."

"Fikrimizi sormadın," dedi Nikki, "ama bence Cooper'la olabileceklerden katığın için pişman olacaksın."

"Belki öyle, ama hayatta kalacağım. Her zaman yaparım. Artık gidebilir miyim?" Nikki nazikçe, "Pişman olacağın bir şey yapma, Geeg," dedi. "Cooper sana gerçekten değer veren harika bir adam. Ona izin ver."

Eğer oradan hemen çıkmazsa, onların önünde yıkılacaktı ve bu olamazdı. "Sizi duyuyorum ve ikinizi de seviyorum,

ama ben gidiyorum." Gözyaşlarını geri püskürterek odadan çıkmak için döndü ve Cooper'ın geniş göğsüne çarptı.

Adam kollarını ona doladı ve kadın kendini kaybetti, hıçkırıklarla titriyor ve boğazına kalıcı olarak yerleşmiş olan o lanet yumrudan boğuluyordu, ya da öyle görünüyordu.

"Hey," dedi, "bu ne?"

Gigi konuşamıyordu ve onu iyi tanıyan herkes bunun nadir bir şey olduğunu söylerdi. Sonsuza dek onunla özdeşleştireceği kokuyu içine çekerken, kendine onun tarafından rahatlatılacağı beş güzel dakika verdi. "I gitmek zorundayım."

"Seni eve götüreceğim."

"Hayır, *gitmeliyim* Cooper. Bu, seninle... Bunu yapamam. Yapamam işte. Özür dilerim." Kendini ondan kurtardı ve hâlâ yapabiliyorken oradan uzaklaştı. Yarı koşarak, yarı yürüyerek birkaç dakika içinde feribot iskelesine vardı ve gördüğü ilk taksiye atladı. "Can you lütfen beni James'in malikanesine götürür müsün?"

"Elbette," dedi şoför. "İyi misin, bebek?"

"Olacağım. Eninde sonunda."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu aynada ona nazik gözlerle bakarak.

"Hayır, ama sorduğun için teşekkürler."

"Eşim ve ben, şovunuza bayılıyoruz. Sen ve Jordan çok komiksiniz."

Gigi gözyaşlarını silerek, "Çok teşekkür ederim," dedi.

"Bir yerde okumuştum, en komik insanlar bir şeyleri en derinden hissedenermiş, ya da onun gibi bir şey."

Onun nazik sözleri gözlerinden daha fazla yaş akmasına neden oldu.

"Arkadaşın Cooper'la tanıştım. Gerçekten iyi bir genç adama benziyor."

"Öyle." Gigi hemen şimdi dışarı çıkmak isteyen bir hıçkırığı tuttu. Cooper'la olan ilişkisini nereden biliyordu?

"Özel birine böyle veda etmek çok zor."

Aynada kendisini görebilmesini umarak başını salladı.

"Özür dilerim. Bu konuda konuşmak istemediğini söylemiştin ama ben burada gevezelik ediyorum. Ama sana kendimle ilgili küçük bir hikaye anlatabilir miyim?"

Gigi gözyaşlarını silerek, "Elbette," dedi.

"Otuz üç yıl kadar önce burada, Gansett Adası'nda bir kızla tanıştım. Delicesine aşık oldum, asla kurtulamayacağınız türden bir şey, bilirsiniz?"

Her şeyi çok iyi bilmeye başlamıştı. "Ne oldu?" "Başka biriyle evlendi."

Gigi'nin kalbi onun için kırılmıştı. "Olamaz."

"Evet, uzun bir süre oldukça zordu. Bir çift küçük kızları vardı ve onun güzel yüzünde mutsuz bir ifadeyle kasabada dolaşmasını izlemek zorunda kaldım. Ona iyi davranmadığını biliyordum ama ne yapabilirdim ki? O seçimini yapmıştı. Sonra bir gün kalkıp gemiyle gitti ve bir daha geri dönmedi."

"Onu iki küçük kızla mı bıraktı?"

"Evet."

"Ne yaptın sen?"

"Uzaktan izlemekten başka bir şey yapamadım."

"Bu çok zor olmalı."

"Zordu çünkü onu hala seviyordum ve onun ve kızları için adım atardım ama beni bunu yapmaktan alıkoyan neydi biliyor musunuz?"

"Ne?" Gigi onun hikâyesinden etkilenmiş bir halde sordu.

"Kendi aptal gururum ve bir sürü korku. Yıllar önce onunla ve o tatlı kızlarla her şeye sahip olabilirdim ama denemekten çok korktum. Neler kaçırdığım hakkında bir fikrin var mı?"

Gigi ne diyeceğini bilemeden başını salladı.

"Her şeye," dedi usulca. "O güzel kız ve ben şimdi evliyiz çünkü yıllar önce yapmam gerekeni yapma cesaretini sonunda gösterdim ve şimdi... On yıllar önce sahip olabileceğim her şeye sonunda sahibim. Şunlar

Küçük kızlar artık yetişkin birer kadın oldular ve beni yedi yaşında bir dede yaptılar. defalarca. Artık *her şeye* sahibim, bebeğim. Eskiden sahip olabileceğim her şeye, keşke cesaret edebilseydim."

Gigi arka koltukta sessizce ağladı, onun tatlı hikâyesinden etkilenmişti.

Steyşın arabayı Jared'in garaj yoluna çekti ve motoru park konumuna getirdikten sonra ona dönerek bir mendil uzattı. "Pişmanlık duyma, tatlım."

Ondan mendili aldı ve gözlerini kurulamak için kullandı. "Sen ve karın için her şey yoluna girdiği için çok mutluyum."

"Ben de öyleyim. Hayatım boyunca hiç bu kadar mutlu olmamıştım. İçimden bir ses senin için de işlerin olması gerektiği gibi gideceğini söylüyor."

Gigi cüzdanının ve telefonunun bulunduğu çantayı açtı ve bir yirmilik uzattı.

"Senin paran burada geçmez, tatlım. Seninle tanışma ve sohbet etme fırsatı bulduğum için mutluyum."

"Adın ne senin?"

"Ned Saunders."

"Yolculuk ve sohbet için teşekkürler Ned."

"Benim için zevkti, bebeğim."

Gigi arabadan indi ve karanlık araba yolundan garajın üstündeki dairesine doğru yürüdü.

Ned yolunu aydınlatmak için uzun farları yaktı ve korna çalıp arabayı sürmeden önce kapısına gelmesini bekledi.

Karısı ve kızları, birbirlerine giden yolu bulmaları yıllar sürmüş olsa da, hayatlarında onun gibi bir adam olduğu için şanslıydılar.

Bazılarının şansı yaver gitti. Diğerleri şanslı değildi. Dünya böyle işliyordu ve Gigi her zaman gerçekçi bir insan olmuştu.

Diğer kadınların acımasızca peşinden koştuğu sonsuza dek mutlu olma fantezisi.

Evlilik, çocuklar ve beyaz çitler... Bu hayat ona göre değildi ve bunu başından beri biliyordu.

Cooper'la ilişkisini bitirdiğine göre artık gerçek hayata dönmeye odaklanabilirdi.

Nikki'nin ofisinin dışındaki koridorda kendisine katılan Nikki ve Jordan'a Cooper "BENDEN AYRILDI," dedi.

"İmkânı yok," dedi Jordan. "O yapmadı."

"Ah, evet, öyle." Sanki hayatı ondan olabildiğince uzaklaşmasına bağlıymış gibi ondan kaçışını izlerken kalbinde başlayan sızı her yerini kaplamıştı.

"Korkuyor," dedi Nikki. "Kendisine yakınlaşmasına izin verdiği çok küçük bir arkadaş çevresi dışında kimseye güvenemeyeceğini zor yoldan öğrendi."

"Bana güvenilebileceğini bilmesi için aklıma gelen her yolu denedim."

"Şimdi, bir adım geri çekilip onun gelmesini beklemen gerekecek."

"dedi Jordan. "Ama yapmayacak."

"Hayır," dedi Jordan, "bence inanacak, ama bunun kendi kararı olduğuna, kendisine zorla kabul ettirilmiş bir şey olmadığına inanması gerekiyor."

"Peki bu süre zarfında ne yapmam gerekiyor?" Cooper, Gigi'nin en yakın iki arkadaşından umutsuzca fikir almak için sordu.

Jordan, "Bekle ve umut et," dedi. "İstediği şeyin siz olduğunuzu anlaması için ona alan tanıyın."

"Ya yapmazsa?"

"O zaman sanırım böyle olması gerekmiyordu, ama böyle olacağını sanmıyorum."

Cooper, Jordan'ın kesinliğini paylaşmayı diledi.

"Jordan haklı," dedi Nikki. "Şimdilik gitmesine izin vermeli ve ona düşünmesi, nefes alması ve kendi kararını vermesi için alan tanımalısın. O senin ne istediğini biliyor. Bırak ne istediğini kendisi bulsun."

Onun kendine gelmesini beklemekten ve umut etmekten deliye dönerdi, ama kız kardeşler onu herkesten daha iyi tanıyordu, bu yüzden onların tavsiyelerine uymaya çalışırdı.

"Sana şunu sorayım," dedi Nikki. "Bittiğini söylediğinde ağlıyor muydu?"

"Evet." Gözyaşları onu mahvetmişti. "Hem de çok."

"Gigi ağlamaz," dedi Jordan. "Hem de hiç."

"Eğer seninle ilişkisini bitirirken ağladıysa," dedi Nikki, "bu Çünkü seni çok önemsiyor ve bu konuda ne yapacağından emin değil. Jordan'ın senin sakın olman ve ona kendine gelmesi için zaman tanıman yönündeki planına tamamen katılıyorum."

"Tavsiyen için teşekkürler. Minnettarım."

"Fark etmediyseniz diye söylüyorum," dedi Jordan gülümseyerek, "biz Cooper Takımı'ndayız. Bir şeyleri çözmeniz için sizi destekliyoruz."

"En yakın iki arkadaşının birlikte olmamızı istemesi benim için çok şey ifade ediyor." Nikki, "O seninle mutlu," dedi. "Bunu herkes görebilir."

Sorun

Onun için gerçekten mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyor, bu yüzden her şeyin kötüye gitmesinden ve kendisi için yarattığı hayatı mahvetmekten korktuğu için buna direniyor. kendisi."

"Garip bir şekilde, bunu anlıyorum," dedi Cooper. "Tek istediğim onu mutlu etmek. Bana bir şans verirse onu asla incitmeyeceğimi ya da gitmesine izin vermeyeceğimi söyledim bile."

Jordan, "Bu şans kullanmamak için iyi bir neden *bulamaması* onu korkutuyor," dedi. "Her şeyi çok derinden hissediyor ve geçmişte, tüm doğru şeyleri söylemelerine rağmen onu daha az önemsemeyen ebeveynlerinden ve sadece kendilerine aşık oldukları halde onu delicesine sevdiklerine ikna eden iki aptaldan başlayarak bu yüzden yandı. İnsanlar büyük vaatlerde bulunduğu dikkatli olmayı öğrendi."

"Ona söylediğim her kelimeyi kastediyorum."

"O da bunu biliyor." Nikki Cooper'ın kolunu sıktı. "Şimdi ona seni hayatında istediğine karar vermesi için zaman ver."

Cooper söylediklerini duyuyor, hatta tavsiyelerine katılıyordu ama onu hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi istemediği kadar çok isterken ondan uzak duracak sabrı nereden bulacaktı?

Parti gece yarısından kısa bir süre önce sona erene kadar Wayfarer'da takıldı.

Chloe herkese sarılıp öptü ve Finn'le birlikte ayrılmadan önce otuz yaşına şık bir şekilde girmesine yardım ettikleri için teşekkür etti.

Cooper eve tek başına gitti, bu akşamın böyle bitmesini beklemiyordu. Jared'in garaj yoluna park ettikten sonra, karanlık olan Gigi'nin dairesine baktı. Eve doğru yürüdü ve havuz güvertesinde bir ışık kıvılcımı fark etti. "Jared?"

"Evet. Sigara içmek için bana katılır mısın, kardeşim?"

Düşünceleriyle baş başa kalmayı çok istemesine rağmen Cooper kardeşine doğru yürüdü ve Jared'in kendisine uzattığı puro ve çakmakla birlikte onun yanındaki koltuğa oturdu.

"Anakaradan haber var mı?" Cooper purosunu yakıp birkaç nefes çektikten sonra sordu.

"Görünüşe göre karım ve ben yarın bu saatlerde ebeveyn olacağız."

Açıklama alçakgönüllü bir şekilde yapılmış olsa da Jared'in sevinci her kelimesinden anlaşılıyordu. "Bu harika, Jared. Sizin adınıza çok mutluyum."

"Teşekkürler. Henüz hiçbir şey imzalanmadı ama iyi görünüyor. Jessie bebeğe ihtiyacı olanı verebilecek donanıma sahip olmadığını kabul etti. Onun düzenli ziyaretine izin verecek açık bir evlat edinme konusunda anlaştık."

"En iyi durum senaryosu gibi görünüyor."

"Öyle düşünüyoruz. Şimdi Jessie'nin anlaşmayı imzalayacağı yarına kadar nefesimizi tutmak zorundayız. Daha sonra bir yargıcın bunu onaylaması gerekiyor ki bu da birkaç ay sürecek ve bu süre zarfında fikrini değiştirebilir. Yani tamamen özgür değiliz ama eskisinden daha yakınız."

"Lanet olsun, bu çok stresli."

"Evet, ama sonuçta bir kızımız olacak. Violet Catherine James, ona Vi diyeceğiz."

"Bu çok güzel."

"Eve yalnız geldiğini fark etmeden edemedim."

"Evet. Gigi benden ayrıldı."

"Gerçekten mi? Bunun olacağını tahmin etmemiştim."

"Ben de öyle... Pazartesi günü çekimler bitiyor ve Salı günü Los Angeles'a dönmeleri planlanıyor. Jordan ve Nikki, benimle olan ilişkisi beklenenden daha ciddi bir hal aldığı için yazın bitmesinden korktuğunu söylüyorlar. Kendine gelmesi için ona biraz zaman tanımam gerektiğini söylüyorlar."

"Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Onu herkesten daha iyi tanıyorlar."

"Beklemek ve umut etmek sizi zor bir duruma sokar." "Evet, berbat bir şey."

"Bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum. Lizzie'nin teklifimi reddettiğini düşündüğüm haftalar hayatımın en kötü haftalarıydı. Onu bir daha asla göremeyeceğimi düşünmüştüm."

"Birinizi diğeriniz olmadan hayal edemiyorum."

"Şimdi, ama bir zamanlar bunun pek de garanti olmadığı zamanlar vardı. Bu iş zor kardeşim ve bazı insanlar için bunu başarmak neredeyse imkansız.

atılım yapın ve inancınızı koruyun."

"Gigi'nin yaşadığı sorun da bu. Çok sert darbeler aldı, bu yüzden çok temkinli."

"Seninle birlikte olmadı." "Bu da sorunun bir parçası."

"Jordan ve Nikki'nin sana verdiği tavsiyeye katılıyorum. Bir adım geri çekil ve onun sana gelmesine izin ver. Eğer olması gereken buysa, geri dönecektir."

"Ya değilse?"

"O zaman ciddi bir kalp ağrısı yaşayacaksın ve bu berbat olacak."

"Zaten var ve bu sadece iki saat önce oldu."

"Dayan dostum. Eminim ona aranızdaki ilişkinin nasıl olabileceğini göstermek için elinden geleni yapmışsındır ve eğer istediği buysa geri dönecektir."

"Umarım öyledir."

"Ben de öyle, ama söylemeliyim ki, her şeye rağmen ölümlü olduğunu bilmek güzel." "Haha, çok komik. Ben de bana bunu hatırlatmanı bekliyordum. geliyor."

Jared'in alçak sesle kıkırdaması Cooper'ın saatler sonra ilk kez gülümsemesine neden oldu. "McCarthy'lerle görüşmen nasıl geçti?"

"Beklediğimden daha iyi." Jared'e ailenin sunmayı düşündüğü düğün paketi fırsatlarından ve kendi işinin nasıl dahil edilebileceğinden bahsetti.

"Bu harika. Bu tür bir bedava tanıtım için para ödeyemezsiniz."

"Biliyorum ve Bay McCarthy'nin arkadaşı Ned Saunders da bana bazı gayrimenkul yatırımlarına girmekten bahsetti. Görünüşe göre, kırk yıldır ana işi buymuş ve bir adım geri çekilip ailesiyle daha fazla zaman geçirmek istiyor. Bu işle ilgilenebilecek birine ihtiyacı var."

"Bu inanılmaz bir fırsat Coop. Adada ev alıp satarak bir servet kazandı."

"Taksi kullandığı için bunu komik buluyorum."

"Bunu eğlenmek için yapıyor." Jared purosundan bir nefes çekti.

"Yani günün tamamen berbat geçmedi."

"İlk yarı oldukça harikaydı."

"Dayan kardeşim. Gigi artık senin iyi bir adam olduğunu biliyor. Ona düşünmesi için zaman verin ve biraz inançlı olmaya çalışın."

Onu sonsuza dek kaybetmiş olabileceğinden endişelenirken bile ona ihtiyacı olan boşluğu verecekti.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

Gigi kendini sezonun son bölümünün çekimlerine verdi ve bu sırada Jordan'ın ilk çocuğunu beklediğini açıkladılar. Bölüme kadar bu haberi gizli tutmayı planladılar.

yıl içinde yayınlandı. Bölüm boyunca, kayalıklar, plaj ve devasa feribotlardan birini nasıl kullanacaklarını öğrendikleri feribot iskelesi de dahil olmak üzere adadaki favori noktalarından bazılarını tekrar ziyaret ettiler.

Son sahneler Pazartesi öğleden sonra Jordan ve Nikki'nin çocukluklarının geçtiği yazlık evleri Eastward Look'ta çekilecek.

Nikki ve Riley'nin yanı sıra televizyona çıkacakları için çok heyecanlı olan Evelyn, Finn ve Chloe de görünecekti.

Gigi onlara her şeyin *göründüğü gibi olmadığını* söylemek istedi.

İkinci bir görüş almak isteyerek Dan Torrington'a kanalın kendisine üç sezon daha oynaması için yaptığı teklifi inceletmiş ve Torrington da kendi değerlendirmesine katılarak yasal açıdan uygun olduğunu bildirmişti.

Jordan'la birlikte bugün çekimlerin bitiminde yeni anlaşmayı imzalayacaklardı.

Gansett'teki günleri ve saatleri tek haneli rakamlara inerken Cooper'ı, onun ne yaptığını ya da nasıl olduğunu düşünmemek için elinden geleni yapmıştı.

ya da onunla ilgili bir şey hissediyordu. Düşüncelerinin onunkilere girmesine izin verdiğinde

yönü, daha önce hiç olmadığı kadar acıyordu ve bu da kendisini aptalın önde gideni gibi hissetmesine neden oluyordu.

Nasıl olmuştu da bu kadar kısa süre önce tanıştığı bir adama karşı bu kadar güçlü hisler beslemeye başlamıştı? Nasıl olduğunu bilmiyordu ama inkar edemiyordu.

Duygular büyüktü ve onsuz geçen her günle birlikte daha da büyüyordu.

Matilda, yapım ekibinin çekimler arasında onları güneşten uzak tutmak için kurduğu portatif çadırın altında onu bulmaya geldi. "Seninle bir saniye geçirmeyi umuyordum. Mason'ın Jordan için planladığı bir sürprizi filme alacağız, bu yüzden onun geldiğini gördüğünde geri çekil."

"Elbette, bunu yapabilirim. Ne tür bir sürpriz planlıyor?"

"Emin değilim. Sadece çekime birkaç dakika ara verip veremeyeceğini ve bunu videoya çekerek ona bir iyilik yapıp yapamayacağımızı sordu."

Yine evlenme mi teklif edecekti, bu sefer kameralar için?

Tanrım, ediyordu.

Gigi onu bunaltan duygular yüzünden nefes alamıyordu.

Jordan ve Mason için mutluluk, kendisi içinse aptal ve olgunlaşmamış hissettiren bir umutsuzluk. Arkadaşı evleniyordu, korkunç bir hastalıktan ölmüyordu.

Kendini *toparla*, dedi kendi kendine. *Ve PS, eğer kendi yolundan çekilebilirsen Mason'la bulduğu mutluluğun aynısına sahip olabilirsin. Kapa çeneni. Hayır, sen kapa çeneni.*

Birkaç dakika sonra Jordan ve Nikki'nin her yaz okul biter bitmez koşarak gittikleri evin bahçesinde sonlanacak olan son sahnenin çekimine başlamak üzere geri çağırıldılar. En güzel çocukluk anılarının çoğu burada geçmişti ve Adirondack'te otururlarken

Nikki ve Evelyn'le anılarını tazelerken Mason, itfaiye üniformasını giymiş bir halde çimenlerin üzerine çıktı.

Gigi'nin tanıdığı en uzun boylu adamdı ve arkadaşını tüm kalbi ve ruhuyla seviyordu.

Jordan'ın sırtı Mason'a dönüktü, bu yüzden tam tepelerine gelene kadar onun geldiğini görmedi. Onu orada gördüğünde şaşkınlıktan nefesi kesildi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Hanımlar, lütfen Jordan'la biraz yalnız kalabilir miyim?"

"Elbette," dedi Evelyn gülümseyerek.

Resmi olarak evlenme teklif edecek olsaydı, muhtemelen önce Evelyn'den izin isterdi, çünkü o öyle bir adamdı.

Jordan, "Bekle, burada çekim yapıyoruz," dedi. "Bu sadece bir saniye sürecek."

Gigi, Nikki ve Evelyn çekim alanından çıktılar ve Mason'ı ön plana çıkardılar.

Jordan'ın önünde diz çöktü.

Gözleri yaşlarla dolarken elleriyle ağzını kapattı. Gigi kendi gözyaşlarının arasından zar zor görebiliyordu.

Mason Jordan'ın elini tuttu ve arkasından öptü. "Merhaba." Jordan gözyaşlarının arasından güldü. "Nasıl gidiyor?"

"Seninle tanıştığımдан beri hiç bu kadar iyi olmamıştım. Bu hayatımın en güzel yazıydı ve hepsi senin sayende oldu. Seni burada, Eastward Look'ta bulana kadar gerçek aşkı bulmaktan vazgeçmiştim. Kabul ediyorum, o gece en iyi halinde değildin."

"Ölüme yakın deneyimler bir kıza bunu yapar. Bu arada beni kurtardığın için teşekkürler."

"Yaptığım en iyi şey seni kurtarmaktı, böylece sen de beni kurtarabilirdin. Jordan Stokes, hayatımın aşkı, karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

"Evet," dedi Jordan, onu sarıp sarmalayan ayı kucağına doğru eğilerek.

Sol eline bir yüzük takarken onu öpmek için geri çekildi. "Eğer yüzüğü beğenmezsen, başka bir yüzükle değiştirebiliriz."

"Yüzüğü seviyorum. Seni seviyorum ve seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum."

Mason başını kaldırıp Matilda'ya bakmadan önce tekrar öpüştüler.
"Bunu anladın mı?"

Matilda gözyaşlarını silerken, "Biz hallederiz," dedi.

"Artık onlara sarılmaya izniniz var mı?" Nikki sordu.

"Devam et," dedi Matilda, kameramana çekime devam etmesini işaret ederek.

Sarıldılar, Evelyn'in iyileşmekte olan bir alkolik olan Mason ve hamile olan Jordan'a hürmeten hazırladığı köpüklü elma şarabını içtiler ve Gansett'teki sezonları zaferle sona ererken mutlu çifti kutladılar.

Evelyn'in aile ve ekip için hazırladığı kutlama yemeğinden sonra Gigi eve tek başına döndüğünde Cooper'ı arayıp her şeyi anlatmak istedi. Ama bunu yapamadı. Onunla ilişkisini bitirdikten sonra onu aramak adil olmazdı.

Son birkaç gündür onun isteklerine saygı duymuş ve mesafesini korumuştur.

Onu bir kez görmüştü, Lizzie ve bebekle birlikte havuzun kenarında oturuyordu ama onun dışında onunla herhangi bir teması olmamıştı.

Eve döndüğünde üst kattaki dairesine çıktı ve gecenin geri kalanını ertesi sabah saat onda adadan ayrılmak üzere toparlanarak geçirdi. Arabasını limana götürmesi için bir adam tutmuştu.

Haftanın sonunda eve döndüğünde, arabası yüklenmiş ve bavulları toplanmıştı, yatağa girip tavana bakmaktan ve Cooper'la geçirdiği her dakikayı gözyaşları yanaklarından süzülürken yeniden yaşamaktan başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Onunla ilişkisini bitirdiğinden beri gözyaşları dinmemişti. Yapılması gereken doğru şey buydu. Buna hâlâ inanıyordu ama lanet olsun, canı yanıyordu.

Avludan geçip ona doğru yürümek için kendini zor tutarken gece dayanılmaz bir yavaşlıkla geçti.

Ama kararını vermişti ve şimdi bununla yaşamak zorundaydı.

Saat sekizde yataktan kalktı, arşıafları soydu ve havlularla diğ er arşıaflarla birlikte amaşıır makinesine koydu. Lizzie ona yıkamaya başlamasını söylemişti, o da bitirecekti. Yeni kiracıları Eylül'de gelecekti ve sanki Gigi hiç orada olmamış gibi hayat devam edecekti.

antalarını merdivenlerden çağırdığı taksiye taşıırken Gigi, Cooper'ı bir daha görmeden önce onunla beş dakika daha geçirebilmek için her şeyi geri almaya hazırdı.

Ned Saunders onu sıcak bir gülümsemeye karşıladı. "Seni tekrar görmek güzel, bebeğim."

"Sen de Ned."

"La-La Land'e geri dönüyorsun, değil mi?"

"Evim güzel evim." Bu sözleri söylerken bile, dünyanın hiçbir yerinin ona burası kadar evi gibi gelmediğini kabul ediyordu

Hayatının en güzel yazını orada geçirdikten sonra gülünç küçük ada yaptı.

Bir gün önce Jared ve Lizzie'yi görmüş, bebek Vi'nin ailelerine katılması haberini kutlamış, ona sahip oldukları için teşekkür etmiş ve vedalaşmıştı. Jared ve Lizzie bir daha Los Angeles'a geldiklerinde ziyaret edeceklerine söz vermişlerdi. Cooper'ı görmemişti ve hiçbirisi ondan bahsetmemişti.

Ona veda etmeden ayrılmak yanlış ama gerekli geliyordu. Onu bir saniye bile görse asla gitmezdi.

Ned'in arabasının arka koltuğuna oturdu ve arkasına bakmayı reddederek kapıyı kapattı. Bakışlarını geleceğ e sabitlemek hayatı boyunca ilerlemesini sağlamıştı ve şimdi de öyle yapacaktı.

COOPER oturma odasının penceresinden onun gidişini izledi ve hayretler içinde kaldı.

Ona veda etmeden gideceğini fark etmenin ne kadar acı verdiğini.

Ama ne bekliyordu ki? Ona en başından beri ilişkilerinin bir kaçamaktan başka bir şey olmadığını söylemişti. Onun için hepsi buydu. O da

kontrolden çıkmasına izin veren oydu. Bu onun suçuydu ve şimdi onsuz devam etmek zorundaydı.

Ona nefes alması için yer vermişti ve o da kararını vermişti.

Ama Tanrım, onun gidişini izlemek acı veriyordu.

"Gitti mi?" Jared sordu. "Evet, az

önce."

"Üzgünüm, Coop."

"Sorun değil," dedi, gerçi bu konuda hiçbir şey yolunda değildi. "Ben havuz kenarında oturup biraz çalışacağım."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

İhtiyacı olan tek şey, milyarder kardeşinin onun için alamayacağı tek şeydi. Eğer canı bu kadar yanmasaydı, bu ironi onu güldürebilirdi. Dizüstü bilgisayarını havuza götürdü ve portföyünü

Günler sonra ilk kez biraz dikkat kesildi, kendini işine kaptırdı, böylece aşk acısı çeken zavallı bir aptal gibi onun peşinden koşmak zorunda kalmayacaktı.

Kısa bir süre sonra, şık bir Learjet havaalanından havalandı ve evin üzerinden geçerek sevdiği kadını da beraberinde götürdü. Uçağın adanın üzerinde yükselişini izlerken kalbi parçalandı. Kadın gitmişti. Her şey bitmişti. Ve şimdi onsuz nasıl yaşayacağını bulmak zorundaydı.

Yarım saat sonra, onu kaybetmenin acısıyla feryat etmemek için kendini işe odaklanmaya zorluyordu. Garaj yoluna bir araba girdiğinde çizelgeler, grafikler, prospektüsler ve alım satımlarla uğraşıyordu.

Cooper, topuklu ayakkabıların tıkırtısı ve aşkının eşsiz kokusu onu bir his bulutuyla sarana kadar gözlerini ekrandan ayırmamak için kendini zorladı ve sonunda başını kaldırdı. Gigi'nin tam takım Louis Vuitton valizini Jared'in havuz güvertesine sürüklediği görüntüye gözlerini kırıştırarak odaklandığında gördüklerine inanamadı.

"En komik şey havaalanında oldu," dedi.

Bırakın konuşmayı, nefes almaktan bile korkuyordu. Ama onun türünün tek örneği olan yüzünü incelerken, son birkaç günün üzerinde yarattığı tahribatı gördü

şışmış gözlerinde, gözlerinin altındaki koyu halkalarda ve alışılmadık derecede solgun yanaklarında.

"Hayatımdaki en önemli şeyi geride bıraktığımı ve onu almak için geri dönmem gerektiğini fark ettim. Seni almak için geri dönmeliydim Cooper."

"Uçağın gittiğini gördüm. Gittiğini sandım."

"Kendimi gitmeye ikna edemedim."

Dizüstü bilgisayarını yanındaki sandalyeye koydu ve ona bir el uzattı.

Onun elini tuttu ve kendisini de salona çekmesine izin verdi. "Özür dilerim, Coop."

"Özür dileme. Bunu kendi yönteminle ve kendi zamanınla kabullenmek zorundaydın." Kollarını onun boynuna doladı ve o da Onun kucaklamasıyla günlerdir ilk kez nefes alabildi. "Aklın başına geldi mi? Bana ve bize?"

"Sanırım buldum."

"Emin olmana ihtiyacım var tatlım, çünkü son birkaç gün cehennem gibiydi."

"Sana bunu yaşattığım için özür dilerim."

"Özür dilemeyeceksin, unuttun mu?" Onu öpebilmek için çenesini yukarı kaldırdı. "Beni terk etmeden önce sana söyleme fırsatı bulamadığım bir şey var."

Onun seçtiği kelimeler karşısında irkildi. "Neymiş o?" "Seni seviyorum, Gabrielle Gigi Gibson."

"Ben de seni seviyorum Coop. Gerçekten seviyorum ve bu yüzden çıldırdım. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Bu benim için de bir ilk. Bunu birlikte çözmeye ne dersiniz?"

"Bunu çok isterim." Başını onun göğsüne yasladı ve derin bir iç çekti.

"Sen tam buradaydın, ben de tam oradaydım ve seni çok özledim."

Saçlarını okşadı ve sırtını ovdu. Artık ona tekrar dokunmasına izin verildiğine göre, asla durmayacaktı. "Ben de seni özledim."

"Cooper, bu kış benimle Los Angeles'a gelir misin ve muhtemelen diziyi havalı bir yerden çekmek için çekim yerine gelirsın ve sonra ben kızlarımla takılırken Gansett'te işine başlamak için beni gelecek yaz bu büyölü yere geri getirir misin?"

"O hayatı seninle yaşamaktan daha çok istediğim bir şey yok, tatlım."

"O zaman biz de öyle yapacağız."

Ona sıkıca sarıldı. "Biz de öyle yapacağız."

OceanofPDF.com

EPİLOG

"H Mason'la resmi olarak nişanlandıklarından beri Jordan'dan haber aldın mı?" Cooper o gecenin ilerleyen saatlerinde Gigi'ye sordu

birkaç günlüğüne yeniden sahiplendiği dairedeki yatağındaydı. Jared ve Lizzie onun Cooper için geri dönmesine o kadar sevinmişlerdi ki, ona istediği kadar kalabileceğini söylediler.

"Büyük günlerinden beri onunla konuşmadım. Derin bir gizliliğe girdiler. İşten acil izin aldığını bile duydum."

"Aferin onlara," dedi Cooper kıkırdarak. "Ve bizim için de iyi." Dönerek onun üstüne çıktı ve ikinci raunt için içine girerken ona baktı. "Felaketle sonuçlanan ilk randevumuzu telafi etmek için Beachcomber'da sana bir akşam yemeği borçlu olduğumu unutmadım."

"İlk randevumuz yaşadığım en iyi ilk randevuydu."

"Öyle miydi?"

Kollarını ona sararken başını salladı. "Akşam yemeğine gelince, kendimi tatil denen bir şeyde buluyorum. İnsanlar bana tatillerin eğlenceli olduğunu ve erkek arkadaşınla Beachcomber'da yemeğe çıkmak gibi istediğin her şeyi yapabileceğini söylüyorlar."

"Erkek arkadaşın olmayı seviyorum," dedi ve alnını onunkine dayamadan önce onu öptü. "Tekrar söyle."

"Seni seviyorum, Cooper."

"Ben de seni seviyorum, Gigi. Her şeye sahip olacağız. Bu dünyadaki her bir lanet şeye sahip olacağız."

"Beni her şeyin mümkün olduğuna inandırıyorsun."

"Birbirimize sahip olduğumuz sürece öyle. Benim için geri geldiğin için teşekkürler." "Bunun şimdiye kadar yaptığım en akıllıca şey olacağına dair bir his var içimde. yaptı."

JARED Lizzie'yi aramaya gitti ve onu kızlarına bakarken buldu. Bir *kızları* vardı. Jessie geçici velayet sözleşmesini imzalamış, Dan de resmi evlat edinme işlemlerini başlatmıştı. Mahkeme onayını beklerken Violet'i evlat edinecek ve onu kendi çocukları gibi yetiştireceklerdi.

Dan onları Jessie'nin evlat edinme kesinleşene kadar fikrini değiştirebileceği konusunda uyarmış, ama Jessie fikrini değiştirmeyeceğine dair onları temin etmişti. En başta bebeği onlara bıraktığı için çok özür dilemişti ama Lizzie ona her şeyin bir nedeni olduğunu söylemişti. Jared bu olay yüzünden kendini kaybettiğinde o kadar sakın ve makul davranmıştı ki.

Küçük tatlı bir kızın babasıydı.

Onlar bir aileydi.

Ellerini Lizzie'nin omuzlarına koyarak, "Biraz dinlenmen gerek, canım," diye fısıldadı.

"Sadece ona bakmak ve hiç gözümü kırpmamak istiyorum." "Sabah hâlâ burada olacak."

"Söz veriyor musun?" "Söz veriyorum."

Parmaklarını nazikçe bebeğin yanağında gezdirdi ve sonra onun kendisini yatağa götürmesine izin verdi. "Bunun gerçekten olduğuna inanmam ne kadar sürer sence?"

"Biraz zaman alabilir ama oraya ulaşacağız."

"Bir *kızımız* var, Jared."

"Evet, var," dedi, ona sarılırken sesindeki merakla eğlenerek. "Ve Gigi Cooper için geri geldi."

"Bunun için şükürler olsun. Onunla ilişkisini bitirdikten sonra olduğu kadar alçaldığını hiç görmemiştim."

"Biliyorum. Ona ne olacağı konusunda endişeliydim."

"Bence birlikte çok mutlu olacaklar."

"Ben de öyle düşünüyorum ama ne kadar mutlu olduğumuzu konuşalım."

"Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Bana, çılgınlıklarına, başıboş bebeklerime ve tüm bunlara katlandığınız için teşekkür ederim."

"Seni ve çılgınlıklarını her şeyden çok seviyorum."

"Seninle burada tekrar bir araya gelmemiz ve şimdi Cooper ve Gigi'nin de bir araya gelmesi inanılmaz, değil mi?"

"Burası. Sihirli bir yer. İlk gördüğüm andan beri böyle düşünüyorum. Buraya geldim ve kanıtlar birikmeye devam ediyor." Onu kendine doğru çekti ve öptü. "Sen, ben ve Vi hayatımızın geri kalanında sihir yapmaya devam etmeye ne dersiniz?"

"Bana uyar."

McCarthy, Yedi Kişilik Parti, Bir Gansett Adası kısa öyküsünü okumak için sayfayı çevirin.

OceanofPDF.com

MCCARTHY, YEDİLİ PARTİ

BİR GANSETT ADASI KISA ÖYKÜSÜ

Big Mac McCarthy, Mac ve Maddie'nin cipini Point Judith'te feribottan indirip, New York'taki Women & Infants Hastanesi'ne götürdü.

Oğlunu, gelinini ve yeni doğan torunlarını almak için Providence'a gitti.

Big Mac'in eşi Linda, "O bebekleri tekrar görmek için sabırsızlanıyorum," dedi. Bebeklerin dramatik doğumundan birkaç gün sonra çocuklara giysi ve diğer malzemeleri götürmüşler, ancak çiftin evdeki diğer üç çocuğunun bakımına yardım ettikleri için o zamandan beri bir daha geri dönmemişlerdi.

"Ben de yapamam. Eve dönebilecek kadar güçlü oldukları için çok minnettarım."

Bebekler iki gün önce hastaneden taburcu edilmiş ve doktorlar Gansett'e dönmeye hazır olduklarını söyleyene kadar Frank'in Providence'taki evinde kalmışlardı.

Mac bir gece önce onları aramış ve Maddie'nin ikizleri uzak bir adaya getirme konusunda gergin olduğunu söylemişti. Big Mac oğlunu, Dr. David Lawrence ve hemşire pratisyenler Victoria Stevens ve Katie McCarthy'nin yakınlarda olması sayesinde kızların adada tamamen güvende olacakları konusunda ikna etmeye çalışmıştı. Ayrıca acil durumlar için Life Flight helikopterleri de vardı ama ailesi için bir daha asla bunlardan birine ihtiyaç duymamaları için Tanrı'ya dua etti.

Kızı Janey ve gelini Maddie geçtiğimiz yıllarda helikopterle tahliye edilmişti ve bu bir ömür için yeterliydi.

"Ne düşünüyorsun?" Linda sordu.

"Yaşam Uçuşu helikopterleri ve ihtiyacımız olduğunda onlara sahip olduğumuz için ne kadar mutlu olduğum."

"İkizler iyi olacak, yoksa doktorlar onları Gansett'e dönmeleri için asla serbest bırakmazdı. Ayrıca David ve Victoria Providence'taki doktorlarla görüşüyorlar. Her şey yoluna girecek." Bebeklerin o sabah hastanedeki doktorlarla son bir kontrolleri daha vardı ve onları oradan alacaklardı.

Mac o sabah onları Frank'in evine götürmek ve sonra da hastaneye geri getirmek için araba koltuklu bir Uber çağırmıştı.

Big Mac ve Linda, bir saatlik yolculuğu bir buçuk saate çıkaran yoğun sahil trafiğinde yol aldılar. Hastaneye vardıklarında bebek arabalarının koltuklarını alıp içeri getirdiler.

Linda Mac'e yakın olduklarını bildiren bir mesaj atmış, Mac de onları lobide beklediğini söylemişti.

İkisine de sarıldı ve anne babasının koltuklarını aldı. "Bunun için ve son iki haftadır diğer üçüne yardım ettiğiniz için teşekkürler çocuklar."

Big Mac yakışıklı oğlunun mutlu ve yorgun görüldüğünü fark etti.

"Onlarla çok iyi vakit geçirdik ve Kelsey de bize çok yardımcı oldu." Linda şöyle dedi. "Bebek kardeşleriyle tanışmak için sabırsızlanıyorlar. Thomas bile heyecanlı."

Mac bu habere güldü.

Thomas, zaten bir kız kardeşi varken iki kız kardeşin daha gelmesinden duyduğu rahatsızlığı dile getirmişti.

"Maddie nasıl?" Big Mac, son iki hafta boyunca ondan ve bebeklerden düzenli olarak rapor almış olmalarına rağmen sordu.

"Yorgun ama bir daha asla hamile kalmayacağını bilmekten memnun."

"Bu çok güzel bir duygu," dedi Linda. "Hayatınızın o bölümünü tamamladığınızı ve geri kalanının tadını çıkarmak için yerleşebileceğinizi bilmek."

Asansörle çocuk doktorunun muayenehanesine giderlerken Mac asık suratla, "Bana Eylül başında büyük V için randevu verdi," dedi.

"Yaşayacaksın evlat," dedi Big Mac, kendi vazektomisini düşünerek Yıllar önce Janey doğduktan sonra beş çocuğun yeterli olduğuna karar vermişlerdi. Annesi öldükten sonra neredeyse kırk yaşındayken onu bulan Mallory'de keşfedilmeyi bekleyen altıncı bir çocuk olduğunu bilmiyorlardı. Mallory artık ailelerinin o kadar büyük bir parçasıydı ki, sanki hep oradaymış gibiydi.

Maddie'yi bir muayene odasında, doktor diğerini muayene ederken kızlardan birini tutarken buldular.

Kayınvalidesine gülümsedi. "İşte geldiler," dedi kızlara. "Eve gitme vakti geldi."

Maddie, "Emma ve Evie bu sabah sınavlarını başarıyla geçtiler," dedi.

"Adaya dönmek için yeşil ışık yandı," dedi doktor. "Harika gidiyorlar."

Mac ve Maddie, daha önceki üç çocukla birlikte uzmanlaştıkları gibi bebekleri araba koltuklarına yerleştirdiler.

Yirmi dakika sonra bebekler, bebek bezi çantaları ve bavullar Big Mac'in 95'te güneye doğru sürdüğü SUV'ye yüklenmiş, çocuklar da bebeklerle birlikte arkaya binmişlerdi.

Mac bebeklere, "Siz kızlar eve dönerken gelmiş geçmiş en iyi şoföre sahip olacaksınız," dedi. "Büyükbaba Big Mac en iyilerin en iyisidir."

Big Mac sevgili oğlundan bu sözleri duyunca gülümsedi. Dünyada onun için gerçekten önemli olan tek şey ailesinin mutlu, sağlıklı ve güvende olmasıydı. Diğer her şey bu önceliklerin yanında soluk kalıyordu. O küçük kızların, kardeşlerinin ve kuzenlerinin büyümesini izlemek ve onları bir büyükbabanın yapması gerektiği gibi şımartmak için sabırsızlanıyordu.

Arkadaşları Seamus O'Grady feribot iskelesinde onların gelmesini bekliyordu ve ilk bakışta görebilmek için kafasını pencereden içeri uzattı.

yeni bebekler. "Çok güzeller," diye açıkladı Seamus. "Joe sana annelerine benzedikleri için minnettar olduğunu söylememi istedi."

"Haha," dedi Mac. "Çok komik."

"Elçiye zeval olmaz." Seamus, Big Mac'e cipi feribota geri çekmesini işaret etti. "VIP'ler geliyor, millet."

İskelede çalışan ekip üyeleri patronun emirlerini yerine getirmek için hazır ola geçti.

Arabayı tekneye park ettiğinde Big Mac, "İnsanları tanımak güzel," dedi.

Bebekleri koltuklarından indirdiler ve adaya bir saatlik yolculuk için üst kata taşıdılar. Adadan tanıdıkları insanlar merhaba demek için yanlarına geliyor, bu da yolculuğun çabuk geçmesini sağlıyordu. Limana yanaştıklarında Big Mac, Ned ve Francine'i Thomas, Hailey ve bebek Mac ile birlikte gördü. Elllerinde balonlar, çiçekler ve üzerinde Eve Hoş Geldiniz, Emma ve Evie yazan büyük bir tabela vardı!

"Bebeklerin bir karşılama komitesi var," dedi Big Mac Linda'ya, iskeledeki diğerlerini işaret ederek.

"Mac ve Maddie çocukları gördüklerine çok sevinecekler."

"Bekleyelim ve gemiden indiklerinde burada olduklarını anlasınlar."

Araba koltuklarını tekrar SUV'a yüklediler ve feribottan indiklerinde Maddie diğer üç çocuğunu ve ailesini görünce mutlu bir çığlık attı.

Big Mac, ailenin yeniden bir araya gelebilmesi için arabasını bir park yerine çekti.

Mac ve Maddie arabadan inip Thomas ve Hailey'i onlara doğru koşarken yakaladılar.

Bebek Mac annesini görünce yüksek sesle çığlık attı.

Maddie onu Francine'in elinden aldı ve sıkıca sarıldı. "Sizi çok özledik çocuklar!"

"Biz de seni özledik," dedi Thomas. "Hailey siz yokken hep yaramazlık yaptı."

"Şimdi, Thomas," dedi Francine. "İspiyoncu olmak hakkında ne demiştik?"

Thomas, "Çok yaramazdı," dedi.

Mac en büyük oğluna sarılırken, "Gördüğüm kadarıyla burada işler her zamanki gibi," dedi.

"Bebekleri görebilir miyiz?" Thomas sordu.

"Elbette, gelin bir göz atın, ama onlara karşı çok sessiz ve nazik olmayı unutmayın."

Thomas arabaya kendisi tırmanırken Mac, Hailey ve Mac'i yeni bebek kardeşlerine bakmaları için kaldırdı.

"Siz ne düşünüyorsunuz?" Mac onlara sordu.

"Küçücükler," dedi Thomas, "Mac gibi."

"Bir süre öyle kalacaklar ama biz farkına varmadan etrafta koşuşturmaya başlayacaklar.

o."

"*Harika*," dedi Thomas. "Tam da ihtiyacım olan şey."

"Bebekler," dedi Hailey.

Mac küçük kızına, "Evet, onlar senin küçük kız kardeşlerin," dedi. "Yapmamız gereken

Onları eve götür, sen Büyükanne Francine ve Büyükbaba Ned ile git, biz de seni takip edeceğiz, tamam mı?"

Hailey sanki bırakırsa tekrar gideceğinden korkuyormuş gibi babasına daha sıkı sarıldı.

Mac onu Ned'e teslim ederken, "Hemen arkanda olacağız, tatlı kız," dedi.

Tekrar cipe bindiler ve Sweet Meadow Farm Yolu'na doğru yola koyuldular. "Bu evi ilk gördüğümde," dedi Maddie, "bir daha böyle bir şeyle karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim.

yatak odalarının her birine ihtiyacım var."

"Onlara ihtiyacımız olacağını biliyordum," dedi Mac.

"Elbette öyle," dedi Maddie gülerek.

"Beş çocuğumuz var."

Big Mac, "Restoranlarda artık McCarthy ailesisiniz, yedi kişilik bir grupsunuz," dedi.

Mac, "Biz onları bir restorana götürene kadar hepsi üniversiteye gitmiş olacak," dedi.

Big Mac Linda'ya gülümsedi. "Bunu da nasıl söylediğimizi hatırlıyor musun?"

"Her şeyi çok iyi hatırlıyorum ve bir anda geçip gitti. Her dakikasının tadını çıkarın, siz ikiniz. Ne kadar yakında boş yuva olacağınıza inanamayacaksınız."

Maddie, "Bu sanki bir ömür boyu sürecekmış gibi geliyor," dedi.

"Ne kadar hızlı geçtiğini görünce şok olacaksınız," dedi Big Mac.

"Bunu Thomas'ta zaten gördük," dedi Mac. "Şimdiden nasıl Altı mı?"

"Ve fasulye dolu," dedi Linda.

Mac, "Onu başka türlü kabul edemezdik," dedi.

Big Mac oğlunun evde olmaktan ve ailesini ilk kez aynı çatı altında görmekten heyecan duyduğunu anlayabiliyordu. O ve Linda akşam yemeğini hazırladılar, üç büyük çocuğun yıkanmasına ve yatmaya hazırlanmasına yardım ettiler ve eve gitmeden önce onlara gerekli üç hikayeyi okudular, yardım etmek için geri döneceklerine söz verdiler Yarın.

"Tükendim," dedi Big Mac. "Üç küçük insan iki deneyimli nineyi nasıl yorabilir?"

"Kendi adına konuş. Bu sabah ilk günkü kadar taze ve neşeliyim."

"Elbette öylesin," dedi gülerek.

"Bebek Mac'i taşımaktan belim tutuldu. Birden bir yığın oldu."

"Tıpkı bu ailemiz gibi o da bir ot gibi büyüyor." Bir yıl içinde, yeni ikizler ve Adam ile Abby'nin dörtlüleri de dahil olmak üzere on dört torunları olacaktı. Evan ve Grace ile Grant ve Stephanie, "sadece" birer bebek bekledikleri için kendilerini tembel gibi hissettiklerini söyleyerek şakalaşmışlardı.

"Tüm doğum günlerini hatırlamak için bir hesap tablosuna ihtiyacımız olacak," dedi Linda.

"Sahip olmak için iyi bir 'sorun'."

"Kesinlikle öyle. Bugün buraya ilk kez geldiğim günü düşünüyordum, tanışmamızın ertesi günü bana yeni aldığın marinayı göstermek istemiştin."

"Ah, evet," dedi kıkırdarak. "Feribotlar iptal edildi ve geceyi örümcek odasında geçirmek zorunda kaldık."

Linda, örümcek odasından her bahsettiğinde olduğu gibi ürperdi ve ürperdi.

"O olaydan sonra benimle bir daha konuştuğun için şanslıydım," dedi ve anısına gülümsedi.

"Ah lütfen. Birlikte geçirdiğimiz yirmi dört saatin ardından beni kendine öyle bir bağladın ki, nereye gitmek istersen peşinden gelirdim."

"Hepsi bu kadar mı sürdü, ha? Yirmi dört saat mi?" "Sanırım on iki saat kadar sürdü."

Koca Mac bir kahkaha attı. "Gözlerimi sana dikmem yaklaşık on iki saniye sürdü."

"O ilk günleri ve o günden bu yana geçen tüm günleri düşünmeyi seviyorum."

"Ben de öyle. Altı çocuğumuzun da mutlu bir evliliği olmasından, on dört torunumuzun burada ya da yolda olmasından ve hepsinin istediğimiz zaman şımartabileceğimiz kadar yakınıımızda yaşamasından daha fazlasını isteyemezdik. Ve bebek patlaması biraz durulduğunda, seyahat etmeye geri döneceğiz."

"Seninleyim, spor."

Big Mac kamyonu, yerlilerin Kuzey Limanı'na bakan evlerine verdikleri isim olan "Beyaz Ev "in garaj yoluna park etti ve eğildi orta konsolu geçip gelinini öptü. "Duymak istediğim tek şey buydu."

MADDIE huysuz bebeklerle ilgilenirken Mac, beşiğinde yarı uykuya dalmış olan bebek Mac'ten başlayarak büyük üçlüyü kontrol etti ve ardından Thomas'ın odasına gitmeden önce çoktan bayılmış olan Hailey'i kontrol etti.

"Kenara çekil. İçeri geliyorum."

Oğlunun boğuk kıkırdamalarını ve Mac'in peşinden kahramana taparcasına gidişini özlemişti. Thomas dokuz aylıkken Mac, Maddie ile tanıştı. Artık oğlu olan küçük çocukla anında bir bağ kurmuştu. "Biz yokken bebek Mac'e çok yardımcı olduğunu duydum."

"Çok sevimli ve komik. Ona yardım etmeyi seviyorum." "Ve kız kardeşinin damarına basmayı seviyorsun." "Ne düğmesi varmış ki?"

"Bu bir mecaz." "Bu ne anlama geliyor?"

"Onu kızdırmaktan hoşlandığını söylemenin başka bir yolu."

"Beni kızdırıyor! Neden bana iki kız kardeş daha almak zorundaydın ki? Onlardan bizden daha çok var. Ve Mac onlarla savaşmama yardım etmek için hâlâ çok küçük."

"Onlarla savaşmayacaksın. Onları seveceksin." "Bir gün, belki, ama şu anda, onlar sadece bir acı."

Mac gülmemek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. Bazen kendine artık çocuklardan biri değil, ebeveyn olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordu.

Thomas, "Keşke Connor ölmemiş olsaydı," dedi.

Kaybettikleri bebeği hatırlamak Mac'i şoka soktu. "Ben de öyle dostum, ama eğer yaşasaydı, Mac'imiz olmayabilirdi."

"Neden olmasın?" Thomas sordu, yumuşak sarı kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı.

"Büyüdüğünde bunun nasıl işlediğini açıklayacağım, tamam mı?"

"Neden yaşlanana kadar öğrenemeyeceğim bu kadar çok gizli şey var?"

"Çünkü bunu anlamak için daha büyük olman gerekiyor. Hazır olduğunda sana tüm önemli gizli şeyleri anlatacağıma söz veriyorum."

"Hazır olduğumu nasıl anlayacaksın?"

Mac çocuğun alnına bir öpücük kondurdu. "Ben bilirim. Ben de bir zamanlar altı yaşında, kafasında bir sürü soru olan bir çocuktum."

"Sen asla benim gibi küçük değildin!" "Evet, öyleydim!"

Thomas gülmekten kırıldı. "Nuh-uh."

"Uh-huh. Şimdi uyu ki büyüyünce baban gibi iri ve güçlü olasın." Mac demek istediğini anlatmak için kaslarını esnetti.

"Babam olduğun için mutluyum."

Nasıl olur da beş küçük kelime onu neredeyse gözyaşlarına boğabilirdi? "Senin ve Hailey, Mac, Emma ve Evie'nin babası olmak, tüm dünyada en sevdiğim şey."

"Ama çoğunlukla babam olmayı seviyorsun, değil mi?" Thomas sinsi bir gülümsemeyle sordu.

"Bunu bana asla kabul ettiremezsin." Mac onunla durmadan eğleniyordu ve onu ilk kez baba yapan çocuk için kalbinde her zaman özel bir yer olduğunu asla kabul edemezdi. "Sabah görüşürüz."

"Siz burada olacaksınız, değil mi?"

"Burada olacağız, dostum."

Thomas'ın odasından çıktı ve Maddie'nin ikizlerden birini emzirirken diğerinin yanındaki yatakta uyuduğu ana odaya döndü. İkizleri emzirmek olimpiik bir olaydı ve Maddie altın madalya sahibiydi. Hiç de kolay olmadığı halde kolaymış gibi gösteriyordu ve aşırı büyük göğüslerinin sonunda işe yaradığına dair şaka yapmıştı.

"Size bir şey getireyim mi?" diye sordu.

"Suyumu uzatırsanız harika olur."

Mac odaya girdi, yatağın başucundaki masadan buzlu su dolu termosunu alıp ona uzattı.

"Kahramanım," dedi ona gülümseyerek.

"Elbette, öyleyim. İkizleri emzirmenin sebebi benim." "Bu kesinlikle senin hatan, ama kesinlikle çok güzeller."

"Evet, öyleler. Tıpkı muhteşem annelerine benziyorlar ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun."

"Ben de onlarda seni görüyorum. Evie sinirlendiğinde dudaklarıyla öyle bir şey yapıyor ki bana seni hatırlatıyor."

Mac, Maddie'nin emzirdiği bebekteki sarı bileziğe baktı.

Emma için sarı, Evie için pembe. Mac yatağın kenarına oturdu, Thomas'ın Connor hakkında söylediklerini ona söylemek istiyordu ama aileleri için harika bir gün olan bu günde onu üzmemek istemiyordu. "İkizleri beslemeni izlediğimden beri kendimi hiç bu kadar işe yaramaz hissetmemiştim."

"İşe yaramaz değilsin," dedi Maddie. "Öyle söyleme. Her konuda çok yardımcı oldun."

"Sen bir rock yıldızısın, aşkım. İkiz yeni doğanlar da dahil olmak üzere her şeyi nasıl karşıladığın konusunda beni şaşırtıyorsun."

"Seninle ikiz bebek sahibi olmak Thomas'la bekâr annelik yapmaktan daha kolay. Birlikte yaptığımızda her şey daha kolay."

"Bunu tekrar birlikte yapana kadar sabırsızlanıyorum," dedi ve onu öpmek için eğilirken kaşlarını salladı.

"Kesilene kadar olmaz."

"Bu konuda konuşmayı kes. Onun duygularını incitiyorsun."

Maddie'nin kahkahası Emma'yı rahatsız etti ve kızgınlıkla feryat ederek kardeşini uyandırdı. "Bak sen ve senin şeyin şimdi ne yaptınız."

"Kendi şeyim adına gücendim." Maddie Emma'yla ilgilenirken Mac Evie'yi kucağına aldı.

"Sen ve senin şeyin iyi olacaksınız."

"Sen ve çocuklarımız yanımda olduğu sürece iyi olacağım." "Bu noktada, bizimle sıkışıp kaldığını söyleyebilirim."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Beş çocuğu çatısı altında uyuyan ve altıncı çocuğu da sonsuza dek kalbinde olan Mac McCarthy Jr. kendisini Gansett Adası'ndaki en şanslı adam olarak görüyordu.

Gansett Adası Serisi'nin bir sonraki kitabı Resilience After Dark 19 Temmuz 2022'de çıkıyor!

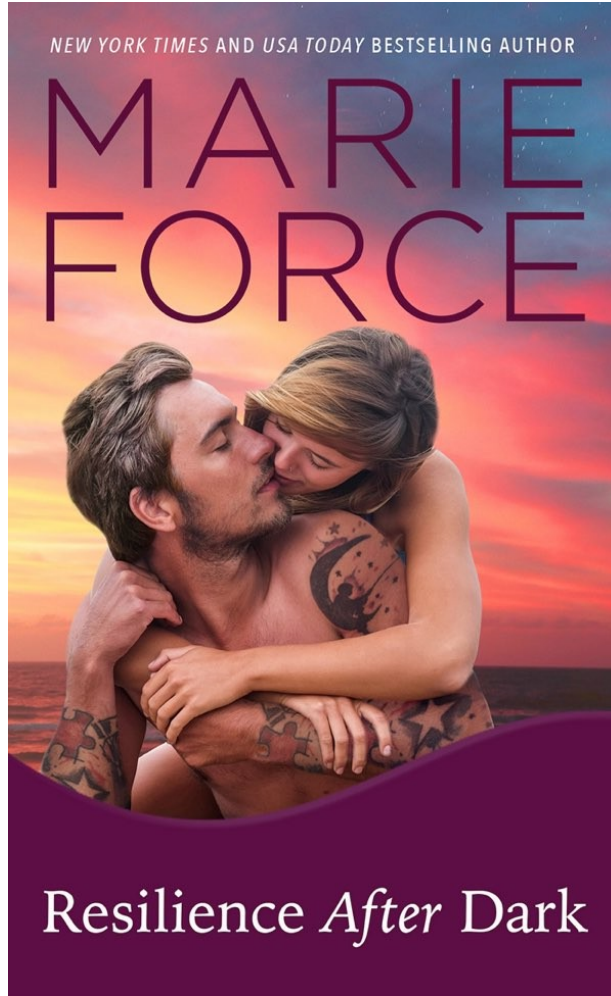
İkinci şanslar, siz onları aramazken ortaya çıkar.

Cindy Lawry'nin, kız kardeşi Julia nişanlısı Deacon'ın yanına taşındığından beri yeni bir ev arkadaşına ihtiyacı vardır. Kimseyi bulamayınca, kuaför olarak çalıştığı Curl Up & Dye salonunun camına ve şehirdeki diğer yerlere bir ilan asar. Yaz sezonu biterken, tek başına yaşamayı karşılayamaz ve annesi ile yeni kocasının yanına taşınmak istemez. Bu yüzden oda arkadaşı aramaya başlar ama pek fazla teklif alamaz. Tacizci bir ailede büyüdükten sonra, evine ve hayatına bir yabancının girmesine izin verme konusunda endişelidir.

Jace Carson'ın yaşayacak yeni bir yer bulması gerekiyor. Beachcomer'daki personel lojmanları Animal House'dan fırlamış gibidir ve Böyle yaşamının eğlenceli olduğu bir hayat. Tek istediği Beachcomber'da barmen olarak çalışmak ve adada yaşayan küçük oğullarını ziyaret etmek arasında sakın bir yerde olmaktır. Markette gördüğü broşürdeki numaraya bir mesaj gönderdiğinde, alıcının şu kişi olmasını beklemiyor Cindy, Beachcomber barda haftalardır flört ettiği kadın. Migrenden muzdarip olduğu için gelip su sipariş ediyor ve barında oturduğu için özür diliyor. Onu ve tatlı gülümsemesini barında görmeyi çok seviyor ama onunla birlikte yaşamının iyi bir fikir olduğundan emin değil, özellikle de onu her gördüğünde tek düşündüğü onu ne kadar çok öpmek istediği olduğu için.

Gansett Adası'nda sonbahar geldi ve ada sakinleri soğuk günler ve sıcacık gecelerle dolu uzun bir kışa daha hazırlanıyor. Gansett Adası Serisi'nin 25. kitabını kutlayın ve Cindy ile Jace sonsuza dek mutlu olma şanslarını tehdit eden geçmişten gelen şeytanların üstesinden gelmek için mücadele ederken geçmiş kitaplardaki favori karakterlerinizden bazılarını yakalayın.

Resilience After Dark için bugün ön sipariş verin!

Temptation After Dark'ı okuduğunuz için teşekkürler! Umarım Cooper ve Gigi'nin hikayesini sevmişsinizdir ve diğer hikayelerimizden bazılarını da yakalama şansı bulmuşsunuzdur.

Gansett Adası'ndaki arkadaşlar. Tahmin edenleriniz için Jace ve

Sırada Cindy var, haklısınız! Onların hikâyesini yazmayı ve 25. kitap *Karanlıktan Sonra Dayanıklılık*'ta Lawry kardeşlerin geri kalanı için işleri ilerletmeyi dört gözle bekliyorum. Sanırım bu, zorlu süreçleri atlattmış ve şimdi gerçek aşkın ödülleri toplayabilecek bir yerde olan iki insanı özetlemek için mükemmel bir başlık. 25'inci kitaba doğru ilerlediğimize inanamıyorum! *Aşkın Hizmetçisi*'nin yayınlanmasından on yıl sonra Gansett Adası'nın güçlü bir şekilde devam ettiğini görmek çok heyecan verici ve görünürde bir sonu yok!

Diğer okurlarla *Temptation* hakkında sohbet etmek isterseniz, facebook.com/groups/temptationafterdark adresindeki okur grubuna katılın. Ayrıca facebook.com/groups/McCarthySeries adresindeki Gansett Adası Okuyucu Grubuna katılarak seriyle ilgili tüm haberleri takip edebilirsiniz.

Perde arkasında beni destekleyen harika ekibe teşekkür ederim: Julie Cupp, Lisa Cafferty, Jean Mello, Andrea Buschell ve Ashley Lopez. Gansett Adası kapak tasarımcısı Diane Lugar'a ve beta okuyucularım Anne Woodall ve Kara Conrad'a teşekkür ederim. Editörlerim Linda Ingmanson ve Joyce Lamb'in yanı sıra Dan, Emily ve Jake'e teşekkürler.

Gansett Adası Serisi beta okuyucularıma çok teşekkür ederim: Judy, Marianne, Mona, Jennifer, Andi, Jennifer, Julianne, Betty, Doreen, Betty, Melanie, Michelle, Jaime, Kelly ve Gwen. Bir kez daha, *Temptation*'ın son taslağındaki harika tespitlerinizle beni kurtardınız!

Ve son olarak, son on yıldır Gansett Adası'nı kucaklayan okuyuculara kocaman bir teşekkür. Çok daha fazlasını bekliyoruz!

Xoxo

Marie

Beni takip
edin: [Bülten](#)
[listesi](#)
[BookBub](#)
[Facebook](#)
[Instagram](#)

Marie Force Yazarının Diğer Kitapları

Marie Force'tan Çağdaş Romantik Romanlar

Gansett Adası Serisi

Kitap 1: [Aşk Hizmetçisi](#)

(Maddie & Mac)

Kitap 2: [Aşk Aptalı](#)

(Joe & Janey)

Kitap 3: [Aşka Hazır](#)

(Luke & Sydney)

Kitap 4: [Aşka Düşmek](#)

(Grant & Stephanie)

Kitap 5: [Aşk Ummak](#)

(Evan & Grace)

Kitap 6: [Aşk Mevsimi](#)

(Owen & Laura)

Kitap 7: [Aşka Özlem](#)

(Blaine & Tiffany)

Kitap 8: [Aşk Beklerken](#)

(Adam & Abby)

Kitap 9: [Aşk Zamanı](#)

(David & Daisy)

Kitap 10: [Meant for Love](#)

(Jenny & Alex)

Kitap 10.5: [Aşk Şansı, Bir Gansett Adası Novellası](#) *(Jared & Lizzie)*

Kitap 11: [Karanlıktan Sonra Gansett](#)

(Owen & Laura)

Kitap 12: Karanlıktan Sonra Öpücükler

(Shane & Katie)

Kitap 13: Karanlıktan Sonra Aşk

(Paul & Hope)

Kitap 14: Karanlıktan Sonra Kutlama

(Big Mac & Linda)

Kitap 15: Karanlıktan Sonra Arzu

(Slim & Erin)

Kitap 16: Karanlıktan Sonra Işık

(Mallory & Quinn)

Kitap 17: Victoria & Shannon (Bölüm 1)

Kitap 18: Kevin & Chelsea (Bölüm 2)

Bir Gansett Adası Noel Novellası

Kitap 19: Karanlıktan Sonra Benim

(Riley & Nikki)

Kitap 20: Karanlıktan Sonra Senin

(Finn & Chloe)

Kitap 21: Karanlıktan Sonra Bela

(Deacon & Julia)

Kitap 22: Karanlıktan Sonra Kurtarma

(Mason & Jordan)

Kitap 23: Karanlıktan Sonra Karartma

(Tam Kadro)

Kitap 24: Karanlıktan Sonra Baştan Çıkarma

(Gigi & Cooper)

Kitap 25: Karanlıktan Sonra Direnç, 19 Temmuz 2022'de Çıkıyor!

(Jace & Cindy)

Gansett Adası Kutulu Set, 1-3. Kitaplar

Gansett Adası Kutulu Set, 4-6.

Kitaplar Gansett Adası Kutulu Set, 7-

9. Kitaplar Gansett Adası Kutulu Set,

10-12. Kitaplar Gansett Adası Kutulu

Set, 13-16. Kitaplar

Gansett Adası Serisi Kutulu Set, 17-20. Kitaplar

Yeşil Dağ Serisi 1. Kitap: Tek

İhtiyacın Aşk (*Will & Cameron*)

Kitap 2: Elini Tutmak İstiyorum

(*Nolan & Hannah*)

Kitap 3: Onu Orada Dururken Gördüm

(*Colton & Lucy*)

Kitap 4: Ve Onu

Seviyorum (*Hunter &*

Megan) Novella: Benim

Olacaksın (*Will & Cam'in*

Düğünü) Kitap 5: Bu

Sadece Aşk (*Gavin & Ella*)

Kitap 6: Ain't She Sweet

(*Tyler & Charlotte*)

Butler, Vermont Serisi (Yeşil

Dağ'ın Devamı) Kitap 1: Her

Küçük Şey (*Grayson & Emma*)

Kitap 2: Bana Aşkı Satın Alamazsın

(*Mary & Patrick*)

Kitap 3: İşte Güneş Geliyor

(*Wade & Mia*)

Kitap 4: Sen Var Olana Kadar

(Lucas & Dani)

Kitap 5: All My Loving

(Landon & Amanda)

Kitap 6: Let It Be

(Lincoln & Molly)

Kitap 7: Bir Araya Gelin

(Noah & Brianna)

Kitap 8: Burada, Orada ve Her Yerde

(Izzy & Cabot)

The Butler, Vermont Serisi Kutulu Set: Kitaplar 1-4

Vahşi Dullar Dizisi - Ölümcül Bir Dizi Spin-Off

Kitap 1: Senin Gibi Biri

Miami Geceleri Serisi 1.

Kitap: Ne Kadar

Hissediyorum (Carmen & Jason)

Kitap 2: Ne Kadar Önemsiyorum

(Maria & Austin)

Kitap 3: Ne Kadar Seviyorum

(Dee & Wyatt)

Kuantum Serisi 1.

Kitap: Erdemli (Flynn

& Natalie) 2. Kitap:

Yiğit (Flynn &

Natalie) 3. Kitap:

Muzaffer

(Flynn & Natalie)

4. Kitap: Coşkulu

(Addie & Hayden)

5. Kitap: Yırtıcı

(Jasper & Ellie) 6.

Kitap: Çılgın

(Kristian & Aileen)

Kitap 7: Çirkin

(Emmett & Leah)

Kitap 8: Ünlüler

(Marlowe & Sebastian)

Kuantum Kutulu Set: Komple Seri

Suya Basma Serisi

Kitap 1: Suya Basmak

Kitap 2: Zamanı İşaretlemek

Kitap 3: Yeniden Başlamak

Kitap 4: Eve Dönüş

Kitap 5: Sonsuzluğu Bulmak

Treading Water Kutulu Set: Tüm Seri

Tek Başlıklar

Beş Yıl Gitti Bir

Yıl Evde Seks

Makinesi Seks

Tanrısı

Aklımdaki Gürcistan

True North

Sonbahar

Enkaz

İlk Uçuşta Aşk

Herkes Kahraman Bir

Hücum Hattını Sever

Sahil Okumaları Kutulu Set

Love Always Kutulu Set, Marie'nin En Çok Satan Dört Serisinin İlk Kitapları

Marie Force'tan Romantik Gerilim Romanları

Ölümcül Seri

Seninle *Bir Gece*, *Ölümcül Serinin Ön Romanı*

Kitap 1: *Ölümcül*

İlişki Kitap 2:

Ölümcül Adalet

Kitap 3: *Ölümcül Sonuçlar*

Kitap 3.5: *Ölümcül Kader Düğün Novellası*

Kitap 4: *Ölümcül Kusur*

Kitap 5: *Ölümcül*

Aldatma Kitap 6:

Ölümcül Hata Kitap 7:

Ölümcül Tehlike Kitap

8: *Ölümcül Skandal*

Kitap 9: *Ölümcül*

Çılgınlık Kitap 10:

Ölümcül Kimlik Kitap

11: *Ölümcül Tehdit*

Kitap 12: *Ölümcül Kaos*

Kitap 13: *Ölümcül İstila*

Kitap 14: Ölümcül
Hesaplaşma Kitap 15:
Ölümcül Suçlama Kitap
16: Ölümcül
Dolandırıcılık

Sam ve Nick'in Hikayesi Devam Ediyor....

Kitap 1: [İşlerin Durumu](#)

Kitap 2: [Zarafet Devleti](#)

Marie Force'tan Tarihsel Romantizm

Yaldızlı Seri

Kitap 1: [Aldatmacayla Düşes](#)

Kitap 2: [Arzu Tarafından Aldatılmak](#)

[OceanofPDF.com](#)

YAZAR HAKKINDA

Marie Force, *New York Times* çoksatan çağdaş romantizm, romantik gerilim ve erotik romantizm yazarıdır. Serileri arasında Fatal, First Family, Gansett Island, Butler Vermont, Quantum, Treading Water, Miami Nights ve Wild Widows bulunmaktadır.

Kitapları dünya çapında 10 milyondan fazla satmış, bir düzineden fazla dile çevrilmiş ve *New York Times*'ın en çok satanlar listesinde 30'dan fazla kez yer almıştır. Ayrıca *USA Today* ve *Wall Street Journal*'ın en çok satanlar listesinde ve Almanya'da Spiegel'in en çok satanlar listesinde yer almıştır.

Hayattaki hedefleri basit: iki mutlu çocuk yetiştirmeyi bitirmek, Sağlıklı, üretken genç yetişkinler, yazabildiği kadar uzun süre kitap yazmaya devam etmek ve asla haberlere konu olan bir uçuşta bulunmamak.

Yeni kitaplar ve bölgenizde yapılacak gösteriler hakkında haberler için [Marie'nin posta listesine](#) katılın. Onu [Facebook](#) ve [Instagram](#)'da takip edin. Marie'nin birçok [okuyucu grubundan](#) birine katılın. Marie@marieforce.com adresinden Marie ile iletişime geçin.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.